

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 40 / Hejmar 478 / Cotmeh 2021

KOMPLO, İŞGAL, VE İHANET MÜCADELE GEREKÇEMİZDİR

✓ Ortadoğu'da siyasi gelişmeler eski katı kamplaşmalar dönemindeki gibi değildir. Yeni çelişkiler, uzlaşmalar, ittifaklar ortaya çıkmaktadır. Bu açıdan siyasi gelişmelere dinamik bakmak gerçekleri doğru anlamak açısından önemlidir. ABD hala Ortadoğu'da etkin bir güçtür. Afganistan'dan çekilmesi oranın sorunlarını bölge ülkelerine yüklemek amaçlıdır. Pakistan üzeri Afganistan üzerinde her zaman etkiye bulunacak durumdadır. Ortadoğu'da mücadele ettiği Rusya ve İran'ın kucağına böyle bir alan bırakıp çıkmıştır. ABD, Ortadoğu'da Rusya ve İran'ı dengeleyen siyasi ilişkilere sahiptir. Hala başta birçok Arap ülkesi olmak üzere İsrail ve Türkiye ile de ilişkileri vardır. Rusya Ortadoğu'da esas hegemon güç olamaz, ama etkisi her zaman olur. Rusya'nın İran ile Suriye ve bazı alanlarda kimi çelişkiler yaşadığı söylene de Rusya-İran ilişkileri güçlüdür. İran'ın Çin'le de ilişkileri iyi durumdadır. Rusya, Ortadoğu'da ABD ile kıyasıya rekabete girecek durumda değildir. Böyle bir politikası da yoktur. Ancak belli düzeyde etkin olmayı da hedefliyor. ABD Ortadoğu'da temel hegemon güç olmasına yönelik bir kafa tutma olmadığı müddetçe mücadeleleri sürse de Rusya'nın belli düzeyde etkinliğine açıktan bir tutum koymayacaktır. Günümüzdeki yeni dünya düzeninin bir karakteri de bu olmaktadır. Suudi'nin Rusya'dan S-400, Su-35 gibi silahlar almak istemesi Suudi'lerin ABD'yi esas alan politikalarında bir değişiklik olduğu anlamına gelmiyor. Suudi'nin İran'la sorunları çözmede uzlaşma arayışı da İran'a yönelik yeni mücadele yolu olarak görülmelidir.

Sayfa: 2

İmralı özgürlük direnişi ve görevlerimiz

Xebat Andok

✓ Uluslararası Komplo diyoruz çünkü, komployu planlayan ve komponun o şekilde sonuçlanmasına neden olan TC değildi. TC'nin ne çapı ne gücü bu düzeyde bir komployu yapmaya yeterdi. Zaten Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yürütülen savaş da salt onun savaşı değildi, savaşı da tek başına yürütüyordu. Kapitalist modernitenin hegemon güçleri olan ABD, İngiltere ve İsrail söz konusu komployu planlamış ve daha başka pek çok devleti de buna ortak ederek uygulamıştı.

Sayfa: 25

Savunmaları Bir Dünyadır. Yaşanacak Ne Varsa Orda Vardır

Dilzar Dilok

✓ Çağımızda en kutsal insan eylemi düşündürmektir. Düşünmek ibadetten daha kutsaldır. İbadetlerin en kutsalı desek daha güzel olabilir. Düşünen insan özgürlüğe en yakın insandır. Özgür düşünen insan, özgür yaşayabilir. Özgür düşünen ve ona biçilen sınırları aşarak kendi varlığı, varoluşu hakkında kendisi karar verebilen, ve bu özelliği vesilesiyle başka insanları etkileyen, harekete geçiren insan, tanrısallığa ulaşan insandır. Özgür düşünen insan, özgür yaşayabilir.

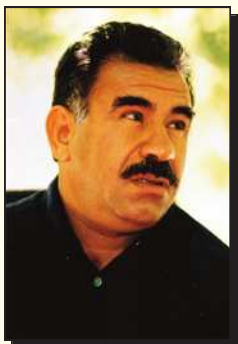
Sayfa: 22

Rêber APO'nun Kadın Özgürlük Çizgisi Mücadelemizin Fedailik Çizgisidir

Besê Erzincan

✓ Kürdistan devriminde kadın fedailiğinin temelinde önderliğimizin özgür yaşam felsefesi esaslarında kadınlarla geliştirmiş olduğu yoldaşlık ilişkisi vardır. Önderliğimiz için geliştirilen fedai eylemliliklerinin de kökeninde bu özgürlük düşünceleri, tutkusu, önderliğe duyulan inanç vardır. Başkan APO'nun kadın özgürlük çizgisi mücadelemizin fedailik çizgisini geliştiren temel yön olmaktadır. Kadın şahadetlerinde önderliğimize bağlılık temel bir nokta olmaktadır.

Sayfa: 6

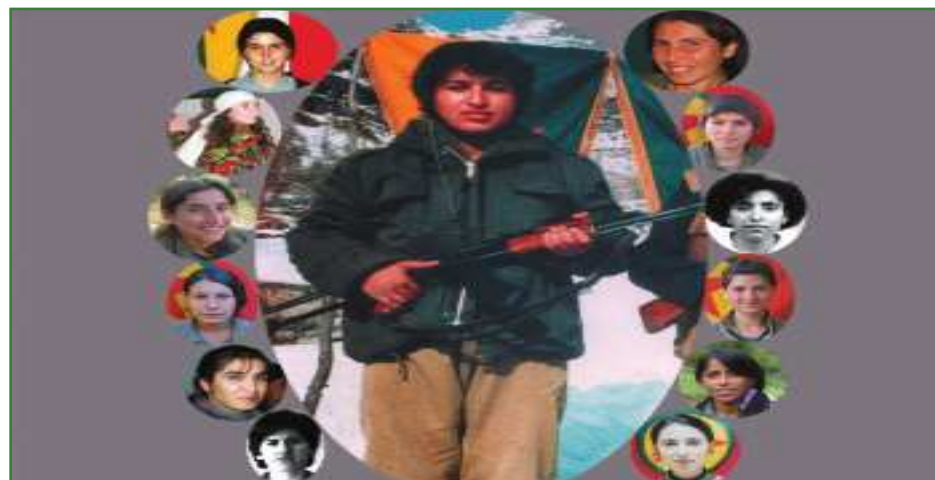
PKK Önderliğine dayatılan kompolar halkın özgür kimliğinden duyulan korkunun itirafıdır

ABDULLAH ÖCALAN

✓ Türkler yakalanmamı çok büyük sevinçle ve tarihlerinin en önemli olaylarından biri olarak değerlendirmeye çalıştılar. Ama başardıkları; hiç de dostları olmayacak bir zihniyet ve kara vicdanın sahipleri tarafından çarımha gerilircesine çivilenip paketlenen fiziki varlığımı bir tabutlukta tutmaktan öteye bir anlam taşımaz.

Halkımız üzerinde Sümerlerden beri geliştirilen kolonileştirme çabalarının ayrılmaz bir parçası olan ve esas olarak dost görünümünde işbirlikçi güçlere ve kişilere dayalı kompoların en kapsamlısı olarak hayat bulan 9 Ekim-15 Şubat komplosu, istediği ve planladığı sonuca ulaşmaktan uzaktır.

Sayfa:18

KOMPLONUN 24'ÜNCÜ YILINDA KAZANAN ÖNDER APO DİRENİŞİ VE ÖZGÜRLÜK OLACAK

Duran Kalkan

✓ Uluslararası komplo Kürt sorununa dayanıyor. Yani Kürt halk varlığını yok sayıp yok etmek isteyen zihniyet ve siyasetin bir ürünü oluyor. Kürt sorununu çözmek isteyen, Kürt halk varlığını ve özgürlüğünü yaratmaya çalışan zihniyet ve siyasete dönük imhacı bir saldırıyı ifade ediyor. Dolayısıyla uluslararası komplo Kürt sorununun çözümünü engellemeyi, çözüm geliştirmek isteyen güçleri imha ve tasfiye etmeyi, Kürt soykırımının tamamlanmasını, Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun demokratikleşmemesini amaçlayan bir saldırı oluyor.

Sayfa: 9

İçindekiler

'Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı'
Hamlesinin bir yılı
Hêlin Ümit
28 de

Devrimimizin yüzde doksani ideolojiktir
33 de

Şehit M. Sait Üçlü ve İrfan Güler yoldaşların anısına
Dijwar Sason
31 de

Avrupa'da meclis ve yeniden inşa sorunlarımız
Atakan Roni
16 da

Dersim'de, Karadeniz'de, Rojava'da,
Avrupa'da mücadele eden bir gerillanın
hakikat serüveni
36 da

AKP-MHP Faşist İktidarını Yeni Savaş Oyunları da Kurtaramayacaktır

Mustafa Karasu

Kapitalist ülkeler 20. yüzyılın başında dünyanın hemen her bölgesinde siyasi ve askeri hakimiyetini sağlamışlardı. Sadece Osmanlı, İran ve Çin gibi ülkeler geçmişteki önemli devlet yapıları nedeniyle askeri işgal altında olmasalar da siyasi ve ekonomik olarak yarı sömürge ülkeler haline gelmişti. Bu dönemler ulusal devlet ve ulusal burjuvaların daha fazla yerde askeri, siyasi, ekonomik etkinlik kurarak güç olmalarını gerektiriyordu. Nitekim bu zihniyet ve amaçla Birinci ve İkinci Dünya Savaşı denen paylaşım savaşları gerçekleşmişti. İkinci Dünya Savaşı sonrası işgal ve doğrudan yönetim yerine işbirlikçi iktidarlar eliyle yeni sömürgecilik denilen bir egemenlik ve sömürü düzeni kuruldu. Öte yandan İkinci Dünya Savaşıyla birlikte dünya iki kampa bölündü ve soğuk savaş denilen bir egemenlik mücadelesi dönemi başladı. Bu dönemin kamplaşması çok keskindi. Bağlantısızlar ülkeler topluluğu denilen bir oluşum bulunuyor olsa da bunlar da dünyadaki bu katı cepheleşme ve denklemden doğrudan etkileniyordu. Çünkü siyasi durumu bu iki kamp; emperyalist-kapitalist kamp (NATO Paktı) ile reel sosyalist (Varşova Paktı) kamp belirliyordu.

1970'li yıllara gelindiğinde bu iki kampın da sorunları ağırlaşmıştı. Sosyalist sistemi gerçek anlamda uygulamaması, bürokratik devlet kapitalizmi haline gelmesi, demokrasi eksikliği ve moral değerlerin güçlü olmaması reel sosyalizmin kapitalist modernite karşısında çökmesini beraberinde getirdi. Reel sosyalist sistem dış etkiler olsa da esas olarak iç etkenler ve olumsuzluklar temelinde çöküş yaşadı. Gerçek bir sosyalizm kuruluşu gerçekleşmediğinden bu yıkılış kapitalizmin zaferi değil; sorunların kapitalist sistem üstüne yıkılması anlamına geliyordu. Kuşkusuz dünyanın üçte biri kapitalist modernitenin sömürü alanına tam açılmış olsa da bu ancak bir süreliğine kapitalist moderniteyi rahatlatı.

Reel sosyalizmin yıkılması ve kapitalist modernitenin kendini tek hakim sistem haline getirmesiyle bu kısa dönem, yaşanan rahatlatma ortamında kapitalist modernitenin yeni temsilcileri neoliberaler tarihin sonunun geldiğini söylediler. En son din olma iddiası gibi neoliberal kapitalist sistemin de sonul sistem olduğunu, bundan sonra farklı bir ekonomik, toplumsal, siyasi sistem olmayacağını iddia ettiler. Küreselleşen kapitalizm, bireyciliğe dayanan tüketim toplumu bu sistemin esasını oluşturacaktı. Onlara göre bundan sonra yaşanacak her değişiklik yeni bir sistemi ifade etmeyecek değişiklikler olabilir.

Birinci Körfez savaşı aslında Ortadoğu'ya müdahale temelinde dünyada yeni bir siyasi düzen kurmayı hedefliyordu. Bu yönüyle dünyada yeni bir siyasi düzen kurmayı hedeflediğinden 1991 Körfez Savaşıyla başlayan Ortadoğu'ya yönelik müdahale Üçüncü Dünya Savaşı olarak değerlendirildi. O günden bugüne kadar da bu Üçüncü Dünya Savaşı sürmektedir. Rêber

Apo'ya yönelik Uluslararası Komploda Üçüncü Dünya Savaşı'nın önemli bir parçası olarak gerçekleştirildi. ABD ve müttefiklerinin Ortadoğu'ya yaptığı müdahale sürecinde PKK ortaya çıkan fırsatlardan yararlanır korkusuyla Uluslararası Komplo'ya yöneldiler.

1991 yılından bu yana süren Üçüncü Dünya Savaşı'nın 30 yılını doldurması kapitalist modernitenin geldiği aşama ve bu temelde oluşmuş siyasi gerçeklikler nedeniyledir. Artık Birinci ve İkinci Dünya Savaşları gibi kısa sürede cepheden sert çatışmalarla sonuç alma ve yeni dünya siyasi dengelerini bu temelde kurma dönemi aşılmıştır. Kapitalist modernist güçler arasında böyle savaşlar görülmeyecektir. Bu, soğuk savaş döneminde ortaya atılan nükleer dehşet dengesi nedeniyle savaşların olmayacağı tezinden farklı bir şeydir.

Kapitalizm var oldukça kapitalist güçler arasındaki mücadele de var olacaktır

Artık kapitalist modernist güçler arasında keskin kamplaşmalar olmaz. Çünkü kapitalizm küreselleşmiş, birçok uluslararası tekel oluşmuştur. Kapitalizmin küreselleşmesi ve tüketim toplumu aşamasında sermayenin ve metaların serbest ve güvenli dolaşımı esas alınmaktadır. Kapitalist modernitenin anayasası bu olmaktadır. Aynı gemide yol alan bir kapitalist modernite gerçekliği oluşmuştur. Rêber Apo kapitalist modernitenin bu aşamasında hakimiyet mücadelesi bir piramidin basamakları içinde geçecektir, tespitini yapmıştır. Kamplaşarak karşıdan vuruşma, rakiplerini tümünden saf dışı etme

Sistemin krizi sadece Kapitalist Modernitenin karakterinden ileri gelen ekonomik kriz değil; bunun yarattığı toplumsal, siyasi ve kültürel krizler de artık bu sistem içinde aşılamayacak düzeydedir. Kapitalist modernite aşıp Rêber Apo'nun öngördüğü Demokratik Modernite, yani Demokratik Konfederal temeldeki örgütlü topluma dayalı demokratik sosyalizm gerçekleşmeden bu krizler geride bırakılamaz

yerine hakimiyet piramidinin üstünde yer alma mücadelesi verilmektedir. Bu temelde de kapitalist güçler arasındaki mücadele piramidin basamakları arasındaki yer değiştirme biçiminde ortaya çıkmaktadır.

Kapitalizm var oldukça kapitalist güçler arasındaki mücadele de var olacaktır. Bundan sonra da devletler ve onların siyasi temsilcileri arasındaki mücadele sürecektir. Bu açıdan siyasi ilişkiler, siyasi ittifaklar, dengeler ve bu ilişkilerden yararlanma kapitalist modernite var oldukça görülecektir. Günümüzde cepheden ve şiddetli çatışmalar biçiminde bir savaş dönemi olmayacaktır. Ancak bu mücadelenin düşük yoğun-

luklu ve sürekli olacağını da öngörmek gerekir. Artık kapitalist modernist güçler her yerde aynı dozda mücadele etme ya da anlaşma içinde olmayacaktır. Bir alanda mücadele ederken başka bir alanda uzlaşma içinde olabilirler. Bu açıdan mücadele kamplaşma ve şiddetli biçimde değil, her alanın ve her çelişkinin durumuna göre biçim alacaktır. Bu açıdan olay ve olgulara Birinci ve İkinci Dünya Savaşı'na giden süreç sonrası ve soğuk savaş dönemi gibi yaklaşmak politikada yanılgılara götürebilir. Bu açıdan kapitalist modernitenin bugünkü aşamasının ekonomik, toplumsal, siyasi durumunu, savaş araç ve taktiklerinin geldiği düzeyi de iyi bilmek önemlidir. Kuşkusuz kapitalist modernitenin bugün geldiği aşamayı genel olarak bilmek yanında her bölge ve ülkenin konumunu iyi analiz etmek de önemli olmaktadır. Öte yandan kapitalist modernitenin her ülkede tarih içindeki şekillenmesi de siyasi ve toplumsal mücadelelerde belli farklılıklar ortaya çıkarmaktadır.

Kapitalist modernite her ne kadar dünyaya hakim olsa da artık evlere, insanların beynine ve hücrelerine kadar girse de böyle bir etkinlik ve hakimiyet içinde olsa da bu durum sistemin sorunlarını ağırlaştırmaktan başka bir sonuç vermemektedir. Kapitalist modernite bu dünyada ve insanlar içinde varlığını ve etkinliğini sürdürse de bireyciliği ve maddiyatçılığı toplumlar içinde yaysa da bu bireycilik ve maddiyatçılık özünde toplum karşıtlığı olduğundan toplumsal sorunlar ve buna bağlı olarak siyasi sorunlar da artmaktadır. İnsanlık eğer robotlar yığını haline gelmeyecekse; binlerce yıla dayalı bir toplumsal kültür

gerçeği varsa kapitalist modernite bu gerçekliğe çarpacaktır. Nitekim çarpmakta, kapitalist modernite için ciddi siyasal ve toplumsal sorunlar haline gelmektedir.

Rêber Apo'nun öngördüğü demokratik modernite gerçekleşmeden krizler ortadan kalkmaz

Kapitalist modernite geldiği aşama nedeniyle sistem için çok şiddetli çatışmaları kaldıramaz. Çünkü şiddetli savaşlar toplumsal huzursuzluğu ve ayaklanmaları tetikleyen bir rol oynayarak kapitalizmi daha da ciddi krizlerle karşı karşıya getirir. Bu yönüyle Kapitalist modernite hem kendi içinde hem de dışında sorunları yumuşak zeminde çözme tercih edebilir. Ancak bu sadece niyette kalır. Çünkü; kapitalist modernitenin doğası değişmeyeceğine göre çelişki ve çatışmaları sınırlandırmak ve niyetlerle yumuşatmak mümkün değildir. Kapitalist modernitenin geldiği aşama cepheden şiddetli savaşlara imkan vermese de çelişki ve çatışmaları durdurması da mümkün değildir. Çelişkileri yumuşatıp çözme teşvik etseler de çelişki, çekişme ve çatışmaların yeni dönem koşullarına göre sürekli olacağı da diğer temel bir gerçekliktir.

Günümüz dünyasında bir siyasi güç ile ilişki kurulursa diğer güçlere düşmanlık yapılmak durumunda kalma gibi bir durum söz konusu olmaz. Bu açıdan her gücün soğuk savaş dönemine göre siyasi hareket kabiliyeti artmıştır. Katı siyasal seçenekler ve tercihler dönemi önemli oranda aşılmıştır.

TC'nin Ortadoğu'da dayandığı güçler DAİŞ, El Nusra ve benzer anlayıştaki çeteler olmaktadır. Önceleri İhvanı Müslim konusunda ABD ile ortak politika yürütürken şimdi Türkiye bu konuda da yalnız kalmıştır. Tüm bunlar Türkiye'nin Ortadoğu'daki eski rolünün gerilemesini ifade etmektedir. Bu, Türkiye'nin ABD ve Avrupa için öneminin kalmadığı anlamına gelmiyor. Ancak AKP-MHP ittifakının yarattığı sorunlar Ortadoğu'da yeni ittifakları ortaya çıkarma nedeni olmuştur.

Kapitalizmin üretim ve kar kapasitesi on yıllar öncesine göre çok artmıştır. Küreselleşme ve tüketim toplum aşaması zaten bu durumu yaratmıştır. Ancak bunlar krizi hafifletmiyor; daha da artırıyor. Hangi tedbiri alsalar da hem ülkeler içinde hem de ülkeler arasındaki gelir uçurumu giderek artmaktadır. Kapitalist modernite bir yaşam standardı ortaya çıkarıyor, ancak bu bolluk içinde yoksulluk çelişmesini artırıyor. Kapitalist modernitenin doğası değiştirilemeyeceğine göre bu durumu da düzeltmek mümkün olmayacaktır. Sistemin krizi sadece kapitalist modernitenin karakterinden ileri gelen ekonomik kriz değil; bunun yarattığı toplumsal, siyasi ve kültürel krizler de artık bu sistem içinde aşılamayacak düzeydedir. İleri enternasyonal gibi oluşumlar yurttaşlık geliri gibi herkese bir maaş vermeyi ve toplumun belli düzeyde katılımını sağlayan bir demokratikleşme ile bu durumdan çıkmayı hedefleseler de geçici bazı rahatlamalar dışında sistem krizini çözmeleri mümkün değildir. Kapitalist modernite aşılabildiği demokratik modernite, yani demokratik konfederal temeldeki örgütlü topluma dayalı demokratik sosyalizm gerçekleşmeden bu krizler geride bırakılamaz. Bu temelde uluslararası alandaki çekişme ve çatışmalar Birinci ve İkinci Dünya Savaşları gibi olmasa da devam edecektir.

ABD ve Rusya arasındaki mücadelenin yeni tarzda sürmesini zorunlu kılmaktadır

Şu anda uluslararası alanda ABD-Rus, ABD-Çin çekişmesi en temel sorun alanları olarak öne çıkmaktadır. Rusya ile ABD arasında Ortadoğu ve Doğu Avrupa üzeri sorunlar yaşanırken; Çin ile Uzak Doğu'da ciddi sorun alanları ortaya çıkmış bulunmaktadır. Çin ekonomik gücü ile dünyanın tüm alanlarına el attığından gelecekte Çin ile gerilim ve çatışma alanı daha da yayılacaktır. Rusya'nın geniş coğrafyaya sahip olması birçok siyasal sorunun muhatabı haline gelmesini beraberinde getiriyor. Doğu Avrupa, Balkanlar, Kafkasya, Orta Asya Rusya'yla sınır nedeniyle ilgi alanları olma yanında aynı zamanda çeşitli güçlerle mücadele sahası olmaktadır. Yine Türkiye, İran ve Ortadoğu da Rusya'nın siyasi ilgi ve mücadeleye alanlarıdır. Bu yönüyle Rusya coğrafya ve tarihinin getirdiği büyük siyasi güç olarak bugün ABD ile en fazla karşı karşıya gelen güç durumundadır. ABD-Rusya çelişkisi ve çatışmasının ekonomik boyutları olsa da esas olarak siyasi ve askeri alandaki güç mücadelesidir. Doğu Avrupa, Balkanlar, Kafkasya, Orta Asya ve Orta-

doğu Rusya'nın tarih boyu büyük devlet olmasının getirdiği coğrafi ve siyasi ilgi alanıdır. Ya da buralarla ilgili ve bunun mücadelesi içinde olduğu için büyük siyasi ve askeri güç haline gelmiştir. Ortadoğu ise Rusya'nın sıcak denizlere inme politikasının en temel hedeflerinden olmuştur. Bu da doğrudan Türkiye ve İran ile ilgilenmesini zorunlu kılmıştır. Şu anda İran ile iyi ilişkiler dışında diğer alanlarda ABD ile karşı karşıya gelmektedir. Çünkü ABD'de de Rusya ve Çin'i durduracak bir siyasi ve askeri güç olarak büyük güç durumundadır. Kuşkusuz ekonomisi de güçlüdür. Ancak askeri ve siyasi gücüyle bu güçler karşısında durmadan da bugünkü düzeyde büyük güç olma iddiasını sürdüremez.

Rusya ve Çin ile şiddetli çatışmaya girildiğinde sorunlar daha da ağırlaşır. Öte yandan küresel kapitalizmin önemli parçaları olarak da şiddetli savaşa giremezler. Bu durum ABD ve Rusya arasındaki mücadelenin yeni tarzda sürmesini zorunlu kılmaktadır. Bu gerçeklik bu güçlerin aralarında bir ilişki ve çatışma diyalektiği ortaya çıkarmıştır. Çatışma halindeyken ilişki ve görüşme içinde oluyolar; ilişki ve görüşme yapılarak çatışmaları da sürmektedir. Ne mücadeleyi durdurabiliyorlar; ne de ilişki ve görüşmeyi. Böylece yeni siyasi koşullarda çatışma ve ilişkinin sınırları ortaya çıkıyor. Bu aynı zamanda birbirlerini, sınırları aşmayacak düzeyde belli bir zorlama yöntem ve tarzını geliştirme durumu ortaya çıkarıyor. Kim ki diğerini ilişki ve mücadele sınırları konusunda daha fazla zorlayabiliyorsa, bu imkanlara sahipse o alanda onun üstünlüğü ortaya çıkıyor. Bu, diğer gücü tümünden saf dışı etme üstünlüğü olmuyor. Bu durumu en somut biçimde Suriye'deki ABD-Rus ilişkisi ve çatışmasında görebiliyoruz. Yıllardır bu alanda mücadele ettikleri gibi birbirlerinin hakimiyet alanlarını da kabul eder pozisyonlardalar. Bu alanları zorla ele geçirme ve rakibini etkisiz kılmayı değil de farklı siyasal mücadele yöntemleriyle kendi politikalarını yürütmeyi esas alıyorlar.

Şimdi ABD'nin çatışma alanlarını yumuşatmasından söz ediliyor. Bu Biden'in ya da bir siyasi ekibin öznel niyetleriyle ilgili bir durum değildir. Kuşkusuz kapitalist modernist güçler arasında siyasi görüş farkları var. Amaca ulaşmada kullandıkları yol, yöntem ve araç farklılıkları var. Bu da kapitalist modernist güçlerin, büyük tekellerin karakterlerinin arasındaki farklı bağlantılardır. Silah ve enerji tekelleriyle iletişim-bilişim alanındaki tekellerin ekonomik karakterleri arasındaki farktan kaynaklanmaktadır. Bu yönüyle iletişim-bilişim alanındaki tekellerin daha etkili ekonomik güç haline gelmeleri

açısından çatışma alanlarının azaltılması ve yumuşatılması daha avantajlı olmaktadır. Biden yönetiminde ABD'nin çatışma alanlarını azaltması ve yumuşatması politikası anlaşılabilir. Ancak bu ABD açısından mücadelenin bırakacağı ve çatışmaları göze almayacağı anlamına gelmez. Bu açıdan ABD'nin Ortadoğu'yu bırakacağı gibi değerlendirmeler gerçeği ifade etmemektedir. ABD'nin güç azaltacağı, hatta azalttığı da doğrudur. Bu da yeni teknik kapasite ile daha az askeri güç ve daha karmaşık tekniklerle çok sayıda askerin yapacağı etkinliği sağlamalarıyla ilgilidir. Öte yandan askeri ve siyasi gücünü başka güçlerle ikame edebilirse tabi ki tercihi orda kalmama yönünde olur.

Bir diğer konu da Uzak Doğu'nun öneminin arttığı, bu nedenle Ortadoğu'nun öneminin azaldığı yönündeki değerlendirmelerdir. Uzak Doğu'nun öneminin arttığı doğrudur. Ancak bu Ortadoğu'nun öneminin azaldığı anlamına gelmiyor. Küreselleşen kapitalizmle dünyanın uzak köşesi kalmamıştır. Uzak Doğu'nun önemli hale gelmesi ise kapitalizmin tüketim toplumu aşamasıyla ilgilidir. Kapitalizmin ürettiklerinin en fazla tüketileceği alan burasıdır. Kuşkusuz gelir düzeyi yükselen Avrupa gibi alanlarda da tüketim artmaktadır. Uzak Doğu'da bazı alanlarda gelir düzeyi düşük olsa da giderek yüksek oranda tüketen coğrafya olduğu tartışmasız bir gerçekliktir.

ABD, birçok ülke ile ilişki geliştirerek Çin'i kuşatma ve daraltma politikası izlemektedir

Çin'in coğrafya yakınlığı nedeniyle Uzak Doğu'da rekabet avantajı bulunmaktadır. En önemlisi de Çin'deki ucuz iş gücü Çin'e rekabette bazı avantajlar sağlamaktadır. Kapitalist Modernitenin ekonomik gücü en yüksek olan ABD ile hızla ekonomik gücü artan Çin arasında bu alanda ciddi bir rekabet ve siyasi mücadele ortaya çıkmıştır. Avrupa'nın da ABD ile birlikte Çin'e bir rekabet içine girdiği açıktır. Japonya da ABD ile birlikte Çin'e karşı ekonomik ve siyasi mücadele içine girmiş bulunmaktadır. Bu alandaki siyasi mücadelenin hiç olmadığı kadar artacağı görülmektedir. ABD, birçok ülke ile ilişki geliştirerek Çin'i kuşatma ve daraltma politikası izlemektedir. Yakın zamanda ABD, İngiltere ve Avusturalya'nın Uzak Doğu'da ittifak oluşturmaları, nükleer denizaltılar konuşlandırılmaları söz konusu oldu. Öyle ki Fransa bu güçlerin kendisini dışlayan bu siyasi ve askeri ilişkilerine tepki gösterdi. Uzak Doğu'nun önemli bir ekonomik ve siyasi mücadele alanı olması bu durumu ortaya çıkarmıştır.

Ortadoğu'nun öneminin azaldığı tezleri doğru değildir. Binlerce yıl uygarlığa beşiklik yapmış, ilk toplumsallık ya da ilk insanlık yaşamı esas olarak bu coğrafyada ortaya çıkmıştır. Toplumsallık ve kültürel derinliğin coğrafyası olan Ortadoğu'nun öneminin azalması yaratılan bu tarihsel değerlerin öneminin azalması gibi bir şey olur. Bunun da olması mümkün değildir. Ortadoğu petrol olmadan önce de çok önemliydi. Zaten tarih boyu önemi azalmamıştır. Öte yandan Ortadoğu yüzyıllardır dünyanın en önemli alanı haline gelen Avrupa'dan kopuk ele alınamaz. Günümüzde önemi giderek artan Afrika ile birlikte düşünüldüğünde Ortadoğu'nun öneminin azaldığını, azalacağını söylemek tarih ve coğrafya gerçekliğiyle de bağdaşmamaktadır. Kapitalist Modernitenin her şeyinin ekonomisi ve madeniyat olduğu düşünüldüğünde bile Ortadoğu'nun öneminin azaldığından söz etmek ciddi yanılgı olur.

Réber Apo coğrafyaların, ülkelerin önemi ve yeni uygarlıksal hamleler yapması konusunu değerlendirirken bu rolü oynamada belirleyici ve en güçlü etkenin kültürel birikim ve gelecekteki derinlik olduğundan söz eder. Bu konuda da en avantajlı durumda olan coğrafyanın da Ortadoğu olduğu belirlenmesini yapar. Bugün toplumsallığı dağıtan ve insanlığı kanserli bir toplumsal ve kültürel yaşama mahkum eden kapitalist modernitenin her alana hakim olduğunu ama toplumsallık ve kültürel derinliği nedeniyle bu coğrafyayı kendi sistemi içinde eritip fethedemediğini belirtir. Değişmesinde, dönüşmesinde zorluklar yaşansa da yeni uygarlık sentezi olacak insanlık hamlesinin bu coğrafyada gelişeceğini belirtir. Kapitalist modernitenin ve onun temsilcilerinin Ortadoğu'da yürüttüğü mücadeleler, harcadıkları imkanlar dikkate alındığında öneminin azaldığına dair bir veri bulunmamaktadır. ABD'nin Afganistan'dan çekilmesi ve Ortadoğu'da bazı alanlarda asker sayısını azaltması Ortadoğu'nun öneminin azalmasıyla ilgili ortaya çıkan durumlar değildir.

Ortadoğu'da siyasi gelişmeler eski katı kamplaşmalar dönemindeki gibi değildir. Yeni çelişkiler, uzlaşmalar, ittifaklar ortaya çıkmaktadır. Bu açıdan siyasi gelişmelere dinamik bakmak gerçekleri doğru anlamak açısından önemlidir. ABD hala Ortadoğu'da etkin bir güçtür. Afganistan'dan çekilmesi oranın sorunlarını bölge ülkelerine yüklemek amaçlıdır. Pakistan üzeri Afganistan üzerinden her zaman etkide bulunacak durumdadır. Ortadoğu'da mücadele ettiği Rusya ve İran'ın kucağına böyle bir alan bırakıp çıkmıştır. ABD, Ortadoğu'da Rusya ve İran'ı dengeleyen siyasi ilişkilere sahiptir. Hala başta

birçok Arap ülkesi olmak üzere İsrail ve Türkiye ile de ilişkileri vardır. Rusya Ortadoğu'da esas hegemon güç olamaz, ama etkisi her zaman olur. Rusya'nın İran ile Suriye ve bazı alanlarda kimi çelişkiler yaşadığı söylene de Rusya-İran ilişkileri güçlüdür. İran'ın Çin ile de ilişkileri iyi durumdadır. Rusya, Ortadoğu'da ABD ile kıyasıya rekabete girecek durumda değildir. Böyle bir politikası da yoktur. Ancak belli düzeyde etkin olmayı da hedefliyor. ABD Ortadoğu'da temel hegemon güç olmasına yönelik bir kafa tutma olmadığı müddetçe mücadeleleri sürse de Rusya'nın belli düzeyde etkinliğine açıktan bir tutum koymayacaktır. Günümüzdeki yeni dünya düzeninin bir karakteri de bu olmaktadır. Suudi'nin Rusya'dan S-400, Su-35 gibi silahlar almak istemesi Suudi'nin ABD'yi esas alan politikalarında bir değişiklik olduğu anlamına gelmiyor. Suudi'nin İran ile sorunları çözmede uzlaşma arayışı da İran'a yönelik yeni mücadele yolu olarak görülmelidir. İran'ın eskiden İslam Devrimini Ortadoğu'ya yayma stratejisi ve politikası vardı. İran'ın şimdi Arap ülkeleri üzerinde böyle bir etkisi kalmamıştır. İran'ın eskiden çok keskin İsrail karşıtlığı yapmasının önemli bir nedeni de İslam Devrimini Arap ülkelerine yaymak ve böylece Ortadoğu siyasetinde etkili bir güç haline gelmekti. Şu anda İran sadece bölgede sorunların varlığı üzerinden etkili olmayı ve sorunları kendi dışında karşılamayı hedefleyen bir politikaya sahiptir. Bu, İran'ın Ortadoğu ile ilgili tarihsel politikasına en uygun tarz olmaktadır.

TC'nin Ortadoğu'da dayandığı güçler DAİŞ ve benzer anlayıştaki çeteler olmaktadır

İran'ın Şangay örgütüne üye olması Çin ve Rusya'nın politikalarıyla ilgilidir. Şangay örgütünü Avrupa Birliği ya da benzer birlikler gibi bir örgüt olarak görmemek gerekir. İkili üçlü ilişkiler üzeri oluşmuş bir topluluktur. Hindistan, Pakistan ve Çin ile bir araya gelecek durumda değil ama Rusya ve başka ülkeler üzerinden böyle bir işbirliği örgütünden yararlanmaktadır. Hindistan, Pakistan ve Çin arasında çok gerilimli alanlar bulunmaktadır. Coğrafyaya yakınlıkları işbirliği imkanlarını ortaya çıkardığı gibi; çelişkileri de ortaya çıkarmaktadır. Günümüzde bu iki durumu birlikte yaşayan ilişkilerin bulunması olmayacak bir durummuş gibi ele alınmamalıdır.

Ortadoğu'da hala yeni dengelerin kurulması arayışı vardır. Bu sadece savaşa olmuyor; siyasi ilişki ve görüşmelerle de gerçekleşiyor. İsrail'in bazı Arap ülkeleriyle ilişki kurması ve bunun giderek birçok Arap ülkesini kapsamaması Ortadoğu'da çok önemli siyasi dengeler ortaya çıkarır. Türkiye eskiden İsrail üzerinden Avrupa ve ABD'den fazlasıyla destek alıyordu. Türkiye bu imkanı eskiye göre önemli oranda kaybetmiştir. İsrail de Batının TC'ye destek vermesi yönünde tüm etkisini kullanıyordu. Şimdi ise aksine İsrail Türkiye'nin Batıyla ilişkilerinde sorun çıkaran bir etkide bulunmaktadır. İsrail Türkiye'yi tümünden bırakmasa da artık sadece Türkiye üzerinden Ortadoğu politikası yürütmüyor. Arap dünyası ile yüzyılın barışı yapılmaya çalışılıyor. Hatta ABD ve Rusya'nın İsrail ile güvenliği temelinde yeni bir Suriye politikasında uzlaşacakları bile söylenmektedir. Türkiye'nin Ortadoğu açısından yaşadığı siyasi telaşının bir nedeni de bu olmaktadır. Öyle ki, TC'nin Ortadoğu'da dayandığı güçler DAİŞ, El Nusra ve benzer anlayıştaki çeteler

olmaktadır. Önceleri İhvanı Müslim konusunda ABD ile ortak politika yürütenler şimdi Türkiye bu konuda da yalnız kalmıştır. Tüm bunlar Türkiye'nin Ortadoğu'daki eski rolünün gerilemesini ifade etmektedir. Bu, Türkiye'nin ABD ve Avrupa için öneminin kalmadığı anlamına gelmiyor. Ancak AKP-MHP ittifakının politikaları ve yarattığı sorunlar Ortadoğu'da yeni ilişki ve ittifakları ortaya çıkarma nedeni olmuştur.

Ortadoğu'da demokratikleşme dinamiğinin öncüsü Kürtlerdir

Kuşkusuz Türkiye'nin ABD ve Batı için önemi soğuk savaş dönemindeki gibi kalmamıştır. Rusya ile ABD ve Avrupa arasındaki çelişkiler soğuk savaş dönemindeki gibi değildir. ABD ve Avrupa'nın Türkiye ile ilişkilerinde Sovyetlerin durumu önemli etkide bulunuyordu. Bu açıdan Türkiye'nin eski önemini kaybetmesi anlaşılır bir durumdur. ABD ve Avrupa için Türkiye'nin mevcut önemi Türkiye'deki batı değerleri ve kültürünün zemininin eskiye dayanmasıdır. Türkiye'nin ABD ve Batı karşısındaki önemi bugün esas olarak bu etken nedeniyle. Türkiye'nin ABD ve Avrupa'ya dayanarak Ortadoğu'da yeni Osmanlı olması söz konusu olamaz. Bu nedenle izlediği bu politika şimdi yere çakılmış; Türkiye'nin önündeki engel ve çıkmaz haline gelmiştir. Ne Rusya'ya ne de ABD'ye dayanılarak yeni Osmanlı anlayışıyla Ortadoğu'nun etkin gücü olamaz. Bunu sadece demokratikleşerek yapabirdi. Artık bu fırsatı da büyük oranda kaçırmıştır. Ortadoğu gerçekliğine uygun demokratikleşme sancılı biçimde olsa da bugün Türkiye dışındaki tüm Ortadoğu'da demokratik gelişme dinamiğine sahip bir durum yaşanmaktadır. Zaten bugün Ortadoğu'da demokratikleşme dinamiğinin ve gelişmesinin öncüsü Kürtlerdir.

AKP-MHP ittifakının politikaları hem dışarda hem içerde çıkmaza girmiştir. İçerde ve dışarda bu politikaya yönelik itirazlar artmıştır. Bu iktidar için bir gelecek görünmüyor. Şimdi varlığını Kürtlere karşı yürüttüğü savaşa ve bu temelde tüm gerici güçleri etrafında toplamaya bağlamıştır. Ancak bu politikasının da sonuna gelinmiş gibi görünüyor. Arap Birliği açıkça Türkiye'nin yürüttüğü savaş politikasına, Suriye ve Irak'a yönelik askeri yönelimler içinde olmasına karşı çıkmaktadır. Artık TC'nin teröre karşı mücadele ediyoruz tezine kimse inanmıyor. Hatta Arap ülkelerinin terörist gördüğü örgütlerle TC'nin ilişki içinde olduğunu biliyorlar. Türkiye'nin tüm Arap ülkeleri için istikrarsızlık odağı haline geldiğini görüyorlar. Arap ülkeleri TC'ye yönelik daha sert tutumlar gösterebilir. Bunu engelleyen iki faktör var; birincisi Arap Birliğinin TC'ye tutumda

ortak olsa da harekete geçmede aynı düzeyde ortaklık yapacak durumda olmamasıdır. Diğer etken de ABD ve Avrupa'nın bu gerilimin daha fazla tımandırılmasını istememesidir. Yoksa Arap ülkelerinin dışa yansıtmadıkları tepkileri çok daha fazladır.

Arap Birliğinin bu düzeyde açık tutum takınmasında Türkiye'nin ABD, Avrupa ve Rusya ile yaşadığı sorunların da etkisi bulunmaktadır. Hatta İsrail'in de teşvik ettiği söylenebilir. Özcesi Türkiye geçen yıllarda kendisi için avantaj sağlayan siyasi dengeleri ve ilişkileri kaybetmiştir. 6 yıldan fazladır yürüttüğü savaş politikasının dayanakları zayıflayınca AKP-MHP iktidarının çıkmaza girmesi de kaçınılmaz olmuştur. Kuşkusuz yine savaş naraları atıyor; bazı yerlere saldıracağını söylüyor. Ancak bu saldırı ve işgaller AKP iktidarını kurtaramaz, hatta yıkılışını hızlandıracak etken haline gelme olasılığı çok yüksektir.

Rusya ile görüşmesi esas olarak Rojava'ya yönelik işgal konusunda bir uzlaşma sağlamaktır. Anlaşıyor ki, Rusya yeni işgaller karşılığında Türkiye'den daha fazla şey istedi. Şurayı burayı işgal edebilirsin, girebilirsin ama karşılığında da şunları yapacaksın denilince öngörülen işgalleri yapmada da tereddüde girdi. Planladığı işgal saldırısına şimdilik girişemedi. Ancak hala pazarlıklar sürmektedir. Rusya, AKP-MHP iktidarının bir askeri başarıya ihtiyacının olduğunu görerek karşılığında çok şey istemiştir. Herhalde Türkiye'ye o kadar değil de şu kadar verebilirim, demektir.

Türkiye gerillanın direnişini kırmak bir yana kendisi kırılmayı yaşamaktadır

TC yeni işgallere yönelebilir. Ancak böyle bir işgal saldırısını çok zayıf konumda yapacaktır. Bu açıdan direnildiği ve bu direniş uzun süre sürdüğünde yeni bir işgal saldırısı AKP-MHP faşist iktidarının çöküşüyle sonuçlanacaktır. Bu da sadece Türkiye halkları ve Kürtler açısından değil, Ortadoğu halkları için hayırlı olacaktır. Rojava'daki devrimci demokratik güçlerin önünde böyle bir tarihi görev bulunmaktadır.

AKP-MHP iktidarını çöküş noktasına getiren Türk devletin 2014'te hazırladığı Çöktürme Planının başarısız kılınmasıdır. 2015 yazından bugüne Türk devleti tarihinin hiçbir döneminde yürütmediği savaşı yürütmüştür. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Türk devleti bu düzeyde bir savaşa içine girmemişti. Yine halk üzerinde bu kadar uzun süre baskı kurulması da bu dönemde görülmüştür. İşte 6 yıl gibi uzun süren böyle bir kırı savaşa ve halk üzerindeki ağır baskılara karşı tarihi bir direniş gösterilmiştir. Türk devleti her türlü imkanını kullanarak 6 yıldır saldırmasına rağmen gerillanın di-

Kürt halkı açısından muhatap bellidir, nettir. Rêber Apo ve onun yarattığı Özgürlük Hareketidir. Kürt halkını ölüm döşeginden ayağa kaldıran, Kürt halkını özgürlük isteyen ve bunun için mücadele eder halk haline getiren Rêber Apo'dur. Zaten 23 yıldır bu nedenle bir hücrede ağır tecrit koşullarında ve psikolojik savaş altında tutulmaktadır. Kürt sorununu çözmek isteyenler Rêber Apo'yu ve onun örgütünü ve oluşturduğu demokratik sistemini muhatap alacak

renişini kırmak bir yana kendisi bir kırılmayı yaşamaktadır. Bu yıl içinde Garê, Metîna, Zap ve Avaşîn'e yönelik saldırıların tıkanma ve yenilgi yaşaması bu gerçekliği ifade etmektedir. Türk ordusunun gerilla karşısındaki başarısızlığı faşist iktidarını ayakta tutan savaş politikasına da büyük darbe vurmuştur. Bu gerilla direnişi Türk devletine karşı içerde ve dışarda direnişin güçlenmesinde tarihi bir rol oynamıştır. AKP-MHP faşizmi Türkiye'nin tüm ekonomik imkanlarını, siyasi ve diplomatik rezervlerini, toplumda kışkırttığı şovenizmi bu savaşa sürmesine rağmen sonuç alamadığı gibi, tüm potansiyelini ve imkanlarını bu savaş içinde tüketmiştir. Diğer taraftan halk ve demokrasi güçleri tüm baskılara rağmen direnmiştir. 6 yılın sonunda AKP-MHP iktidarı tükenirken, halkın özgürlük ve demokrasi direnci ve duruşu ayakta kalmıştır. Böylece direnişin başarı kazandığı, kazanacağı bir daha görülmüştür.

AKP iktidarı politik olarak çökmüştür. Ancak Kürt düşmanlığı ve savaş politikalarıyla ayakta kalmaktadır. Ayakta kalmasının nedeni muhalif güçlerin, demokratik halk hareketinin bu iktidarı süpürüp atacak bir hamle yapmamasıdır. Sistem için muhalif güçler seçimi bekleyerek faşist iktidarın sürmesine zemin sunmaktadır. CHP-İyi Parti gibi güçler iktidarın keskin düşüşünden korkmaktadır. Bu aynı zamanda köklü demokratik dönüşümü siyasi çıkarlarına görmeyen bu partilerin bu iktidara nasıl dayanak olduğunun ifadesi olmaktadır. Onların Türkiye'nin demokratikleşmesi diye bir dertleri yoktur. Ya da demokratikleşme dedikleri iktidarın kendilerine devredilmesi olmaktadır. Kuşkusuz bu faşist iktidara muhalefet etmeleri önemlidir. Ancak böyle bir karaktere sahip oldukları ve bu iktidarın ömrünün uzamasına yol açtıkları da diğer bir gerçektir. Bu tür güçleri faşist iktidarlara karşı

daha etkin bir duruş içine sokacak olanlar da gerçek demokrasi güçleridir.

Türkiye'de radikal demokratik güçler bulunmaktadır. Zaten bunların direnişi ve mücadelesi diğer muhalif güçleri de ayakta tutmuştur. HDP çatısı altındaki siyasi bileşenler; HDP'nin ilişkide olduğu diğer demokratik güçler, kadın hareketi, gençler ve emekçiler bu faşist iktidarın önünde barikat kurmuşlardır. 'No Pasaran' demişlerdir. Ancak faşist iktidarı devirmek için daha fazlasına ihtiyaç vardır. Faşist iktidar halkı örgütleyecek binlerce demokratik siyasetçi ve doğal önderi tutuklamıştır. Zamanında gösterilmeyen direnişler böyle bedeller ödenmesini beraberinde getirmiştir. Ancak başta Kürt halkı olmak üzere Türkiye'de faşizme karşı direnecek önemli bir toplumsal kesim vardır. Demokratik siyasi güçlerin Kürdistan'daki her etkinliği ve eylemi Kürt halkı tarafından coşkuyla karşılanmaktadır. İki yıldır Kürdistan ve Türkiye'de kadınların ve gençlerin mücadelesi AKP iktidarını hem teşhir etmede hem de sarsmada önemli rol oynamıştır. Türkiye'nin demokrasi güçleri her fırsatta bu iktidara karşı tutumunu ortaya koymuştur. Deniz Poyraz'ın katledilmesi karşısında Kürdî ve Türküyle tüm Türkiye halkları ve tüm demokrasi güçleri bu gerçekliği kanıtlamıştır.

Bu iktidar Türkiye'nin en temel demokrasi gücü olan Kürtleri hedef yapıp, Kürtleri diğer demokrasi güçlerinden kopararak üzerine gidip ezmek istemiştir. HDP'nin nasıl hedeflendiği ve günah keçisi haline getirildiği bilinmektedir. Faşizm Kürtleri Türkiye demokrasi güçlerinden tümenden koparıp hedef haline getirdiğinde, ezdiğinde Türkiye'deki demokrasi güçleri de ezilmiş olacaktır. AKP-MHP faşizmi bu stratejiyi ve politikayı tüm baskı araçlarıyla uygulamıştır. Ancak AKP-MHP iktidarının bu strateji ve izlediği politika başarısız kalmış; sonuç alamamıştır. AKP-MHP faşizminin çöküşe gitmesinde Kürt halkıyla demokrasi güçlerinin birbirinden koparlamaması, ortak mücadele vermesinin engellenmemesinin önemli payı vardır. Hatta ilk defa bu düzeyde Kürt halkıyla Türkiye demokrasi güçlerinin buluşmasının sağlanması, Kürt halkıyla Türkiye halkları arasında iyi ilişkilerin gelişmesi soykırımcı sömürgeciliğin en temel politikası ve ayağının çökmesi anlamına gelmektedir. Bunun değerini tüm Türkiye halkları bilmelidir. Eğer bu zemin demokrasi güçleri ve Türkiye halkları tarafından iyi değerlendirilirse Türkiye'de sadece mevcut faşist iktidar değil, Türkiye'deki soykırımcı sömürgeci sistem de yıkılır; Demokratik Türkiye, Özgür Kürdistan gerçekleşir.

“Özgürlük Zamanı” hamlesi AKP-MHP faşizminin yarattığı korku duvarlarını yıkmıştır

“Özgürlük Zamanı” hamlemiz AKP-MHP faşizminin Kürt halkı üzerindeki saldırılara önemli bir cevap olmuştur. Kürt halkı her yerde faşizme karşı mücadeleye girilmiştir. “Özgürlük Zamanı” hamlesi AKP-MHP faşizminin yarattığı korku duvarlarını yıkmıştır. Bu gerçeklik korku üzerine yaşamını sürdüren faşist iktidarın sonunun gelmek üzere olduğunu habercisidir. Faşizmin ağır baskısı altında halk hareketinin bir dönem yetersiz ve zayıf kalması söz konusu olabilir. Ancak faşizme teslim olmayıp direnildiği ve faşizm amaçlarına ulaşmadığı zaman bu çok önemli sonuçlar yaratır. 6 yıllık direniş bu sonuçları belli oranda yaratmış; direnişin sonuçları bundan sonra daha fazla görülecektir. Uzak olmayan zamanda

AKP-MHP faşizmini yıkacak tüm etkenler birleşip bu iktidarın yıkılışını sağlayacaktır. Bu açıdan faşizmin bağıp çağırmasına bakılmamalıdır. Diktatörler son ana kadar kendilerini güçlü ve muktedir gösterirler. Kürt halkı ve Türkiye halkları bu iktidarın sonunun geldiğini görmektedir. Bu iktidar gidecektir; önemli olan bugüne kadar yürütülen bu mücadelenin ve verilen ağır bedellerin Türkiye'de demokratikleşmeyi köklü sağlatmasıdır. Kürt halkı Türkiye halkları ve demokrasi güçleri buna hazırlanmalıdır. Düşünce, program, örgüt ve mücadele olarak böyle bir Türkiye yaratmaya odaklanmalıdırlar.

Türkiye'de yönetim ve iktidar olmak Kürt sorununu çözmekle gerçekleşir

AKP-MHP iktidarının sonu yakınlaşırken CHP'nin Kürt sorununu çözümünden söz etmesi, meclisi çözüm platformu olarak göstermesi AKP-MHP iktidarının Kürt Özgürlük Hareketini tasfiye etme planları ve saldırılarının sonuçsuz kalması ve çökmesiyle ilgilidir. Türkiye'de Kürt halkının özgürlük mücadelesi tasfiye edilemediğine göre Türkiye'de yönetim ve iktidar olmak Kürt sorununu çözmekle gerçekleşir. Türkiye artık Kürt sorununa bir çözüm bulmadan barışa ve istikrara kavuşamaz. Kürt sorununu çözümsüzlüğü Türkiye'yi bitirir ve daha büyük tehlikelerle karşı karşıya bırakır. CHP Kürt sorununu çözümünde bir politikası olmadan Türkiye'yi yönetme iddiasında bulunamazdı. Kürt halkının mücadelesini ezmeye üzerinden iktidar olmak isteyenler başarısız kaldı. İşte bu durum iktidara aday CHP'nin böyle bir çıkış yapmasını beraberinde getirdi. CHP'nin çözüm derken neyi kastettiği net değildir. CHP'nin tarihsel karakteri nedeniyle Kürt sorununu çözümü konusunda söylediklerine kuşku bakılmaz; yanlış değildir. CHP'nin tabanında Kürt sorununu çözümünü isteyenler, karşı çıkmayacak önemli bir kesim olsa da CHP içinde Kürt inkarıyla şekillenmiş tekli ulus devlet anlayışında olanların hala önemli bir etkinlikleri vardır. Cumhuriyetin demokratikleşmesi konusunda CHP'nin bir program ve kararlığı yoktur. Sadece Kürt sorununu çözülmesi gerektiği; bu konuda bir politika değişikliğine ihtiyaç olduğu düşüncesi vardır.

Kuşkusuz CHP'de böyle bir eğilimi ortaya çıkarmak da önemlidir. Bunu da Kürt halkının ve demokrasi güçlerinin yürüttüğü mücadele ortaya çıkarmıştır. Eğer Kürt halkının ve demokrasi güçlerinin mücadelesi ve duruşu Türkiye'yi gerçek demokratikleşmeye zorlarsa Kürt sorununu çözümü gerçekleşecektir. Bu, CHP'nin şu ya da bu gücün bakışı ve söyleminden bağımsız olarak ortaya çıkacaktır. Kimin muhatap olacağı tartışmaları bireylerin ve siyasi güçlerin sübjektif yaklaşım ve niyetlerine göre belirlenecek bir durum değildir. Kürt sorununu muhataplarından biri Kürtler üzerinde bugüne kadar soykırımcı sömürgeci politika izleyen devlettir. Devlet derken artık bunu eskisi gibi ele almak yanlıştır. Devleti bugün meclis temsil eder. Böyle bir konuda karar merci odur. Ancak artık Türkiye'de demokratik kamuoyunu da dikkate almak gerekir. Kalıcı çözüm açısından meclis ve demokratik kamuoyunun birlikte bir çözüm iradesi ortaya koyması önemlidir. Kürt halkı açısından muhatap da bellidir, nettir. Rêber Apo ve onun yarattığı Özgürlük Hareketidir. Kürt halkını ölüm döşeginden ayağa kaldıran, Kürt halkına özgürlük isteyen ve bunun için

mücadele eder halk haline getiren Rêber Apo'dur. Zaten 23 yıldır bu nedenle bir hücrede ağır tecrit koşullarında ve psikolojik savaş altında tutulmaktadır. Kürt sorununu çözmek isteyenler Rêber Apo'yu ve onun örgütünü ve oluşturduğu demokratik sistemini muhatap alacaklardır.

Bir daha vurgulayalım; Kürt sorunu şu ya da bu parti çözecek; şu bu partiyle çözülür demek yanlıştır. Kürt sorunu demokrasiye inanan; Türkiye'nin demokratikleşmesini hedefleyen zihniyet ve siyasi anlayışla çözülür. Bir parti demokratik olmayacak, Türkiye'nin demokratikleşmesini hedeflemeyecek ancak Kürt sorununun çözümünde aktör olacak, bu mümkün değildir. Dünyanın başka bir yerinde herhangi bir siyasi çözüm, demokratik olmayan bir iktidarla uzlaşma içinde gerçekleşebilir. Ancak Türkiye'de Kürt sorunu böyle bir sorun değildir. Türkiye'nin demokratikleşmesi dışında bir çözüm olacağını sanmak büyük yanılgıdır. Bu açıdan Kürt halkının Türkiye'nin demokratikleşme mücadelesinde rolünü oynaması, bunun için en başta da soykırımcı sömürgeci Türk devletine karşı demokrasi ve özgürlük mücadelesini sürüklemesi ve geliştirmesi gerekir.

Faşizmi yıkacak ve krizlere son verecek olan yürütülen direniş olacaktır

Türkiye'de demokratikleşmeyi ve bu iktidarın gidişini ekonomik krizlerde görmek de yanlıştır. Ekonomik krizlerin nedeni de iç ve dış siyasi sorunlardır. Kürt halkının ve Türkiye halklarının demokrasi mücadelesine baskı ve zulümle karşılık vermesindendir. Ekonomik sorunlar Türkiye halklarının demokrasi ve özgürlük mücadelesine karşı şiddetle karşılık verme ve sorunları çözümsüz bırakmanın sonucudur. Demokrasi ve özgürlük mücadelesi faşizmi krizler içine sokacak ve yıkılışını sağlayacaktır. Yoksa dolar şu kadar yükseldi, diyerek bu iktidarın sonunun geleceğini söylemek bir yanılgıdır. Ekonomik, toplumsal, kültürel ve siyasal sorunları yaratan temel gerçekliğin halkın özgürlük ve demokrasi taleplerine baskı ve zulümle karşılık verilmesidir. Dolayısıyla faşizmi yıkacak ve krizlere son verecek olan da baskı ve zulme karşı yürütülen direniş olacaktır.

Irak'ta Kürtleri ve tüm Ortadoğu halklarını ilgilendiren bir seçim gerçekleşti. Irak'taki seçim sonuçları gösterdi ki, bir ülkede gerçek anlamda demokratikleşme olmadan seçimler de bir anlam ifade etmiyor, sorunları çözüyor. Aslında bu 4 yılda bir seçim yapıp, bir parlamento seçip ve bir hükümet oluşturma sistemi İkinci Dünya Savaşıyla birlikte çökmüştü. Demokrasi halkın yönetimiye 4 yılda bir seçim, halkın yönetimini ortaya çıkarmıyordu. Halk yönetimi ortaya çıkmadığı gibi faşist iktidarlara önleyemiyor; hatta onların iktidara gelmesinin aracı haline gelebiliyordu. Bu nedenle İkinci Dünya Savaşı sonrası baskı grupları denen parlamento üzerinde sürekli etkide bulunacak ve halkın taleplerini yansıtmak sivil toplum örgütleri geliştirilmek istendi. Ancak bu sivil toplum yamaları da genel ve eşit oya dayalı 4 yılda bir seçilen parlamentonun defolarını örtemedi. Belli bir demokratik kültür kazanan Avrupa'da mevcut seçim sisteminin çözüm olmadığı gerçekliği dikkate alındığında demokratik kültürün hala çok zayıf olduğu Irak'ta bu seçimin bir sonuç vermesi beklenemezdi.

Irak'ta seçimi kazanan hiçbir siyasi güç yoktur

Irak'ta bir seçim oldu. Ancak bu seçim yönetimin belirlenmesini değil; halkın mevcut siyasi sistemi reddetmesinin referandumu oldu. Halk şimdiye kadar yönetimde olanlar başta olmak üzere mevcut siyasi partileri reddetti. Irak'ta seçimi kazanan hiçbir siyasi güç yoktur. En fazla kazandığını söyleyenler en fazla kaybedenlerdir. Seçimler bir partinin yönetimini belirlemek için yapılmaz. Özellikle de yönetim olacaklar için meşruiyet kazandırmak için yapılır. Resmi rakamlara göre halkın %60'ı, gayri resmi olarak ise en azından halkın %70'i sandığa gitmemiş. Sandığa gidenlerin birçoğu da protesto oyu kullanmış. Bunlarla birlikte sadece %20'lik geçerli oy kullanımı var. Kazandık diyenler de bu %20'yi paylaşmış. Bir parti ben %50 oy aldım dese bile bu seçmenin %10'na tekabül eder. %10'la hangi siyasi meşruiyet kazanılır; yönetim hakkı elde edilir. Şu açıktır; önümüzdeki dönemde hangi siyasi güç muhalefette kalırsa o güçlü olacaktır. Muhalefet %80'i arkasına alarak mevcut iktidara karşı mücadele edecektir. Irak'ta Arap bölgelerinde tabi ki Şii partiler sandığa gidenlerin en fazla oyunu almıştır. Ancak hiçbir yönetim meşruiyeti kadar oy alamamışlardır. Ne kadar ittifak kurarlarsa kursunlar yine de yönetim meşruiyeti kazanacak bir seçmen tabanını temsil edemezler.

Kürdistan'da da durum aynıdır. Halkın en az %70'inin sandığa gitmemesi o güne kadar yönetim gücü olan KDP yönetim anlayışına yönelik bir tepkiyi ifade etmektedir. YNK ve Goran da hükümet üyesi olarak önemli oy kaybına uğramışlardır. Bu açıdan Başûr'da bir kaybeden varsa hükümettir; hükümette esas yönlendiren parti de KDP'dir. KDP'nin biz kazandık demesi gerçekleri çarpıtmaktır, demagojidir. Genç nüfus Başûrê Kurdistan'dan çıkmak istiyor. Halkın %80'i mevcut yönetimden memnun değil. Bu durumda nasıl oluyor da kazanmış oluyor! O zaman sorarlar bu halk kimden memnun değil; halk niye Kürdistan dışına çıkmak istiyor? Başûrê Kurdistan'da halk mevcut muhalefetten de memnun değil, ancak en fazla oy kaybedenler hükümetteki partilerdir. Halk açıktan açığa KDP'ye senin yönetiminden memnun değiliz demiştir. KDP'nin Türkiye'deki AKP-MHP faşizmi gibi halk üzerinde baskısı olmasa halk sokağa çıkar, tüm yönetim alanlarına el koyar. Zaten Başûrê Kurdistan'da böyle bir durum her zaman or-

Türk devleti Avaşin, Zap ve Metîna'da bir çıkmaza girmiş; yenilecek ve bozguna uğrayacak ama KDP gerillanın TC'ye bu bozgunu yaşatmasının önüne geçiyor. Türk ordusu her gün zehirli gaz ve kimyasal silah kullanıyor; Kürdistan coğrafyasını tahrip ediyor ama KDP buna da ses çıkarmıyor. Sessizliği ile TC'nin kimyasal silah kullanmasının suç ortağı oluyor. Kimyasal silah konusunda çok hassas olan Başûrê Kurdistan kamuoyunu bile dikkate almayan bir KDP gerçeği var. Saddam kullanınca insanlık dışı bir durum oluyor; ama KDP'nin ilişkide olduğu TC kullanınca normal oluyor. Bu gerçeklik bile KDP'nin Kürt halk gerçeğinden ne kadar koptuğunu gösteriyor

taya çıkabilir. %80 memnun değilse bu memnuniyetsizlik kendini başka biçimlerde dışa vurur.

Halk sandığa gitmediği gibi sandığa gidenlerin de en az protesto ettiği ya da en az oy kaybına uğrayanlar hükümeti en fazla eleştiren partiler olmuştur. Bu bile Başûrê Kurdistan'daki seçmen eğilimini ifade ediyor. Bu açıdan Başûrê Kurdistan'da tüm partiler kaybetmiştir. Yapılması gereken başta KDP olmak üzere hükümete katılan partilerin halktan özür dilemesidir, halka özleştirilermeleridir. Özleştirilermeleri yanında demokratik bir program açıklamaları gerekir. Toplumsal yaşamda, ekonomide, eğitimde, her alanda demokrasi hedefleri ortaya koymaları gerekir. Sadece siyasal alanda demokrasi vaat etmek de yetmez.

Artık sadece 4 yılda bir seçime dayalı demokrasi olmuyor. Böyle meşruiyet de alınmıyor. Günümüzde yerel demokrasi olmadan, demokrasi köyden, mahalleden başlamadan, her yerel kendini yönetme irade ve gücüne sahip olmadan artık ne seçimlerin bir anlamı olur; ne de demokrasiden söz edilebilir. Sadece bir parlamento ve

hükümet seçen temsili sistem artık demokratik olamıyor. Bu temsili demokrasi denen sistem halkın demokratik iradesinin gasp edildiği bir siyasi düzen haline gelmiştir. Temsili demokrasi denen siyasi sistemin demokrasi kültürünün belli oranda var olduğu ülkelerde bile demokratik yanı çok zayıf kalmaktadır. Irak ve Başûrê Kurdistan'da ise halkı aldatma aracı haline gelmiştir. Irak'taki halk seçimde artık bizi böyle aldatamazsınız diye sandığa gitmemiştir. Bu, başlı başına bir sistem krizidir. 4 yılda bir sandığa gidip yönetim seçme aldatmacasının krizidir. Irak seçimlerinin gerçeği böyledir. Bunun dışındaki her yaklaşım demagojidir. Irak'ta yönetim meşruiyeti aranırken; yönetim krizi daha da artmıştır. Irak şu anda bir kaos ülkesidir. Başûrê Kurdistan'da böyledir. Irak'ta Başûrê Kurdistan'da demokrasisini arıyor. Yerel demokrasiye dayanan demokrasisini ve buna dayalı yönetimini arıyor. Irak ve Başûrê Kurdistan'da kim bu arayışlara cevap olursa geleceğin yönetim gücü de o olur.

KDP sessizliği ile TC'nin kimyasal silah kullanmasının suç ortağı oluyor

KDP Başûr'da Kürt halkının tepkisini aldığı halde Kürt halkının kabul etmeyeceği biçimde Türk devletine işbirlikçilik yapmakta; Kürt düşmanlığında öncü Türk devletinin gerillaya karşı yürüttüğü savaşta Türk devletine yardım etmektedir. Gerilla güçleri arasındaki bağ koparmıştır. Bazı gerilla güçlerinin etrafını kuşatmıştır. Bir gerilla alanından başka bir gerilla alanına geçmek isteyen gerillalara pusu kurmakta, saldırmaktadır. Xelîfan'da birinde 3, birinde de 7 gerillayı pusuya düşürmüştü; en az 8 gerillayı böylece katletmiştir. Gerillalara pusu kurup katlettiği gibi gerilla cenazelerini ailelerine vermemektedir. Şu anda Rojava-Başûr sınır kapısı Sêmalîka'da çocuklarının cenazelerini isteyen analara dahi bir cevap vermemektedir. Soykırımcı sömürgeci Türk devleti Kürt düşmanlığı nedeniyle gerillalara, gerilla cesetlerine nasıl yaklaşıyorsa KDP de benzer bir yaklaşım göstermektedir.

Türkiye şu anda Ortadoğu'da demokrasi ve özgürlüklerin önündeki en temel engel güçtür. Ortadoğu'da demokrasi düşmanlığı en başta da Kürt düşmanlığıdır. Bu açıdan KDP TC'ye verdiği destekle, kurduğu ilişki ve yaptığı işbirliği ile Kürt düşmanlığına destek vermektedir. Türk devleti Kürt soykırı-

mini hedefliyor. Bunu Kürt işbirlikçileri dışında tüm dünya biliyor. TC, yüz yıldır en doğal haklarını, özgürlüklerini isteyen Kürtlere nasıl yaklaşmışsa PKK'ye de öyle yaklaşmaktadır. Türk devletinin bu gerçeğini görmemek bir Kürt siyasi gücü için TC'nin bu politikalarına hizmet etmekten başka bir anlama gelmemektedir. Ancak KDP ulusal düzeyde değil, günlük parti çıkarı için baktığından TC'nin Kürt düşmanı politikalarına hizmet ediyor. Biraz uzun vadeli baksa TC'nin bugün PKK'ye yaptığını yarın KDP ya da başka bir siyasi harekete yapacağını görür. Herhalde KDP işi şten geçtikten sonra bu gerçeği görecektir. Çünkü KDP günlük yaşadığı için bu gerçekleri göremiyor. KDP, bu tutumuyla Kürt halkına da tüm Ortadoğu halklarına da büyük zarar veriyor. Ama dünyaya ve olaylara tersten baktığından bu gerçekleri göremiyor.

KDP şu anda iktidardan düşmek üzere olan, zayıflamış olan faşist iktidarın ayakta kalmasına koltuk değneği oluyor. Halbuki AKP-MHP faşist iktidarı yıkılsa sadece Kürtler değil, tüm Ortadoğu rahatlayacak, ancak KDP bu iktidarın ömrünü uzatıyor. Kürt düşmanlığında öncü soykırımcı sömürgecilerle tarihteki en büyük desteği veriyor. Günümüzde hiçbir güç KDP kadar Türk devletine bu düzeyde destek vermiyor. Türk devleti Avaşin, Zap ve Metîna'da bir çıkmaza girmiş; yenilecek ve bozguna uğrayacak ama KDP gerillanın TC'ye bu bozgunu yaşatmasının önüne geçiyor. Türk ordusu her gün zehirli gaz ve kimyasal silah kullanıyor; Kürdistan coğrafyasını tahrip ediyor ama KDP buna da ses çıkarmıyor. Sessizliği ile TC'nin zehirli gaz ve kimyasal silah kullanmasının suç ortağı oluyor. Kimyasal silah konusunda çok hassas olan Başûrê Kurdistan kamuoyunu bile dikkate almayan bir KDP gerçeği var. Saddam kullanınca insanlık dışı bir durum oluyor; ama KDP'nin ilişkide olduğu TC kullanınca normal oluyor. Bu gerçeklik bile KDP'nin Kürt halk gerçeğinden ne kadar koptuğunu gösteriyor. Başûrê Kurdistan halkının hassasiyetini dikkate alarak hiç değilse tarafsız kurumlar gelsin incelesin diyebilirdi. Ne var ki, aylardır kimyasal silah konusu konuşulmuyormuş gibi bu gerçekliğe kulaklarını tıkıyor.

HPG 6 aylık savaşın bilançosunu açıkladı. Gerilla 6 aydır Türk devletine kök söktürüyor. Türk devletini çaresiz bırakmış bulunuyor. Faşist Türk devleti bu nedenle kimyasal silahlara başvuru. HPG 32 gerillanın kimyasal silahlarla şehit düştüğünü ilan etti. Kimyasal silah kullansa da bu Türk ordusunu kurtaramayacaktır. Türk ordusunun girdiği her yer savaş alanı haline gelecektir. Türk ordusu Medya Savunma Alanları'ndan mutlaka kovulacaktır. Gerilla bir cephe savaşı vermiyor. Gerilla savaşı her zaman küçük güçlerin büyük güçlere karşı savaşıdır. Bazı yerleri zaman zaman savunur ama esas olarak nokta ve cephe değil, alanda savaş yürütür. Bu açıdan Türk ordusu ne kadar yayılırsa savaş da o kadar yayılır ve bu alanlar Türk ordusu için bir bataklık haline gelir.

Gerilla, devletlerin bile en fazla bir ay dayandığı bir savaş gücüne karşı genelde 6 yıl, Metîna, Zap ve Avaşin özelinde de 6 aydır savaş yürütüyor. Bu savaş AKP-MHP faşizmi yenilene kadar sürecektir. Daha doğrusu bu savaş AKP-MHP faşist iktidarının sonunu getirecektir.

Rêber Apo'nun Kadın Özgürlük Çizgisi Mücadelemizin Fedailik Çizgisidir

Besê Erzincan

İnsanlık tarihinin görebileceği en büyük bir devrimin içinde yaşıyoruz. Kürdistan devrimi Rêber Apo'nun düşünceleri temelinde bir güneş gibi Ortadoğu'da doğmuş ve filizlenmiştir. Devrimimiz insanlığın günümüzde yaşadığı tüm krizlere cevap olabilecek evrensel bir perspektife sahiptir. Kürdistan devrimi insanlığın, kadınların özgürlük bayramı niteliğinde bir devrimdir. Bu anlamı ile PKK günümüzde insanlık, kadınlar açısından da karanlıklar içinde bir ışık ve eşitlikçi, adaletli özgürlükçü, güzel yaşamın umududur.

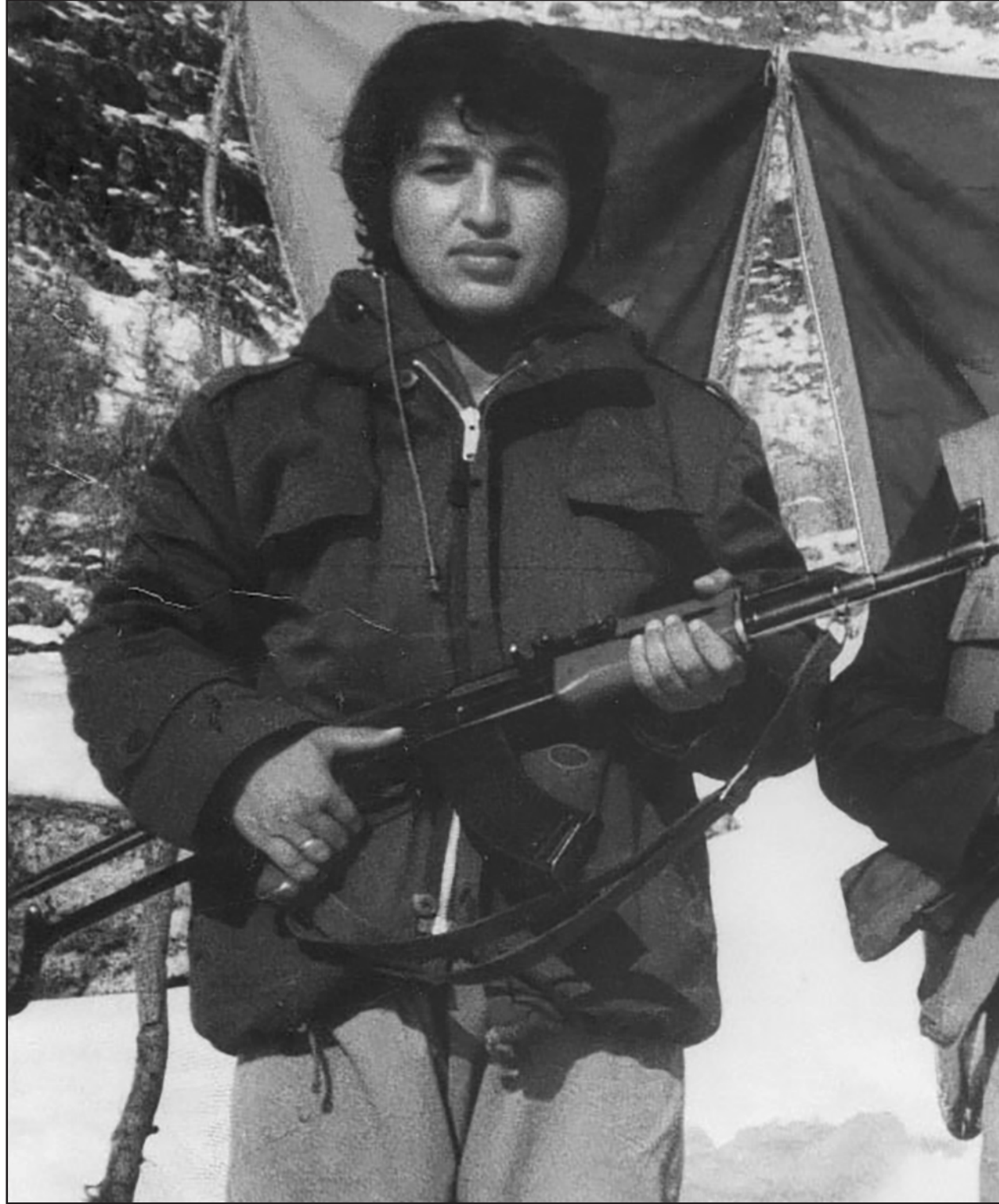
PKK bir şehitler partisidir. Kadın özgürlük çizgisi, şehitlerin yarattığı değerler üzerinden kendini yapılandırmış inançla, irade ile özgür yaşam felsefesi ile kendini donatmış bir partidir. Kürt kadınlarının özgürlük mücadelesi başlangıcından itibaren Rêber Apo öncülüğünde onun büyük emeği ve ısrarı ile gelişip büyüdü. Kadınların kadrolaşması ve toplumun öncüsü haline gelebilmesi için çok büyük çabalar, emekler sarf etti. En önemlisi de bizim için ekmek su kadar değerli olan kadın özgürlük çözümlerini geliştirdi. Kadın özgürlük çözümleri temelinde de kadın kadroları eğiterek çetin yaşam ve savaş pratiklerine hazırladı. Çetin bir yaşam içerisinde kadınların irade ve karar gücü olmalarını sağladı. Bu yönüyle de Önderliğimiz Kadınların yaşamları üzerinde inşa edilen egemen erkek dünyayı ve köle kadın tiplerini reddetmiştir. Verili yaşam kalıplarını kabul etmeyerek köklü ve radikal bir sorgulamaya tabii tutmuştur.

Toplumsal özgürlük ancak kadınların özgürleşmesinden geçer

Önderliğimizin kendisinden başlayarak çevresindeki insanları eğitime, değiştirme ve dönüştürme çabası yeni insanı yaratma, yöntemi de kadın özgürlük mücadelemizin stratejik yöntemidir. Önderliğimiz verili yaşam düzeneklerini aileyi, aşk ilişkilerini, günlük yaşamdaki toplumsal cinsiyetçi anlayışları kapsamlı eleştirmiş ve kadını köleleştiren yaşamı kabul etmemiştir. Önderliğimiz geleneksel kadın-erkek ilişkilerini, aileyi "Kürdün kördüğümü" olarak nitelendirdi. Kadınların zihniyette ve günlük yaşam anlarında bunlardan kendisini kurtararak, aşarak özgürleşeceğini belirtmiş, "Hakiki toplumsal özgürlük ancak kadınların özgürleşmesinden geçer" demiştir.

Önderliğimizin sevgi ve aşk anlayışı sistem anlayışından çok farklıdır. Önderliğimiz sevginin gelişebilmesi öncelikle özgür bir ülkenin yaratılması kuralını koymuştur. Bu da büyük bilinç, emek, irade temelinde mücadele ile mümkündür. Özgürleşmenin yurtseverlikle, ulusal kimlikle, kadın kimliği ile bağlantılarını güçlü kurmuştur. Kendine ait olan, toplumsal mücadeleye kendini adanmış bir kadın tiplerini ortaya çıkarmıştır.

Bu yönüyle belki de tarihe bakıldığında kadınları en fazla geliştiren, büyüten, irade sahibi haline getiren önderliklerin başında gelmektedir. Ön-

~~~~~

Bêrîtan arkadaş eylemiyle, yaşam duruşu ile kadınların savaşta ve yaşamda nasıl bir öncülük yapacağını bizlere göstermiştir. Önderliğimiz Bêrîtan arkadaşın bu eylemine ve duruşuna atfen kadın ordulaşması kararına gitmiştir. Bêrîtan arkadaşın şahsında kadın ordulaşmasının gelişeceğine inanmıştır. Bu nedenle kadın ordulaşmasının, direnişinin sembolü olarak tarihimizde Beritan arkadaş kabul edilmiştir.

~~~~~

derliğimizin kadın ile gerçekleştirmiş olduğu yoldaşlık kadına büyük bir irade, direnme gücü kazandırmıştır. Önderliğimiz kadına büyük güven duymuş ve özgürlüğe bağlamıştır. Hareketimiz için de gurup döneminden itibaren yoldaşlık ruhu çok güçlüydü. Kadınlarla geliştirilen yoldaşlığın ise manevi gücü, yapıcı etkisi ise çok daha derinliklidir, sarsıcıdır. Kadınla doğru yoldaşlık özgür yaşamın yaratılmasının temelidir. Bu temelde Önderliğimizin kadınları ele alışında büyük bir sevgi, saygı, eleştiri, büyüme, geliştirme, mülk olmadan çıkarma, yaşamın öznesi haline getirme vardır. Önderliğimizin sevgisi büyüten, geliştiren sevgidir. İnsanlık tarihinde kadınları böylesine bir ele alış yoktur. Bu nedenle bugün milyonlarca kadının gönlünde, Önderliğimiz vardır. Önderlik sevgisi ve aşkı en büyük aşk ve sevgidir.

Kürdistan devriminde kadın fedailiğinin temelinde Önderliğimizin özgür yaşam felsefesi esaslarında kadınlarla geliştirmiş olduğu yoldaşlık ilişkisi vardır. Önderliğimiz için geliştirilen fedai eylemliliklerinin de kökeninde bu özgürlük düşünceleri, tutkusu, Önderliğe duyulan inanç vardır. Rêber Apo'nun kadın özgürlük çizgisi mücadelemizin fedailik çizgisini geliştiren temel yön olmaktadır. Kadın şehadetlerinde Önderliğimize bağlılık temel bir nokta olmaktadır.

Bu vesile ile Kürdistan devriminde Ekim ayı en fazla kadın arkadaşların şehit düştüğü bir aydır. Bu nedenle Ekim ayına kadın şehitleri ayı demektir. Bu ayda çok sayıda değerli öncülerimizi, komutanlarımızı şehit verdik.

Bu şehitlerimizden Bêrîtan, Azîme, Delal Amed, Azê Malazgirt, Meryem Çolak, Zeynep Agir, Sarya, Hêlîn Çer-

kez, Canda Türk, Andrea Wolf, Gülnaz Ege, Dilan Cizre, Leyla Kaplan, Güler Ortaç, Aynur Artan, Arap Rojbîn, Rûken Bingöl, Selamet Menteş, Tekoşîn Koçgiri, Tanya Dersim, Rojîn Gevda, Berçem Cilo, Roza Dêrik, Çîçek Gabar, Rozerîn Dêrik, Arîn Mirkan, Hemrîn Xelef arkadaşların şahsında tüm kadın şehitlerimizi sevgi ve saygı ile anıyoruz. Anılarına bağlılığın gereği olarak özgür yaşamı yaratma, çalışma ve çabalarımızı daha güçlü bir şekilde yürüteceğimizin sözünü veriyoruz. Kadın özgürlük tarihimizde, Kürdistan devriminde verdiğimiz şehitler özgürleşmenin hangi yol ve yöntemlerle gelişebileceğini bizlere somut anlatmaktadır.

Sakine Cansız'lardan başlayarak günümüze gelen kahramanlıklarla dolu bir tarihimiz vardır. Bu tarihte kadın hareketimiz çok çeşitli evrelerden ge-

çerek günümüze kadar gelmiştir. PKK'nin kuruluşunda Sakine Cansız arkadaş vardı. Sonrasında ise kadın özgürlük mücadelemiz giderek büyüdü ve gelişti.

Bu anlamıyla tarihimizin Kadın ordulaşması evresinin çok daha iyi anlaşılmasına ihtiyacı vardır. Kadın ordulaşması, kadın özgürlük tarihimizin gelişiminde bugün dünyaca örnek alınmasında mihenk taşı rolünü oynamıştır. Ve halen de oynamaktadır. İnsanlık tarihine bakıldığında erkek ordular, erkek gerillalar çoktur. Ancak böylesine sömürgeleştirilmiş, köleleştirilmiş bir halkın kadınlarının ayağa kalkıp, kendi örgütlülüklerini kurup büyüttükleri ve mücadeleyi yürüttükleri görülmemiştir. Elbet bunda Önderliğimizin direk öncülüğü, yönlendirmesi ile oldu. Kürt halkı açısından olduğu gibi Kürt kadınları açısından da Önderliksiz bir Kürt kadın hareketi tarihi düşünülemez. Kadın ordulaşması talimatı Önderliğimiz tarafından 1993 yılında verildi. Bu, çok cesaretli bir karardı. Kadın ordulaşmasının başlaması aslında kadın özgürlük tarihinde yeni bir evredir. Dikkat edilirse kadınların en uzak tutulduğu alan askerliktir. Askerlik bir erkek işi olarak görülür. Kadının yeri evidir. Çocuklarının yanındır. Savaş ve devrim süreçlerinde kadınlar toplumsal yaşama katılsalar da sonrasında evlerine geri gönderilmişlerdir. Önderliğimiz PKK içinde kadının tüm alanlarda olmasına önem verdi ve örgüt içinde de egemen erkek yaklaşımlarına karşı sürekli bir mücadele içinde oldu. 1990 yılında Önderliğimizin şöyle bir belirlenmesi olmuştu. "Sizler kadınlar olarak çabuk ve erkeklere fark ettirmeden gelişmelisiniz. Erkek eğer fark ederse sizin gelişmenize izin vermez engel olur" demiştir.

Kadın ordulaşmasının ilanın yapıldığı 1993 yılında kadınların gerilla saflarında öncü temelde rol oynayacaklarına, komutanlaşacaklarına hiçbir şekilde inanılmıyordu. Hatta ilk ordulaşma tarihimize erkek komuta kademesi, kadınların savaşçı olarak bile dağlarda yürüyeceklerine, savaşacaklarına, kendilerini koruyacaklarına inanmamışlar ve bu temel de Rêber Apo'ya görüşlerini, önerilerini götürmüşler ve kadın ordulaşma kararına karşı çıkmışlardı. Erkek komuta kademesi 90'lı yılların başında kadınların eylemlere aktif katılmasını kabul etmiyordu. Kadın gerillalar eylemlerde saldırı guruplarına katılmak için çok büyük mücadeleler vermiş, ısrarlı bir yaklaşım içinde olmuşlar ve ancak bu temelde gerilla eylemliliklerine katılabilmişlerdir. Kadınlar Önderliğimizin vermiş olduğu özgürleşme fırsatını bu temelde kullanmışlardır.

En zor ve riskli görevlere, eylemlere gitmekten çekinmemiş, en zor anlarda yüksek bir fedakarlıkla yaşama katılmışlardır. Gerillada kadınlar sürekli olarak irade ve bilinçlerini büyüttüler. Emekleri, inatları ile zorlu süreçleri aşmayı bildiler. Dolayısı ile her kadın gerillanın yaşamı çok öğretici, ilham verici bir romandır. Bir kadın gerillanın mücadelesinde tüm köleci dünyaya karşı çıkış vardır. Şehit Bêrîtan arkadaş sadece binlerce örneklerden bir tanesidir.

Kürt kadın hareketi özel de ordu-
laşma ile birlikte kendi kendini eğiten,
yöneten bir duruma gelmiştir.

Önderliğimiz kadın özgürlük çalış-
malarında sürekli olarak "erkeğin gölgesi
dahi olmamalı" demiştir.

Bu anlamı ile Kürt kadınlarının

deleleri ve emekleri, yaşam duruşları
da bunların tümünü bize öğretiyor.

Kadın şehitlerimizin içinde Ortado-
ğulu halklardan kadınlar vardır. Türk,
Arap, Laz, Çerkez, Alman arkadaşlar
vardır. Bu da kadın özgürlük çizgimizin
Kürdistan devrimimizin evrensel yanını

büyük bir irade, fedakârlık, cesaret söz
konusudur. Gerillada kadınların çetin
savaş koşulları içinde kendilerine gü-
venleri gelişti. Potansiyelleri, yaratıcı
güçleri, öz güçleri ortaya çıktı. Kadın
gerillalar savaş içerisinde toplumsal
cinsiyetçiliğin kadınların kişiliğine kod-

Bu yönüyle Bêrîtan arkadaş eyle-
miyle, yaşam duruşu ile kadınların sa-
vaşta ve yaşamda nasıl bir öncülük
yapacağını bizlere göstermiştir. Önder-
liğimiz Bêrîtan arkadaşın bu eylemine
ve duruşuna atfen kadın ordulaşması
kararına gitmiştir. Bêrîtan arkadaşın

YJA-STAR Ana Karargâh Komutanlığı
görevlerini başarıyla yerine getirmiştir.

Delal arkadaş yaşamda Kürdistan'ın
her alanında görev almış yurtseverlik,
özgürlük düşünceleri ve duruşu üze-
rinde sürekli yoğunlaşan bunu pratik-
leştiren bir arkadaştı. Askeri tecrübe,

Kadın şehitlerimiz insanlığın ahlak, vicdan, adalet ve güzellik ilkeleri ile nasıl yaşamalı sorularına en doğru cevapları yaşamlarında somut bir biçimde vererek örnek olmuşlardır. Şehit yoldaşlarımız kadın yoldaşlığının, maneviyatın, temiz, güzel, saf, doğal yaşamın temsilidir. Yarattıkları özgür ilişki düzeyleri ile toplumu, erkeği özgürleşmeye giden yolları açmışlardır. Kadın kurtuluş ideolojisinin bilincini, iradesini, mücadelesini, örgütlülüğünü oluşturmuşlardır.

kendi ordusu, partileşmesi, kendi sis-
temini kurması gerektiğini belirtmiştir.
Dolayısı ile şehitlerimiz kadın ordu-
laşmasının şehitleridir. Hepsinde de Türk
devletine karşı verilen savaşta şehit
düşmüşlerdir. DAİŞ de aslında Türk
devleti demektir. Rojava'da ekim ayın-
da şehit düşen arkadaşları da bu tem-
elde ele almak gerekir.

Kadın şehitlerimiz yaşamları ile özgür bir ülkenin nasıl yaratılacağını göstermişlerdir

Kadın ordulaşmamızdan çıkan irade
ile bizler toplumsal alana yöneldik. Bu-
gün 4 parça Kürdistan'daki kadın ör-
gütlerimizin temel çıkış kaynağı da ka-
dın ordulaşmasıdır. Dolayısı ile temel
özgürlük kaynağımız dağlarda yürütülen
kadın mücadelesidir. Çünkü kadınların
egemen erkek sisteminden en fazla
koptuğu, kendisini güçlü ve zayıf yönleri
ile tanıdığı alanlar dağlardır. Kadın ge-
rillalar burada kendisini tanıyor. Ken-
disini biliyor. Kendisine ait olmayı öğ-
reniyor. Kadınlar arası birlikten, kolek-
tizizmden, sevgiden nasıl bir yeni dünya
yaratılabileceğini görerek, yaşayarak
öğreniyor. Kürdistan coğrafyasını tüm
benliği ile yaşıyor. Yurserverlik duyguları
gelişiyor, güçleniyor. Dolayısı ile yeni
bir toplumsallaşmaya adım atıyor. Kadın
toplulukları içinde nasıl yaşanabileceğini
öğreniyor. Kadın şehitlerimizin müca-

temsili etmektedir. Bugün demokratik
ulus ile ifadelendirdiğimiz hakikatin
esas kökeni PKK kuruluşunda, kadın
özgürlük çizgimizin ve şehitlerimizin
özünde temsili bulmaktadır. Çeşitli
halklardan Önderliğimizin yanında ka-
lan, eğitim gören çok sayıda Türk, Çer-
kez, Arap kadın arkadaşlar vardır. Bu
arkadaşlar Önderliğimizin kadın öz-
gürlük çizgisine, yaşam anlayışına ka-
tılmışlardır. Kürdistan devriminde Or-
tadoğu'da yaşayan tüm kadınların ve
halkların devrimlerini görmüşlerdir. Ro-
java Devrimi ile bu özümüz dış dünyaya
güçlü yansımıştır. Rojavaya gelen en-
ternasyonalist arkadaşlar Kürdistan
Devrimi'ni, kadın devrimini kendi dev-
rimleri olarak gördüler. Kadın devrimi-
mizin tüm Dünyaya yayılması gerekti-
ğine yürekten inandılar ve böyle katıl-
dılar. Yüzlercesi böyle şehit düştü.

Kadın ordulaşmamızın ilk komutan-
larından kabul edilen Bêrîtan yoldaşı
anmak, duruşu ve mücadelesini sürekli
değerlendirmek gerekiyor. Bêrîtan ar-
kadaş özgürlük çizgisini kendi şahsında
somutlaştırdı. Heval Bêrîtan bir çizgidir.
Bilindiği gibi 90'lı yıllarla birlikte gerillaya
büyük bir kadın katılımı oldu. Önderli-
ğimiz bu kitlesel kadın katılımına büyük
değer biçti. Özgün kadın örgütlenme-
lerini geliştirerek kadın iradesini, rengini
ortaya çıkarma kararını verdi. Kürdistan
da kadın gerillaların savaş içinde kendi
kendilerini yönetecek duruma getiril-
melerinin tarihi oldukça ilginçtir. Burada

ladığı tüm kölelik zincirlerini paramparça
ettiler. Yeni bir yaşamın nasıl geliştirile-
bileceğini gördüler. Yaşam anlam ve
içerik kazandı. Güzelleşti. Bu nedenle
de zorluklar görülmez oldu.

En çarpıcı örneklerin başında Bêrîtan
arkadaş gelmektedir. Bêrîtan arkadaşın
gerilla saflarına katılması son derece
heyecanlı, istekli, bilinçli temelde ger-
çekleşmiştir. Gerilla yaşamına uyumu
ve katılımı ile erkenden görevler almıştır.
Bêrîtan arkadaş Önderlik çözümlemeleri
üzerine yoğunlaşan, Önderliğimizi en
doğru bir biçimde anlamaya çalışan
bir arkadaştı. Büyük bir iradeye, inanca
sahipti. Örgüt içinde kadını küçük gören
yaklaşımlarla hep mücadele etmiştir.

1992 Güney savaşındaki duruşu
ve katılımı, kadınların nasıl yaşama
katılacağını göstermesi bakımından
çok tarihidir. Güney savaşında Türkiye
ile işbirliği yapan KDP güçlerine karşı
amansız direnmiştir. Çatışmada son
kurşunu bitinceye kadar direnmiş, kur-
şunu kalmayınca da kayalıklardan
kendini aşağıya atarak şehadete ulaş-
mıştır. İhanetçilerin "Gel teslim ol,
sana bir şey yapmayacağız" çağrılarına
karşı Dersim'de Besê'lerin uçurum-
lardan kendisini aşağı atmasına ben-
zer şekilde karşılık vermiştir. Bu
eylemi gerçekleştirdiğinde takım ko-
mutanlığı görevini yürütüyordu. Bu
onun düşman bilincindeki keskinliğini
ve özgürlük mücadelesine duyduğu
inancı göstermektedir.

şahsında kadın ordulaşmasının geli-
şeceğine inanmıştır. Bu nedenle kadın
ordulaşmasının, direnişinin sembolü
olarak tarihimizde Bêrîtan arkadaş
kabul edilmiştir.

Kadın ordulaşma tarihimizde Azîme
ve Delal Amed arkadaşlara da özel
vurgu yapmak gerekir. Azîme arkadaş
PKK'ye ilk katılan kadın arkadaşlardan-
dır. İlk kadın arkadaşları kadın tarihimizde
çok farklı ele alıyoruz. PKK'ye ilk katılan
arkadaşlar en çok zorlukları yaşayan
arkadaşlarımızdır. Örneğin metrelerce
kar üzerinde yürüyen bir gerilla guru-
bunda ilk önde yürüyen arkadaş çok
zorlanır, onun ardından yürüyenler ön-
ceden açılmış patika üzeri yürüdükle-
rinde daha kolay ilerlerler. Azîme arkadaş
kadın özgürlük mücadelemizde bizim
önümüzde yürüyüp her türlü zorluklara
karşı dayanan ve bize yol açan şehit
arkadaşlarımızdan biridir. Kadın ordu-
laşmasında bu anlamıyla ilk görev alan-
lardandır. Tüm yaşamı direnişle sürmü-
ştür. 1994 yılında Botan'da şehit düştü.
Bu anlamı ile kadın ordulaşmasında,
kadın özgürlük mücadelemiz açısından
öncümüz, örnek bir kadın komutanımız
ve yoldaşımızdır.

Delal Amed arkadaş kadın özgürlük
tarihimizde kadın ordulaşmasının tüm
tecübelerini şahsında toplamış ve tem-
sil etmiş bir arkadaşımızdır. Tüm dev-
rimci yaşamı gerilla içinde geçmiştir.
Amed, Dersim, Botan, Medya Savunma
Alanlarının tümünde görev yürütmüştür.

bunun zihniyetini ve duruşunu kendi-
sinde güçlü oluşturmuş bir kişiliktir.
Kadın yöneticiliğinde çok önemli gelişkin
bir düzey yakalamıştı. Zeki, kavrayışı
güçlü ve mütevazi bir arkadaştı. Yüz-
lerce gerilla arkadaşın eğitilmesinde,
örgütlenmesinde rol oynamış, çeşitli
eylemlilikleri yönetmişti. 2017 yılının
Ekim ayında Botan'da şehit düştüğünde
eyalet sorumlusuydu.

Kadın şehitlerimiz yaşamları ve du-
ruşları ile özgür bir ülkenin ve yaşamın
nasıl yaratılacağını göstermişlerdir. Ka-
dınların dar mekanlarda ve tekrar bir
yaşam içinde küçük amaçlar için değil,
büyük ve anlamlı bir yaşam amacı ile
yaşanması gerektiğini göstermişlerdir.
Bu, şehitlerimizin emekleri, kadınlara
kazandırdıkları bilinç ve güven duygusu
ile milyonlarca kadın toplumsal yaşamın
her alanına girerek rol oynamışlardır.

Kadın şehitlerimiz insanlığın ahlak,
vicdan, adalet ve güzellik ilkeleri ile
nasıl yaşamalı sorularına en doğru ce-
vapları yaşamlarında somut bir biçimde
vererek örnek olmuşlardır. Şehit yol-
daşlarımız kadın yoldaşlığının, man-
eviyatın, temiz, güzel, saf, doğal ya-
şamın temsilidir. Yarattıkları özgür ilişki
düzeyleri ile toplumu, erkeği özgürleş-
meye giden yolları açmışlardır. Kadın
kurtuluş ideolojisinin bilincini, iradesini,
mücadelesini, örgütlülüğünü oluşturu-
muşlardır. Halkımızın ve kadınların sö-
mürgeleştirilmesi katmerlidir. Bu katmerli
kölelikten kurtuluş için büyük bir mü-

cadele yürütmek gereklidir. Şehitlerimiz şahsında bu pratikleşmiştir.

Kadın gerillalar sömürgeciliğe, erkek egemen topluma karşı isyan kişiliğidir

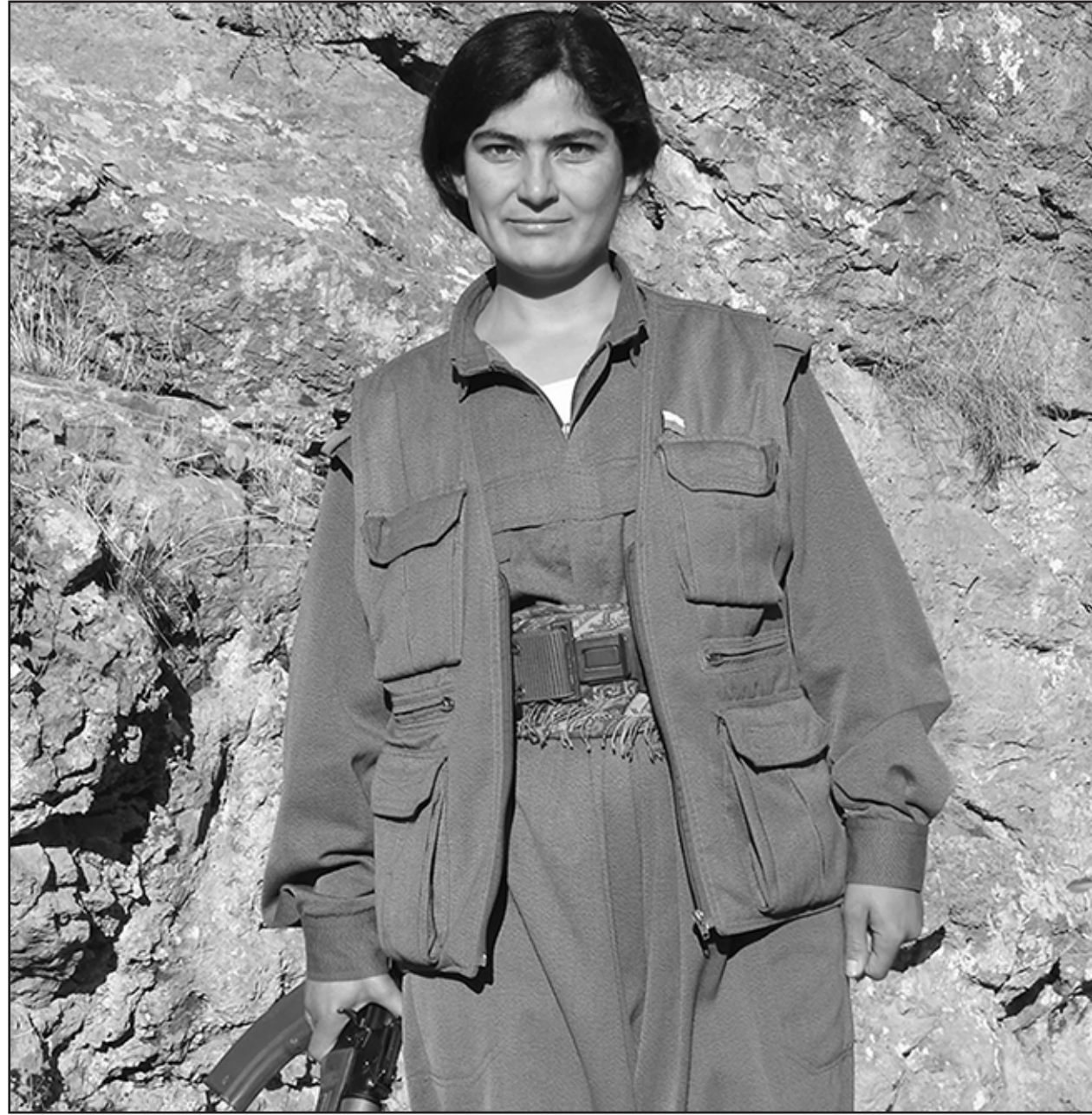
Şehit arkadaşlarımız ruhsal ve zihinsel düzeyde egemen erkek sistemin yaşam kalıplarından kurtulmak için büyük bir mücadele vermişlerdir. Bilindiği gibi ulus devletlerde kadınların evlilik kurumu ile kafeslenmesi ve mülk durumuna sokulması durumu vardır. Ulus devletlerin inşası kadın köleliği üzerinden geliştirilmiştir. Önderliğimiz bunu tersine çevirdi. Kadınlar için verili yaşam kalıplarının dışında bir yaşam örneği sundu. Bu çok önemliydi. Kadın özgürleşmesinin olduğu ve yayıldığı alanlar Önderliğimizin eğitim evleri, akademiler ve dağlardaki mücadele alanlarımızdır. Sistemin yaratmış olduğu geleneksel, köleci kadın kişiliği gerilla yaşamında parça parça edilmiş ve en doğal, akıllı, saf, iradeli, güzel kadınlar ortaya çıkmıştır. Gerilla kadın sömürgeciliğe, erkek egemen topluma isyan kişiliğidir. O yeni dünyanın, geleceğin bugünde somutlaşmış özgür kadın halidir. Geleceği bugünde yaşamaktadır. Kendi kişiliğinde geleneksel kadınlığın, köleliliğin an be an mücadelesini veren, kendini aşan, kendisini zorluklar içinde yaratan kadın kimliğine sahiptir. Duruşuyla, savaşımla ile yoldaşlığı, fedakarlığı, fedailiği ile Apocu kadın özgürlük çizgisinin en somut temsilidir.

Dolayısı ile Kürt kadınları gerilla saflarında özgürleşmenin altın anahtarlarını ellerine almışlardır. Hem kendileri hem de tüm insanlığı bu özgürlük kapılarından geçirmektedirler. Bu bağlamda özgürlüğe en çok ihtiyacı olan bu nedenle de en radikal katılımı sağlayan ve savaşa öncülük edenler de kadınlardır.

Rojava Devrimi'nde YPJ savaşçıları, komutanları tüm dünyaya kadınların nasıl savaşılabileceklerini gösterdiler. Arin Mirkan Rojava Devrimi'nde fedai eylemi ile bir sembol durumuna geldi. YPJ'li kadınlar savaşın her kademesinde yer aldılar ve komutanlık yaptılar. Ortadoğu'nun en karanlık vahşi gücüne, kadın ve halklar düşmanı DAİŞ'e karşı kadınların direnişi destansıdır. Rojava'da kadın devrimi Önderliğimizin yaratmış olduğu kadın özgürlük çizgisi ile gelişti. Önderliğimiz Suriye'de olduğu zamanlarda dahi tüm çalışmalarda kadınların etkin görev almasını bir ilke olarak uygulamaktaydı. "PKK bir kadın partisidir" derken söylenmek istenen de budur. Kadın rengini, kadın tarzının, kadınların vicdanlı, ahlaklı, adaletli dünyasının tüm PKK içinde gelişmesi, büyümesini istemekteydi. Bu yönü ile örgüt içinde egemen erkek karakterin aşılması için de çok yoğun bir mücadele yürütülmüştür.

Kadın gerillalar demokratik modernite gerillacılığında da öncülük yapmaktadırlar

2021 yılı itibarı ile Medya Savunma Alanları'nda büyük bir savaş yürütülüyor. TC işgalci devleti Metina, Zap ve Avaşinde 23 Nisan 2021 tarihinden bu yana en gelişkin tekniklerle uçaklarla, kimyasal silahları da kullanarak vahşice bir saldırmaktadır. Bu savaşın amacı Kürt halkının soykırımını gerçekleştirmek, kadınları yeniden kölelik sınırları içine almaktır. Kimyasal silah kullanmalarının nedeni gerilla direnişini kıramamalarıdır. Çünkü; Kürdistan gerillası büyük bir iradeyle direnmektedir. Bu savaşta YJA-Star gerillalarının çok üstün bir performans sergilediği bilinmektedir. Kadın ordulaşma tarihimizin

üst bir evresi yaşanmaktadır. Kadın gerillalar Demokratik Modernite gerillacılığına da öncülük yapmaktadırlar.

Bilindiği gibi Kapitalist modernist sistem kendi hegemonyasını sürdürebilmek için ideolojilerin, gerilla savaşlarının modasının geçtiğinin propagandasını yaparak tüm insanlığı mücadelesiz, öz savunmasız bırakıp teslim almak istiyor. Bu anlamda döneme uygun gerillacılığı geliştirmek isteyen Kürt gerillasına karşı en vahşi, gelişkin silahları kullanarak aslında insanlığın da umutlarını bitirmek istiyor. Kimi silahlar ilk kez gerilla üzerinde deniyor. Buna karşılık Demokratik Modernitenin gerillacılığı HPG-YJA Star gerillaları karşılık veriyorlar. Gerillalar en gelişkin teknik karşısında bile saldırılarını gerçekleştirebilmektedirler. Hareket, üslenme tarzını buna göre yapmaktadırlar. Elbette ki bu büyük bir bilinç, irade, disiplin, inanç, sabır, dayanıklılık sayesinde pratikleştirilebilir. Çok zor koşullar altında 21. yüzyılın gerillacılığı yapılmaktadır.

YJA-Star gerilla komutanları çok etkin ve güçlü bir komutanlık temsili yapmaktadırlar. Kadın gerillalar sadece teknik bir savaş yürütmüyor. Bunun yanı sıra ordulaşmanın başlangıcından bu yana PKK-PAJK çizgisinin somut temsilini de yapmaktadırlar. Bir kadın gerilla özgür kadın çizgisi, PAJK çizgisi temelinde bir yaşam düzeyini tutturamadan savaşta da başarılı olamaz. Direnemez.

Bu anlamı ile 2020-2021 yılı itibarı ile kadın ordulaşmasının, kadın öncülüğünün TC devleti karşısında gösterdiği savaş performansını yeniden değerlendirmek gerekir. Dikkat edilirse tarihimizin en fazla özgün eylemliliği Medya Savunma Alanları'nda bu yıl geliştirilmiştir. Bu da kadın arkadaşların savaşta ne kadar yetkinleştiklerini, geliştiklerini göstermektedir. Kadın gerillalar bu yönüyle Demokratik Modernite gerillacılığının nasıl pratikleştirilebileceğini göstermişlerdir.

YJA-Star gerillaları yaşamda, hareket tarzında ve savaşta öncü durumdadırlar. Dolayısı ile "Dem Dema Azadiye" hamlesi ile Türk işgaline karşı,

Önderliğimizin üzerindeki tecridin kaldırılmasına da en önde, fedaice savaşarak direnmektedirler.

Aynı şekilde KJK'nin başlattığı 'Özgür Kadın ve Toplum Savunma Zamanı' hamlesine en güçlü biçimde bir katılım göstermektedirler.

Dolayısı ile sürdürülmekte olan bu savaşta YJA-Star gerillalarının direnişine, şehitlerimize sahip çıkma temelinde toplumsal alan güçlerimize kadınlara, halkımıza büyük görevler düşmektedir.

TC faşist devleti arkasına kapitalist modernite ve KDP gibi işbirlikçi güçleri de alarak kendi tarihinin en kapsamlı, vahşi işgal ve soykırım saldırılarını gerçekleştirmektedir. Hedefi Önderliğimizin, hareketimizin, halkımızın, kadınların büyük bir direniş, bedel ve emekle elde etmiş olduğu kazanımları geri almaktır. Kürt halkının Ortadoğu'da statüsüz kalması, kadınların köleci yaşam içinde tutulmasıdır. Kürt halkını soykırımdan geçirmektedir. Önderliğimizin Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü paradigmasının etkisiz kılınması bitirilmesidir. Erkek egemen sistemi Demokratik Konfederalizm, Demokratik Ulus ve Kadın Özgürleşmesinden çok korkuyor. Çünkü; egemen erkeğin uluslara reva gördüğü yönetim biçimi devletçilik, cinsiyetçilik, dincilik, Kürtlere, kadınlara kölelik statüsü reva görüyor.

Dolayısı ile şimdi yürüttüğümüz mücadele çok tarihidir. Bu bir fırsattır. Çünkü; halkımızın, kadınların en örgütlü ve en bilinçli olduğu bir dönemdeyiz. Önderliğimizin mücadelesi, savunmaları ile ifade ettiği büyük özgürlük öğretisi var. Yine topluma öncülük eden PKK-PAJK var. Halkımızın, kadınların gerçekleştirecekleri direniş, mücadelenin yükseltilmesi ve bu konuda sergiledikleri ısrar, inat ve kararlılık çok önemlidir. Türkiye'de faşist Erdoğan-Bahçeli ittifakının toplumdaki karşılığı her geçen gün azalıyor. Türkiye'de sağ ve sol partiler Erdoğan'a karşı ittifak kuruyorlar. HDP kilit parti rolündedir. Rojava Devrimi'nin özerklik statüsünün tanınması içinde çalışmalar yürütülüyor. Yani dışarı belirleyecek olan her yerde mü-

cadelemizin yükseltilmesidir. Kadınlar olarak da bu mücadelenin öncüsüyüz. En önde mücadeleyi yürütmeliyiz.

KJK olarak 2020 Eylül'ünde başlattığımız kadın hamlemizle hedefimiz TC faşist iktidarı AKP-MHP iktidarını yıkmaktır. Bunun için KCK-KJK hamleleri çerçevesinde mücadeleye yüklenmeliyiz.

YJA-Star gerillaları bulundukları alanlarda tüm güçleri ile savaşa katılmakta ve işgalci Türk devletine karşı direnmekte ve düşmana darbe vurarak eylemler gerçekleştirmektedirler. Bu anlamı ile de hem Kürdistan savunması hem de kadınların öz savunmasını sağlamaktadırlar. Toplumsal alan güçleri de daha etkin ve aktif katılarak rollerini oynamalı sürece, şehitlere sahip çıkmalıdır.

Kürt kadınlarının öncülüğü ideolojik, örgütsel ve eylemsel alanda olmalıdır

Kadın hamlemizin birinci gündemi; Önderliğimizin üzerindeki tecridin kaldırılması, Önderliğimizin fiziki özgürlüğünün sağlanmasıdır. Önderliğimizin düşünceleri dünyada hızla yayılmaktadır. Rêber Apo'nun kadın özgürlük düşüncesi ve yarattığı kadın örgütlülükleri çok büyük gelişme sağladı. Bu anlamıyla binlerce kez denenmiş, sınanmış ve doğruluğu ispatlanmış bir mücadele hakikatimiz var. Rojava Devrimi'yle bu rolümüz tüm ilerici insanlık içinde de kabul görmüştür. Kürt kadınları her alanda diğer halklardan kadınlarla ortak gündemlerle mücadele edebilmektedir. Bu yönü ile Önderliğimizin özgürleştirilmesi ortak eylemlilikler kadar düşüncelerinin yayılması da önemlidir. Kürt kadınları olarak yaşadığımız tarihimizi, tecrübelerimizi de insanlığa mal etmeliyiz. Kürdistan, Ortadoğu ve Dünya kadınlarına bunların taşınması, ortak örgütlenmelere dönüştürülmesi özgürlük mücadelemizin genişletilmesi gerekiyor. Kürt kadınlarının doğru bir özgürlük anlayışının, örgütlülüğünün ve eylemliliğin geliştirilmesinde tüm dünya ka-

dınlarına öncülük etmesi önemli ve temel bir görev olmaktadır. Kürt kadınlarının öncülüğü düşünsel, ideolojik, örgütsel, eylemsel alanda olmalıdır.

TC devletinin işgal saldırıları, halklar ve kadınlar, düşman politikaları herkesin gündemindedir. Dolayısı ile diğer önemli gündemlerimizden biri de işgalci Türk devletine karşı yürüteceğimiz mücadeledir. Türk devletinin kadın politikaları, Efrin'de ve Kürdistan'da yaptıkları ortadadır. Bunlara karşı eylemlilikler önemli olmaktadır. Gerillaya karşı kimyasal silahın kullanılması ve PKK'nin terör listesinden çıkarılması temel çalışmalarımızdır.

KJK hamlesinin en temel boyutu ise kadınların yaşamış olduğu toplumsal sorunların kapsamlı dile getirilmesi, aşılması için mücadele edilmesidir. Kadınların yaşadığı toplumsal sorunlar insanlığın yaşamış olduğu en ağır sorunlardır. Dünyanın her tarafında kadına yönelik köleleştirme politikaları çeşitli biçimlerde yürütülmektedir. Korona virüs süreci ile eve kapanma sürecinde kadınların egemen erkek sistemin çirkin yüzünü, köleleştirme politikalarının derinliği çok daha açık ve net görüldü. Bu anlamı ile kadın hareketlerinin temel görevi yaşanan bu kadın kırımlarının önüne geçmek ve yeni bir dünyanın yaratılabileceğini inşa çalışmaları ile göstermektir. Cins çelişkisi temel bir çelişkidir. Kadınlar toplumsal anlamda kendilerini köleleştiren cendereden, evlilik kurumunun tahribatlarından kurtulmadan ülkesi için de çalışamaz. Kadına yönelik şiddet, kadın intiharları, kadınların küçük yaşta evlendirilmeleri, yoksulluk, işsizlik, aile içinde kadınların yaşadıkları köleci durumlar, özel savaşın uyandırıcı, ajanlaştırma, düşürme, çocuklara güzel bir dünya verememe vb politikalarına karşı durulmadan bütünlüklü bir mücadele yürütülemez.

Kadınların toplumsal sorunlarına karşı etkili bir planlama ile mücadele edilmelidir. KJK olarak başlattığımız "Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplum Savunma Zamanı" hamlesini bu temeller üzerinden geliştirmeliyiz. Kadın kırımını demek aynı zamanda halkımızın da kırımını anlamına gelmektedir. Buna karşı kadın meclislerinin, komünlerinin oluşturulması, büyütülmesi çok önemlidir. Örgütlenmeyen kadın özgürleşemez. Bu anlamı ile tüm kadrolarımız, çalışanlarımız ev ev örgütlenmeye, insanları eğitmeye ve örgütlemeye ağırlığını vermesi gerekir. Toplumsal muhalefet ancak geniş örgütlenmeler ile yaratılabilir. Kadın çalışmalarımızda ev ev dolaşma, komin ve meclis çalışmalarına ağırlık verme çalışması olmadıktan sonra eylemlilikler de gelişmiyor. Kadın şehitlerimizin, kadın ordumuza layık olmak ancak ve ancak örgütlenme, eğitim, eylem çalışmalarına ağırlık vermek ile mümkün olabilir.

Bu temelde kadınlar açısından her zamankinden daha fazla çalışma, örgütlenme, direnme zamanıdır. Kadınlar olarak gelecek güzel, özgür günler bizim ellerimizdedir. Kadın öncülüğünü en etkin ve aktif biçimde temsil etmeliyiz. Kürt kadınları yaşamın her alanında özgürlük ve direniş eylemliliklerine, çalışmalarına öncülük etmelidir. Kadınlar olarak bu tarihi özgürlük fırsatını kaçırmayalım. Çok çalışarak başarılı olalım. Ancak bu temelde Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü, Kürdistan'ın kuruluşunu ve kadınlar olarak özgürlüğümüzü yakalayabiliriz. Şehitlerimizin tümüne layık olabiliriz. Özgürlük ve başarı kesinlikle direndiğimizde ve çalıştığımızda bizimle birlikte olacaktır.

KOMPLONUN 24'ÜNCÜ YILINDA KAZANAN ÖNDER APO DİRENİŞİ VE ÖZGÜRLÜK OLACAK

Duran Kalkan

Öncelikle 'Güneşimizi Karartamazsınız' şiarıyla Önder Apo etrafında ateşten çember oluşturarak direnip şehit düşenleri Halit Oral ve Aynur Artan yoldaşlar şahsında saygı ve minnetle anıyorum. 23 yıldır İmralı direnişi etrafında kenetlenerek Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için direnen, bugün bu söz konusu direnişi küresel bir özgürlük kampanyası biçiminde sürdüren herkesi selamlıyor, üstün başarı dileklerimi ifade ediyorum. 'Özgürlük Zamanı' direniş hamlemizin mutlaka başarılı olacağına dair yüksek inancımı da belirtmek istiyorum.

Uluslararası komplo 23'üncü yılını tamamladı, 24'üncü yılına girdi. ABD-İngiltere-İsrail öncülüğünde küresel kapitalist sistem 23 yıldır Önder Apo şahsında özgür Kürt varlığına karşı her türlü yöntemle saldırıyor. Biz de hareket ve halk olarak, devrimci-demokratik güçler olarak 23 yıldır böyle bir komplocu saldırıya karşı Kürdistan'ın özgürlüğü, bu temelde Türkiye ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesi için topyekûn bir direniş mücadelesi yürütüyoruz. Bu mücadele günümüzde en üst düzeye ulaşmış bulunuyor. 24'üncü komplo ve komploya karşı mücadele yılını girerken söylenecek tek şey söz konusu mücadelenin her bakımdan zirvede seyrettiğidir. Çokça ifade edildiği gibi gerçekten bir final aşamasının yaşanmakta olduğu rahatlıkla söylenebilir. Her bakımdan böyle bir finalin içinde bulunuyoruz. Önümüzdeki süreç sonucun nasıl olacağını herkese gösterecek ve tarihe kaydedecektir.

Biz bütün kalbimizle inanıyoruz ki mutlaka özgürlük kazanacak. Önder Apo'nun direnişi kazanacak. Kürt varlık ve özgürlük direnişi, bu temelde Türkiye ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesi, dünyanın daha özgür ve demokratik bir alan haline gelmesi kazanacaktır. 23 yıllık büyük direniş bunun mutlaka gerçekleşeceğini hepimize net bir biçimde göstermiştir. Bu bakımdan umutlu ve inançlı olmak gerekiyor. Tabii bunun için de daha yaratıcı, çok yönlü ve bütünlüklü bir mücadele yürütür konumda bulunmak gerekiyor. Her şey tırnakla sökülüp alınırçasına mücadele ile gerçekleşiyor. Böylesine başarılı mücadele yürütebilmek için de kuşkusuz uluslararası komplo gerçeğini ve aynı biçimde komploya karşı Önder Apo öncülüğünde yürütülen bu büyük tarihi mücadele gerçeğini doğru, bütünlüklü ve derinlikli bir biçimde anlamak gerekiyor.

Komplo imha ve tasfiyeyi hedefleyen bir saldırdır. Saldırının hedefinde Önder Abdullah Öcalan gerçeği vardır. Bunu artık herkes biliyor, görüyor. Uluslararası komplo Önder Apo'ya yöneltilmiş imha ve tasfiye amaçlı, çok yönlü küresel bir saldırıyı ifade ediyor. Ama böyle bir saldırı nereden geliyor, neden ortaya çıkıyor? İşte Kürt sorunu denen, Kürt halk varlığını inkâr ederek yok etmek isteyen zihniyet ve siyasetin bir ürünü, imhacı bir saldırı olarak ortaya çıkıyor. Dolayısıyla uluslararası komplo gerçeğini doğru anlamak gerekiyor. Uluslararası komplo Kürt sorunu denen, Kürt halk varlığını yok sayarak yok etmek isteyen zihniyet ve siyasetin ey-

leme geçmiş, pratikleşmiş komplocu yöntemlerle özgür Kürt varlığına dönük saldırısını ifade ediyor.

Komplo Kürt sorununu çözmek isteyen zihniyet ve siyasete dönük bir saldırdır

Demek ki komplo imhayı hedefleyen bir saldırdır. Ama aynı zamanda komplo Kürt sorunu denen, Kürt halk varlığını yok sayıp yok etmek isteyen zihniyet ve siyasetin ortaya çıkardığı bir saldırdır. Dolayısıyla Kürt sorununun çözümünü istememektedir. Kürt sorunu denen sorunun varlığına dayanmakta, bu sorunun devam etmesini, çözülmesini istemektedir. Kürt sorununun varlığını ifade eden zihniyet ve siyasetin bir ürünü olarak ortaya çıkmaktadır.

O halde uluslararası komplo Kürt sorununu çözmek isteyen zihniyet ve siyasete dönük bir saldırı olmaktadır. Kürt halkının varlığını ve özgürlüğünü kabul eden zihniyet ve siyasete yöneltilen bir saldırı olmaktadır. Kürt sorununun, Kürt halk varlığı ve özgürlüğü temelinde çözümünü isteyen zihniyet ve siyaseti yok etmeyi amaçlayan bir saldırdır. Uluslararası komplo Özgür Kürdistan, Demokratik bir Türkiye ve Ortadoğu'yu istemeyen bir zihniyet ve siyasetin saldırısıdır. Bu gerçeği böyle çok net ve açık bir biçimde ifade etmemiz gerekir. Çünkü komplo sürecinde Önder Apo'nun tarzı, çözüm programları, talepleri, Kürt sorununun özgürlükçü demokratik çözümünde gösterdiği çabalar bu durumu çok net bir biçimde ortaya çıkarmıştır. Hiçbir tartışmaya mahal vermeyecek bir açıklık ve netlik kazandırmıştır. Önder Apo da komplo gerçeğini böyle tanımlamıştır.

Demek ki uluslararası komplo Kürt sorununa dayanıyor. Yani Kürt halk varlığını yok sayıp yok etmek isteyen zihniyet ve siyasetin bir ürünü oluyor. Kürt sorununu çözmek isteyen, Kürt halk varlığını ve özgürlüğünü yaratmaya çalışan zihniyet ve siyasete dönük imhacı bir saldırıyı ifade ediyor. Dolayısıyla uluslararası komplo Kürt sorununun çözümünü engellemeyi, çözüm geliştirmek isteyen güçleri imha ve tasfiye etmeyi, Kürt soykırımının sürdürülüp tamamlanmasını, Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun demokratikleşmemesini amaçlayan bir saldırı oluyor. Tüm bunlara karşı Kürt halk varlığını ve özgürlüğünü esas alan, savunan ve bu temelde Kürt sorunu denen sorunu, özgürlük ve demokrasi çizgisinde çözmeyi hedefleyen, Kürt özgürlüğünü, Türkiye'nin, Ortadoğu'nun demokratikleşmesi temelinde çözümleyen zihniyet ve siyasete dönük imhacı saldırı oluyor. Bu zihniyet ve siyaseti yaratan ve mücadeleye dönüştüren de Önder Abdullah Öcalan olduğu için uluslararası komplo saldırısı doğrudan Önder Abdullah Öcalan'ı hedeflemiş bulunuyor.

Stratejik olarak şöyle formüle edildiğini biliyoruz: Önder Apo'nun komplocu yöntemlerle imhası temelinde PKK'yi tasfiye etmek, PKK'nin tasfiyesine dayanarak da Kürt soykırımını sonuca götürmek, gerçekleştirmek, uluslararası komplo hedefidir. Dolayısıyla uluslararası komplo Kürt sorunu denen, Kürt halk varlığını yok sa-

Uluslararası komplo 23'üncü yılını tamamladı, 24'üncü yılına girdi. ABD-İngiltere-İsrail öncülüğünde küresel kapitalist sistem 23 yıldır Önder Apo şahsında özgür Kürt varlığına karşı her türlü yöntemle saldırıyor. Biz de hareket ve halk olarak, devrimci-demokratik güçler olarak 23 yıldır böyle bir komplocu saldırıya karşı Kürdistan'ın özgürlüğü, bu temelde Türkiye ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesi için topyekûn bir direniş mücadelesi yürütüyoruz

yarak yok etmek isteyen zihniyet ve siyasetin ortaya çıkarttığı bir saldırı oluyor. Bunun için de önünde engel olarak gördüğü, Kürt halk varlığını ve özgürlüğünü isteyen, Kürt sorununu Türkiye'nin ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesi temelinde Kürt özgürlüğüne dayalı olarak çözmek isteyen Önder Apo ve PKK gerçeğini hedefliyor.

Yeni bir zihniyet ve siyaset olarak Önder Apo'nun ve PKK'nin düşüncesi ve eylemi ortaya çıkıyor, geliyor. Kürt gerçeğini ortaya koyuyor. Kürt'e dayatılan soykırım saldırılarını herkese gösteriyor. Böylece Kürt sorunu denen sorunu bütün açıklığıyla tanımlıyor. Bu çerçevede de söz konusu sorunu Kürt özgürlüğü, Türkiye ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesi temelinde çözmeyi hedefliyor. Kürt sorununu ortaya çıkartan, bu sorunun varlığına dayanarak çıkar elde eden, kendi yaşamını sürdüren güçler de söz konusu özgürlükçü demokratik çözüm gelişimini kendileri için tehlike olarak görüyorlar ve bu tehlikeyi ortadan kaldırmak amacıyla uluslararası komplo dediğimiz saldırı gerçeğini ortaya çıkarmış bulunuyorlar.

1970 öncesi Kürdistan'ın inkâr ve imha statükosu altına alındığı, parçalandığı, sömürgeci-soykırımcı devletlerin egemenliği altına alınarak bir soykırım sürecine sokulduğu bilinmektedir. Bu temelde Bakur'dan başlamak üzere soykırımcı saldırılar dört parça Kürdistan'da peş peşe geliştirilmiştir. Fiziki katliamlar, demografyayı değiştirme, asimilasyon, tehcir bölge bölge ama peş peşe çok vahşi saldırılar, katliamlar temelinde uygulanmaya konmuştur. Yetmişlerin ortalarına gelindiğinde Cezayir Anlaşması temelinde KDP'nin yenilgisiyle artık bütün Kürdistan böyle bir yok edici egemenlik altına alınmıştır. Tam da böyle bir süreçte Kürt soykırımının ger-

çekleştiğini, artık Kürtlüğün yok edildiğini, bir daha dirilmemesine mezara gömüldüğünü, sömürgeci-soykırımcı güçlerin umut ve hesap ettikleri bir süreçte Kürt varlığını ve özgürlüğünü esas alan bir ruh, duygu, zihniyet ve siyaset temelinde Önder Apo'nun sahneye çıkışı, doğuşu gerçekleşmiş bulunmaktadır.

Kürt halk varlığının yok edilecek tarihe gömüldüğü bir ortamda yeni bir doğuş gerçekleşmiştir

1970'lerin ortasında Önderliksel çıkış, Önder Apo'nun 'Birinci Doğuş' dediği büyük doğuş bu temelde gerçekleşmiştir. Kürt halk varlığının yok edilerek tarihe gömüldüğünün sanıldığı bir ortamda özgürlük duygusu, düşüncesi, zihniyet ve yaşam ölçüleriyle yeni bir doğuş gerçekleşmiştir. Bu Önderliksel doğuştur. Önder Apo'nun çıkışıdır. Önder Apo şahsında, bir kişi şahsında bu tarihsel duruma karşı çıkan, onun tersini savunan, Kürt'ün ölmediğini, özgür yaşamak için direnmek istediğini ortaya koyan, iddia eden, esas alan bir çıkış, doğuş gerçekleşmiştir.

Böyle bir çıkış gerçekleşti, sistemli bir düşünce haline geldi, etrafında bir grup oluşturduğu andan itibaren de Kürt sorununu yaratan sömürgeci-soykırımcı güçler tarafından hedeflenmiştir. Henüz daha bir düşünceken, niyetken, bir propaganda eylemi ve bunları gerçekleştiren küçük bir ideolojik grup iken sömürgeci-soykırımcı güçlerin hedefi olmuştur. Bu tarihsel süreç biliniyor; 18 Mayıs 1977 Antep katliamı-Haki Karer'i katleden saldırı gerçeği bunu ifade ediyor. En temel, belirgin, planlı saldırı bu oluyor. Özgür Kürt varlığına ve yaşama çabasına karşı sömürgeci-soykırımcı güçlerin yeniden, ilk planlı saldırılarını Antep katliamı oluşturuyor.

Antep katliamı ile Önder Apo'nun çıkışı, yürüyüşü engellenemeyince, tersine kendini örgütleyip PKK ismiyle örgütsel kimlik kazanınca, bu kez yeni bir saldırı olarak 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesinin geliştiğini biliyoruz.

12 Eylül darbesinin birçok amacından bahsedilebilir. Fakat bu amaçlar içerisinde en belirgin olanının Kürt halk varlığını ve özgürlüğünü gerçekleştirmek isteyen zihniyet ve siyasetin yok edilmesi olduğu, bu temelde Önder Apo'nun ve PKK'nin imha ve tasfiyesi olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Aslında 18 Mayıs 1977 Antep katliamından, 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesine kadar gelen süreç özgür Kürt varlığına dönük soykırımcı zihniyet ve siyasetin imhacı saldırısının gerçekleşmesi oluyor. Bütün bunlar uluslararası komplo ön adımları olarak gündeme geliyor, hayat buluyor.

Daha sonra bu temelde gelişen birçok komployu biliyoruz. Mehmet Ali Ağca'nın Papa'ya suikast girişiminden 1986 Şubat'ında İsveç Başbakanı Olof Palme'nin katledilmesine kadar gelen süreçlerin hepsinin aslında Önder Apo'yu ve PKK'yi imha ve tasfiye etmenin koşullarını yaratmak, zeminini olgunlaştırmak amaçlı komplocu saldırılar olduğu tartışma götürmeyen bir gerçek oluyor. Bunlar üzerinden Avrupa'da ne kadar saldırı yürütüldüğünü, mahkemeler kurulduğunu, uluslararası hukuk sisteminin Önder Apo ve PKK'yi imha ve tasfiye etmek için nasıl harekete geçirildiğini çok iyi biliyoruz. Bütün bunlar 86-88 sürecinde küresel boyutları olan planlı bir imha saldırısı olarak gerçekleşti. Bunlarla da sonuç alınmayınca Güney Kürdistan statüsü ortaya çıkartılarak 1992 Ekim'inde KDP ve YNK'nin de dâhil edilmesi temelinde çok boyutlu planlı bir saldırının gelişti-

Uluslararası kompounun amacı Önder Apo'yu imha etmeyi hedefleyen bir saldırdır. Amacı Önder Apo'nun imhası temelinde PKK'nin tasfiyesini sağlamak, dolayısıyla PKK'nin tasfiye edildiği koşullara dayanarak da Kürt soykırımını gerçekleştirmektir. Kürt halkının tarihsel olarak varlığına son vermektir. Bu bakımdan uluslararası komplo saldırısı inkarcı-imhacı-soykırımcıdır. Yani insanlık suçudur.

rıldığı yine bilinen bir gerçek oluyor. 1992 Ekim-Kasım'ındaki Güney Savaşı dediğimiz süreç aslında böyle bir saldırıyı ifade ediyor.

Sovyetler Birliğinin çöküşü ve çözümlüğü temelinde ortaya çıkan 3. Dünya Savaşı koşullarından da yararlanarak, yine 1990-91 Körfez Krizi ve Savaşı'nın yarattığı bölgesel koşullara da dayanarak, doksanlı yıllar boyunca PKK'yi kuşatmayı, Önder Apo öncülüğündeki gelişmeleri daraltıp sınırlandırmayı hedefleyen bir çaba ABD öncülüğünde yürütülüyor.

Topyekûn özel savaş konsepti temelinde 1993 Haziran'ından 1998 yılına kadar gerillayı ezmek için yürütülen saldırılar başarılı olamayınca, yine NATO'nun tüm gücünün seferber edilmesine rağmen Kürdistan özgürlük gerillası ezilemeyince bu sefer gündeme Önder Apo'nun imhasını hedefleyen saldırı geliştirildi. İşte bu saldırıyı uluslararası komplo saldırısı diyoruz. Dikkat edelim uluslararası komplo uzun süreli bir mücadele içerisinde hazırlanmış bir saldırı oluyor. Önemli adımları var. 18 Mayıs 1977 Antep katliamından 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesine gelen, yine Papa ve Palme suikastlarından, Düsseldorf davasına uzanan, 1992 Güney Savaşı'ndan '93-'98 topyekûn imhacı özel savaş saldırısına kadar uzanan çok önemli dönemler yaşanıyor. 96'da doğrudan Önderliği hedefleyen bombalı saldırı yapıldığı biliniyor. Bütün bunlarla Önder Apo öncülüğündeki özgürlük mücadelesi, PKK ve halk örgütülüğünün gelişimi engellenemeyince, yine gerilla ezilemeyince, Önderlik imha edilemeyince, halkın serhıldanları durdurulmayınca bu sefer son çare olarak doğrudan Önder Apo'yu hedefleyen, uluslararası komplo saldırısı dediğimiz saldırı planlanarak uygulamaya konuyor.

Uluslararası kompounun amacı Önder Apo'yu imha etmeyi hedefleyen bir saldırdır. Amacı Önder Apo'nun imhası temelinde PKK'nin tasfiyesini sağlamak, dolayısıyla PKK'nin tasfiye edildiği koşullara dayanarak da Kürt soykırımını gerçekleştirmektir. Kürt halkının tarihsel olarak varlığına son vermektir. Bu bakımdan uluslararası komplo saldırısı inkarcı-imhacı-soykırımcıdır. Yani insanlık suçudur.

Doğuş koşullarının özelliklerine uygun Kürt sorununun çözümü esas alındı

Önder Apo doğuş koşullarının özelliklerine uygun olarak Kürt sorununun çözümü için ulus devlet ideolojisini ve politikasını esas aldı. Bu temelde ulusal kurtuluş savaşı geliştirerek, Kürt halkının öz gücünü örgütleyip gerilla öncülüğünde halkı direnişe çekti. Başta Türkiye'nin devrimci-demokratik güçleri olmak üzere sosyalist hareketin desteğini alarak Kürt halk varlığını inkâr eden ve yok etmeye çalışan TC devlet sistemini yıkmayı, onun yerine Kürt halkının özgür varlığını kabul eden, yeni bir ulus devlet sistemini ortaya çıkartmayı hedefledi. Böyle bir devlet sistemi Türkiye bütünlüğü içinde mi olur, yoksa ayrı bir Kürt devleti biçiminde mi şekillenir sorusunun cevabını çözüm koşullarına bıraktı. Böyle bir çözümün gerçekleştirildiği koşullar neyi gerektiriyorsa öyle yapmak istedi. Halk nasıl yaşamak istiyorsa, iradesine başvurularak öyle bir yaşamın esas alınmasını öngördü. Bu temelde de ideolojik mücadele sürecinden başlamak üzere sonraki politik askeri mücadele adımlarını buna göre geliştirmeye çalıştı. 12 Eylül 1980 askeri-faşist darbesi karşısında Lübnan-Filistin sahasında eğitim görerek kendisini bir gerilla hareketi biçiminde yeniden eğitip örgütlemeye yöneldi. Bunun sonuçlarını 15 Ağustos 1984 Eruh ve Şemdinli eylemleriyle Kuzey Kürdistan'da bir gerilla savaş hamlesinin başlamasına dönüştürdü. Böyle bir savaşı bütün zorluklarına rağmen büyük bir cesaret ve fedakârlıkla, ağır bedeller ödeyerek kahramanca geliştirdi. İddialı, iradeli, inançlı oldu.

Böyle büyük bir irade ve direnç karşısında sömürgeci-soykırımcı egemenlik askeri bakımdan ciddi bir yalpalama yaşar duruma düştü. Zaten ideolojik olarak 1982 tarihindeki zindan direnişi karşısında tarihi yenilgisini almıştı. Dolayısıyla 1984'ten itibaren gelişen gerilla direnişi '90 başında halk direnişi ortaya çıkardı, Kürt serhıldanlarını başlattı, ulusal dilirliş devrimi dediğimiz gelişmeyle sömürgeci-soykırımcı sistemden Kürtlerin kopuşunun gerçekleşmesi sağlandı. Bu, önemli bir gelişme, tarihi

bir adımdı. Umut vericiydi. Gerilla temelinde gelişen ulusal kurtuluş savaşının Kürt sorununu çözeceğine dair umutların yeşermesini ifade ediyordu.

Fakat bölgede ve dünyadaki gelişmeler Kürdistan'daki söz konusu gelişmeyle uyumlu olmadı. Kürdistan'da gelişen böylesi bir ulusal-özgürlükçü gelişmenin Türkiye'de stratejik müttefiki yoktu. Dolayısıyla bu alanda demokratik halk devrimi gelişme göstermedi. Devrimci öncülük 12 Eylül darbesi karşısında ağır bir yenilgi yaşadı.

Diğer yandan Sovyetler Birliği'nin çözülüşü gerçekleşti ve küresel düzeyde reel sosyalist hareketler ortadan kalktı. Bütün bunlar Önder Apo'nun öngördüğü stratejik gelişmenin tersini ifade ediyordu. Dolayısıyla Kürdistan'da gerilla temelinde yaşanan serhıldan hareketinin Türkiye ve dünyada müttefiklerinden yoksun kalması, destek bulamaz duruma düşmesi anlamına geliyordu. Nitekim bunlar nedeniyle 19'uncu ve 20'inci yüzyılda dünyanın birçok alanında yaşanan benzer ulusal kurtuluş hareketlerinin ulaştığı sonuca PKK'nin yürüttüğü Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi ulaşamadı. Askeri olarak zafer kazanamadı. Siyasi çözümü gerçekleştiremedi. Kürt varlığını inkâr eden ve yok etmek isteyen TC ulus devlet sisteminde ciddi darbelenmeler, parçalanmalar yarattı, gedikler açtı ama bu sistemi yıkamadı. Dolayısıyla Kürt sorununun ulus devletçi çözümünü gerçekleştiremedi. Bu koşullarda Türkiye ve dünyada yaşanan söz konusu koşullarda gerçekleştirilmeyeni gerçekleştirmek amacıyla Önder Apo 1993 Mart'ında ateşkes ilan etti. Ateşkesle birlikte savaşın yerine Demokratik-Siyasi Çözüm Stratejisini devreye koydu. Karşı tarafı diyaloga ve müzakereye çağırdı. Kürt sorununun ulus devletçi çözümünün Türkiye'nin demokratik dönüşümü temelinde gerçekleştirmeyi öngördü. Bu çerçevede kapsamlı değerlendirmeler yaptı, çözüm programları ortaya koydu. Karşı tarafı demokratik-siyasi çözüme çağırdı.

Fakat bunun karşılığında yaşananlar biliniyor. TC yönetimi ateşkesle hileli yaklaştı. PKK'yi, gerillayı gevşetmek, direncini kırarak daha kolay ezilip pozisyona getirmek amacıyla bir yaklaşım gösterdi. Bunu sağladığına inandıktan

sonra da bilinen saldırıya geçti. Saldırıyı hem gerillayı ezmek temelinde PKK'yi imha ve tasfiye etme amacıyla yürüttü hem de Türkiye devlet ve toplumu içinde Kürt sorununun siyasi çözümüne eğilim duyan güçleri imha ve tasfiye etmek amacıyla yürüttü. Yani hem PKK'ye karşı hem de Türkiye içinde Kürt sorununun çözümünü isteyen güçlere karşı azgın bir faşist-soykırımcı saldırı yürüttü. Bunu topyekûn-soykırımcı özel savaş konsepti temelinde geliştirdi.

Türkiye'de devlet ve toplum içerisinde Turgut Özal kliği imha ve tasfiye edilirken PKK gerillasını ezmek amacıyla da 1998'e kadar NATO desteğinde çok amansız saldırı içerisinde oldu. Önder Apo parti öncülüğünde söz konusu saldırıyı kırarak gerillayı ezmek amaçlarını boşa çıkarttı, gerillanın ve özgürlük hareketinin varlığını korudu. Türkiye'de, zihniyet ve siyaset değişikliği temelinde söz konusu saldırılara karşı gerilla ve halkı topyekûn bir direnişe çekti. 5 yıl boyunca tarihini en amansız siyasi-askeri mücadelelerinden birisi '93-'98 arasında Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de yaşandı. Bunlara dayanarak Önder Apo TC'yi ateşkesle, Kürt gerçeğini kabul etmeye, dolayısıyla Kürt sorununun demokratik-siyasi çözümüne yönelmeye zorlamak istedi. Bunun için 1 Eylül 1998'de tek yanlı ateşkesini devreye koydu. Aldığı sinyalleri bu biçimde pratikleştirmek istedi. Böylece çözüm üretebileceğini umdu. Bunun için her türlü çabayı gösterdi.

Kürt sorununu ortaya çıkartan, Kürdistan'ı parçalayan Avrupa siyasetidir

9 Ekim 1998 komplosuyla Ortadoğu'dan çıkartılınca yönünü Avrupa'ya verdi. Kürt sorununu ortaya çıkartan, Kürdistan'ı parçalayan, Kürt halkını yok sayarak imha etmeyi öngören zihniyet ve siyaseti ortaya çıkartan güç, Avrupa siyasetiydi. Alman-İngiliz savaşı denenilen I. Dünya Savaşı içinde ve sonunda Kürt sorunu dediğimiz sorun ortaya çıkarılmıştı. Bundan sorumlu olan birinci güç, Avrupa siyasetiydi. Dolayısıyla Önder Apo çözümün de sorunu yaratan yerde olması gerektiğini düşünerek demokratik-siyasi çözüm arayışıyla yönünü Avrupa'ya verdi. Komplocu dayatmalar karşısında Avrupa'ya çıkışı bu amaçlıdır. Atina üzerinden bunu yapmak istedi. Komplocu pozisyonla karşılaşınca Rusya'dan Roma'ya yürüyerek Avrupa Birliği içerisinde girip orada söz konusu çözüm sürecini gerçekleştirmek istedi.

Roma'da 8 maddelik son derece uygulanabilir bir çözüm programı ortaya koydu. Fakat bütün bunlar Kürt sorunu yaratan ve ondan nemalanan güçler için hiçbir çözümleyici anlam ifade etmedi. Onlar tersine bütün bunları Kürt sorununa dayalı imha ve tasfiye amaçlı komplocu saldırılarını gerçekleştirmek için bir fırsat haline dönüştürmek istediler. Çözüm yerine Önder Apo'ya dönük komplocu saldırıları daha da yoğunlaştırdılar, sertleştirdiler, daha örgütlü hale getirdiler. Bütün ulus devlet güçlerini küresel düzeyde böyle bir kompounun aracı haline getirdiler. En son Roma'daki çözüm programının böyle bir küresel komplo saldırısıyla karşılaştığını görünce Önder Apo artık Kürt sorununda ulus devlet çözümünün mümkün olmadığını, dolayısıyla da ulus devlet çözümünü öngören modernist paradigmanın Kürt sorununa çözüm arayan kendi şahsında iflas ettiğini değerlendirdi.

Dikkat edelim, baştan itibaren çok değişik aşamalardan geçilerek her türlü

imkân ve fırsat değerlendirilerek gerçekleştirilmek istenen çözüm gerçekleştirilmedi. Her türlü çözüm adımı karşı çözümsüzlüğü dayatan, imhayı ve tasfiyeyi gündemleştiren saldırılar oluyordu. En sonunda Roma'da 8 maddelik çözüm programı da uluslararası komplo saldırısını İtalya üzerinde daha da yoğunlaştıran bir durumla karşılaştı. Böylece şu gerçeklik ortaya çıktı: Kürt sorununda ulus devletçi çözüm yoktur. Dolayısıyla ulus devlet çözümünü öngören paradigma Kürt sorununun çözümünde geçerli paradigma değildir. Kürt sorununu çözemeyen bir paradigma durumuna düşmüştür.

O halde çözümsüz bir paradigmadır. İnsanlığın, toplumların karşı karşıya geldiği sorunlara çözüm üretemeyen bir paradigma durumuna düşmüştür. Bir çözüm gücü değildir, iflas etmiştir. Önder Apo büyük bir çabayla yürüttüğü Kürt sorununa çözüm arayışında ulus devletçi çözümü gerçekleştiremeyerek aslında kapitalist modernite paradigmasının, yani ulusal kurtuluş paradigmasının, ulus devlet paradigmasının artık toplumsal sorunları çözebilen bir paradigma olmadığını, tam tersine mevcut toplumsal sorunları yaratan, daha da derinleştiren, ağırlaştıran bir paradigma haline geldiğini ortaya koymuştur. İflas bu anlama geliyor.

Ulus devlet paradigmasıyla Kürt sorunu çözülemiyor

İşte 15 Şubat komplosu böyle ortaya çıktı. İmralı süreci böyle geliştirdi. 15 Şubat komplosu ve İmralı süreci böyle bir iflas ve çözümsüzlüğün sonucudur. Dolayısıyla İmralı sürecinde olup bitenleri değerlendiren Önder Apo, çok tarihi tespitlerde bulundu. Artık ulus devlet ideolojisinin bir çözüm ideolojisi olmadığını, toplumsal sorunları çözmeye yetmediğini değerlendirdi. Kürt sorununda yaşanan gerçeklik bunu net bir biçimde ortaya koyuyordu.

O halde yeni bir ideolojik duruş, yeni bir paradigma gerekiyordu. Nitekim çözümün nasıl olacağı, hangi paradigma ile bu çözümsüzlüğün aşılacağını ortaya çıkaramadığı, netleştiremediği süreçte Önder Apo; bizde ideolojik bunalım durumu var. Mevcut durum ideolojik bunalımı ifade ediyor, böyle bir durumda PKK'nin varlığı sürdürülemez, o halde PKK'nin ismini değiştirmek, PKK ismiyle tarihsel yürüyüşü durdurmak gerekir' dedi. PKK'nin isminin değiştirilmesi süreci böyle gündeme geldi. İdeolojik bunalımı aşmak için yoğun araştırmalar yaptı. Derin bir tarihsel-düşünsel yoğunlaşma yaşadı. Bu yoğunlaşmaya '3. Önderliksel Doğuş' süreci dedi. İdeolojik bunalımı paradigma değişimi ile aştı.

Ulus devlet paradigmasıyla Kürt sorunu çözülemiyor, dolayısıyla bütün toplumsal sorunlar çözümsüz kalıyordu. O halde Kürt sorunu ve onun şahsında kadın özgürlüğü, diğer toplumsal sorunların çözümü için nasıl bir çözüm paradigması gerekir sorusuna derin bir yoğunlaşma ve araştırma ardından paradigma değişimi ile cevap verdi. Ulus devlet paradigmasını çözümsüzlüğün ana nedeni olarak değerlendirip çözüm paradigması olarak Demokratik Ulus Paradigmasını geliştirdi. Demokratik ulusu tanımladı. Demokratik ulus çözümünün gerçekleştiren siyasi proje olarak Demokratik Özerklik ve Demokratik Konfederalizmi tanımladı. İdeolojik paradigma olarak Demokratik ulus çözümünü gerçekleştiren Kadın Özgürlük Devrimi'ni ve Ekolojik Devrimi tanımladı. Kadın özgürlüğüne ve ekolojiye dayalı demokratik toplum paradigmasını, ulus devlet paradigmasının

çözumsuzluğüne karşı başta Kürt sorunu ve kadın sorunu olmak üzere bütün iktidar ve devlet sisteminin, erkek egemen zihniyet ve siyasetin ortaya çıkartmış olduğu sorunlara çözüm paradigması olarak geliştirdi, tanımladı ve ortaya koydu. Böyle büyük bir zihniyet devrimi yaşadı. Değişim ve dönüşüm içerisinde oldu. Çok köklü bir düşünsel yoğunlaşma ile derin bir zihniyet devrimini, entelektüel devrimi gerçekleştirerek Kadın Özgürlükçü-Ekolojik-Demokratik Modernite paradigmasını tanımladı. Kapitalist modernite paradigmasının çözumsuzluklerine karşı demokratik modernite paradigmasının çözümleyici gerçekliğini teorik, ideolojik, örgütsel olarak tanımladı.

Aslında bu büyük zihniyet devrimi, düşünsel devrimi, ruh devrimi en yoğun bir değişim ve dönüşümü ifade etti. Böylece çözumsuzlukleri aştı. Kapitalist modernite paradigmasının, onun ulus devlet projesinin ortaya çıkardığı çözumsuzlukleri aşarak tüm sorunlar için demokratik çözümü öngören yeni bir bakış açısı, anlayış, düşünsel sistem, ideolojik-politik çizgi ortaya çıkardı. Demokratik modernite kuramı olarak söz konusu paradigmayı bir teorik kuram haline getirdi. Böylece çözumsuzluğünü ortaya çıkardığı komplocu saldırıyı boşa düşürdü. Komplo saldırısı ulus devlet çözumsuzluğüne dayanıyordu. Bu temelde Önderliği ve Kürt özgürlük hareketini sıkıştırıyordu. Çözumsuzluk paradigmasını aşip çözüm paradigmasını ortaya çıkartarak komplocu saldırıyı yaratan paradigmayı yenilgiye uğrattı. Böylece uluslararası komplo saldırısını hedefsiz bıraktı, boşluğa düşürdü, yenilgiye uğrattı. Dikkat edelim cepheden saldırarak, onunla kıyasıya bir siyasi-askeri mücadeleye girerek değil, onu dayanaksız, temelsiz bırakarak, boşluğa düşürerek yenilgiye uğrattı.

İmralı direnişinde yargılanan kapitalist modernite ve onun ulus devlet paradigması oldu

Önder Apo uluslararası komploya karşı İmralı sistemi içerisinde böyle mücadele etti. Karşıtlarından tarihsel olarak bu temelde hesap sordu. Onlar ulus devlet paradigmasıyla Önder Apo gerçeğini yargılayıp idama mahkûm ederken, İmralı çürütme politikası içerisinde ideolojik-siyasi olarak yok etmenin hesabını yaparken, Önder Apo 3. Doğuş temelinde Demokratik Modernite paradigmasıyla ulus devlet paradigmasını yenilgiye uğratıp boşa çıkartarak ulus devlet paradigmasına dayanan kapitalist modernite zihniyet ve siyasetini aşarak yenilgiye uğrattı. Aslında kapitalist modernite sistemini yargıladı, mahkûm etti. Kendisini yargılamak isteyenleri kendisi yargıladı. Kendisini mahkûm etmek isteyenleri kendisi mahkûm etti. İmralı mücadelesinde yargılanan kapitalist modernite sistemi, onun ulus devlet paradigması oldu. Bu sistem ve paradigma yenilgiye uğradı. Kazanan, gelişen ise Demokratik Modernite paradigması, demokratik ulus projesi oldu. Böyle bir proje zafer kazandı ve bunu tarihin en büyük özgürlükçü kazanımı olarak değerlendirdi ve ilan etti. Önder Apo böyle bir kazanımı hukuki olarak kendisine tanıyan savunmalar çerçevesinde teorik analize, izaha kavuşturarak sistemli hale getirip Kürt toplumuna, kadınlara, gençlere, bütün halklara ve insanlığa sundu. Kendisini yargılamak isteyenleri söz konusu savunmalarda kendisi yargıladı. Kendisini mahkûm etmek isteyenleri söz konusu yargılamayla kendisi

mahkûm etti. Bu temelde büyük bir hukuk savaşımı ortaya çıkardı. Onun içerisinde derin bir düşünsel savaş, hakikat savaşı, ideolojik savaş, örgütsel savaş vardı. Sonuçta bütün zorluklarına rağmen 23 yıllık İmralı direnişi ile söz konusu mücadelesini kesintisiz bir biçimde sürdürüp zaferini perçinledi. Ortaya çıkardığı yeni düşünceleri savunmalarla Kürt toplumuna ve insanlığa sundu. Günümüzde gittikçe daha çok yayılıyor, savunmaların ulaştığı her yerde taraftar bulması, dolayısıyla yeni bir düşünsel sentez olarak yeni bir hakikat tanımlaması olarak herkesçe benimseniyor, esas alınan ve uygulanan düşünce sistemi haline geliyor. 23 yıllık İmralı direnişi ile de bu düşüncenin yaşatıcı gücünü, uygulan-

Uluslararası komplo Önder Apo'yu yok etmek isterken, 23 yıllık mücadele ardından bugün yok olan, lanetlenen uluslararası komplo ve onun dayandığı zihniyet ve siyaset oluyor. Tüm ezilenler tarafından, kadınlar, gençler, işçi ve emekçiler tarafından, dünyanın dört bir yanındaki halklar tarafından benimsenen ise Önder Apo'nun düşünceleri oluyor. Önder Apo gerçeği oluyor. Önder Apo Kürt Önderliği olma sınırlarını aşarak evrensel bir Önderlik düzeyi kazanıyor. Önder Apo'yu yok etmeyi amaçlayan uluslararası komplo Önder Apo'nun küresel bir Önderlik haline gelmesi karşısında tümüyle yenilmiş ve etkisiz kılınmış bulunuyor. Bu gerçeği bu biçimde görmeliyiz. Günümüzde 24'üncü yıl mücadelesine

yöneltilen saldırı aynı anlama gelmektedir ve birbirinin devamı olmaktadır. Önder Apo Şam'dan çıkartılarak bir süre avı ile imha edilip PKK'yi koordine bırakılmaya çalışılmıştır. Komplo böyle bir saldırı olmuştur. Bugün de Medya Savunma Alanlarındaki PKK üstlenmesi ezilerek koordine sistemi imha edilerek PKK'yi yetersiz bırakıp parçalamak ve tasfiye etmek istemektedirler. Bunun için NATO sisteminin ortaya çıkardığı bütün teknik güç TC için seferber edilerek TC ve KDP işbirliği ile PKK'ye dönük yıllardır süren azgın bir imha ve tasfiye savaşına dönüştürülmüştür.

Bunlar somut gerçeklerdir. Öyle çok derin bir anlayış sahibi olmaya, çok yönlü yorumlar geliştirmeye gerek bi-

le demedi, gündem yapmadı. Dolayısıyla TC devletinin Kürt halkına, onun öncülüğünü yapan Önder Apo ve PKK'ye karşı yürüttüğü imha savaşına bu düzeyde destek verdiler.

PKK'den ve Önder Apo'dan halkın desteğini kesemediler

Sonuç ne oldu? Başaramadılar. Ne gerillayı ezibildiler, ne PKK'yi parçalayıp zayıflatabildiler, ne halkın PKK'den ve Önder Apo'dan desteğini kesibildiler, ne de halk direnişini kırabildiler. Tersine onlar saldırdıkça gerilla daha kahramanca direndi. PKK daha çok bilindi. Kürt halkı daha fazla direndi. Önder Apo ve PKK öncülüğünde daha çok kenetlendi. PKK ve Önder Apo'ya katılım daha çok arttı. Baktılar ki böyle başarıya gidemeycekler, işte o zaman uluslararası komplo dedikimiz, Önder Apo'yu hedefleyen saldırı stratejisini gündeme getirdiler. Madem gerillayı ezemiyoruz, halkı Önderlikten koparamıyoruz, PKK'yi dağıtamıyoruz, o halde Önderliği imha etme biçiminde bir saldırı stratejisi gündeme getirdiler. Uluslararası komplo böyle bir saldırıydı.

Önderliği imha ederek PKK'yi, halkı, mücadeleyi Önderlikten koparmayı amaçladılar. Önder Apo imha edilirse PKK parçalanır, dağılır, Kürt halkının umudu kırılır, direnişten vazgeçer, PKK'ye destek vermez, gerilla dağılır, ezilir sandılar. Böyle hesap ettiler ve bu temelde 9 Ekim 1998'den itibaren bütün saldırıları Önder Apo'nun şahsına yönelttiler.

Zaten 1 Eylül'den itibaren ateşkes süreci de gelişmişti. Açığa çıktı ki ateşkesi isteme yaklaşımlarının hepsi bu komplo planıyla bağlantılıymış. Aslında oyunmuş, hileymiş. Gerillayı ateşkes konumuna çekerek, halkı ateşkes ortamında mücadelesiz kılarak Önder Apo'yu yalnızlaştırıp daha kolay vurmak ve imha etmek istemişler. Bu son derece planlı bir durummuş. Bunları yaratarak Önder Apo'ya saldırmışlar. Bunu bugün daha net görüyoruz.

Bu temelde uzun süre bütün saldırılarını Önder Apo'ya yönelttiler. Bu sefer gerillayı, örgütü ezip Önderliği yenilgiye uğratmak değil de Önderliği imha ederek partiyi, gerillayı yenilgiye uğratmayı hedefleyen bir strateji izlediler. Bunun sonucu 15 Şubat komplosuna gitti. İmralı işkence ve tecrit sistemine gitti. İmralı mücadelesi haline geldi. Uzun süre Önderliğe saldırarak İmralı koşullarını ortaya çıkartarak söz konusu stratejiyi başarıya götürceklerini sandılar. Ama bu sefer de yenildiler. Ne komplocu imha saldırıları, 9 Ekim imha planı başarılı olabildi, ne idam planları başarılı olabildi ne de İmralı işkence ve tecrit sistemi içindeki çürütme politikası başarıya gidebildi. Önder Apo komplocu yöntemleri de, idamı da boşa çıkardı, İmralı çürütme politikasını da boşa çıkardı.

İmralı mücadelesinde 3. Önderliksel Doğuşu gerçekleştirerek kapitalist modernite paradigmasını, sistemini mahkûm edip ulus devlet paradigmasını aşarak Demokratik Ulus çözümünü gündeme getirdi. Aslında büyük bir zihniyet devrimi, düşünsel devrim, entelektüel devrim gerçekleştirdi. Kürt sorunu için çözüm projelerini ortaya çıkardı ve böylece Kürt sorununa dayanan sorunun varlığını sürdürerek çıkar sağlamak isteyen çevreleri teşhir etti, yenilgiye uğrattı. Dolayısıyla uluslararası komplo yenilmişti.

Bugün çeşitli biçimlerde devam ettirilmesinin hiçbir değeri, anlamı yoktur. Uluslararası komplo Önder Apo gerçeğini fiziki, ideolojik ve siyasi olarak

masını perçinlemiş oluyor.

Yani bütün zorluklarına, ağır baskı ve işkencelerine rağmen İmralı direnişi aslında söz konusu paradigma değişimiyle gerçekleşen zihniyet ve vicdan devriminin ortaya çıkardığı başarı temelinde oluyor. Ona dayanarak bütün zorluklar yeniliyor, engeller aşıyor. İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı mücadele etme gücü kazanıyor. Önder Apo bu gücü böyle kazandı. İmralı'daki yaşamına ilişkin diğer değerlendirmelerinde bu gerçeklikleri çok daha somut olarak ortaya koydu.

Sonuçta Önder Apo'yu komplocu yöntemlerle imha etmek isteyenler başarılı olamadılar. İdam ettiririz umudunu taşıyanlar başarılı olamadılar. İmralı işkence ve tecrit sistemi içerisinde ideolojik olarak çürütürüz, kendisini yenileyemez, dolayısıyla yenilgiye uğratırız diyenler başarılı olamadılar. AKP şahsında İslam ümmetçiliğine dayanmaya çalışanlar başarılı olamadılar. Topyekûn faşist-soykırımcı saldırılarla sonuç alacaklarını umut edenler başarılı olamadılar. Ne fiziki olarak Önder Apo'yu imha edebildiler, ne ideolojik-siyasi olarak imha edebildiler ne de onun Önderliksel düşünce gücünü etkisiz kılabilirdiler, ne de yenilgiye uğratabildiler. Tersine 23 yıl İmralı'da dimdik ayakta kaldı. Sisteme meydan okudu. En ağır baskı-ışkence-tecrit koşullarına karşı direndi. Çok az imkânı olsa da her fırsatta düşüncelerini topluma, halklara ulaştırma gücünü gösterdi. Böylece hem İmralı'daki duruşuyla hem de yaşadığı düşünce ve zihniyet devrimini Kürt halkına, kadınlara, gençlere, bütün insanlığa taşıyarak 3. Önderliksel Doğuşu, küresel, evrensel bir Önderlik düzeyine getirdi.

girken kanıtlanmış olan yegâne gerçeklik bu oluyor.

ABD'nin 3 PKK'li yönetici için vermiş olduğu karar uluslararası kompunun günümüzde devam ettirilmesi olmaktadır

Nasıl ki 9 Ekim 1998 öncesi Önder Apo'ya saldırı için ABD başkanlığı tarafından bir karar verilip plan oluşturulduysa, Kasım 2018'de 3 PKK'li yönetici için vermiş olduğu karar uluslararası kompunun günümüzde devam ettirilmesi olmaktadır ve bu karar da aynı karakterde olan bir karardır. Dikkat edilirse 9 Ekim 1998'deki karar da Önder Apo şahsında PKK'nin koordine gücünü hedeflemiştir. Bundan 20 yıl sonra Kasım 2018'de 3 PKK'li yönetici için verilen karar da PKK'nin koordine sistemini hedeflemektedir. ABD'nin karar kapsamına aldığı arkadaşlarımızın durumu tamamen bunu ifade etmektedir. PKK'nin koordine sistemi hedeflenerek imha edilmek, böylece söz konusu imhaya dayanarak PKK'nin parçalanması ve tasfiye edilmesi sağlanmak istenmektedir.

Evet, bu bakımdan Şam'dan başlatılan uluslararası komplo Medya Savunma Alanlarında sonuca götürülmek istenmektedir. Şam'da Önder Apo'ya yöneltilen saldırı ile bugün Medya Savunma Alanlarında PKK yönetimine

rakmayacak kadar somut, açık gerçeklerdir. Bunu herkes görebiliyor. Hepimiz rahatlıkla anlayabiliriz. Zaten uluslararası komplo planlayan ve yürüten güçler de bu gerçekliği inkâr etmiyorlar. Örneğin, ABD yönetimi inkâr etmiyor. Bundan önceki ABD başkanı Trump bu bakımdan biraz daha fazla açık sözlüydü. PKK yönetimini her fırsatta suçluyordu. Bu anlamda yaptıklarını açıkça ifade etmiş bulunuyordu. Bunu sadece biz söylemiyoruz. Aslında bu işi yapan ve uygulayan güçlerin kendileri de bunu açıkça söylüyorlar.

Geçmiş tarihsel sürece şöyle baktığımızda: 1990'lı yıllarda, özellikle '93'ten '98'e kadar benzer biçimde TC devletine başta ABD olmak üzere NATO tarafından her türlü siyasi ve askeri destek verilerek PKK'ye saldırtılıp PKK gerillası ezilmek istenmiştir. O zaman izlenen strateji şuydu: Gerilla ezilip PKK örgütlülüğü işlemez kılınarak Önder Apo'yu yenilgiye uğratmak, Önderlik çizgisini örgütsüz ve gerillasız bırakarak, örgüt ve gerilla ciddi biçimde saldırılarla darbelenip zayıflatılarak Önderlik çizgisini ve gerçeğini etkisiz kılabilme. Bunun için 5 yıl boyunca TC devletine her türlü siyasi-askeri destek verildi. Bütün teknik verildi. Savaş suçu anlamına gelen her türlü insanlık dışı yöntem Kürt halkına ve PKK'ye karşı kullanıldı. Hepsine göz yumuldu. ABD ve Avrupa tarafından gizliden destek verildi. 17 bin faili meçhul oldu. Hiçbirisi dile getirilmedi. Cenazeler yerde sürüklendi. Sözde Avrupa demokrasisinden çit bile çıkmadı. Halk üzerinde o kadar katliamlar yapıldı. O dönemde de gerillaya karşı kimyasal silah kullanıldı. Fakat sözde Avrupa demokrasisi çit bile çıkarmadı. Bunlar niye oluyor

imha etmeyi öngörüyordu. Ne fiziki olarak imha edebildi, ne de ideolojik-siyasi olarak imha edebildi. Değil önderliğini engellemek, Önder Apo komploya karşı mücadele içerisinde evrensel bir Önderlik haline geldi. Bütün insanlığın Önderliği oldu. Tüm ezilenlere kurtuluş yolunu gösteren düşünce sistemi, çözüm projeleri ortaya çıkardı. Tüm ezilenlerin Önderi konumuna geldi. Böylece uluslararası komploun amaçları başarısız kılınmış, komplo yenilgiye uğratılmıştır. Önder Apo'yu imha etmek isteyen komploun aslında kendisi yenilmiş, parçalanmış, yok olmuştur. Önderlik ise tarihin en büyük gelişmelerini bu zor koşullarda da olsa komploya karşı yürütülen bu mücadele içerisinde sağlamıştır.

Önder Apo'yu İmralı'da yenilgiye uğratamadılar

Şimdi böyle bir durumla da karşılaşıncı, söz konusu Önderliksel gelişmeyi İmralı işkence ve tecrit sistemiyle engelleyemeyince yeniden halka, gerillaya, PKK'ye birinci derecede saldırı stratejisini öne çıkardılar. İmralı işkence ve tecrit sistemi içerisinde çürütme politikasında başarılı olamayan, Önderliği yenilgiye uğratamayan, İmralı mücadelesini kaybeden uluslararası komplocu güçler bu sefer Önder Apo'yu yenilgiye uğratmak için yeniden gerillaya, halka ve PKK'ye dönük saldırı konseptini öne çıkartmak ve pratikleştirmek durumunda kalmışlardır.

Aslında 2009'dan bu yana yaşanan gerçeklik budur. 2009 yılı bu anlamda bir dönüşüm yılı oldu. 2010'da ise bu durum somutlaştı. Topyekûn faşist bir soykırımcı saldırı ile PKK'yi tasfiye etmeyi, gerillayı ezmeyi, halk direnişini kırmayı hedeflediler. Bunu 23 Ağustos 2005 tarihli Milli Güvenlik Kurulu toplantısında kararlaştırdılar. 2010 yılına kadar AKP-ABD, AKP-ordu uzlaşması, daha doğrusu çeşitli iç mücadelelerle AKP'nin TC'de yönetim haline gelmesi sağlandı. Bu gerçekleşikten sonra da tekrar AKP eliyle, daha sonra MHP ile de ittifak yapılarak PKK öncülüğünü tasfiye etmeyi, gerillayı ezmeyi, halk direnişini kırmayı hedefleyen topyekûn bir faşist-soykırımcı saldırı konseptini yeniden gündeme getirdiler. Tıpkı '92-'98 arasında yaptıkları gibi, onun bir benzeri olarak ama ondan daha ileri boyutlarda yeni bir imha saldırısını da 2010 yılından bu yana uyguluyorlar. O da çeşitli aşamalardan geçti. Son bölümü 'çöktürme eylem planı' temelinde 24 Temmuz 2015 tarihinde başlatılan saldırı oluyor. O günden bu yana benzer bir imha ve tasfiye amaçlı saldırıyı yürütüyorlar.

Güya Önder Apo İmralı'da ağır tecrit altındadır, PKK zayıflatılırsa, gerilla ezilirse, halk direnişi kırılırsa Önder Apo'nun düşüncelerini uygulayacak bir gücün kalmayacağına, böylece Önder Apo'nun yenilgiye uğratılacağına inanıyorlar. Ama Önder Apo'yu İmralı'da yenilgiye uğratamadılar. Büyük devrimsel çıkışı yapmasını önleyemediler. Önder Apo karşısında yenildiler.

Şimdi partiyi, gerillayı, halkı ezerek Önderlik karşısındaki yenilgiyi tersine çevirmek istiyorlar. Önder Apo gerçeğini, parti, gerilla ve halk şahsında yenilgiye uğratmak istiyorlar. Bu temelde bir yandan Önderlik üzerinde her türlü ağır baskı, işkence ve tecridi yoğunlaştırırken, diğer yandan tıpkı doksanlı yıllarda olduğu gibi ABD ve NATO destekli olarak, yine Kürt işbirlikçi ihanetinin desteğini alarak gerillayı ezmek istiyorlar. PKK'yi tasfiye etmek, halk direnişini kırmak için hiçbir ahlaki ve hukuki kural

dinlemiyorlar. Bu temelde topyekûn bir soykırımcı saldırı yürütüyorlar. Bunu Bakurê Kurdistan'da, Rojava ve Başûr Kurdistan'a dönük işgal saldırıları olarak yapıyorlar. Zindanda, dağda, şehirde yapıyorlar. Sivil halka; kadınlara, gençlere dönük yapıyorlar. Gerillaya, parti öncülüğüne, yurtdışındaki siyasetçilere dönük yapıyorlar. Diri olanlara karşı yaptıkları gibi şehitlere karşı da yapıyorlar; mezarlıkları tahrip ediyorlar, cenazelere saldırıyorlar. Yani sadistçe her türlü saldırıyı yapıyorlar. Bugün AKP-MHP faşizminin yaptıklarının sadistlikten öte hiçbir anlamı yoktur. Hiçbir insani, hukuki, ahlaki değeri bulunmamaktadır. Tamamen onların aşıldığı bir saldırı durumu var.

İşte Kürt halkı, gerillası, PKK, kadınlar, gençler buna karşı direniyor. Hepsî İmralı direnişi etrafında kenetlenmiş durumdadır. Nasıl Önder Apo tek kişilik bir ordu olarak uluslararası komplo sistemine karşı direndi, kapitalist modernite sistemini yenilgiye uğratan büyük bir düşünsel devrim ortaya çıkartmışsa, ondan ilham alıp onu esas alan Kürt halkı, gerillası, PKK, kadın ve gençlik hareketleri, Kürt dostları da Apocu tarzla donanarak mücadele ediyorlar. Kapitalist modernite sistemini pratik olarak başta Kürdistan olmak üzere dünyanın her yerinde yenilgiye uğratmaya çalışıyorlar. Kapitalist modernite sistemine karşı küresel bir mücadele veriyorlar. Küresel devrim, özgürlük ve demokrasi mücadelesi Demokratik Modernite paradigmasında böyle bir düzey kazanmış durumda. Her türlü zorluğa rağmen buna karşı kadın ve gençlik direniyor. Ülke içinde ve dışında direniliyor. Dört parça Kürdistan'da direniliyor. Zindanlarda direniliyor. Kürt dostları direniyor.

Tabi böyle büyük bir mücadelenin öncülüğünü kahraman Kürt gerillası yapıyor. HPG ve YJA-Star güçleri yapıyor. Her gün, 24 saat Medya Savunma Alanları'nda, Serhat'tan Dersim'e, Mardin'den Amed'e kadar Kürdistan'ın dört bir yanında, dağda olduğu kadar şehirde, Kürdistan şehirlerinde olduğu kadar Türkiye şehirlerinde YPS'nin güçleri, HBDH'nin milisleri kahramanca savaşıyorlar. Büyük zorlukları yeniyorlar, engelleri aşıyorlar. Bedeller ödüyorlar, şehitler veriyorlar. Ama faşist-soykırımcı saldırılar karşısında bir milim bile geri adım atmıyorlar. En küçük bir zayıflık göstermiyorlar. Cesaret ve fedakârlık zirvededir. Kahramanlık zirvededir. Agit ve Zilan çizgisi bugün gerillada zirve yapmış durumdadır. Bütün gerilla Agitleşmiş, Zilanlaşmıştır. Dağdan tünellere kadar böyle kahramanca bir direniş var; mevzide direniyor, gerilla tarzıyla direniyor. Şehirde direniyor. Yani büyük bir savaş var. Kuşkusuz daha fazla savaşmak gerekiyor.

Aslında savaşı dağdan, şehre ve ovaya daha çok yaymak lazım. Sadece örgütlenilmiş gerillayla değil, tüm halk tarafından yürütülür kılmak lazım, bütün gençler gerilla olmalı, bütün kadınlar gerilla olmalı, herkes Zilan, herkes Agit olmalı. Tüm erkekler Agitleşmeli, tüm kadınlar Zilanlaşmalı. Herkes öz savunma savaşına girmeli. Bu tarihin büyük savaşlarıdır. Onur savaşı, kutsal savaşıdır. Gerçekten 5000 yıllık erkek egemen zihniyet ve siyasetten, iktidar ve devlet egemenliğinden kurtuluş savaşıdır. Böyle büyük bir savaşı başarıyla yürütmek ve zafere ulaştırmak için herkes katılım göstermeli. Bu anlamda önemli bir duruş, çizgi var. Her alanda kahramanca bir direniş var. Ama kuşkusuz bunu yeterli görmemek gerekiyor. Bundan onur duymak, şeref duymak lazım. Ama asla yeterli de görmemek gerekli. Her alanda daha fazla geliştirilebilir, daha çok yönlü kılabilir,

yaratıcı olabilmek için çaba harcamak gerekli. Faşist-soykırımcı güçlere karşı her türlü yöntemle mücadele etmek lazım. Onları lanetlemekten, teşhir etmeye kadar tutalım da gözlerini çıkarmaya kadar, tükürükle boğmaya kadar, sokakta gezemez hale getirene kadar her yöntemle mücadele etmeliyiz. Buna kesinlikle ihtiyaç var. Gücü yetenler, faşist terörü kırmak için devrimci şiddet uygulamaktan geri durmamalıdır. Devrimci mücadeleyi her yere taşımaları. Çivi çiviye söker misali faşist terörü devrimci şiddetle kırmak, faşist saldırganlığı devrimci direniş ile dağıtmak gerekir. O zaman direnişçi olacağız. Özellikle gençlik bu konuda pasifizmi kesinlikle aşacak. Devrimci gençlik olmayı bilecek. Faşist saldırganlığa karşı anladığı dille cevap verecek. Bunun için de her türlü direniş yöntemini uygulayabilen, direniş aracını kullanabilen bir düzeye kendisini getirecek. Böyle bir noktaya gelinirse bu strateji de boşa çıkartılabilir.

Komplo saldırılarını yürütecek yeni elemanlar arıyorlar

Zaten 11 yıldır bu strateji temelinde saldırıyorlar. Bir sonuç alamadılar. Artık

şu'nun demokratikleşmesini, insanlığın kurtuluşunu sağlayacak bir aşamaya geldik. İnsanlık düzeyinde, küresel düzeyde tarihi bir mücadele yaşanıyor. Bu gerçeği görmemiz lazım.

Komployu ve komploya karşı mücadeleyi günümüzde böyle anlayarak mücadele görevlerine başarı temelinde çok daha güçlü bir biçimde hepimizin sahip çıkması lazım. Bu çerçevede Zendûra direnişçiliği, Werxelê direnişçiliği, Metîna, Zap, Avaşin savaşıncılığı kesinlikle örnek ve öncüdür. Serhatların, Cumalilerin, Tolhıldanların komuta çizgisi esas alınmalıdır. Gerillanın hangi koşullarda yaşadığı, nasıl insanüstü bir savaş verdiği iyi görülmelidir. Bugünün gerillası şahsında insanın yaratıcı gücü, büyük enerjisi eğer doğru işletilirse nasıl bir düzeye sahip olduğu net bir biçimde açığa çıkmıştır. İnsan erdeminden enerjisine kadar günümüz gerillasında her şey belirginlik kazanmıştır, zirve yapmıştır. İnsan yaratıcılığı gerçekten de zirvede seyretmektedir.

O halde bu gerillayı doğru anlamak, gerilla direnişini doğru sahiplenmek, o çizgiyi, tarzı doğru anlayarak her alanda uygular hale gelmek lazım. Gerilla direniyor deyip geçmemek lazım. Evet, direniyor ama nasıl direniyor, hangi koşullarda direniyor, nasıl bir

mede başarılı olamıyor. Tam bir çöküş ve çözümsüzlük noktasına gelmiş bulunuyor. Eğer herkes gerillalaşırsa, her alandaki mücadele gerilla çizgisinde yürür, gerilla öncülüğünü esas alırsa AKP-MHP faşizminin işi bitmiş, sonu gelmiştir. Artık onun için çöküşten başka yol kalmamıştır.

Tayyip Erdoğan ABD tarafından uluslararası komployu başarıya götürmesi için görevlendirildi

Gerçekten de AKP'yi, Tayyip Erdoğan gerçeğini doğru anlamak lazım. Tayyip Erdoğan sıradan bir siyasetçi değildir. AKP herhangi bir siyasi parti olarak oluşmamıştır. Bunların 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesiyle bağı vardır; TC'nin ikinci yapılanması, ikinci cumhuriyet denen dönemin temel gücüdürler. Aslında Kenan Evren cuntasının hedeflediği TC'yi Tayyip Erdoğan ve AKP Yönetimi ortaya çıkardı. İkinci cumhuriyet denen sürecin kurucusu AKP'dir. Kenan Evren cuntasından AKP'ye uzanan süreçtir. ANAP bir ara halka görevi gördü, DYP kısmen kullanıldı. Onlar geçiş süreciydiler. Ama esas yapılanmasını Tayyip Erdoğan ve AKP yönetiminde buldu.

Uluslararası komplo Önder Apo gerçeğini fiziki, ideolojik ve siyasi olarak imha etmeyi öngörüyordu. Ne fiziki olarak imha edebildi, ne de ideolojik-siyasi olarak imha edebildi. Değil önderliğini engellemek, Önder Apo komploya karşı mücadele içerisinde evrensel bir Önderlik haline geldi. Bütün insanlığın Önderliği oldu. Tüm ezilenlere kurtuluş yolunu gösteren düşünce sistemi, çözüm projeleri ortaya çıkardı. Tüm ezilenlerin Önderi konumuna geldi.

bu da yenilgiye uğrar hale geldi. Şuan komplocu güçler şaşkın ve çaresizdirler. PKK'yi tasfiye ederek, gerillayı ezmek, halk direnişini kırarak, İmralı işkence ve tecrit sistemini ağırlaştırarak Önder Apo'yu yenilgiye uğratma stratejisi de başarısız kalmıştır. İflas ettirilmiş, boşa çıkarılmıştır. Şimdi bunun şaşkınlığı içindeler. AKP'ye, MHP'ye büyük umutlar bağlamışlardı. Onların içine düşükleri durum ortada.

Onlarıki de tam bir yenilgiyi yaşama durumudur. Böylece komplocular şaşkındır. Komplo saldırılarını yürütecek yeni elemanlar arıyorlar. Fakat bulmaları zordur. Çünkü bütün imkânlarını tüketmişler. Sıfırı tüketmek deniliyor ya, o noktaya gelinmiş. Artık komploculuk için deniz bitmiştir. İmkânların sonuna geliniyor. Dolayısıyla komployu tümünden yenilgiye uğratacak, Önderlik çizgisinde Kürt özgürlüğünü, Türkiye ve Ortado-

ruh yüceliği ile beyin açıklığıyla, yürek pekliliğiyle direniyor? Nasıl bir cesaret ve fedakârlıkla direniyor, duygusu, ruhu, düşüncesi nedir? Zafere kilitlenmesi, özgürlük tutkusu ne düzeydedir? Bu soruları iyi sorarak gerilla gerçeğini anlamak lazım. Dolayısıyla gerilla öncülüğünü doğru anlamak gerekli. Werxelê kahramanlığını, Zendûra kahramanlığını, Tepêsor kahramanlığını, bir bütün Avaşin, Metîna, Zap kahramanlıklarını iyi anlayalım. Bunlar sıradan direnişler değil, geçmişte olanların tekrarı değildir. Hepsî yenidir, yeni gelişmeleri ifade ediyor.

Dolayısıyla dikkat edelim AKP-MHP faşizmi her türlü insanlık suçuna başvuruyor, kimyasal silah kullanıyor ama söz konusu gerillayı bir milim bile geriletemiyor, söküyor. Dünyanın başına bela olmuş olan AKP-MHP çeteciliği Medya Savunma Alanları'nı işgal et-

Diğer yandan Tayyip Erdoğan görevlendirilmiş bir kişiliktir. ABD tarafından uluslararası komployu yürütüp başarıya götürmek için görevlendirildi. Yoksa öyle sıradan bir siyasetçi olmadı. AKP yine herhangi bir parti değildir; bir yandan 12 Eylül darbesinin kurucu partisi olurken, diğer yandan uluslararası komployu başarıya götürmek için görevlendirilmiş bir partidir. Zaten 12 Eylül 1980 darbesini de komployu yapan güçler yaptırmışlardı. Darbenin arkasında da ABD vardır, komployu yürüten de ABD'dir. Türkiye'de olup biten her şeyin arkasında ABD'nin, NATO'nun olduğunu söylersek abartılı, yanlış olmaz. Doğrunun önemli bir boyutunu dile getirmeyi içerir. Bu gerçekliği bilmeliyiz. Bu bakımdan komployla bağ içinde değerlendireceksek tabii AKP ve Tayyip Erdoğan komployu başarması için ABD tarafından görev-

lendirilmiş güçlerdir. Dikkat edelim AKP daha kongresini yapmadan seçim kazandı, hükümet kurdu. Ondan sonra kurucu kongresini yaptı. Türkiye tarihinde başka böyle bir parti var mı? Bütün partilerin tarihi incelensin, yoktur. Belki CHP'nin kuruluşu biraz buna benzer. AKP de benzer özellik taşıyor. 1. Cumhuriyetin kurucu partisi CHP idi, 2. Cumhuriyet denilen sürecin kurucu partisi de AKP oluyor. Bu gerçekliği görmemiz lazım.

Böyle görevlendirilmiş bir güç 20 yıldır görevini başarmak için tabii çok yoğun bir çaba harcadı. Bukalemun gibi renkten renge girdi. Bin bir türlü politika uyguladı. Yeni taktikler geliştirdi. Her türlü yalana, hileye başvurdu. Şiddet uygulamaktan, düşmanlık yapmaktan, sahte dostluğa, oyuna, hileye kadar, parayla, pulla satın almaya, ajanlaştırmaya, özel savaşı, fuhuşu, esrarı, ajanlığı en ileri düzeyde geliştirmeye, gençliği çürütmeye kadar her türlü yöneme başvurdu.

Aslında bu 20 yılın dökümü gerçekten iyi yapılmalı. Evet, doksanlı yılların başı da önemliydi. '91'den '95'e kadar olan dönem; Tansu Çillerlerin, Mehmet Ağarların dönemi, Doğan Güreşlerin dönemi benzerdir. İyi değerlendirilmelidir. O dönemlerde uygulanan özel savaş yöntemlerini kat kat aşan bir özel sistemin, bu 20 yıl içerisinde Tayyip Erdoğan ve AKP çok daha derin bir biçimde geliştirdi ve uygulamaya koydu. Komployu başarıya götürmek, Önder Apo'yu ve PKK'yi yenilgiye uğratmak için böyle bir saldırı içinde oldu. 2005'te söylediklerini unutmamalı. Sahte Kürtçülük yaptılar. "Bu sorun bizim sorunumuzdur, çözeceğiz" dediler. Umut, güven verdiler. Oslo ve İmralı'da görüşmeler yaptılar. Sıkıştıklarında İmralı'ya gittiler. Ama sonuç ne oldu! Hepsi hiledir, yalandır, oyalamadır. Hepsi özel savaş kapsamındadır, hepsi uluslararası komployu başarıya götürmek için geliştirilmiş taktiklerdir. Başka hiçbir anlam, özellik taşımıyorlar.

Ardından gelişen süreci biliyoruz. 2006 yazındaki hilecilik hala unutulmuş değildir. Herhalde ABD'nin, CIA'nın da yönlendirmesiyle oldu. Gerillanın ve halkın gelişen mücadelesinin önünü kesmek için girişimde bulundular. Arkasından 2007-2008 savaşı gelişti. ABD ile anlaşarak, daha doğrusu ortak planlar yaparak içte AKP'yi devlet yönetiminde hükümlan kılaacak bir saldırıyı 2007-2008-2009 sürecinde gündeme getirdiler. Bunu gerçekleştirdikten sonra da topyekûn faşist-soykırımcı saldırı kapsamında PKK'ye saldırı başlattılar. Tayyip Erdoğan ve AKP yönetimi PKK'ye saldırılabilmek için kimlerle anlaşmadı ki, PKK ile bile PKK'ye karşı mücadele etmek için anlaşmaya çalıştı. Defalarca görüşmeler yaptı. Bu düzeyde bukalemun siyaseti yürüttüler. Renkten renge girdiler. Her türlü yöneme başvurup imkânı kullandılar.

Çözüm sürecinde çöktürme eylem planı hazırladılar

Sonuçta 2009 darbesini geliştirdiler. Önder Apo "Darbe mekanı" dedi. 14 Nisan 2009'dan itibaren demokratik siyaseti imha ve tasfiye amaçlı saldırıları geliştirdiler. 17 Kasım'da Önder Apo'ya dönük saldırıyı üst düzeyde çıkardılar. 11 Aralık'ta DTP'yi kapattılar. Belediyelere saldırıları zirveye çıkardılar. 2010'dan itibaren özel savaşın tüm yöntemlerini uygulamaya koydular. Zorlanınca sahtekârca İmralı'ya gidip ateşkes taleplerinde bulundular. Önder Apo'nun, PKK'nin iyi niyetli çözüm üretici yaklaşımlarını kötüye kullanarak kendilerini her seferinde zor durumdan

20 yılda AKP'nin yaptığı saldırılar kadar saldırı yapılmadı. Bu saldırılar içerisinde her türlü hile ve oyun olduğu gibi en ağır baskı ve şiddet oldu. Zindanlar tika basa dolduruldu. Dağda, şehirde her gün insan katlediliyor. Amansız bir savaş var. Efrîn'den Serêkaniyê'ye kadar işgaller yapıldı. Köyler, şehirler boşaltıldı. Kürtlük yok edilmeye çalışıldı. Medya Savunma Alanlarında, Başûrê Kurdistan'da Heftanîn'den Xakurke'ye kadar birçok köy boşaltıldı. Denetim altına alındı, işgal edildi.

kurtarmaya çalıştılar. 2011 Haziran seçimlerini kazanınca da PKK'yi imha ve tasfiye etmek, gerillayı ezmek için bildiğimiz saldırı sürecini başlattılar.

AKP 2012 yılında askeri yöntemlerle başarılı olamayınca tekrar İmralı'ya gidip yeni bir ateşkes talebinde bulundular. 2013'te 'çözüm süreci' geliştireceğiz' dediler. Hepsinin ne kadar oyun, aldatma olduğunu gördük; bir yandan çözüm süreci derken, diğer yandan çöktürme eylem planları hazırladıkları, en ağır özel savaşçı imha için askeri hazırlık yaptıkları daha sonra açığa çıktı. 'Savaş sanayisi geliştiriyoruz' dediler. Türkiye'nin bütün imkânlarını savaş seferber ettiler.

Aslında Türkiye'nin sadece bugünü değil, gelecek imkânlarını da bu savaşta harcadılar. Şimdi bütçe açığı dedikleri miktar 100 milyarlarca dolardır. Türkiye toplumu onlarca yıl yemese, içmese AKP'nin PKK'ye karşı savaşta ortaya çıkardığı borcu ödeyemez. O duruma getirilmiş. Türkiye toplumu sadece bugün yoksulluk içinde yaşamayacak, gelecekte de bu yoksulluktan kurtulamayacak. Yarın alacaklılar Türkiye toplumunun gırtlığını sıkacaktır. İşte Tayyip Erdoğan yönetimi Türkiye'yi böyle büyük bir felaketin içine soktu. Sadece bugünü karartmadı, geleceğini de kararttı. Böyle felaket bir yönetimdir.

Şimdi bu yönetim 24 Temmuz 2015'ten bu yana her türlü yöntemle çöktürme eylem planı temelinde saldırı yürütüyor. ABD ve NATO destekli olarak MHP ve KDP ile ittifak halinde, Kürt halkına karşı, onun özgürlük güçlerine, gerillasına karşı, PKK'ye karşı topyekûn faşist-soykırımcı bir imha saldırısı yürütüyor. Bu bir gerçek. Burada uygulamadığı yöntem yok. Kullanmadığı araç yok. Yani her türlü hakaretten, onur kırıcı yaklaşımdan, Kürt halkının her türlü kutsal değerine saldırıdan askeri imhaya, linçe, katliama ve işgale kadar her türlü yöntemi uyguluyor.

Evet, yüzyıldır Kürtler üzerinde bir soykırım savaşı, saldırısı var. Çeşitli dönemlerde katliamlar oldu, idamlar yapıldı. Ama hiçbir zaman bu 20 yılda AKP'nin yaptığı saldırılar kadar saldırı yapılmadı. Bu saldırılar içerisinde her türlü hile ve oyun olduğu gibi en ağır baskı ve şiddet

oldu. Zindanlar tika basa dolduruldu. Dağda, şehirde her gün insan katlediliyor. Amansız bir savaş var. Efrîn'den Serêkaniyê'ye kadar işgaller yapıldı. Köyler, şehirler boşaltıldı. Kürtlük yok edilmeye çalışıldı. Medya Savunma Alanlarında, Başûrê Kurdistan'da Heftanîn'den Xakurke'ye kadar birçok köy boşaltıldı. Denetim altına alındı, işgal edildi. Yarın buralar ilhak edilecek. Daha da ileriye gitmeyi hedefliyorlar. Bunlar açık gerçekler. Bunları tekrar tekrar ifade etmeye gerek yok. Bunlara karşı yürütülen bir mücadele var.

Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde direniyoruz

Hareket ve halk olarak biz de 1 Haziran 2010'dan itibaren Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde direniyoruz. 31 Mayıs'ta Önder Apo "Artık demokratik siyasi mücadele imkânları kalmamıştır" diyerek görüşmelerden çekildi. 2012 sonunda, 2013 başında tekrar AKP görüşmeler yapmaya çalıştı. 'Çözüm süreci geliştiriyoruz' dedi. Yaşanan iki yıllık savaş sonucunda acaba yeni bir siyasi mücadele süreci gelişebilir mi diye Önder Apo buna cevap vermeye çalıştı. Ama kısa süre sonra gördük ki hepsi hiledir, yalandır, aldatmadır. Dolayısıyla herhangi bir stratejik değişim gerçekleşmedi.

24 Temmuz 2015'ten itibaren ise kesintisiz, aralıksız bir savaş sürüyor. AKP, ABD ile anlaşarak böyle bir savaş sürecini başlattı. Yine bu temelde MHP ve KDP ile ittifak yaptı. Altı yılı aşkın süredir kesintisiz, topyekûn bir faşist-soykırımcı saldırganlık var ve biz de buna karşı direniyoruz. Halk olarak, hareket olarak, gerilla olarak İmralı direnişi etrafında direniyoruz. Kahraman gerillamız direniyor, kadın ve gençlik örgütlerimiz, tüm işçiler, emekçiler ve halk direniyor. Türkiyeli dostlarımız direniyorlar. Kuzey Kürdistan'da olduğu gibi Kürdistan'ın diğer parçalarında ve yurtdışında direniyoruz.

Yani Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde topyekûn direniş halindeyiz. Böyle bir direniş önemli bir durum ortaya çıkardı. AKP, kısa sürede sonuç alacağını hesap ediyordu, olmayınca

MHP'yle ittifak yaparak bunu gerçekleştirmek istedi. Bunu 'Başkanlık Sistemine' dönüştürerek başaracağını sandı. Geldiğimiz nokta AKP-MHP'nin iflasıdır, çöküşüdür, çözülüşüdür. Artık herkes görüyor ki halk desteği kalmadı, dışta şimdiye kadar kendilerine destek veren müttefikleri bile AKP-MHP'nin yürüttüğü soykırım savaşının yükünü kaldıramaz hale geldi. Artık ABD bu yükü taşıyamıyor. Rusya yararlanabileceği kadar yararlandı. Bir süredir Rusya, ABD arasında gidip gelerek, şantaj yaparak, imkânlar yaratıp varlığını sürdürmeye çalıştı. Şimdi bunun da sonuna gelindi.

Rusya şimdiye kadar verdiklerinin karşılığını istiyor. ABD ve Avrupa artık bir NATO üyesi olarak her gün soykırım suçu işleyen AKP-MHP yönetiminin yükünü taşıyamıyor. Arap âlemi gittikçe daha fazla tutum geliştirir oldu. Rojava'ya, Başûr'a dönük, Suriye ve Irak'a dönük işgalleri kabul etmiyor, açık tutum aldı. Değişik dönemlerde Araplarla ittifak geliştireceğini sandı.

Kendileri İhvanî-Müslim'e dayanıyorlar. Artık İhvanî hareket Arap âleminde yenilgiye uğratılıyor. Mısır'dan en son Fas'a kadar sıfırı tüketti. Fas'taki Adalet ve Kalkınma Partisi seçimde 124 vekilden 5 vekile düştü. İktidar partisi olmaktan muhalefet olamamaya dönüştü. Dolayısıyla AKP çizgisi bölgede iflas etmiş bir çizgidir.

Yine İran'dan çeşitli biçimlerde PKK'ye karşı mücadelede destek almaya çalışsa da giderek gelişmeler orada da çatışmalı durum ortaya çıkartıyor.

Kısaca dış siyaseti tam bir iflas halindedir. Suriye'de çıkmaza, tam bir bataklığa saplanmış durumdadır. İçte ise büyük halk desteğini kaybetti. Kimse geleceğinden emin değil. Tüm toplumsal kesimlerde tepki var. Demokratik mücadeleye daha çok yönelim var. Şimdiden herkes bir seçim olursa Tayyip Erdoğan yönetiminin kesinlikle yok olup gideceğini söylüyor. Dolayısıyla şimdi seçimi nasıl engelleyecek, nasıl bir seçim oyunu oynayacak arayışı içerisine girmiş durumda.

İşte Rojava'yı tehdit ediyor. Suriye üzerinden ABD'yi, BM'yi, Rusya'yı,

İran'ı tehdit ediyor. Aslında kendi çıkmazını gösteriyor. Bu nasıl bir çıkmazın içine düştüğünün açık kanıtı. Kısaca artık AKP-MHP için deniz bitmiştir. Sonu çoktan başlamıştır, çöküş süreci yaşanıyor. Ama bu çöküş nasıl olacak, ne zaman olacak böyle bir faşist soykırımcı zihniyet ve siyaset belasından, İhvanî, DAİŞ'çi, El Kaideci zihniyet ve siyaset belasından Türkiye halkları, Kürtler, insanlık nasıl kurtulacak? Şimdi herkes bu soruya cevap arıyor. Artık bu soruya cevap aranır hale gelmiştir. AKP-MHP ittifakı için her şey bitmiş, sona gelmiştir.

Bu yapının yıkımı nasıl olacak? İşte burada yaratıcılığa, bütünlüklü davranışa, asgari demokratik bir birliğe ve ittifaka ihtiyaç var. Muhalefet bu duruma gelemiyor, dolayısıyla faşizm bundan yararlanarak ömrünü uzatıyor. Çeşitli anlaşmaları var, her ne kadar karşı çıkılsa da gene de NATO vb. güçlerden desteklidirler. Ömürlerini uzatmak için şantajla, kendilerini pazarlayarak çeşitli güçlerden destek almaya çalışıyorlar.

Daha da önemlisi bu faşist-soykırımcı diktatörlüğü yıkacak olan gücün zayıflığından, parçallığından yararlanıyorlar. Alternatif bir demokratik yönetim bütünlüğü yok, yeterince gelişmemiş. Demokratik birlik yok, etkili mücadele yok. Bundan yararlanıyorlar. CHP vb. güçler gerçekten eskiden iktidar olmak istemiyorlardı. Şimdi herhalde "ABD siz hazırlanın iktidar olacaksınız" demiş, biraz öne çıkmaya çalışıyorlar. Fakat yaklaşımları çok tehlikeli. AKP-MHP'nin siyasetini olduğu gibi yürüterek iktidar olmak istiyorlar. Oysa AKP-MHP'nin sadece kendisi bitmiyor, onların izlediği zihniyet ve siyaset yenilgiye uğruyor. Erdoğan, Bahçeli yürütemezken o siyaseti Kılıçdaroğlu, Akşener nasıl yürütecekler? Dolayısıyla öyle bir iktidar olamaz. Bu gerçekliği göremiyorlar. Onun için demokratik siyaseti geliştirmede zayıftırlar. Türkiye siyasi gerçeğini göremiyorlar. İktidara nasıl gelinebileceği konusunda milliyetçilikten, şovenizmden, Kürt karşıtlığından yeterince kurtulamıyorlar. O ciddi bir handicap. Böyle muhalif gücü geliştirerek iktidar olmak yerine, "AKP çöksün, bir şey kalmasın, istediğimiz gibi biz iktidar olalım" diyorlar. Böyle olmaz.

HDP demokratik ittifakı geliştirmede önemli bir düzey kazandı. Deklarasyonla bir çözüm projesi de sundu. Fakat, topluma daha etkili gitmesi lazım. Çalışma tarzında bir yetersizlik var, bir sınırlılık var. Bir azınlık partisi gibi görünüyor. Hâlbuki üçüncü bloktur. Kendisini yüzde 12-15 oy ile sınırlama var, niye yüzde 35 almasın, yüzde 40 almasın, niye yüzde 75'i hedeflemiyor. İşte burada kendine rol biçmede, misyon biçmede bir darlık, sınırlılık var. Adeta zayıflığı kabul etmiş gibi. Güç diğerlerinin olumuş gibi bir yaklaşım içerisinde. Oysa ki topluma giden, çalışan, insanlara doğru düşünceleri ulaştırırlar kazanırlar. Diğer muhalif partileri asgari ittifaklarla bir araya getirmede zayıflıklar var.

AKP-MHP faşizmini yıkacak bir fetih savaşına ihtiyaç var

Tabii Halkların Birleşik Devrim Hareketi düzeyinde süren Bakurê Kurdistan ve Türkiye'deki devrimci mücadelenin de zayıflıkları var. Evet, kahramanca direniş var, faşizmi çöküş sürecine getirmiş, yenilginin eşliğine ulaştırmış, kahramanca direniyor, her türlü faşist-soykırımcı saldırganlığı kırıyor. Bunlar birer gerçek. Gerilla, kadın ve gençlik örgütleri, halk böyle direniyor. Dağda ve şehirde böyle. Ama bunlar bir direniş ve faşist-soykırımcı saldırganlığın başarılı olmamasını sağlıyor. Ancak onu yenilgiye uğratabak

yaklaşım, tarz ve hamle gerekli. Bunun için de herkesin olduğu her yerde faşizme daha etkili vurması lazım. Yani demokratik siyasetin birliğini, alternatif yönetim kurmak kadar devrimci mücadelenin birlik içerisinde ve daha yaratıcı yöntemlerle daha etkili ve yıkıcı darbeler vuran bir eylem çizgisi geliştirmesine ihtiyaç var. Bunda zayıflıklar oluyor. Hamle yapabilmek, taktik saldırı içinde olabilmek gerekli. Hep savunmada ve direnerek karşı tarafı kırsın ama seni başanlı olamazsın. Sadece karşı tarafı kıran değil de fetheden olabilmek için hamle yapabilmek, saldırı yapabilmek gerekli. Buna göre yaratıcı eylemler planlayabilmek, ortaya çıkartabilmek ve uygulayabilmek lazım. Bunu dağda ve şehirde yapabilmek gerekli. Devrimci Halk Savaşı Stratejisinin gereği nedir? Herkesin tüm imkânlarıyla faşist-soyuncu saldırganlığa karşı çalışması ve direnmesi demektir. Öz savunma savaşını herkesin her yerde en ileri düzeyde uygulaması demektir. İşte bunlarda zayıflıklar var. Bütünlük yok, plan az.

Kahramanca bir direnişçilik var ama hamlecilik, fethedici yeterli değildir. Fethedici hale gelmek gerekiyor. Gerçekten de AKP-MHP faşizmini yıkacak bir fetih saldırısına, savaşına ihtiyaç var. Fethedici ruha, hamlecilik ruha, anlayışa, tarza ihtiyaç var. Bunda zayıflıklar var. Bu zayıflıkları aşabilmek için çabalar vardır. Gerilla büyük bir çaba içinde, parti öncülüğümüz çalışıyor, kadın bir güçlü örgütlerimiz çalışıyor. Uzun bir süredir bu zayıflıkların bilincine varmışız. Bunları aşmak, zayıflığı ve yetersizliği gidermek için çok yönlü bir arayış, yeniden yapılanma, yeni planlamalar ve yeni tarz için yoğun bir çaba var ve bu çaba da önemli bir noktaya geldi.

Artık komploya karşı 24. yıl mücadelesinde kesinlikle hamlesel, fethedici bir mücadele olacak. 'Dem Dema Azadi' hamlesi temelinde yaratıcı yöntemlerle AKP-MHP faşizmini yıkıp devrimci demokrasiye zafere taşıyacak bir mücadele yürütülmeli. Böyle olursa faşizm çöker. Komplonun bugünkü durumuna karşı bu temelde bir mücadeleye kesinlikle ihtiyaç vardır. Komploya karşı mücadele, AKP-MHP faşizmine karşı mücadeleden ayrılmıyor. AKP-MHP faşizmine karşı mücadele, Kürt işbirlikçi, ihanetine karşı mücadeleden ayrılmıyor. Bütün bunları görmemiz lazım ve böyle bir mücadelede Kürdistan'ın ve Türkiye'nin tüm devrimci, demokratik güçlerini bir ittifak temelinde, ortak mücadeleye sevk etmekle ve yaratıcı yöntemlerle, her türlü yaratıcı mücadele yöntemini kullanmayla başarıya ulaşacağını bilip, bu temelde hareket etmek gerekiyor. Bunu yapanlar kazanır. Hareketimiz böyle bir bilinç düzeyindedir ve böyle bir sonucu almak üzere kendisini ve çevresini uzun bir süredir hazırlıyor. Yeni süreçte bunun gereklerini yerine getirebilecek ve AKP-MHP faşizmine yıkıcı, yok edici darbeyi vuracak. Faşizm yıkılacak, tecrit kırılacak, özgürlük kazanılacaktır. Bunun gerisinde bir sonuç kesinlikle var olamaz ve de kabul edilemez.

Bir devrimi savunmanın tek yolu devrimi derinleştirmek ve geliştirmektir

Evet, askerlik bilimi şunu da bize öğretti; en iyi savunma saldırıdır. Bir devrimin savunulmasının tek yolu devrimin derinleştirilmesidir, geliştirilmesidir, büyütülmesidir. Devrim ileri gitmek demektir, yenilik demektir. İlerlemeyen, yenilemeyen, aynı kalan devrim, devrim olmaktan çıkar. Dolayısıyla devrimde savunma yoktur. Bu savunma anlayışı tehlikeli bir anlayış, devrimci bir anlayış değil. Devrimi gerileten bir anlayış.

Onun için öncelikle kavramları doğru kullanmalıyız, kavramların içeriğini iyi anlamalıyız. Öyle önümüze konan kavramları olduğu gibi tekrarlayan, bize verilen zihniyeti yiyip yutan, ona göre hareket eden olmamalıyız. Savunma devrimin özelliğine, içeriğine ve çizgisine aykırı. Devrimi büyütürsen, derinleştirirsen, yayarsan, geliştirirsen onu savunmuş da olursun. Ama derinleştiremezsen, büyütmezsen, geliştiremezsen, olduğu yerde durdurursan ne yaparsan yap savunamazsın. Hiçbir devrimci kazanım da olduğu yerde var olanı koruma temelinde ayakta tutulamaz. Öyle kazanım koruması olmaz. Kaldı ki bir kazanımımız da yok.

Rojava'da devrimci bir gelişme var, bu bütün Kürdistan'ın özgür olduğu anlamına gelmiyor. Rojava insanlığın kurtulduğu anlamına da gelmiyor. Bakın, TC her gün saldırıyor, Şam yönetimi de saldırabilir. Uluslararası güçler de saldırıyor, her türlü tehlike altında. Hangi kazanımdan söz ediyoruz. Bir mücadeleden söz edebiliriz. Bir devrimci duruştan, süreklileşen devrimci bir mücadeleden söz edebiliriz. Böyle mücadele etmezsek hiçbir şeyi koruyamayız. Bu tutuculuk içeren, geri çekici olan, daha çok da var olanı yaşama eğilimini yansıtan kavramlardan ve anlayışlardan uzak durmak lazım. Bu anlayışlar Rojava açısından önemli bir tehlike olmaktadır. Bu anlayışlardan kurtulması çok çok önemli, hayati önem arz ediyor.

Diğer yandan Rojava'nın tek başına her türlü çözüme ulaşması anlayışı yanlış. Bunları daha önce de değerlendirdik, eleştirdik. Öyle bir çözüm yok. Derler ya kurtuluş yok tek başına. Rojava öyle tek başına kurtulacak bir yer de değil. Kürdistan'ın özgürlüğü için, Suriye'nin demokratikleşmesi için, Ortadoğu devrimi için önemli bir mücadele alanı. Öyle görmek lazım. Kendini böyle gördüğü ve buna göre pratikleştiği ölçüde sürekli gelişme sağlar. Bu çizgide olur ve bu temelde mücadele eder. Yok, 'ben mücadele etmeyeyim, bir şeyler ortaya çıktı oturayım, tek başıma yiyeyim, kendimi yaşatayım' derse, belki bir süre onu yapabilir, ama sonu felaket olur. Öyle bir çözüm anlayışı ve yaklaşımından kurtulmak lazım.

Tabii her yerin özgünlüğü, somutu var. Dolayısıyla kendi özgünlüğünü, somutunu gözetmeli. Ama hiçbir zaman Kürdistan'ın bir parçası, yine Suriye'nin de bir parçası olduğunu unutmamalı. Buradan uzak düşmemeli, bunlardan kopmamalı. Kürdistan devrimini, demokratik Suriye'yi geliştirmek için sürekli çalışmalı. Bunlardan koparak kendimi koruyayım diye değil Kürdistan'ın özgürlüğünü, Suriye'nin demokratikleşmesini geliştirme çizgisini esas almalı. Doğru çizgi kesinlikle budur.

Putin yönetiminin TC'nin İdlib'ten çekilmesini istediği anlaşılıyor

Şimdi komplo Rojava'da nasıl uygulanıyor? Tehlikeler nelerdir? Bu soruya cevap vermek istersek en önemli tehlike Rojava'yı çevreden kopartan, daraltan, dolayısıyla Kürdistan Özgürlük Hareketinden, Suriye Demokratik Hareketinden kopartarak kendisini daraltan yaklaşımdır. Komplo bu anlayışın arkasındadır. Komplocu güçler Rojava Devrimini böyle bir darlığı geliştirerek zayıf düşürmek ve kendine muhtaç kılmak istiyor. Bu gerçeği görmemiz lazım. Dolayısıyla da parça-bütün ilişkisini doğru ayarlamak gerekir. Rojava bir bütün değildir, bir parçadır. Nerenin parçası olduğunu iyi bilmeli, o zaman bütünle-parça diyalektiğini iyi kurabilmeli. Diğer bir nokta ise, 'devrimin savun-

Tayyip Erdoğan yeni yerlere, Kuzey-Doğu Suriye alanına saldırmak istiyor. Öyle anlaşılıyor ki Putin yönetimi tam istediği gibi destek vermemiş. Ama tümünden de reddetmemiş. Çeşitli oyunlarla, şantajlarla Rusya'dan destek almaya, ABD'yi de mecbur bırakmaya çalışıyor. İktidar ömrünü uzatabilmesi için seçimleri önleyebilmesi gerekiyor. Bu da daha yaygın bir savaş geliştirmesine bağlı. Bunun için de uygun zemin Suriye alanı görülüyor.

mulması' söylemiyle ilgili. Biz öyle değil de devrimin büyütülmesinden, geliştirilmesinden, aynı zamanda derinleştirilmesinden söz ettik. Devrimin derinleştirilmesi nedir? İdeolojik boyutun öne çıkarılmasıdır, geliştirilmesidir. Toplumsal eğitim ve örgütlenilmesinin geliştirilmesidir. Toplumsal devrimin, kültür devriminin, politik ahlaki devrimin derinleştirilmesidir. Ahlaki-politik toplumun geliştirilmesi, ahlak devriminin, kültür devriminin derinleştirilmesi demek. Yani Demokratik Modernite Çizgisinin hiç geciktirilmeden tüm boyutlarıyla doğru ve yetkin bir biçimde uygulanmasıdır. Bunun da esası demokratik komün, öz savunmadır. Öz savunmasız komün olmaz, komünal yaşam gelişmez. Komünsüz öz savunma da olmaz. Bireyci, maddi yaşama, paraya dayanarak, ücretli işçiliğe dayanarak öz savunma gelişmez. Orada paralı askerlik gelişir.

O halde öz savunma ve demokratik komün, Demokratik Modernite Çizgisinin pratikleşmesinin esasıdır. Burada devrimin derinleştirilmesi gerekir. Herhangi bir zayıflığı yer vermeden yanlış anlamalara uğramadan, iktidar ve devlet zihniyetini taklit etmeden kendi çizgisini bu temelde doğru ve etkili uygulayabilir hale gelmesi gerekli. Yani ideolojik mücadelesini, siyasi çizgisini, ekonomik-sosyal yaşamını, öz savunmasını, çevreyle ilişkilerini bu temelde geliştirebilmelidir. Daha yaratıcı ve yetkin olmaya ihtiyaç var.

Kuşkusuz AKP-MHP faşizmi bugün de tehdit ediyor. O tehdit hiç ortadan kalkmadı. Tayyip Erdoğan ABD'ye, sonra Rusya'ya gitti. Tabii burada amaç seçimi engelleyecek bir yol, yöntem bulmaktır. Bu Türkiye'de de değerlendiriliyordu. Bunun için de savaş gerekiyor. Savaş için de kendisine en çok zemin sunan Suriye alanıdır. Eğer öyle bir şey geliştirecekse esasta bunu Suriye'de geliştirebilir. Nitekim böyle oldu. Tayyip Erdoğan'ın son açıklamalarında bu gerçeklik görüldü.

Çeşitli komplolar yapılıyor, insanlar vuruluyor, kim yapıyor belli değil. Ama Putin yönetiminin İdlib'ten TC güçlerinin çekilmesini istediği anlaşılıyor. Buna karşı Tayyip Erdoğan yeni yerlere, Kuzey-Doğu Suriye alanına saldırmak istemiş. Öyle anlaşılıyor ki Putin yönetimi tam istediği gibi destek vermemiş. Ama tümünden de reddetmemiş. Çeşitli oyunlarla, şantajlarla Rusya'dan destek almaya, ABD'yi de mecbur bırakmaya çalışıyor. İktidar ömrünü uzatabilmesi için seçimleri önleyebilmesi gerekiyor. Bu da daha yaygın bir savaş geliştirmesine bağlı. Bunun için de uygun zemin Suriye alanı görülüyor. Kuşkusuz, 'bakın bize saldırılar var, güvenliğimiz tehdit altında' demeleri bir oyun.

Aslında bu saldırıların bazıları kendi oyunlarıdır. Hatırlayalım, Hakan Fidan ne demişti? "Sınırın ötesine geçer birkaç füze atarız TC tarafına, işte saldırı geliyor diyerek savaş ilan ederiz." Şimdi bazı olaylar sanki buna benziyor. MİT parmağı var gibi. Tayyip Erdoğan da buna dayanarak savaşa başlayacağını diyor. Kısaca tehdit vardır. ABD, Rusya çıkarları neyi gerektirir bilemeyiz. Eskisi kadar Tayyip Erdoğan'ın saldırılarından yana gözüküyorlar. Ama yarın çıkarları uyuşur, tekrar destek verebilirler.

Daha önemlisi onlar destek vermezlerse de ortalığı karıştırmak için

Tayyip Erdoğan yönetimi saldırıda bulunabilir. Çılgınca şeylere girişebilir. Çünkü çöküyor, başka türlü ayakta kalamıyor. İşte zorlanıyor, onların üstünü kapatabilmesi için bu tür girişimlere ihtiyacı var. Denilebilir ki bunlar büyük bir maceradır, çılgıncadır. Sonu ne olur belli olmaz, kendisini yıkıma da götürebilir. Evet, yıkıma da götürebilir, ama zaten ayakta kalamıyor, yıkılma sürecindedir. Belki bununla ayakta kalabiliriz deyip, denize düşenin yılanı sarılaması gibi her yönetime başvurabilir. Şu an AKP-MHP faşizmi, Tayyip Erdoğan-Devlet Bahçeli yönetiminin durumu budur. Çünkü 20 yıldır Kürdistan'da, Türkiye'de suç işliyorlar. Türkiye'nin geleceğini karartılar. Artık hesap verme zamanı geliyor. Böyle bir zamanı geciktirebilmek, kendilerini hesap vermekten kurtarabilmek için her türlü çılgınca saldırıya başvurabilirler. Bu bakımdan dikkat etmek lazım, tehditlerin ciddiye alınması gerekiyor.

Dahası tehdit olmasa bile bu anlamda AKP-MHP faşizminin Suriye'ye ve Rojava Kürdistan'ına saldırı tehdidi her zaman vardır. Bunu hep böyle bilmeliyiz. Bu anlamda bir güvenlik sorunu var. Yani ateşkes var deniliyor. ABD ve Rusya ile ateşkes yapılmış, Kuzey-Doğu Suriye yönetimi onlar üzerinden ateşkes yaptığını ifade ediyor. Ama pratikte böyle bir şey görünmüyor. Aslında varsa böyle bir ateşkes pratikte işlemiyor demek lazım. Çünkü her gün çatışma haberleri geliyor, saldırılar var. Demek ki çok tutarlı bir ateşkes konumu yok. Aslında savaş durumu var. Bunu iyi bilmek lazım. O zaman savaş varsa işgalci karşısında, saldırgan karşısında kendimizi nasıl savunacağız? Bunun stratejisini, taktiklerini, tarzlarını iyi geliştirmeli, kendimizi ona göre hazırlamalı ve bu temelde de mücadele etmeliyiz. Rojava Devrimi için buna ihtiyaç var. Evet, mücadele etmek gerekir. İşgal tehditleri ciddi biçimde var. Zaten birçok yer işgal altında, oraların kurtarılması gerekiyor. Yeni yerlere dönük işgal tehditleri var, oraların korunması lazım.

O halde işgalci saldırı karşısında nasıl bir güvenlik stratejisi olacak, hangi tarz, taktikler gelişecek? Bunun iyi geliştirilmesi lazım. Bir direnme hareketini oluşturmak gerekiyor. Öz savunma direnişini her boyutta geliştirmek lazım. Siyaseti buna göre geliştirmek gerekir. Fakat en önemlisi bütün bunları yapabilmek, devrimi geliştirmeye, derinleştirmeye bağlı. Devrimi kültür devrimi haline getirmeye, toplum içerisinde yaymaya, toplum tarafından devrime sahip çıkılır kılınmaya ihtiyaç var. Bu da komünal yaşamı geliştirmek, öz savunmayı örgütlemektir. Bunlar gerçekleştirildiği ölçüde devrim büyür, derinleşir, güçlenir. Güçlenen devrim her türlü saldırı karşısında kendini savunabilen devrimdir. Bütünlüklü bir biçimde ideolojik, siyasi, toplumsal, askeri olarak devrimi geliştirmezsek, güçlendirmezsek, tek boyutta saldırılar karşısında kendini savunsun, devrim ideolojik, toplumsal olarak gelişsin ama ordusu olsun ve o ordu her saldırı karşısında kendisini savunsun dersek olmaz. Böyle bir savunma gerçekleşmez. Geçmiş deneyimler gösterdi ki savunma böyle olmuyor.

O halde o deneyimlerden Rojava Devriminin ders çıkartması lazım. Bu

tür işgal saldırıları geçmişte Rojava Devrimine karşı bir tehdit olarak da kullanıldı. Yine ideolojik boyutta derinleşmemesi, Kürdistan bütünlüğü ve Kürdistan Özgürlük Hareketiyle daha fazla ilişkiye girmemesi için adeta bir şantaj, tehdit olarak da kullanıldı. TC Rojava Özgürlük Devriminin ideolojik, örgütsel çizgisini bir tehdit aracı olarak, Demoklesin kılıcı gibi kullanılıyor. Bazı kapitalist modernite güçleri bunu yapıyorlar. Bu gerçeği görüp anlamak lazım. O halde bunun yolu müttefiklerinden kopmak değildir. Dar savunmacılığa düşmek değildir. Tam tersine devrimi derinleştirmeyi, ittifaklarını geliştirmeyi öngörmek ve gerçekleştirmekten geçer. En güçlü savunma ancak böyle mümkün olabilir. Dolayısıyla Rojava Devrimi böyle ayakta kalabilir, rol oynayabilir, kendisini yayabilir. Başka türlü olamaz.

Tabii taktik politikalar üzerinde de durulmalı. Taktik ilişkilerden yararlanabilmeyi bilmeli ama stratejik ilişki ve ittifaklarla taktik ilişki ve ittifakları birbirine karıştırmamalı. Stratejik mücadeleyle taktik mücadeleleri birbirine karıştırmamalı. Taktik boyutu stratejikmiş gibi algılamamalı. Hepsini doğru anlayıp, yerli yerince yaklaşarak mücadele etmeli. Bunları yaparsa önemli rol oynar, kendini geliştirebilir.

AKP-MHP faşizmi çöküş sürecinde, tehditleri var ama öyle uzun vadeli değil. Diğer yandan çeşitli dış güçler çok fazla etkili olmaya çalıştılar. Ama bölgede giderek o durumları zayıflıyor, daha çok uzlaşmacı yaklaşım gösteriyorlar. Rojava Devrimi kendi çizgisinde kendisini örgütlü hale getirirse onu kabul etmek durumunda kalırlar ve uzlaşma ararlar. Bu gerçeği de görmek lazım. O halde imkânları, fırsatları daha fazla var. Evet, tehlikeler var, tehdit ediliyor ama imkânlar, fırsatlar da az değil. Geçmişe göre daha fazla. Doğru stratejik ve taktik yaklaşımlar, politik duruş, pratikleşme, ideolojik-askeri örgütlülüğü, mücadeleyi geliştirme Rojava Devrimini her zaman güçlendirir ve her türlü saldırı karşısında güçlü kılar. Rojava Devrimi gelişip ayakta kaldıkça uluslararası komploya karşı her zaman bir mücadele üssü olarak rol oynayacaktır. Kuşkusuz bu büyük bir gelişmedir. Komploya darbe vuran, komplonun nihai yenilgisine hizmet eden tarihi bir devrimsel gelişmedir.

Uluslararası komplo Kürt işbirlikçileri önemli rol oynadı

Uluslararası komplo saldırısında Kürt işbirlikçiliğinin de önemli bir yeri oldu. Daha somut söylersek Güney Kürdistan'ın mevcut statüsü ve yönetimi uluslararası komplocu güçler tarafından Önderliğe karşı mücadelede kullanılmaya çalışıldı. Aslında PKK'nin Başûrê Kurdistan'da etkili hale gelmesini engellemek için KDP ve YNK'ye Güney Kürdistan yönetimi kurdurtuldu. 1992'ye dönüp bakalım bu gerçeği net görürüz. PKK'ye karşı savaştın diye Çekiç Güç Operasyonu temelinde ABD ve NATO tarafından TC için içine aktif katılarak bu statü yaratıldı. 1992 Ekim'inden itibaren de ABD desteğinde TC'yle ittifak halinde PKK'ye karşı savaş açıldı. Aslında komplo olarak süren saldırı daha sonra somutta '92 Güney savaşıyla

başladı. Bu savaşın içinde Kürt işbirlikçiliği vardı. Başta KDP olmak üzere Kürt işbirlikçiliği aktif rol oynadı. Uluslararası komplo saldırısına girerken de ABD Güney Kürdistan yönetimini etkili biçimde kullandı. 17 Eylül 1998'de KDP ve YNK'ye Washington'da anlaşma yaptırdı. Bu anlaşmanın temel maddesi PKK'nin Başûrê Kurdistan'dan çıkartılması ve terör örgütü olarak görülmesiydi.

Evet, ABD yönetimi komployu kararlaştırdı, planladı ve uyguladı. Ama PKK'ye karşı saldırı kararını KDP ve YNK'ye, Güney Kürdistan yönetimine aldırttı. Onu için şimdi bazı ABD yöneticileri o yönetimin istediğini yaptık diyorlar. Evet, ABD yönetimi Kürt işbirlikçiliğinin isteğini yaptı. Ama o isteği de ABD yönetimi KDP ve YNK'ye, Güney Kürdistan yönetimine aldırttı. Başka türlü destek ve imkân vermeyeceklerini söyleyerek Güney Kürdistan yönetimini PKK'ye karşı savaşa soktular. Onlar da kabul etti ve uyguladılar. Özellikle KDP komplo da aktif rol oynadı. Önder Apo ve PKK aleyhine dosyalar sundu. PKK'ye karşı suçlamada kullansınlar diye Roma Mahkemesine ithamlarla dolu mektuplar vermişlerdir. Bunlar elimizde vardır. Zaten bunlar basına da yansıdı. İşte PKK hangi suçları işlemiş, Önder Apo nelerle suçlanmalı diye KDP yöneticileri mektuplar yazdılar, belgeler oluşturdular. Bunları İtalya yönetimine, Roma mahkemesine sundular. Önder Apo'nun mahkûm edilmesi için herkesten çok çalıştılar. Dolayısıyla şimdiki politikaları bir tesadüf değil. Geçmişte de KDP benzer saldırıları yaptı ve kompunun önemli temel bir ayağı oldu.

Aslında kompunun yeniden gündellendiği 2018'den itibaren KDP'ye tekrar aynı rol verildi ve aynı saldırı içerisine geçildi. Nasıl KDP 1998-1999'da Önder Apo'ya saldırıldıysa, şimdi de PKK yönetimine karşı saldırıldı. Medya Savunma Alanlarındaki üslenmelerle saldırtılıyor, yine PKK yönetimine saldırtılıyor. Kuşkusuz saldırtan güç ABD'dir. O zaman da ABD saldırttı, şimdi de ABD saldırtıyor. Bu saldırıda TC bir aracı olarak kullanılıyor. Arkasında Amerika var, Amerika onay vermezse TC, KDP ilişkileri bu düzeyde gelişemez. KDP, TC'yle bu tür ilişkiler kurmaz. Bu tür bir işbirlikçilik ve ihanet içerisine giremez. Kürt toplumundan, PKK'den korkar. Ama ABD isteyince ve zorlayınca böyle bir ihanet içerisinde doludizgin giriyor. Mevcut durumda 2018'den bu yana KDP'nin yaptıklarının Kürt varlığı ve özgürlüğü açısından tam bir vahamet olduğu açıktır. Bunun ne Kürtlükle ne insanlıkla ne milliyetçilikle alakası yok. TC'yle ittifak yapmıştır. Kürt özgürlüğü için savaşan fedai militanları TC'ye ihbar ediyor, vurdurtuyor. Bu biçimde yüzlerce fedai savaşçı katledilmiştir. Geçmiş bilançolar incelenirse bu açıkça görülecek. Bu bakımdan TC'nin bütün suçlarına ortak oluyor.

TC'yi anladık, soykırımcıdır, Kürdû yok etmeye karar vermiş, Kürt düşmanıdır. Ama mevcut izlediği politikalarla KDP de Kürt düşmanı, soykırımı yürüten güç haline geliyor. Özgürlük fedailerini yok etmeye çalışıyor. Xelifan'daki saldırılar bunun açık örneği. KDP mi yoksa başka bir güç mü yapmış diye tartışmaya kalkıyorlar. Xelifan'da başka kim bunu yapacak? Sanki orada başka bir güç var. Şaibe yaratmaya ne gerek var. KDP açıktan ihanetin en büyüğünü yapıyor. Bunu söylemeyen Kürt değildir, Kürt özgürlüğüne hizmet etmez. Bir biçimde işbirlikçi ihanetin kuyrukçusu olur. Dolayısıyla öyle olmamak, o konuma düşmemek için açık ifade etmek lazım.

İşbirlikçi ittifak Başûrê Kurdistan'ı korumuyor

KDP'nin bugün içine düştüğü durum '98-'99'da yaptığından hiç farklı değil. Daha fazlasını yapıyor, çok daha ileri gitti. Başûrê Kurdistan topraklarını TC'ye yakıtıyor, yıktırıyor, köyler boşaltılıyor, ormanı kestiriyor, yakıtıyor. Hepsine KDP yönetimi izin veriyor. Yani Başûr coğrafyasını, Başûr zenginliklerini yok ettiriyor, Başûr halkına zarar verdiriyor, yeter ki PKK'ye karşı mücadele kapsamında olsun ve TC'nin istediği gerçekleştirensin diye bunları yapıyor. Bu çok tehlikeli bir işbirlikçilik, ihanettir. Tarihte bunun yeri yok. Kürtler işbirlikçilikten, ihanetten çok çektiler ama KDP'nin yaptığı gibisini de hiç kimse yapmadı. Bunu net bilmemiz lazım. Bunun anlaşılır ve izah edilir bir yanı kesinlikle yoktur. Deniliyor ki Başûrê Kurdistan'ın çıkarları için, hiçbir alakası yok. KDP, TC'ye muhtaç değil, TC, KDP'ye muhtaç. Bu işbirlikçi ittifak Başûrê Kurdistan'ı korumuyor. Tam tersi köylerini boşalttı, ormanlarını yakıtırdı, yıktırdı. Kürt özgürlüğünü katlettiyor. Bunların Kürt'e herhangi bir faydası var mı, kesinlikle hepsi sahtedir.

Şimdi son Irak seçimi böyle bir ortamda gerçekleşti. Aslında ne kadar somutlaştırıldı bilemiyoruz ama bu seçim TC'nin Başûrê Kurdistan'ı işgal saldırıları altında gerçekleşen bir seçim oldu. Dolayısıyla Irak için de çizgi şuydu: Bu işgal karşısındaki durum ve tutum nedir? Başûrê Kurdistan toprakları, Irak toprakları işgalciye karşı savunuluyor mu? Irak'ın, Güney Kürdistan'ın onuru korunuyor mu, korunmuyor mu? Aslında seçim bu soru temelinde gerçekleşmeliydi. İşgal saldırıları altında gerçekleşen seçimin esas anlamı burada ortaya çıkıyor.

Şimdi dikkat edelim mevcut Irak yönetimi, Güney Kürdistan yönetimi değil işgale karşı durmak, işgalciyle ittifak yaptılar. Değil işgale karşı mücadele etmek işgale karşı direnenleri vurdular. Şengal'de, Medya Savunma Alanlarında, Xakurk'de ve Heftanin'de vurdular. Garê'de vuruyorlar. Şimdi böyle bir siyasete toplum onay verir mi, böyle bir siyasetten medet bekler mi? Diyorlar ki kimse sandığa gitmedi, çoğu yerde %20 oranında kaldı. %30'un altına düştü. Katılım oranı %41 diye gösteriliyor, yalandır. Bizce de doğru olan %20'lerdedir, %30'un altındadır. Çünkü toplum bu kadar onursuz değil. Ne Irak halkları ne Başûrê Kurdistan halkı böyle onursuz değildirler, bu siyaseti onaylamazlar. Nitekim sandığa gitmeyecek onaylamadılar. Bu siyasetten, seçimin ortaya çıkaracağı siyaset kurumlarından bir şey beklemediklerini ortaya koydular. Ne beklesinler ki mevcut siyasetin işgal karşısında tutumları ortada. İşgalciyle birleşen bazı maddi çıkarlar için ülkenin bir tarafını işgalciye satandan bir fayda gelir mi, gelmez. Halkları bunu gördü, işgale karşı durdular ve işgale karşı durmayanlara oy vermediler. Onları meşrulaştırmadılar.

Dikkat edelim seçimin kazananı olmadı. Az mı kaybetmiş, çok mu kaybetmiş? Oran böyle belirleniyor, sonuçta herkes kaybetmiş. Dikkat edin, kayıp az mı, çok mu diye ölçüm yapılıyor, yoksa kazanan, ya da kazanmayan diye bir şey yok. Fazla vekil çıkarmışlar, bunlar oy artırarak çıkartılan vekiller değil. Başkaları daha çok oy kaybettikleri için kazanamadıkları vekilleri kaybederek kazanmışlar. Tam da KDP'nin durumu budur. 2018 seçimlerine göre 300 binden fazla oy kaybetmiş durumda. En çok oy kaybettiği yer kale olarak gördüğü Behdînan'dır, Duhok ilidir.

KDP de Kürt düşmanı, soykırımı yürüten güç haline geliyor. Özgürlük fedailerini yok etmeye çalışıyor. Xelifan'daki saldırılar bunun açık örneği. KDP mi yoksa başka bir güç mü yapmış diye tartışmaya kalkıyorlar. Xelifan'da başka kim bunu yapacak? Sanki orada başka bir güç var. Şaibe yaratmaya ne gerek var. KDP açıktan ihanetin en büyüğünü yapıyor.

2018'deki oy oranına göre bu seçimde Duhok halkı KDP'ye daha az oy verdi. En çok oy kaybını Duhok'ta yaşadı. Çünkü savaş ordadır. Toplum işgal karşısında KDP'nin durumunu, tutumunu görüyor. Dolayısıyla bütün baskılara, zorluğa rağmen yine de Behdînan halkı, Duhok halkı onurunu korudu. İşgalci karşısında boyun eğen, işgalciye destek veren siyasete, dolayısıyla KDP'ye oy vermedi. Bu çok önemli.

Aslında Irak seçimi değerlendirilecekse bu temelde değerlendirilmeli. Dolayısıyla ortaya çıkan sonucun gerçekten bir anlamı yoktur. Nasıl bir yönetim kurulacak, ne olacak? Bu noktada seçimin nasıl olduğuna bakarak karar vermek lazım. Bu bakımdan gene de şu görülüyor: Biraz böyle işgal karşısında çok ileri düzeyde olmasa da tutum alanlara halk destek verdi. Oy itibarıyla öyle oldu. Şimdi ortaya çıkan sonuçlar ancak köklü bir değişiklikle anlamlı olabilir. Yoksa Irak genelinde de, Başûrê Kurdistan açısından da çok iyi bir durum olacağı, toplum yararına, halklar yararına, özgürlük yararına bir durum olacağı görülemiyor. Ne kadar hükümet kurabilirler belli değil. Kompunun bir parçası olan TC işgalciliğini destekleyen hükümetler de kurulabilir, o risk vardır. Durum biraz da İran, ABD ilişkilerine bağlı. ABD, İran ilişkileri gergin olursa seçim Irak'ta bir istikrar değil bir çatışma getirir. Ama ABD, İran müzakereler yapar, çatışma durumu olmazsa belki de Irak'ta ona göre bir yönetimin ortaya çıkması gündeme gelebilir.

Demokratik devrimin Başûr'da geliştirilmesi gerekiyor

Yoksa bu seçim bir istikrar getirmedi. Tam tersine geliş ve çatışma durumunu daha da artırdı. İran bir taraftan, ABD bir taraftan kendi çıkarları doğrultusunda yönetim oluşturmaya çalışacaklar. Bu gelişki Irak'a çatışma olarak yansıyacaktır. Aynı şekilde Arap âlemi etkilemeye çalışacak. TC, KDP ve Sünniler üzerinden daha fazla mücadele etmeye kalkacak. Böylece Irak daha fazla çatışmaya sahne olabilir. Her ne kadar

Sadîr Hareketi Doğu ve Batı'ya karşıyız, biz Irak iradesini geliştireceğiz diyorsa da, gerçekten ne kadar bunu geliştirecek? Bu sadece ABD ve İran karşısındaki tutumla ölçülmez. TC ve ona işbirlikçilik yapan KDP karşısındaki tutumla da ölçülür. Sadîr Hareketi'nin ne kadar Iraklı ve yurtsever olduğu TC işgali ve KDP işbirlikçiliği karşısındaki duruşu ve tutumu ile belli olacak.

Mevcut durumda KDP çok oy kaybetti. YNK, diğer güçler de öyle. Başûrê Kurdistan açısından durum biraz daha da vahimdir. Daha fazla sandalye çıkarttığı için KDP Bağdat'taki cumhurbaşkanlığını da almak isteyebilir. TC'yle ilişkilerini daha çok geliştirerek Soran alanını, Süleymaniye sahasını daha fazla etkilemeye yönelebilir. Kısaca Güney Kürdistan'ın daha çok çelişkili ve çatışmalı olacağı açık. YNK, Goran gibi güçler var olacak ve gelişme sağlayacaklarsa bu KDP karşısında tutum almalarına bağlı. Bunun da yolunun TC işgali karşısında doğru tutum almaktan geçtiği, gerçekten yurtsever çizgiye sahip çıkmalarından geçtiği açık. Bunu ne kadar yapacakları bilinemaz. Yaparlarsa kendilerini güçlendirirler, yapmazlarsa Goran nasıl sıfırı tüketti, YNK de eğer KDP kuyruğuna takılırsa gideceği yer aynısı olur.

Aldığı milletvekili sayısına dayanarak KDP, TC işbirlikçiliğini daha çok derinleştirecek, bu görülüyor. Herkes dikkatli olmalı. Daha çok mücadeleyle sorunlar çözülecek. Seçim herhangi bir sorun çözmedi. İşbirlikçiliği, işgal karşısındaki boyun eğmeciliği daha da geliştirdi. Onların saldırıları daha çok artacak, o halde çözüm işgale ve onun işbirlikçiliğine karşı özgürlük ve demokrasi mücadelesini daha çok geliştirmekten geçer. Başûrê Kurdistan'da Kürdistan bütünlüğünü öngören, yurtsever çizgiyi esas alan her türlü sömürgecilğe, soykırımcılığa, işgalciliğe karşı olan çizgiler gelececek. Bu temelde mücadelenin ortaya çıkması gerekiyor.

Görüldü ki kurtarılmış Kürdistan denilen alan tam öyle kurtarılmış değildir. Yeni mücadelelere sahne oldu, daha fazla olacak. Doğru anlayışlara ve bu temelde yeni demokrasi mücadelelerine ihtiyaç var. Demokratik devrimin Başûr'da

geliştirilmesi gerekiyor. Ancak bu şekilde Başûr'daki yurtsever çizgiye sahip çıkılıp, işgale karşı çıkılırsa, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki özgürlük güçlerine destek verilmiş olur. Başûr halkının işgal karşısındaki tutumuna uygun bir çizgi izlenmiş olur. Başka türlü olmaz.

Halk seçimde evet oyu vermeyerek işbirlikçi, ihanetçi çizgiye cezalandırdı. Bu önemli bir durumdur. Ama pasif bir durumdur, yetmez. İleriye götürülmesi lazım. Oy vermeme, seçimi boykot etme durumu işbirlikçi, ihanetçi çizgiye karşı örgütlenme ve mücadele etme, özgürlük ve demokrasi mücadelesini ulusal birlik temelinde daha çok geliştirmeye dönüşmeli.

Kısaca işgale karşı direnenler desteklenmeli. PKK gerillası Metîna'da, Zap'ta, Heftanin'de, Avaşin'de, Zagros'ta, Werxelê'de, Zendûra'da Türk işgaline karşı, kimyasal silaha karşı Kürt özgürlüğü için direnenler Başûrê Kurdistan halkı tarafından, siyaseti tarafından daha çok desteklenmeli. Onlarla daha çok birleşilmeli. TC işgaline karşı direnme, Başûrê Kurdistan'ın özgürlüğünün ve demokrasisinin ölçüsü olmalı. Başka türlü doğru bir çizgi ve ölçü olamaz. Bu temelde mücadele edenler kazanırlar. Bağdat seçimlerindeki halkın boykot ettiği o işbirlikçiliğe, işgalciyle işbirliği yapan tutuma karşı Başûrê Kurdistan'ın da, Irak'ın da onurunu Werxelê'de, Zendûra'da, Avaşin'de, Zap'ta, Metîna'da direnenler korudular. Yaşamlarını ortaya koyan, şehit düşen gerillalar korudular. Irak'ın onuru da onlardır, Başûrê Kurdistan'ın da onuru onlardır. Gelecekleri de bu onur çizgisinde olacak, bu onuru esas alan ve yürütenler böyle bir geleceği gerçekleştireceklerdir. Başûrê Kurdistan çizgisinin de böyle ele almak gelecek açısından böyle bir yeni duruş ve mücadeleyi öngörmek gerekiyor. Bunun da yolu TC işgali karşısındaki tutumdur, duruştur. İşgal karşısındaki özgürlük ve demokrasi mücadelesi kendi öz gücüne dayanarak her türlü bedeli ödemeyi göze alarak yürütmektir. Gelecek, işbirlikçiliğe, ihanete karşı mücadele ederek özgürlüğü ve demokrasiyi savunmaların ve yürütenlerin olacaktır.

Avrupa'da meclisler ve yeniden inşa sorunlarımız

Halk meclisleri radikal demokrasinin temelini oluşturur, radikal demokrasi söz ve karar gücünün halka verilmesidir, siyasetin demokratikleşmesidir. Bir bölge, ülke, saha ve federasyonda genel politikaları halk meclisleri belirler, belirlenen bu politikalar temelinde inşa çalışmaları için boyutlar temelinde örgütlenme yapılır. Halk meclisleri bulundukları alanda hukuk, eğitim, gençlik, kadın, örgütlenme, eylem, diplomasi politikalarını belirleyerek bunları yaşamsallaştırmak için gerekli örgütleri kurarlar. Doğru temelde işletildiğinde, politikalar ortak belirlendiğinde bir alandaki tüm çalışmalar meclisin yani halkın karar gücü haline gelen çalışmalar olacaktır. Halk meclisi tarafından belirlenen politikalarda haberim yok, bu çalışma bizim değil yaklaşımı olmaz.

Atakan Roni

Demokratik konfederalizm inşası temelinde uzun yıllardır yürütülen halk meclisleri, kooperatif, akademi ve kongre çalışmaları ağırlıkta merkezi olarak belirlenen perspektif temelinde yürütüldü. Her yeni örgütlenme ve inşa çalışması başlangıçta merkezi bir örgüt ve öncünün çalışmaları ile başlar, bu çalışmalar gelişip, bilinç ve örgüte dönüşükçe her alan özgünlüğü, farklılığı açığa çıktıkça inşa çalışmaları yerelin söz ve karar gücüne dönüşür. Demokratik konfederalizm temelinde yürütülen çalışmalar genel bir bilinç ve örgüt düzeyini de açığa çıkartmıştır. Açığa çıkan bilinç ve örgüt düzeyi artık her yerelin kendi kararlarını alacak düzeye getirdiği gibi her yerel örgütlenme de kendi inşa politikalarını belirleyecek ideolojik, politik, eylemsel ve kurumsal yapıları sahiptir. Genel merkezi örgütlenme artık yerele devredilmeli. Merkezi kararlar en aza indirilerek tüm karar sisteminin yerele aktarılması demokratik konfederalizm paradigmasının bir gereğidir. CDK, KCDK-E gibi kongre yapılanmaları şimdiye kadar merkezi olarak ideolojik, örgütsel, eylemsel, boyutlar politikasını belirledi, sürekli olarak merkezi perspektif doğrultusunda kararlar aldı; bir bölgede gençlik, kadın, inanç, diplomasi, hukuk politikaları ağırlıkta merkezi olarak belirlendi. Merkezi olarak yürütülen bu inşa çalışmaları birçok defa yerel ile genel arasında çelişkilere neden oldu. Bir kampanya yürütülüyor, bir dergah çalışması var, bir cami inşa ediliyor, bir eylem kararı alınıyor çoğu zaman meclislerin haberi bile olmuyor. Eğitim ve kongrelerde meclis gerçeği sürekli anlatılsa da pratikte yaşanan uygulama; meclisleri daraltan, iradesini zayıflatan, sorumluluk bilincini azaltan, sürekli merkezden bekleyen bir inşa süreci ortaya çıkarmıştır.

Halk meclisleri radikal demokrasinin temelini oluşturur. Radikal demokrasi söz ve karar gücünün halka verilmesi, siyasetin demokratikleşmesidir. Bölge, ülke, saha ve federasyonlarda genel politikaları halk meclisleri belirler; belirlenen bu politikalar temelinde inşa çalışmaları için meclisin boyutlarını esas alan örgütlenmeler yapılır. Halk meclisleri bulundukları alanda hukuk, eğitim, gençlik, kadın, örgütlenme, eylem, diplomasi politikalarını belirleyerek bunları yaşamsallaştırmak için gerekli örgütleri kurarlar. Doğru temelde işletildiğinde ve politikalar ortak belirlendiğinde alandaki tüm çalışmalar meclisin yani halkın karar gücü haline gelmiş olacaktır. Özgün yönetimler meclislerle

ortak çalışarak kendi çalışmalarını meclis çalışmalarına dönüştürürler. Cami, dergah, gençlik merkezi, diplomasi kendi ihtiyaçlarına göre mecliste tartışır karar alır ve pratikleştirir. Hiçbir inşa kendi başına merkezi olarak başlatılmaz. Uzun yıllardır merkezi olarak belirlenen bu tarz çalışmalar hem parçacılık, hem de meclislerin irade olmasını engellediği gibi meclislerin çözüm gücü olmasını da zayıflatmıştır.

Cephe tarzı çalışma halkın katılımını, karar alma ve uygulama gücünü geliştirmez

Yapılmak istenen, demokratik konfederalizmi kendi gerçek ayakları üzerine oturtmaktır. Bir meclis kendine toplum merkezi almak istiyor, merkezden onay bekliyor, bir meclisin gençlik merkezine ihtiyacı var, gençlik merkezinden karar bekliyor, diplomasi çalışması yapacak merkezden izin istiyor; bu çalışma tarzı meclis ruhuna uygun değildir. Toplum merkezi açılacaksa meclis komite kurar, çalışma başlatır, kampanya yürütür, gerekli işlemleri başlatır, ihtiyacını giderir. Merkeze bildirmesine gerek yoktur. Bir kooperatif mi kuracak, bir cami veya dergah mı açacak belirlenen tarzda yerelin meclisi kararlaştıracak ve uygulamaya geçirecektir. Bu tarz bir meclis halk meclisi olur, halkın ihtiyacına dönük tartışma yürütür, karar alır ve uygulamaya geçirir. Meclislerin çalışma tarzı böyle olması gerekirken bizde genel olarak karar alamayan, inisiyatifsiz, merkezden onay

bekleyen, kendisini daraltan, bir iki çalışma ile kendini sınırlayan çalışmalar yürütülmektedir. Bu, bir meclis çalışması değil, eski cephe çalışma tarzının sürdürülmesi olmaktadır.

Cephe tarzı ile meclis çalışmaları gelişmediği gibi, halkın katılımı, yerelin inisiyatifini kırılmakta ve meclisleşme yaratılmamaktadır. Cephe tarzı çalışma halkın katılımını, karar alma ve uygulama gücünü geliştirmez, böyle bir amacı da yoktur. Cephe tarzı çalışma, halkın katılımını esas almaz halkın desteğini bekler. Devletçi paradigmanın yaratmak istediği halk gerçekliği bu temeldedir. Devletçi paradigma halkın nesne olmasını esas alır, halk nesne haline geldikçe de devlet güçlenir toplum ise bir metaya dönüşür. Meclislere ilginin zayıfladığı, katılımın yetersiz olduğu, sorumluluk bilincinin toplumda gelişmediği tespitlerini yapıyoruz ama bu tespitlere neden olan tarzımızı da değiştirmiyoruz.

Demokratik konfederalizmin temel farkı da halkın katılımını esas alması politikanın tümünden halk tarafından belirlenmesine dayanır. Taraftar ve destekleyici değil katılan, sorumluluk bilinci olan, ekolojije, topluma, yaşama duyarlı, siyaseti özgürlük sanatı olarak gören, siyasete katılımla özgürleşen halk gerçeğinin açığa çıkmasını hedefler.

Demokratik konfederalizmin yurttaşlık anlayışı devletin vatandaşlık anlayışından, demokrasi anlayışı da temsili demokrasi anlayışından yapısal ve anlamsal olarak temelden farklıdır. Vatandaşlığa karşı özgür yurttaşlık,

temsili demokrasiye karşı radikal demokrasi temel espirisidir. Özgür yurttaş politik öz bilince varan bireyi ifade eder. Politik öz bilinç bireyin kendini toplumsallaştırarak, toplum içinde gerçekleştirmesine dayanır. Toplumsallık alanı, özgürlük alanı olarak bireyin, yaratıcılığın, sorumluluk bilincinin geliştiği alandır. Eski Yunan ve Roma da ölmek toplumdan kopmak, insanların içinden çıkmak olarak anlaşıldı. Yaşam toplum içinde tanımlanmıştır. Bireysel, özel alan zorunluluk alanı olarak görülmüş, özgürlük ve yurttaşlık meclislere katılımla tanımlanmıştır. Günümüz kapitalist modernitesi toplumu dağıtarak, bireyciliği toplum aleyhine şahlandırmak yaşamı öldürmüştür. İnsanlığı yalnızlaştırarak, özel alana, bireyci alana, tüketim alanına gömerek toplumsal doğayı kırma uğratmıştır. Toplumsal doğanın yeniden yapılanması toplumu savunmaktan, özgür yurttaşlıktan, ahlaki-politik toplumun inşası ile mümkündür. Halk meclisleri özünde toplumun kendini savunması, ahlakını, politikasını korumasıdır. Bugün halk meclislerine ilgi zayıfsa bunun nedeni kapitalist modernitenin geliştirdiği toplumsal kırımın düzeyi kadar bizim uygulamada yaşadığımız yetersizliklerden kaynaklanmaktadır. Halk meclislerinin geliştirilmesi, toplumun ahlaki-politik temelinde yeniden inşası sadece biçimsel yapılar kurarak gerçekleştirilmez. Kapitalist modernitenin ulaştığı bilim ve teknoloji düzeyi, iletişim olanakları dikate alındığında kapsamlı ideolojik

eğitim, toplumsallaşma çalışmaları yürütülmeden özgür toplum zihniyeti ve yapıları kurulamaz.

Meclisler birer okul gibi bilinç ve bilgi üreterek kendini alternatif haline getirebilir

Avrupa meclislerinde yaşanan temel sorun ideolojik, eğitim ve bilinç çalışmalarının yetersizliğidir. Hiçbir meclisin, federasyonun bünyesinde bir akademi, eğitim komitesi, kooperatifi yokken meclis niye oluşmuyor demek kendini kandırmak, yanıltmaktan başka bir şey değildir. İnsanları bir araya getirmek, toplamak, bir iki komisyon kurmakla meclis kurulmuyor. Meclis her şeyden önce kapsamlı bir zihniyet devrimini gerektirir. Zihniyet devrimi kapsamlı akademik ve eğitim çalışmaları olmadan ortaya çıkmazlar. Avrupa aydınlanması, rönesansı, reformu boşuna üç yüz yılda gerçekleşmedi. Toplamların yeni zihniyet yapıları temelinde inşaları, özgürleşmeleri kısa süreli olgular değildir. Özgürlük mücadeleleri tarihine bakıldığında özgürlüğü iktidar ve devleti ele geçirme olarak gören tüm devrimler başarısız olmuştur. Devlet ve iktidar ele geçirilmiş ancak toplum özgürleşmemiştir. Halkların özgürlüğünü, devlet kurma hakkı olarak gördükleri mücadele yürütenler pratikte devlet kurup, iktidar da oldular ama özgür toplum yaratamadılar. Önder Apo demokratik konfederalizm gerçeğini ortaya koyarken bu paradigmayı halkların

baskı ve sömürü içermeyen yönetimi olarak tanımladı.

Baskı ve sömürüyü içermeyen, halkın kendi öz yönetimi olarak konfederalizmin inşası bütünsellik içeren çalışmalardır. Demokratik konfederalizm temelinde özgür yurttaşlık bilincinin gelişimi, özgür yurttaşın kendini kapitalist moderniteye karşıt temelde yapılandırması ve günümüz kapitalist modernite koşullarında kapsamlı bir ideolojik çalışmayı zorunlu kılıyor. Bu açıdan bakıldığında meclisler birer akademi, birer okul gibi sürekli bilinç ve bilgi üreterek kendini alternatif haline getirebilir. Bizim inşa ettiğimiz meclisler birer akademi, okul, özgür yurttaşlığın geliştiği ortamlar olmalı. Komünal, özgür yaşamın temsiliyi gerçekleştirmeli. Ancak bizde bilinç ve zihniyet olarak değişim ve dönüşüm oldukça zayıftır. Meclis üyelerinde ciddi bilinç ve zihniyet sorunları vardır, kapitalist moderniteden derin etkilenmeler belirgindir. Meclis üyelerimiz çevrelerini, ailelerini bile kendi sistemimiz temelinde eğitemiyor, katamıyor, eş yaşam paradigmasını geliştiremiyor, politik bir bilinç yaratamıyor. Çünkü; kapitalist modernite etkisi altındadır, kendi sistemine tam inanmıyor, modernitenin yaşam tarzı ve propagandası, sahte ışıklarından ciddi beklentiler vardır. Reel sosyalizmin çöküşünü liberal kapitalizm, 'tarihin sonu' olarak ilan etti, artık tek yaşam, tek sistem dışında başka alternatif yok diyerek tüm halkları kapitalizme biat etmeye çağırdı. Bu çağrından en çok etkilenenler ise eski sosyalistler oldu. Madem sosyalizm başarısız oldu, kapitalizm tek yaşam biçimi o halde biz de kapitalist sistem içerisinde bir yerlere gelelim, kendimize kapitalist yaşamı esas alalım anlayışı hakim oldu. Bugün birçok yurtsever ailede benzer durumlar yaşanmaktadır. Kendi gencini katmıyor, eşinin meclise girmesini istemiyor. Çünkü; kapitalizmden yararlanmak istiyor.

Mecliste yer alan, politik çalışma yürüten, özgürlük inşasına katılan bir çok arkadaş eve gittiğinde 'bu çalışmalarda olmasaydın şimdi bizim de lüks arabamız, villamız ve tatil imkanlarımız olacaktı' adı altında büyük bir baskı altında yaşıyor. Bu yüzden ya çalışmayı bırakıyor ya da artık eski heyecan, coşku ile çalışmalarını yürütmüyor. Yurtseverlerimiz 'çalışıyoruz, işimiz var bundan dolayı meclislerde yer alamayız' diyor, meclis çalışmalarını kendi dışında bir çalışma olarak görüyorlar.

Kapitalist modernite en çok çalışma söylemi üzerine kurduğu tahakküm ile kendini var ediyor. Çalışmak, işçilik neden bu kadar yüceltildi, sanayi devrimi ile birlikte toplumun işçileşmesi, fabrikaya alınması, ücret alması, en ağır koşullarda köle gibi çalışmasının yüce bir değer olarak ahlaklı olarak tanımlanması tamamen ideolojik bir yalandır. Toplumun endüstriyalizme hazırlanması için tüm ideolojik, devlet ve iktidar yapıları harekete geçerek salgın hastalık gibi durumları iyi değerlendirip büyük bir kapanma ve kapatma yarakar toplumu gönüllü köle haline getirdi. Okul, ordu, hastane, hapishane vb yerlerde yeni köle zihniyeti inşa edildi.

Meclisler yeni bir ruh, inanç ve toplumsal gerçekliğin yaratılmasıdır

Tanımlama gücünü elinde bulunduran bilgi-iktidar yapıları normal ve anormal olanı tanımlayarak topluma yeni bir deli gömleği giydirmeyi başardı. Bugünkü toplum yüzlerce deli gömleğini üzerine geçirmiş toplumdur. Geleneksel anlamda delilik bugünkü koşullarda en akıllı olma halidir. İdeolojik olarak kendini bu kadar kapsamlı yapılandıran, her

gün bilgi, bilim, düşünce, duygu ve beden inşa eden bir iktidar ve devlet yapısı ile sıradan biçimsel meclislerle baş edilemez. Meclis her şeyden önce yeni bir ruh ve inanç yaratmalı, toplumsal gerçekliği açığa çıkarmalıdır. Meclisler ancak alternatif yaşam ve örgüt biçimleri yaratarak gelişme gösterirler. Ulus devletçi tüm yapılanmalara karşı alternatif mücadele yöntemleri ve örgütleri geliştirmek meclislerin temel görevidir. Meclis bir savaş karargahı gibi sistem karşıtı temelde tartışmalı, örgütlenmeli, karar almalı, eyleme geçmelidir. Her eylemi, her çalışmayı, her eğitimi bir öz savunma olarak görüp ona göre ele almalıdır. Devlete karşı kurulan her toplumsal yapı toplumun kendini savunmasıdır, öz savunmadır. Öz savunma toplum için örgütlenme olmaktadır. Örgütlenme de inanç üzeri gelişir; kendi sistemimize inandıkça örgütleriz, eyleme geçeriz.

Meclis inşaları için zihniyet, eğitim, akademik ve kültürel çalışmanın olmazsa olmaz olduğu artık anlaşılmalı, meclisler ideolojik çalışmaların, eğitimlerin, akademilerin kurulmasına dönük kararlar alacak iradeyi ortaya çıkarmalıdır. Özgür toplum inşası için var olan toplumsal gerçeklik çok iyi analiz edilerek, kapitalist modernitenin yaşam biçimine kapsamlı eleştiriler geliştirip ona göre politikalar üretmeliyiz. Dinlerin kapitalist yaşamı lanetlemesi, cehennem olarak tanımlaması boşuna değildir.

Günümüz toplumları artık endüstriyalizmin tüketim toplumlarına dayanıyor. Bir toplumun tükettiği ile tanımlanması, tükettiği ile değer görmesi yaşanabilecek en büyük ahlaki çöküşü ifade eder. Bugün tüm yaşam daha fazla tüketmek için yaşıyor. Amaç daha fazla tüketmek, sürekli deneyimlemek, yeni tatlar, yeni yerler, yeni ilişkiler peşinde koşmak oluyor. Amaçsız, idealsiz, kutsal olmayan sürekli tüketerek var olan bir toplum yaratılıyor. Tüketim dışında başka türlü bir yaşamın olmadığını zihinlerde işlemek için birey ve toplum zihni sürekli yeni iletişim araçlarıyla köleştiriliyor. Kapitalist modernite bir sözleşme olarak tüketici kitleyi seçmiş,

Akademik kadro yöneten, yürüten değil eğiten, bilinç oluşturan halkın yönetimini geliştiren, ahlaki-politik toplum önündeki engellerin kaldırılması için sürekli bilinç, örgüt ve eylem geliştiren devrimci öznedir. Avrupa meclis çalışmalarında ideolojik öncü bu rolünü oynamıyor, bilinç ve örgüt geliştirmede yetersiz kalıyor, yaratıcılık sergileyemiyor, eski tarzda ısrar ederek dogmatik ve tutucu bir tarzın devamına neden oluyor.

seçtiği toplumu tüketici biçimde eğitmiş ve böylece toplumun itiraz etme hakkını elinden almıştır. Alışveriş merkezine giren herkes kendini egemen hisseder, yargılar, eleştirir ve seçer. Kendini tanıma, toplumda yer edinme, 'anamlı bir yaşam' artık tümünden alışveriş merkezi içinde, 'kutsal' mekanda gerçekleşmektedir. Artık cami, dergah, kilise, havra tüm kutsallık ve toplumsallık yönünü kaybetmiştir. Toplumsal gerçekliğin var oluş temeli olan ahlak ve politika artık alışveriş merkezindeki lüks poşetlerin içine konulmuştur. Lüks poşetler içinde bir toplumun ölümlü gerçekleşirken her poşeti elinde bulunduran mutlu, gururlu, kendini zafer kazanmış edasıyla sallanarak yürürken, ilk çağlarda seve seve kralı ile diri diri mezara gömülen kölelere benzemektedir.

Demokratik konfederalizm inşa çalışmalarında ideolojik ve zihniyet çalışmalarına boşuna öncelik vermiyoruz. Toplumsal kırımın gönüllü olarak her gün ürettiği yapılara karşı meclislerimiz birer düşünce okulu, akademi, özgür yaşam ilişkilerinin kurulduğu alanlar olmalıdır. Kendinden başlayarak tüm topluma yayılan bir değişim ve dönüşüm içinde olmak zorunludur. İdeolojik ça-

lışmalarda ideolojik öncünün rolü, kendini akademik kadroya dönüştürmesi de bir o kadar meclis inşasında belirleyici etkiye sahiptir. İdeolojik öncü kendini akademik kadroya dönüştürerek sürekli eğiten, akademik ortam sağlayan bulunduğu her ortamı tartışma platformuna çeviren bir düzeye getirmeden gerçek temelde modernite karşıtı alternatif bir sistem kurulamaz. Kapitalist modernitenin saldırılarına karşı akademik öncü toplumu sürekli uyaran, bilinçlendiren, eğiten rolü ile stratejik öneme sahiptir.

Akademik kadro ahlaki-politik toplum önündeki engellerin kaldıran kişidir

Parti, cephe, ordu anlayışındaki kadro ile demokratik konfederalizmin iktidar odaklı olmayan akademik kadro anlayışı birbirinden yapısal olarak farklıdır. Akademik kadro yöneten, yürüten değil eğiten, bilinç oluşturan halkın yönetimini geliştiren, ahlaki-politik toplum önündeki engellerin kaldırılması için sürekli bilinç,

memiz ideolojik çalışmaların yapılmasına bağlıdır. İdeolojik çalışmalar var olan modernitenin tüketim, bireyci anlamsız yaşamına karşı alternatif özgür yaşamlar geliştirerek çözüm olabilir. Önder Apo 'Komünü olmayana selam yok' derken büyük bir çağrı yaptı. Komünde, mecliste yer almayan yurtsevere selam yok demek nasıl anlaşılmalı, bu büyük mesaj topluma nasıl götürülecek? Bu temel bir görev olarak önümüzde duruyor. Yurtsever olmak mecliste, komünde olmak, topluma, doğaya, siyasete ilgili olmaktır. Sadece aidaat vererek, yayın alarak demokratik konfederalizmin yurtseveri olunamaz. Yurtseverlik ölçüleri yeni paradigmada değişmiştir. Yeni paradigmada yurtseverlik komünde, mecliste yer almaktır, Önderliğin selamını aldım tarzında her yurtsever meclislerde, komünlerde yer almalı, toplum merkezleri 'Önderliğin selamını aldım mı?' tarzında kampanya yürütmelidir. Yurtseverlik, ahlaki-politik özne olmak demektir, toplumun hayati sorunları

bir sözleşme geliştiriliyor. Devlet de, kapitalist modernitede bir ilişki biçimi ve bir sözleşmedir. Bu ilişkinin oluşması sürdürülmesi için 24 saat bilinç çarpıtması, binlerce kurum, okul, akademi, üniversite devreye konularak, her türlü dincilik, milliyetçilik, cinsiyetçilik, bilimcilik yoluyla toplum kölelik sözleşmesi içinde tutuluyor. Bireyin nasıl yaşayacağı, neyin normal, neyin anormal olduğu, nasıl bir beden, nasıl bir davranış biçiminde yaşayacağı hepsi iktidar mekaniği tarafından belirleniyor. Günümüz gerçekliğinde özgür yaşam, kapitalist modernite tarafından inşa edilen kimliklerin reddi ile mümkündür. Kapitalizmin inşa ettiği kimlik ile mücadele de deli gömleğini giymeye cesaret edemeyenler kölece anlamsız bir yaşamın sürdürücüsü olurlar. Günümüzün temel hastalığı yalnızlık, stres, intihar, her bireyin bir psikologa gitmesi, lümpenizm, 'sosyal medyacılık', Z kuşağı, uyuşturucu kullanımının artması bunların hepsi toplumsal kırımın sonuçlarıdır. Önder Apo'nun büyük çığlığı, tüm dünyada ses getiren çığlığı toplumu savunmaktır, yeni ilişki ve sözleşmenin konfederal temelde oluşmasıdır. Demokratik konfederalizm devletin toplumsal, ekonomik, hukuk, çevre, şehir, eğitim, ordu, güvenlik alanında kurduğu tüm baskıcı ve hegemonyacı ilişki biçimine karşı alternatif özgürlük ilişkileri ve kurumların inşa edilmesidir.

Bu açıdan meclislerin boyutlar temelinde örgütlenmesi gerekir. Her boyut temelinde komünlerin, özgür ilişkilerin yaratılması, her çalışmanın devletin küçültülmesi, toplumun büyütülmesi temelinde yapılması gerçek meclisleri ortaya çıkaracaktır. Şimdiye kadar yaptığımız tüm tespitler Avrupa meclis yapısının zihniyet ve yapı olarak paradigmaya girmemesidir. Meclis üyeleri verirken her birey kendini net olarak görmeli. Neden özgürlükten kaçma yaşanmaktadır? Yaptığımız özgürlük ve eşitlik yaratmaksa neden ailemiz, eşimiz, gençlerimiz özgürlük içinde değil? Gençlerini, çocuklarını, geleceğini düşünen bir toplum kendini neden yönetmesin, neden yabancı yönetimlerin altında yaşasın, neden kendine yeterli bir yaşam inşa etmeyip başkalarına el açsın, neden günde 8 yada 10 saat gece gündüz inşaatlarda köle gibi çalışsın. Bir kooperatif kurup birlikte üretip, birlikte yaşamak, birlikte eğlenmekten, özgür ilişkiler kurmaktan daha güzel ne olabilir. Kapitalist modernite ve tüketim toplumu o kadar esir almış ki para denilen bir kağıt parçasına tapma her şeyin üstüne çıkmıştır. Meclisler

Demokratik konfederalizm paradigması meclislerle yeni bir ilişki ve yeni

Rêber Apo'nun 'AIHM Savunmaları' kitabından derlenmiştir

Kürt halkının durumunu ne çağdaş sosyolojinin kavram ve teorileriyle, ne de çağdaş siyaset bilimi ölçülerile çözümlmek mümkündür. Olgunun kendisi mitolojik ve dinsel dönemin özellikleriyle örülmüş veya boğulmuştur. Belki fiziki olarak karşımızda bir halk durmaktadır. Kendini insan türünden saymaktadır. Ama çağdaş ölçülerle baktığımızda, Güney Afrika'nın zorlu kabilelerinden daha tanınmaz, kimliksiz, tüm doğal haklarından, hatta dilini bile özgür kullanmaktan uzak bir konumda olduğu görülecektir.

PKK ÖNDERLİĞİNE DAYATILAN KOMPLOLAR HALKIN ÖZGÜR KİMLİĞİNDEN DUYULAN KORKUNUN İTİRAFIDIR

Kişisel ve kurumsal olarak PKK Önderliği'ne dayatılan kompo ve tasfiye girişimleri, siyasi ve emniyet açısından çözümlenmesinden öteye, ancak roman türüyle daha rahat anlatılabilir. Şüphesiz takibin ve tasfiyenin ideolojik, siyasi ve istihbari yönleri çok önemlidir. Ama gerçeğin ancak iskeletini izah edebilir. Somut ve canlı anlatımı ise; mitolojik, dinsel, felsefi ve bilimsel yaklaşımı iç içe kullanarak, tarihsel kıyaslamaları ve ütopyayı da katarak çeşitli tonda romanlar biçiminde çözümlmek, daha doğru ve öğretici olacaktır.

Bu gerçeklik kurum olarak PKK'nin, kişi olarak Abdullah Öcalan'ın ötesinde, onları aşan anlamlar içermektedir. Kürt halkının durumunu ne çağdaş sosyolojinin kavram ve teorileriyle, ne de çağdaş siyaset bilimi ölçülerile çözümlmek mümkündür. Olgunun kendisi mitolojik ve dinsel dönemin özellikleriyle örülmüş veya boğulmuştur. Belki fiziki olarak karşımızda bir halk durmaktadır. Kendini insan türünden saymaktadır. Ama çağdaş ölçülerle baktığımızda, Güney Afrika'nın zorlu kabilelerinden daha tanınmaz, kimliksiz, tüm doğal haklarından, hatta dilini bile özgür kullanmaktan uzak bir konumda olduğu görülecektir. Bu, insanlığın hiçbir ölçütüne sığmayan dehşet bir durumdur. Hem vardır, hem yoktur; hem insandır, hem değildir; hem halktır, hem değildir. Bu 'hem'ler daha da artırılabilir. Kaldı ki, resmi politikalar bu tarzı açıkça dillendirmekte ve uygulamaktadır. Bundan sadece güncel hükümet ve siyasetleri sorumlu tutmak da eksik bir anlatım olacaktır. Hatta bunun uluslararası ve bölgesel çıkarların bir sonucu olduğunu söyleyerek izah etmek, ancak gerçeğin sınırlı yönüne dikkat çekmek olabilir.

Olguya tarihin tüm önemli çağlarında çok sayıda gücün darbeleri etkide bulunmuştur. Dünyanın birçok bölgesinde de benzer durumlar yaşanmıştır. Ama Kürt olgusunun özgünlüğü, ne kendisi gibi olma ne de kendini dayatan başkaları gibi olma tarzında olmuştur. İki arada bir derede konumundan hiç kurtulmamıştır. Bir bakire mi yoksa bir fahişe mi olduğu da tam anlaşılamamıştır. Her gelen şerrini bulaştırmış, fethetmeyi başaramamıştır. İşin daha garibi, böyle bir halk yok veya

benim şu tarafımdan yaratılmıştır iddiasında olanlara, 'O zaman senin bir parçan ise, vücut bir bütündür, neden bir kanserli uzuv gibi bırakıyorsun?' denildiğinde, tümüyle cevapsız kalmaktadırlar. Bu dünyada bir BM vardır. Dünya ulusları ve halkları adına geniş yetkilere sahiptir. Afrika'nın en geri kabileleri için karar alır, sayıları milyonu bulmayan birçok sözde devleti üye olarak kabul eder. Ama Kürt olgusu söz konusu olduğunda, yine varlığı tartışmalı hale gelir. Hakları açısından yok sayılır. Tüm bu gerçeklerin kökü tarihte gizlidir. Ancak mitoloji ve dinlerin dilini tam çözümlersek, namuslu ve ahlaklı bazı bilim adamlarını seferber edersek, belki parça parça anlayabiliriz.

Komplonun halklarımızın kimliğinin özüne zarar vermemesi için gereken gücü göstermeliyiz

Bu yönlü bir retoriği fazla uzatmayacağım. Sadece Önderliği çözümlmek için hangi zeminde olduğumuza dikkat çekmek için dokunma gereği duydum. Yıllarca kendimle uğraştım. Sinir ve ruh dengesi çok güç koşullarda oluşan biri olarak, bir toz zerresinden bile şüphelenecek bir yapıdaydım. Böylesine karmaşık bir konu, gücümün çok ötesindeydi. Peygamber olmasam da, bir çağrı yapmaktan öteye etkide bulunamazdım. Ama bu sorun evrendeki kara deliklerin cisimleri çekmesi konusu gibi beni kendi karanlığına çekiyordu. Gerisi eşine ender rastlanan, belki de insanlığın yazdığı ve yazacağı hiçbir kitapla izah edilemeyecek durumları yaşamaktan kurtulamayacaktım.

Mesele akıl gücüm ve sezgilerim değildi. Daha on yaşlarındayken anama, "Bu dünyaya beni niye getirdin?" diye hesap soracak kadar kaderini önceden gören biriydim. Dünyada sömürü ve baskının süper biçimlerini geliştirmiş, Kızıldelilere beyaz adamın yaptığı katliamı dünyaya en gelişkin uygarlık olarak yutturmuş çilgin kovboy kültürünün en dengesiz ve nasıl yaşandığının farkında bile olmayan biri olan ABD'nin sözde başkanının marifetiyle; kırk haramilerden daha adaletsiz biçimde, adeta son Kızıldelili'yi avlarcasına, hem de dost sandığım işbirlikçilerinin en aşağılık oyunları ve desteği

ile yakalatılıp teslim edilmemin mantığını ve vicdanını çözmek en değme edebiyatçının bile başarabileceği bir iş değildir. Bunu yine benim biraz aydınlatmam gerekecektir.

Türkler yakalanmamı çok büyük sevinçle ve tarihlerinin en önemli olaylarından biri olarak değerlendirmeye çalıştılar. Ama bashedikleri; hiç de dostları olmayacak bir zihniyet ve kara vicdanın sahipleri tarafından çarmıha gerilircesine çivilenip paketlenen fiziki varlığını bir tabutlukta tutmaktan öteye bir anlam taşımaz. İsa çarmıha gerildiğinde, İncil'de geçtiği kadarıyla son sözleri "Allah'ım, beni niye yalnız bıraktın?" biçimindedir. Zihniyet ve ruhsal davranış olarak, hiçbir kişi ve kuruma karşı bu tarz serzenişte bulunacak durumda değilim. Ama olayın büyük acılarına, hem de kendini yakan ve öldüren yüzlerce insan başta olmak üzere yaşayanların anısına çok büyük bağlılık gerekti. Daha da önemlisi, insanlık adına en anlamlı sahip çıkılmayı gerektiren sayısız olay, ilişki mevcut idi. Bütün suçlamaların tam tersini ifade eden bir hareket ve kişilik boğdurulmaya götürülüyordu. Halkların kardeşliği adına yürütülen en soylu hareketler inkara kalkışılıp, en aşağılık rantçılık zihniyeti ve vicdansızlığı sonuç almak istiyordu. Bunların yarattığı sızı insanlık adına yaşamayı gerektiriyordu. Komplonun halklarımızın ve Ortadoğu kimliğinin özüne zarar vermemesi için gereken gücü göstermeliydim. Avrupa ve haşarı çocuğu ABD, uygarlık güçleriyle beni alabildiğine horlamıştı. Neden bu kadar saygısızlık ettiklerinin şaşkınlığı içindeydim. Fakat savaşta ince bir taktik uygulamışlardı. Halkımızı da, PKK'yi de, en insafsız ve saygısız biçimde beni de son birkaç yüzyıldan beri yaptıkları gibi kendileri çarmıha gerdikleri halde, bunları Türklere mal ediyorlardı. Benim olayım açıktı. Her şeyi Avrupa, ABD ve aşağılık yanaşmaları Yunan egemen kimliği hazırladığı halde, cellat rolünü Türklere veriyorlardı. Bu 'böl-yönet' taktiği ve 'iti ite kırıdırma'nın en vahşice biçimiydi. Türk egemen kliğini kötü kullanıyorlardı. Ne kadar zor da olsa, bu oyunu bozmam, son yüzyılların en soylu davranışı olurdu.

Hiç kimse beni, halk tanımaz ve kardeşlik bilmez Türk şoven zihniyeti ile az savaştığım için suçlamasın veya bilinen barış ve demokratik uzlaş tavrını öne aldığım için teslimiyetçi

veya boyun eğmeci sanmasın. En büyük direniş bu yeni tavırda gizliydi. Onurlu barış ve gerçekten demokratik uzlaşıyla halklarımızın birliğine katkıda bulunmak, komploya en etkili cevaptı. En azından benim için bunun dışındaki tüm tavırlar, büyük güç dengesizliği içinde, utanmadan savaş bekleyenlerin emellerine hizmet olurdu. En çok üzüldüğüm nokta, benim şahsımda Kürt halkına yaptıkları hakaretti. Beni tasfiye edebilirlerdi. Ama hiç olmazsa binlerce evladını kurban vermiş bu halkı anlayabilselerdi! Kimsesi olmayan, bashedirmesini bilen tek bir evlada sahip olmayan bir halk için umut kaynağıydım. Hem çarmıhtaki hem tabuttaki adamdan beklentileri devam ediyordu. Kendi doğuşunu en büyük suçluluk nedeni sayan adamdan, özgür yaşamlarının doğuş ebeliğini bekliyorlardı. Ne PKK'den ne Kürtlerden hiçbir zaman beni takip etmelerini emir olarak buyurmadım. Başka kimseleri olmadığı için, İsa tavrının daha zor olanını iki bin yıl sonra üstlenmek durumunda kaldım. Demirci Kawa rolünü de üstlendim. Hz. İbrahim'in kutsallığını da çağdaşlaştırdım.

Mazlum, Hayri, Kemal ve Ferhatların intikam savaşçısıydım

Bütün Zinler ve Adulelerin, Mem ve Derişe Abd'i si de oldum. Manilerin, Mazdeklerin, Babeklerin son ahından tutalım, Hüseyin'in Kerbela yalnızlığını, Hallacı Mansur'un hakikat aşkını, Pir Sultan'ın dostluk rütbesini de taşıdım. Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin arkadaşısıydım. Mazlum, Hayri, Kemal ve Ferhatların intikam savaşçısıydım. Böylesi her çağdan, her milletten binlercesinin birleşen ve bilince kavuşan son örnekleriydim. Bu insanlık abidelerinin sadece direniş ve savaşları değil, bir de fırsat bulamadıkları barış davaları vardı. Bu savunma benim değil, onların eksik kalan son barış savunmalarıydı. Bu eksikliği tamamlamak istedim. İnanıyorum ki, insanlık, tarih, çağ, sömürü, zulüm, direniş, özgürlük ve barışın tarifi doğru yapılmıştır. Halkların tarihine bir yol açılmıştır. Yine biliyorum ki, yaptığım iş önderlik değildir. Önderim diye binlerce yıldır ortaya çıkanların pisliklerini temizlemedir. Tarihin kenefini temizliyorum. Kimin ne adına,

hangi anlamda pislemiş olduğunu da açıklıyorum. Devlette, rütbede, hatta her şeye razı basit bir kadının reisliğinde bile hiçbir zaman gözüm olmadı. Kadın, erkek ve ulus ayrımı yapmadan, ilgisi olan arkadaş olmayı her şeyden üstün saydım. Belki arkadaşlarım beni hiçbir zaman böylesi bir durumda görmeyi hayal bile etmemişlerdir. Onlara gerçekleri bir daha açıkladım. Beğeniyor, doğru buluyorlarsa, benim trajedim onlar için en büyük güç kaynağıdır. Halen büyük çalışıp başaramıyorlarsa, kendilerini aldatma konumundalar. Vazgeçsinler diyorum.

Öncelikle bu ceberut kimliği çözmek ve yıkmak gerekir

Mesele kahramanca ölmek değil. O rolü sayısız kahramanlar benden sınırsız güçle başardılar. Eksik olan, o kahramanlara layık yaşamın tanımını güçlü yapmak ve zalimlerle sahtekarların miraslarını saygısızca istismar etmelerini için kullanabilecekleri tüm yolları engellemek ve geçitleri kapatmaktır. Önderlerin anısına bağlılık gereği halen bu görevi sürdürüyorum.

Önderliğin bir sanat olduğu doğrudur; benim bu sanatı iyi temsil ettiğim söylenemez. Ama onun kurumsal ve kişisel özelliklerini, hem genelde hem de Kürtler için oldukça çözümlediğim kanısındayım. Belki sahtekarlarını, zalimlerini yıkamadım. Fakat maskelerini düşürmede önemli katkılar sundum. Pislikleri temizledim derken, bunu kastettim. Allah maskesine bürünmüş olanlardan, bilimsel demagog türlerine kadar, ne mal olduklarını anlayanlar için oldukça açıldım. Özellikle kadının ve ezilmişlerin sırtından erkeklik taslamanın, Önderliği bunun basamak etmenin ne anlama geldiğini şahsımda da eze eze, itiraf ettire ettire açıklığa kavuşturdum. Önce tam Allahlığa, sonra yarım Allahlığa oynayan bu kurumun devletin bir prototipi olduğunu, eğer halk önderliğine soyunuluyorsa, öncelikle bu ceberut kimliği çözmek ve yıkmak gerektiğini, ancak böylelikle yeni önderlik tarzının halkın işlerinin genel koordinasyonu olarak bir anlam ifade edebileceğini göstermeye çalıştım. Bu yönlü teorik gelişmemi Kürt halk gerçekliğine uygulamaya çalıştım.

Tüm desteklerime rağmen, örgüt içinde ve dışında yarım-ağalık dışında bir tarz sunmaktan öteye bir şey yapmadıklarını görünce, zorunlu olarak "Önder" gibi, "Başkan" gibi adlandırma ve istemlere saygılı oldum. Halk ve kendini ona feda edenler bunu istiyordu. Saygısızlık edemezdim. Yapabildiğim ölçüde her konuda yetenekli olanları her sahada ortaya çıkıncaya kadar "Genel Başkanlık" rolünden kaçmadım. Bu aslında inanılması güç bir yükü. Çok büyük bir tarihsel, siyasal, sosyal ve askeri boşluk vardı. Hepsini, bütün alanlar hakkını vermemi istiyordu. Bir gün bile dayanılması kapsamlı yetenek isteyen bu görevi teorik olarak çözümlemeyi ihmal etmeden, pratikte de asgari tarz ve temposunu sergileyerek yanıtlamak istedim. Kuralını ve uygulama tarzını kendim seçecektim. Çünkü bu konuda kural dayatacak tarzda örnek olacak hiçbir şey yoktu. Vahşi bir ormanda yürümeye benziyordu. Ormanın sayısız canavarı vardı. Bu bilmesine rağmen, halka ve inananlara saygının gereği olarak, tam bir Gılgamesh yürüyüşü yapmaktan geri durmadım. Gılgamesh ormanda halk önderliğini yenip kral önderlerin yolunu açıyordu. Ben ise ormandaki kralları yenip, bin bir hile, entrika ve zorbalıkla yönetim hakkı elinden alınmış halka bu hakkını geri vermek istiyordum. Halkın önder-

lerine yol açmak derindeydim. Gılgamesh bu işte, ormandan işbirlikçisini tanrıçalıktan fahişeliğe indirgenmiş kadın yoluyla avlayıp ehlileştirirken, ben yine tersini yapıyordum. Fahişelikten beter edilmiş kadını tanrıçalaştırıp, öylelikle erkeği, Enkidu'yu tekrar halkının bilinçli önderi yapmaya çalışıyordum. Tanrıçalık, halk önderlik kurumunun en sağlam kurumsal eşitlikçi ve özgürlükçü özünü erkeği terbiye edebilirdi. Fakat en bağlı gibi gözükten Enkidular bile büyük bir moralsizlik ve objektif isyanla cevap vermişlerdi. Üç maymunu oynamaya başladılar. Tüm çığlıklarım karşısında "Duymadım, görmedim, bilmiyorum"u oynuyorlardı. Onlara tanrıça değil, özel veya genel bir orospu gerekiyordu. Burada da büyük kurumsal değeri olan ve pratikte de değeri az olmayan erkek egemen önderlik gerçeğine büyük savaş açmıştım.

Beş bin yıldır dünya ormanını köşe bucak tutanlar, özellikle bilinçli Avrupalılar, beni hiç kendilerine yakın bulmayıp yakalanmam yolunda ince şebekelerini açacaklardı. Yapabilecek fazla bir şey yoktu. Kaçış veya intihar daha çok çıkarlarına olurdu. Yapabileceğim, son nefesime kadar kalbimin özgürlüğünü koruyup, geliştirebileceğim anlam damlalarıyla yaşama büyük saygıyla devam etmekte. Onlar Neronlara taş çıkartırcasına bir kurbanlarını arena'ya atıp, kendi elleriyle besledikleri aslana yedirmenin heyecanı içinde, sevgiyle karışık korku çığlıklarıyla, birkaç seyirlik eğlencesi halinde akıbetimi görmek istiyorlardı. Sözde Hristiyanlıklar, hem de Ortodoks! Fakat kendilerinin de çok önceden yazdıkları gibi, onlar İsaları binlerce defa yeniden çarmıha germenin Romalı temsilcileriydiler. Genlerinde bu çarmıh kültürü vardı. Bunu anlamam zor olmadı. İsa bizdendi, kapı komşumuzdu. Onu gururla sahiplenmek komşuluğun gereği idi. Ona ve izleyicilerine binlerce çarmıh ve aslanlara yedirme operasyonları düzenlendi. Son kurban bendim. Hem insanlık özüne bağlı aşiret atalarımızın şanlı direniş geleneği, hem peygamber atamız İbrahimlerin, İsaların şanlı barış geleneği bende garip bir biçimde birleşiyordu. Tanrısal bir yüceliş kaçınılmazdı. Tanrıyı çözümlerim, kim olduğunu açıkladım. Ama halkların, kadınların, zordaki ihtiyaç ve çocukların tanrısalıklarına saygılıydım. Onların tanrısal özelliklerinin tanrı yüceliği içindeydim. Bu gerçekten büyük halk tanrısalığı içinde yücelmek yetiyordu. Bulunduğum koşullar ve biçim altında ölüm, daha büyük bir yücelmenin adı oluyordu. Bu gerçek artık korkuyu değil, her geçen gün insanlığın soylu barış seçeneğini de doğuruyordu. Savaş ve imhayı dayatırlarsa, sonuna kadar, ama daha başarılı direniş ve meşru savunma savaşıyla; isterse en adil ve onurlu barışla karşılık verecek güçteydim. Direniş ve barış kahramanlarının yolundaydım; vasiyetlerinin gereği savunmayla açıklanıp dünyaya duyurulmuştu. Sonu, ölümü nasıl gelirse gelsin, insanlığın, halklarımızın kazanacağı bir gerçektir.

1990'ların başlarında Arap sahasından ayrılışaydım tarihin seyri başka olabilirdi

9 Ekim 1998'de Şam'dan çıkışım bu tarihsel olguyu hatırlatır. Çok sayıda dost vardır. İktidardaki partiden birçok davet yapılmıştır. Parlamento, anayasayı değiştirebilecek bir çoğunlukla beni davet etmiştir. Gitmeden önce bakanlık yapmış ve halen milletvekili olan Kostas Baduvas adlı dostla konuşan tercüman Ayfer Kaya, gelebileceğime dair telefonda birçok kez teyit almıştır.

Ulaştığımda, ortada 'dost Baduvas' yoktur. Karşılayan, İstihbarat Başkanı Stavrakis ve çağdaş Yehuda İskaryot (İsa'yı ihbar eden havari) rolünü oynayan ve adını da Agit koyan Kalenderis'tir. Tavrı tam üç bin yıl önceki Helenlerin tavrından farksızdır. Helenlerin o günden beri değişmeyen bir tavrı; kendi dışındakileri ve çıkarlarına uygun düşmeyenleri barbar olarak adlandırmak, kendi basit dünyaları dışındakileri yabancı olarak görmektir ve bu, köklü bir duygudur. Fakat bu yaklaşım tüm gerçeği ifade etmez, işin duygusal ve moral yönünü izah edebilir. Siyasi ve diplomatik gerçekler daha farklıdır.

Şu gerçeği görmekte yarar var: Kürt özgürlük hareketi, PKK önderliğinde bir nevi çağdaş Bolşevizm gibi görülmemektedir. Zaten 'katı Stalinçi' damgalaması bu görüşü yansıtmaktadır. Çok farklı özellikleri olsa da, yaklaşımlar benzerdir. Resmi siyaset ve devletler düzeni, PKK'yi ve bir bütün olarak Kürt özgürlük hareketini legaliteye kabul etmek istememektedir. Birçok ülke ise il-legaliteye çekmiştir. Özellikle Almanya bunda başı çekmektedir. ABD daha katıdır. Ortadoğu devletleri de aynı yaklaşımdadır. Kesinlikle legalite dışı sayılmaktadırlar. Dost olanları ancak kişisel ve gayri resmi yaklaşımdır.

En çok koruyucu dost ülke olarak tanıtılan Suriye, hiçbir zaman radikal Arap milliyetçiliği çizgisini aşmamıştır. Kişi olarak Devlet Başkanı Hafız Esat'ın tavrı önem taşıdığından, iki cümleyle değerlendirebiliriz. Hafız Esat, büyük olan otoritesinden ve içinden geçmekte olduğu koşullardan ötürü, bana göre despotik klasik devletle devrimci demokratik devlet arasında bir çizgide duruyordu. İlahi anlamlı devletin bir ayağını halkın içine çekmişti. Sanılanın aksine, otoriter ve kutsal devleti basitçe kısmen halkın hizmetine vermişti. Ama Sümer rahip devlet anlayışını esas olarak koruduğu da bir gerçektir. Yarısı aydınlık, yarısı karanlık bir Ortadoğu kimliği idi. Kürt özgürlük hareketine düşman değildi. Ama geleneksel ideoloji, devlet anlayışı, milliyetçilik ve çağdaş diplomatik güçler dostluğunu engelliyordu. En büyük yitiliği, başkaları istiyor diye düşmanlık yapmamasıydı. Fakat son ayrılacağımız günlerde, Firavun torunu Mısır Başkanı Mübarek ile etrafındaki bürokrasiyi açacak güçte olmadığını ortaya koymuştu. Milliyetçiliği aşırı zorlayacak konumda değildi.

Benim açımdan eleştirilmesi gereken Suriye değil, kendi konumumdu. 1990'ların, hatta 1980'lerin başlarında Arap sahasından ayrılışaydım tarihin

seyri başka olabilirdi. Zagros'lar'a yerleşmem en ciddi seçenektir. Fakat İran ve Kürt işbirlikçilerinin yaklaşımlarının neleri doğuracağı bilinmezdi. İkincisi, bu rolü rahatlıkla ve başarıyla oynayabilecek arkadaşlar vardı. Bu hakkı onlar kullansınlar beklentisi hakimdi. Ama öyle basit çıktılar ki, kendilerini bir karışık derede bile boğduracak cüceler olduklarını gösterdiler. Kendilerine tanıdığım tarihi fırsatı ve hizmeti hiç anlamadılar. Olanaklar üzerine hovardaca ve bir mirasyedici gibi oynadılar. Kendilerini de, çok büyük değer ifade eden emek ve sabrımı da gafilce kullandılar ve çarçur ettiler. En çok eleştirilip özelleştirilecek çekilmesi gereken konu budur. Fakat 9 Ekim 1998 çıkışını oraya yapmanın doğruluğuna hala inanıyorum. Çünkü o zaman savaş kişiselleşir, tam bir intikamcılığa döndü. Olası bir barış ve kardeşlik fırsatı hepten yitirildi.

İnkar politikalarından vazgeçilmesi halinde çözüm olanağı ortaya çıkar

İmralı sürecine ilişkin birçok açıklamalarım oldu. Umarım özü olduğu gibi kitaplar halinde yayınlanır. Buradaki hususları tekrarlamam fazla anlamlı ol-

Siyasetin, hükümet ve parlamentonun çözüm aramamasının sorumluluğunun kendilerine ait olduğu, mevcut durumun her bakımdan riskler taşıdığı bilinen bir husustur. Bu durum olumlu temelde aşılmazsa, daha büyük ve uzun süreli bir şiddet sarmalının ortamı kaplaması tehlikesi göz ardı edilemez. Uzlaşma, "demokratik ve laik cumhuriyet" kavramının özlü olarak hayat bulmasında aranmaktadır. Türklerin tarih boyunca Anadolu'da oluşturdukları tüm siyasi oluşum ve devletlerde Kürtlerin payının olduğu, bunun en son örneğini Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu ve ondan önce verilen ulusal kurtuluş savaşıyla kanıtlandığı iyi bilinmektedir. İsyanlar nedeniyle inkar edilen ve günümüze kadar değişik biçimlerde süren bu politikadan vazgeçilmesi halinde, çözüm olanağının ortaya çıkacağına inanılmakta ve beklenmektedir. Kürtlerin özgür yurttaşlar ve halk olarak, evrensel hukuk ölçülerinde göz önüne getirilerek cumhuriyetle bütünleşmesi stratejik bir yaklaşım olarak görülmektedir.

PKK'nin yeni dönem program, strateji ve taktiklerine yansıyan bu tutum, savunmanın ilgili bölümlerinde genişçe açıldığı için tekrarlamayacağım. Politika ve tavrı belirlemesi gereken, devletin

üst düzeyidir. Bu gerçeklik sadece Türkiye Kürtleri için değil, tüm parçalardaki Kürtler için stratejik bir yaklaşım olarak öngörülmektedir.

Gerçek bu kadar açık olduğu halde, PKK'ye yönelik tavrıların önemli bir kısmı, sarsılan ve açığa çıkan çevrelerin çok çirkin ve hain yüzlerini gizlemek için "Apo Kürt meselesini İmralı'ya gömmüyor" iftiralarıdır. Bunları çok iyi takip edip hesap sorma büyük önem taşımaktadır.

Özellikle son on yıldır amansız bir ihanet dayatmasıyla, hem Güney Kürdistanlı işbirlikçiler tarafından, hem de Avrupa'ya sığınmış, her bakımdan Avrupa'ya bağlanmış, moral değer tanımayan ve tüm yaşamlarını anti-Apoculuğa bağlamış kesimlerce yürütülen bu iftira ve karalama kampanyası kendilerini kurtaramayacaktır. PKK savaş ve barışçı tutumuyla ortadadır. Gücü, şehitleri ve halkı da ortadadır. Bunlar nerededir? Savaş istiyorlar. Kim engelliyor? Güçleri varsa gidip savaşsınlar. PKK'yi kıskırtmakla kime, hangi güce hizmet ediyorlar? Dürüstlerse meydan açıktır. Kürt meselesini dağda, ovada, şehirde, köyde, içte ve dışta temsil etsinler. Sonuna kadar direnenek bir örnek gösterebilirler ki, sahtekar ve iftiracı olmadıklarını kanıtlamış olsunlar.

bu gerçekleri bilerek çözümler geliştirmeli, toplumu tüm boyutları inşa edecek tarzda çalışmaya katmalıdır.

Avrupa meclisleri tek yönlü ve biçimsel kalmıştır

Avrupa meclis yapılanmalarında yaşanan ideolojik boşluk meclislerin biçimsel kalmasının başlıca nedenidir. İdeoloji ve anlamın gelişmediği en mükemmel yapılar bile duvar, taş parçası olmaktan başka bir anlam ifade etmez. Birçok alanımız büyük dernek olarak iş yapacağını zannediyor, örgütlenme yaratacağını düşünüyor, büyük bir yanılgıdır, saray gibi yerlerin olsa da özgür ilişki, özgür yaşam, anlam, ahlak ve politika yaratılmadan hiçbir toplum merkezi çekici olamaz. Özgür ilişki ve anlamın olduğu her yer bir çöl bile olsa vahaya dönüşür, estetik kılınır, yaşam alanına dönüşür. Bu açıdan meclisleşme sorununa, özgürlük sorununa yüzeysel yaklaşım büyük kaybettirir. Meclisler bu açıdan tarihsel görevlerle karşı karşıyadır. Özgürlük inşası için, örgütlü toplumun yaratılmasına dönük kararlar alacak, bunu hayata geçirecek, örgüt kuracak, bundan daha kutsal, daha yüce bir çalışma olamaz. Tarih en büyük kutsal mekanları bu temelde yaratılmıştır.

Meclislerimizi tartışırken meclislerin tek boyutlu olmaması, sadece örgütlenme komisyonunun işlevli olduğu diğer komisyonların işlevsiz olduğu meclislerin özünde kendini yanıltma olduğunu bilerek tüm boyutlar birlikte inşa edilmelidir. Her boyut toplumsal inşanın olmazsa olmazıdır. Boyutlardan önemli olan, olmayan biçiminde bir tartışma ciddi bir ideolojik sapmadır. Tüm boyutlar toplumun inşasının vazgeçilmezki şengalıdır. Avrupa meclislerinin tek yönlü oluşu mahkum edilmeli, bunun tasfiyecilikle eş anlamlı olduğu net olarak ortaya konulmalıdır. Bugün kapitalist modernite cinsiyetçilik, bilimcilik, dincilik, milliyetçilik geliştirerek tüm toplumu bir cenderenin içine almıştır. Bu cendereye karşı meclisler alternatif sistemlerini kurmak zorundadır. Cinsiyetçiliğe karşı Özgür Eş Yaşam, dinciliğe karşı kültürel din, milliyetçiliğe karşı demokratik ulus, bilimcilik karşı yeni sosyal bilim temelde yaşamı geliştirmeliyiz.

Bugün toplumsallığın önemli bir alanı da inanç alanıdır. İnanç alanına karşı dogmatik klasik sol, sektör yaklaşımlar kapitalist moderniteye en büyük hizmeti sunuyor. Sol hareketlerin en büyük hatası metafizik gibi dev bir alanı iktidar güçlerine bırakmasıdır. Toplumun inancını dikkate almayan örgütlenmeler başarılı olmaz. Bir iki kitap bile okumamış, sağdan soldan duyduğu birkaç kelime ile din yorumları yapıyor, sektör yaklaşıyor. Dinin bu kadar güçlü olması ahlak temeline dayanmasıdır. Dine doğru yaklaşmak ve meclislerin temel örgütlenme gücüne dönüştürmek, demokratik toplumun asli bir unsuru olarak ele almak ciddi örgütsel açılımlar ortaya çıkaracaktır. Dinin sosyalist yorumu, direnişçi yorumu doğru anlaşılmalıdır. Kerbelada katledilen İslamın kendisidir, İslamın en büyük karşı devrimi kerbelada yaşandı. Gerçek halkçı, sosyalist damarı katledildi. Bu açıdan dinin halkçı, mazlumdan yana olan, direnen özüne doğru sahiplenmek, din konusunda bilgi ve deneyimi olan halk öncülerinden yararlanmak, kültürel İslamın, Aleviliğin kendini özgürce örgütlemesine her türlü imkanı sağlamak zorundayız. Halkın camiye, dergaha ihtiyacı varsa meclisin yapması gereken bu ihtiyacın bir an önce giderilmesidir. Meclisler halkın ihtiyacı temelinde bu tür kurumları inşa ederek toplumsal ihtiyaçlara cevap olurlar. Meclislerin inşasında tek yönlü ideolojik hegomonik

yaklaşım olmaz. Bir köy komünü düşünelim, bu köyde Alevi, Müslüman, Ezidi, Ermeni, Mesihî birçok inançtan insan olsun, bir köyde on tane değişik siyasi partinin üyesi olsun, bu kadar farklı inanç ve siyasi görüşün olması bir komün kuruluşuna engel değildir, bu köyde bir okul yapılsa herkesin ihtiyacı karşılanacak, bir çeşme yapıldığında herkes su içecek, bir yol yapıldığında herkes kullanacak.

Farklılıklar ortak amaçlar için komün ve meclis kurmalara engel değildir.

Bir meclis dergah açacak, dergahda inancını yerine getirecek uzak, yakın her Aleviye giderek görüşebilir, katkı alabilir. Dar geçmişin reel sosyalist alışkanlığı toplumu bizden ve bizden olmayanlar diye ayırdı. Avrupada yaşayan tüm Kürt toplumunu temel ihtiyaçların çözümü temelinde komün ve meclislere alabiliriz. Maraş katliamı anmasına, Dersim soykırımının uluslar arası alanda soykırım olarak kabul edilmesi çalışmasına herkesi katabiliriz, yeter ki meclisler konfederal bilinç ve zihniyete sahip olsun.

Kooperatif içinde aynı durum geçerlidir, bir gıda kooperatifi kurulur, yöresel tatlar temelinde malzemeler üretilir, bu malzemeler dağıtılırken herkesine ulaştırılır. Bu tür çalışmalar toplumsal sorunları çözmeye ve ihtiyaçları giderme temelinde yapılır. Bu çalışmalar ile her Kürt demokratik konfederal ilişki içine alınır, orada kendini ifade etmesi sağlanır, her türlü farklı, geri eğilime karşı da mücadele eder, engeller. Meclisler dar sınıf örgütleri gibi ya da partiler gibi bir işleyişe sahip olamazlar, kendi doğal işleyişleri vardır. Meclisler inşa edilirken, kongre yaparken bir örgüt toplantısı gibi yapıyor. Kitlese katılım, tartışma son derece sınırlı. Meclislerde görev alacak kişi bile bulmakta zorlanma var. Yaşanan zorlanmanın temeli meclislerin inşa ve yürütülüş tarzıdır. Bu sorunlarımızı aşmanın bir yolu zihniyet ve inanç çalışması yapmak kadar örgütlemeye yaratıcılık geliştirmeliyiz. Son yıllarda hareketimizin en önemli özelliği olan insan örgütlenme gücü oldukça zayıflamış durumdadır. Yeni insanlar örgütlemek, kitlemizi büyütmek, meclisleri yenilemek oldukça zayıflamış durumdadır. Birçok alanda alan yönetimleri bile yoktur, varsa da bir iki kişiye geçmiyor. Örgütlenmede yaşanan derin sorunları çözmeye dönük ciddi bir çalışma, duyarlılık yok. On binlerce, yüz binlerce yurtseverin yaşadığı alanlarda iki insanı ikna edemiyorsak örgütlenme anlayışımızda, çalışma tarzımızda ciddi aşınmalar olduğunu gösteriyor.

Meclislerin en çok tartışması ve üzerinde karar alması gereken örgütlenme sorunları olmaktadır. Örgütlenme sorunları tüm kurumsal, özgün ve genel çalışmaların ortak sorunudur. Genel paradigmamız dünyayı etkiliyor. Kadın özgürlük çizgimiz dünyada eş benzeri yok, ama biz kadın örgütleyemiyoruz, kurumlara, diplomasiye, örgütlenmeye insan katamıyoruz. Örgütlenmeme sorunu temel tartışması olarak yürütülürken tüm yapıların, boyutların örgütlenme sorunları tartışılmalı ve çözümler geliştirilmelidir. Yerele irade olması yaratacağı örgütlenme düzeyine bağlıdır. Meclislerde tartışacağımız önemli bir konu da kurumsallaşmada toplumun özgürlük düzeyi, yarattığı özgürlükçü kurumlara bağlıdır. Kurum derken toplum merkezleri, inanç kurumları, diplomasi merkezleri, kültür merkezleri, enstitüler, akademileri içeren bütünsellikten bahsediyoruz. Meclislerimizin bu tarz bir kurumsallaşmaya ilgisi bile yoktur. Kurumsal çürüme almış başını

gidiyor. Bu açıdan meclisler aynı zamanda alandaki tüm kurumların yeniden yapılanmasına dönük kararlar almalı, eleştiriler yapmalı çözümler geliştirmelidir. Toplum merkezlerinin üyelik, aidat, resmiyet sorunları halen birçok alanda devam ediyor. Bürokrasi ve resmi işlemleri yapmayan federasyon ve toplum merkezlerimiz var. Kendi kirasını ödemeyen, merkezini çekici hale getirmeyen ilgisiz bir çalışma var. Kirasını ödemeyen, toplum merkezini çekici hale getirmeyen bir çalışma halk örgütlemesi yaratabilir mi? Örgütlenme, ilgi, duyarlılık ve empati işidir. Kendi mekanına bile ilgisi olmayan, mutfağını bile işletemeyen bir toplum merkezi neyi temsil edebilir?

Meclis eş başkanları federasyon ve ülke eş başkanları teknik bir ögeye dönüşmemeli

Meclislerin çalışma tarzı, komisyonlar, civakên azad yönetim tarzı, eş başkanların çalışma tarzı da kapsamlı olarak ele alınması gerekir. Eş başkanların komisyonların işletilmesini sağlamak, planlamanın yürütülmesini takip etmek gibi önemli görevleri vardır. Meclis eş başkanları, federasyon ve ülke eş başkanları teknik bir ögeye dönüşmüştür. Öncü kadro olmadan en küçük bir iş yapılmıyor, sürekli beklentili, görev alanını bile doğru tanımlamayan bir eş başkanlar pratiği yaşanıyor. Sistemin görünürdeki modeli karar almayan, sürükleyici olmayan, kendini eğitmeyen, halk toplantısı yapamayan, kendini bir model olarak gösteremeyen bir pratik var. Bunun nedenleri doğru tartışılmalı eş başkanlar inisiyatifli, meclislerde koordinasyon sağlayan, planlamanın takipçisi, ideolojik ve örgütsel temsil düzeyi yükseltilecek bir duruşa gelmeleri esas alınmalıdır. Meclislere, eş başkanlara dışarıdan müdahale olmamalıdır, meclislerin aldığı kararlar herkesi bağlar, karar sürecine katılmak isteyen bu meclislerde yer alır.

Meclislerin komisyonlaşmada ciddi zayıflıklar var. Belli alanlarda örgütlenme komisyonu öne çıksa da birçok alanda örgütlenme komisyonu bile oldukça zayıftır. Örgütlenme komisyonunu güçlendirmek kadar meclisin tüm komisyonlarını örgütlenme komisyonları gibi düşünerek çalışma yapmak meclislerin ruhu gereğidir. Meclislerde bütünsel bir çalışma gelişmiyorsa bunun en büyük nedeni öncü kadronun tek yönlü çalışma tarzıdır. Öncü kadronun tüm boyutların inşasında öncülük görevi vardır ve her boyutun kadrosunu oluşturmak, eğitmek başta da öncü kad-

ronun görevidir. Öncü kadro, yönetimi örgütlenme komisyonu dışında diğer komisyonlarla ya hiç ilgilenmiyor ya da bir iki toplantıya katılıp geçiyor. Meclislerin inşası için bu çalışma tarzının değişmesi gerekmektedir. Meclislerin tüm boyutları örgütlenme komisyonu kadar önemlidir. Tek bir boyutun eksikliği demek ahlaki-politik görevin yerine getirilmemesi demektir. Meclisler boyutların inşasına dönük kararlar alırken her boyutun inşasından sorumludur. Dış ilişki, kültür, gençlik, kadın, hukuk, dil vb tüm toplumsal konularda genel meclisler politika belirlerken, bunların örgütlenmesini alana özgü yaratmak durumundadır. Boyutlar kendi merkezi ile ilgili perspektif inşa ederken meclislerin belirlediği politikalarla ortaklaşma yaptıkları kadar tüm işleyişlerini saha, alan ve civakên azad yönetimleri üzerinde yapmaları hem bütünselliği sağlayacak, hem de parçalı duruşları ortadan kaldıracaktır. Bir sahada ki kültür, dış ilişki, dil, hukuk, sosyal, inanç alanlarının tüm politikaları yerelde belirlenirken yerel dar görüşlülüğü aşmak için bunun genel yapılarla ortaklaşması konfederalizmin gereğidir. Tüm boyut yönetimleri alan meclisleri ve federasyon yönetimleri içinde yer alırken bulundukları alanların meclisine hesap verirler.

Demokratik konfederalizmin inşasında öncülüğü kadın ve gençlik yapacak

Meclislerde yaşanan temel bir sorunda inşanın öncü gücü olan kadın ve gençlik yapılarının mecliste yer almamaları, aldıkları yerlerde ise teknik düzeyde bir katılımın olmasıdır. Her meclis sözleşme gereği eşit temsille yapılması gerektiği kadar tüm komisyonlarında eşit temsil düzeyine ulaşması gerekiyor. Tüm meclislerde bu konuda ciddi sorunlar var.

Yaptığımız yeni kararlaşma temelinde meclislerin inşası için kurulacak hazırlık komiteleri meclis kongre çalışmaları yaparken meclislerde ve tüm komisyonlarda eşit temsilin sağlanması için çalışma ve örgütlenme yapacaklardır. Burada dikkat edilmesi gereken kadın meclislerinde yer alan kadınların kadın meclisi onayı olmadan meclise alınmamasıdır. Toplumda örgütlenmesi gereken yüz binlerce kadın vardır. Her meclis eşit temsil temelinde kadın örgütlemesi yapacak, kadın meclislerinden kadın isteme gibi bir yaklaşım çok zorunlu olmadıkça kabul edilmeyecektir. Bir meclis eşit temsil inşa edemiyorsa

bu her şeyden önce meclisin, genel yapının sorunudur. Genel yapı ve genel meclisler kadın örgütlenmesi yaparak meclislerin, komisyonların eşit temsili temelinde çalışma yürütmeleri gerekmektedir. Kadın örgütlenmesi yanında gençlik hareketinin meclislerde temsili yok denecek düzeydedir. Var olan temsiller teknik düzenlemelerdir, sürekliliği, çalışma disiplinleri yoktur. Meclis toplantılarına bile katılım yoktur. Mecliste yer almayan, toplantıya katılmayan bir gençlik nasıl topluma öncülük yapacak. Reel sosyalizmde öncü güç proleterya idi, proleterya öncülüğünde toplum örgütlenecek, sınıf bilinci kazanacak, devrim yapacak espirisi vardı. Demokratik konfederalizmde ise öncülüğü kadın ve gençlik yapacak. Bu tarz bir öncülük Avrupa meclislerinde yoktur, gençlik kendini meclisin dışında tanımlıyor. Mecliste yer almayan, meclise dinamizm katmayan, meclis kararlaşmasını etkilemeyen bir gençlik öncülük yapamaz. Bir alandaki gençlik politikasını oradaki meclis belirler, bunu gençlik perspektifi ile ortak yapar. Gençlik mecliste yer alacak ki karar gücü olsun, kararları etkilesin. Avrupa meclislerinde gençliğin genel kararları etkileme düzeyi yok gibidir, mecliste yer alma yoktur, nasıl olsa biz kendi işimizi yaparız diyen bir gençlik çalışma tarzı vardır. Bu çalışma tarzı hem meclisleri işlevsiz, hantal bırakıyor hem de gençlik hareketini toplumsal sorunlardan uzaklaştırıp dar marjinal bırakıyor. Kapsamlı tartışmalar yaparak çözümler geliştirilmelidir, tüm meclis hazırlık komitelerinde gençlik yer almalıdır, meclisler, komisyonlarda yer alacak gençler belirlenmelidir. Gençlik komisyonları da sürekli işlevli, alınan kararları uygulayacak tarzda inşa edilmelidir.

Avrupa gençliğinde ciddi çürümeler vardır, toplumdan kopuk, ahlaki-politik duyarlılığı olmayan sosyal medya üzeri sosyalleşen sanal bir gençlik vardır. Tüm dünyası elindeki tablet, bilgisayar ve cep telefonu olan bir gençlik yaratılıyor. Sanal medya üzeri sosyalleşen gençlik sanal dünyalarda tepki göstermekte, içerik üretmekte, anlam yaratmaktadır. Sanal dünyada dünyalar inşa eden, dünyalar yok eden bu gençlik mezara gömülmüş gençliktir. İnsanlardan kaçan bu gençlik uyuşturucu, seks, kültür endüstrisi tarafından sürekli inşa edilmekte; toplumdan kopuk, aileyi tanımayan, ahlak nedir, politika nedir bilmez bir gençlik kuşağı yaratılmaktadır. Don kişot'un yel değirmeni ile yaptığı savaşı bugün gençlik tarafından yapılıyor. Modern

Don kişot gençliği oluşturuluyor. Gençliğin bu derin yozlaşmasına karşı genel meclisler ve gençlik hareketi ortak politikalar belirleyerek sürekli bilinç ve örgüt yaratarak çözüm gücü olmalıdır. Bu konuda ciddi çözümler geliştirmesek beş on yıl içinde Avrupa da Kürt halk örgütlenmesi diye bir şey kalmayacaktır.

Meclislerde kadın ve gençlik iradesi tanınmıyor, irade olarak görülüyor, emeği yok sayılıyor. Kadın ve gençlik emeği sadece pratik emek değildir, dinamizm, heyecan, canlılık, duygusalılık, vicdan bunlar tüm pratik emekten daha fazla toplumsal inşa yaratır. Toplumsal emek mal üretmek, iş üretmek değildir. Duygusalılık, yaşam, ahlak, vicdan, sevgi, aşk, heyecan, ilgi, duyarlılık, canlılık yaratmak emeklerin en kutsalıdır. Bu açıdan gençlik ve kadın emeğinin niteliksel, toplumsal inşası görülüyor, yok sayılıyor. Erkek zihniyeti derken bu emeği görmeyen geri zihniyet kast ediliyor.

Her meclis aynı zamanda soykırıma karşı bir mücadele meclisidir

Meclislerde yerel iradeyi geliştirme temelinde yapılacak konferanslar dar yerel zihniyete kendini hapsedemez, yerel olduğu kadar genel olmak konfederalizm gereğidir. Soykırım kısıcında yaşayan bir halkız; her gün Kürt halkı, kadını, gençliği katlediliyor, ekolojisi, tarihi yok ediliyor. Bu açıdan her meclis aynı zamanda soykırıma karşı mücadele meclisidir. Soykırıma karşı-sında duyarlı olmayan, harekete geçmeyen bir halk zaten bırakın meclis kurmayı canlı olması bile tartışma konusudur. İrade olmak, karar gücü olmak soykırım karşısında duyarlı olmaya bağlıdır. Kürdistan'da katliamlar olurken buna seyirci kalamayız. Tüm yaşam soykırıma karşı mücadele temelinde inşa edilmelidir. Mücadele koşullarımız sürekli yeni görevler önümüze koyuyor. Bu açıdan tüm meclisler nereye kadar yerel nereye kadar genel kararlaştırarak yaratacaklar bunu çok iyi bilince çıkarmalıdır. Genel kararlaştırmalar tüm meclislerin tartışarak kendi özgünlüklerinde uygulaması gereken kararlardır.

Meclisler konferansının önemli tartışma konularından biride radikal demokrasinin olmazsa olmazı olan eylemsel çalışmalarımızın değerlendirilmesidir. Demokratik konfederalizmde her inşa bir eylemdir. Soykırıma karşı sürekli bir eylem çizgisi geliştirmek zorundayız. Bireysel bir eylemden tutalım on binlerin katıldığı kitlesel, basitten karmaşığa doğru eylem hazırlık tarzımız, eylemin kapsam ve niteliğini, estetiğini iyi tartışıp, planlayıp hayata geçirmeye ihtiyaç vardır. Eylemin amacı toplumsal duyarlılık yaratma, Kürdistan'da yaşanan soykırıma karşı dünya kamuoyunu duyarlı kılmaktır. Çok yoğun ve sürekli eylem içinde olmamıza rağmen etki düzeyi, yarattığı duyarlılık çok zayıftır. Bunun başlıca nedeni her eylemi bir devrimci karargah gibi örgütlemekten kaynaklanıyor. Eylem kararı alındığında önce eylemin hazırlık komitesi inşa edilir, hazırlık komitesi eylemin gereken etkiyi yapması için sosyal medya, basın kurumları üzerinde sürekli gündemde tutarak katılım için duyarlılık yaratır. Medya dışında bildiriler, afişler, özgün görsellikler, kültürel etkinlikler hazırlanarak eylemin her türlü estetiği, duyarlılığı yüz yüze ilişki ile sağlanır, en ince noktasına kadar eylemin tüm detayları planlanarak uygulanır. Çok yoğun eylem yapılmasına rağmen etki düzeyi zayıfsa bunun nedeni eylemi örgütlemeye tarzıdır. Eylemler örgüt karar aldığı için değil var olmanın olmazsa olmazı olarak örgütleniyor. Eylemler wattshap üzeri çağrılarla ya-

pılmaya çalışılıyor, binlerin katılımı bekleniyor, bu kendini kandırmaktır. On binlerce Kürdün yaşadığı alanda soykırıma karşı beş on bin kişi yürütemiyoruz, bu bile abartılı görülüyor. Neden? Çünkü; eylem için çalışma derinliği yok, hazırlık tarzı yüzeysel, meclisin tüm yapıları, eylem için seferberlik düzeyinde çalışmıyor. Eylem kararı alındığında cami, dergah, gençlik, kadın, kültür, sosyal alan bir bütün hareket etmiyor, eylemi kendi işi olarak görmüyor. Kürdistan'da ki soykırıma karşı eyleme çağrı yapmak, örgütlemek tüm bileşenlerin görevidir. Böyle olmadığından eylemler zayıf geçiyor. Kadın hareketinin başlattığı 'Diktatör Yargı-lansın' kampanyasını bizim meclislerimiz bile kendi gündemlerine almış değil. Diktatörün yargılanması sadece kadın sorunu mudur? Eylemde ve örgütlenme tarzında mutlak anlamda değişimler yapmak zorundayız.

Avrupa çalışmalarında diplomasi çalışmaları merkezi önemde olan çalışmalardır. Avrupa da yaşayan halkımız genel mücadelemizin Avukatlığını yapıyor; bu açıdan diplomasi çalışmalarının geliştirilmesi, nicel ve nitel düzeyinin yükseltilmesi gerekiyor. Devlet anlayışlı bürolara dayalı diplomasi çalışması yeni paradigmadaki çok şey ifade etmiyor. Doğru diplomasi çizgisi halk diplomasisidir. Avrupa'da yaşayan her Kürt bir diplomattır. Her Kürt'ün yaşadığı ülkede komşusu, dostları, ticari ilişkileri var, her gencin okulda, üniversitede arkadaşları var, her kadının ilişkide olduğu kadınlar var; her ilişkimize, her dostumuza, her komşumuza mücadelemiz anlatılmalı, destek istenmeli, mücadele hakkında sürekli bilgilendirme yapılmalı, eylemlerimize davet etmeliyiz.

Kültürel soykırım yaşıyoruz ama meclislerimizin kültür komisyonları yok

Bunun dışında meclislerde komisyonların nicel ve nitel olarak gelişmesi gerekiyor. Her diplomasi komisyonu bulunduğu alanda yerelde ki tüm sivil toplum, siyasi partilerle ilişki içinde olarak çalışma yürütmesi gerekiyor. Her ülkede genel, yerel seçimler yapılıyor bunun için uzun süreli hazırlık yapmak ve beş on kişiyi seçimlere hazırlamak gerekiyor. Bunun için Avrupa'da yetişmiş yüzlerce insanımız var. Seçimlere bir iki ay kala değil iki, üç yıl önceden hazırlık yaparak bu seçimlere hazırlanmalıyız.

Meclislerde dış ilişki komisyonu geliştirmek zorundayız. Sürekli bir komisyonda çalışma koşulları yoksa belli işler için kısa süreli her yurtseveri bu çalışmaya dahil etmek gerekir. Diplomasi çalışması yürüten arkadaşlarda geçmişin alışkanlıkları aşılmıyor, kendini meclisin, federasyonun dışında bürolarla tanımlıyor, bu oldukça yanlış bir yaklaşımdır. Dış ilişkilerin örgütleneceği yer meclis ve federasyonlardır.

Avrupa örgütlenme çalışmaları Kültür çalışmaları üzeri geliştirildi, birçok devrimci kadro kültür çalışmalarından mücadeleye katıldı. Bugün tüm ülkelerde, bölgelerde kültür çalışmaları neredeyse durmuş durumdadır. Kültürel soykırım yaşıyoruz, meclisin kültür komisyonu yok. Kültür çalışmaları hem zihniyet, hem diplomasi, hem de örgütlenme çalışmasıdır. Hiçbir çalışma belgesel ve sinema kadar örgütlenmeye etki yapmaz. Bugün dışarıda Rojava Devrimi üzerine, kadın mücadelesi üzerine belgeseller, filmler yapılıyor, büyük kazanılarda elde ediyorlar, bu belgesel ve filmler hiçbir zaman bizi tam olarak yansıtmıyor, batı bakış açısı ile görmek istediklerini

yansıtırıyor. Bu açıdan bizim kendi belgesellerimizi, filmlerimizi yapacak çalışmalar yürütmeliyiz. Her ülkede belgesel yapacak insanlarımız vardır, sinemaya ilgili olan yurtseverlerimiz var, her alan yönetimi bu tür çalışmalarını desteklemeli, örgütlemeli, gelişmesi için perspektif oluşturmali. Kültür komisyonları sadece müzik ve folklor değil belgesel, sinema, resim gibi birçok alanda çalışma yürütmeleri gerekir. Yarım asırlık mücadelemizin binlerce yaratımı olmasına rağmen bunu sanata, edebiyata, müziğe, resime, tiyatroya, sinemaya, belgesele dönüştüremiyoruz. Bu konuda doğru dürüst politika üreten tek bir meclis bile yoktur. Kültür çalışmaları aynı zamanda muazzam düzeyde halk diplomasisi geliştirir. İyi organize edilmiş bir konser, bir folklor gösterisi, bir belgesel tanıtımını yaratacağı etkiyi hiçbir görüşme ve lobi yaratamaz. Her alandaki kültür komisyonları sadece bizim kitlemize değil bulunduğu ülkenin halkına dönük özgün etkinlikler geliştirerek Kürt halkını, mücadelesini dünyaya tanıtmalıdır. Kültür politikası olmayan bir meclis zaten meclis olma vasfını yitirmiştir.

Şimdiye kadar ülke federasyon kongreleri yapılırken eş başkanlar ve iki yardımcı seçiliyor, denetleme ve disiplin kurulları seçilerek kongreler tamamlanıyordu. Ülke eş başkanlarının çalışacağı bir koordinasyon ve boyutlar yönetimi yoktu. Ülke federasyon ve ülke toplum merkezleri yeni dönemde boyutlar koordinasyonu oluşturacak, ülke eş başkanları iki yardımcı, her boyut koordinesinin içinde yer aldığı ülke koordinasyonları oluşturulacaktır. Böylece boyutlarla sürekli bir çalışma sistemi sağlanacaktır. İdeolojik kadro, gençlik ve kadın yapıları da bu koordinasyonda yer alacaktır. Bu işleyiş temelinde koordinasyon üyeleri eş başkanlarla birlikte tüm boyutları koordine edecektir.

Değişim ve dönüşüm yaratacak uygulamalar geliştirmeliyiz

Konfederal sistemin yasama, yürütme, yargı ayakları vardır. Sistem inşasında örgütlenmesi gereken disiplin, barış-uzlaşma ve denetleme kurullarının hepsi oldukça teknik kalmıştır. Yaşanan her soruna barış-uzlaşma, disiplin kurulları bakmalıdır. Suç, ceza hepsi bu kurulların yapması gereken işlerdir. Yürütme organları idari tedbir alabilir ama ceza, görevden atma gibi konularda karar alamazlar. Verilen disiplin cezalarının, uzaklaştırmaların zamanı süresi net olarak belirlenip belli bir arşiv oluşturularak

bir hafıza oluşmalıdır. Sistemimizde cezalandırmak yoktur esas olan değiştirmek, dönüştürmektir. Değişim ve dönüşüm yaratacak uygulamalar geliştirmek zorundayız. Her sorunda uzaklaştırma, atma bizim yaklaşımımız olamaz esas olan değiştirmek, sistemimize kazandırmaktır. Disiplin kurulları, barış uzlaşma komisyonlarının içinde olmadığı hiçbir toplumsal soruna girilmemelidir. Bizde yürütme her soruna müdahale etmeyi kendinde hak görüyor. Yargı, disiplin, barış-uzlaşma alanına yürütmeler müdahale edemez. Bu kurumlar tarafsız, halkın kabul ettiği, doğal önder konumunda olan insanlardan seçilmelidir. Bu kurumların onaylamadığı hiçbir suç-ceza uygulaması geçerli değildir.

Meclisler genel politikayı belirler belirlenen politikalar temelinde yapılacak işler belirlenir daha sonra işi yapacak komiteler kurulur, ne kadar iş varsa o kadar komite kurulur. İşler yerine getirildikten sonra komiteler dağılır. Bu tarz çalışma komiteleri uzman, iş yapacak kişilerden oluşur. Bir toplum merkezinin tamiri yapılacaksa bir mühendis gurubu, mütahit gurbundan komite oluşur, bir hukuksal sorunla ilgileniliyorsa avukatlar komitesi ile iş yapılır, bir kooperatif kurulacaksa ekonomiden anlayanlarla komite kurulur.

Avrupa meclislerinde en etkili komisyon olan örgütlenme komisyonları ise gelişme yaratmaktan uzak, kendini tekrar eden adı örgütlenme olan ama tek bir kişi bile örgütlemeyen bir komisyon durumundadır. Bir tarafta belli işleri yürüten bir tarafta çalışmaların gelişmesine engel olan dar, statükocu bir tarz bu komisyonların temel özelliği olmaktadır. Örgütlenme yapılmadığı gibi yayın-aidat ve diğer çalışmada ciddi açılımlar yapamayan, kendini tekrar eden bu komisyonun yeniden yapılanması, kendini tüm alanlara yayması, nicel ve nitel düzeyinin yükseltilmesi gerekiyor. Dağıttığı yayını bile okumayan kendinden memnun bir örgütlenme komisyon tarzı vardır. Örgütlenme komisyonlarını ciddi anlamda yeniden yapılandırmadan meclislerde ciddi gelişmeler yaratamayız. Konferanslarımızın önemli bir gündemi bu komisyonların yeniden yapılanması olmalıdır.

Her meclis kendi basın komisyon birimini oluşturmali

Ülke meclisleri ile birlikte merkezi eylem biçimlerini de gözden geçirmemiz gerekiyor. Merkezi eylemler ne kadar güç veriyor, ne kadar gücün açığa çıkmasına engel oluyor bu ko-

nuda ciddi bir yapılanmaya ihtiyaç vardır. Merkezi eylemler hem çok maliyetli hem de kitlesel olarak katılımı zayıflatan eylemlerdir. Güç gösterisi olarak merkezi eylem anlayışı yanlıştır, potansiyelimiz var her yerde güçlü eylemler yapabiliriz. Bu açıdan önümüzdeki dönemde merkezi eylemleri en aza indirmek temel yaklaşım olmalıdır. Avrupa onlarca ulus devletten oluşuyor, her ülke kendi çapında merkezi eylem, festival, şölen ve etkinlik yapması daha doğrudur. Meclisler her ülkede kendi kültür haftalarını, ülke festival kararlarını alabilirler, bu tarz bir çalışma çok yönlü perspektif, çok farklı pratikler ortaya çıkartacağından önemli bir zenginlikte yaratacaktır.

Çağımız bir iletişim çağıdır, muazzam iletişim olanakları ortaya çıkmıştır, her bireyin bir televizyon, gazete tirajı kadar etki gücünün olduğu bir dönemdeyiz. İletişim ve medya imkanları doğru kullanıldığında her türlü toplumsal duyarlılık yaratılabilir, toplum bilinçlendirilir, bilgi sahibi kılınır, sürekli olarak alternatif bilgi ve propaganda üretilebilir. Sanal medya çok geniş çevrelerde kullanılan temel iletişim gücü oldu. İnternet sayfaları, Tweettir, Feacesbook, instgram, youtube gibi yapılar dev iletişim olanakları ortaya çıkardığı gibi ciddi bir manipülasyon ve bilgi kirliliğinin üretildiği alanlar da oluyor. Bu geniş iletişim araçlarına belli eleştirilerimiz olsa da yeni iletişim alanlarını kullanmayacağımız anlamına gelmez. Sanal medyaya alanını en geniş biçimde kullanmak değerlendirmek örgütsel, ideolojik ve eylemsel çalışmalar açısından oldukça önemli olmaktadır. Her meclis için bir internet sitesi, email, sosyal medya hesapları, her ülkenin youtube tv kanalını inşa etmeliyiz. Basın merkezi olmayan bir meclisin artık yeni dönemde tüm topluma ulaşması mümkün değildir. Son dönemde pratiğimizde de ortaya çıkan bir eylemin propagandası sosyal medyada güçlü yapıldığında eylemler güçlü geçmekte, örgütsel çalışmalara ilgi artmaktadır. Meclisler yaptığı her çalışmayı kendi medya platformlarında paylaşarak ilgi odağı olmayı esas almalıdır. Bu açıdan toplumu aydınlatma ve bilinçlendirmede her meclis bünyesinde basın komisyonlarının kurulması, gerekir. Teknik donanım ihtiyacının karşılanması çalışmalarımıza ciddi katkılar sağlayacaktır.

Meclis çalışmalarını büyütmek geliştirmek en temel görev olarak önümüzde durmaktadır. Yapılması gereken toplumsal ihtiyaçlarımızı tespit etmek, örgütsüz tek bir birey kalmayacak şekilde insalarımızın meclislerde yer almasını sağlamak, söz ve karar mercilerine ortak etmek olmalıdır.

Önder Apo'nun Demokratik Uygarlık Manifestosu Savunmaları Bir Dünyadır. Yaşanacak Ne Varsa Orada Vardır

Dilzar Dilok

Özgür yaşamın ve hakikatin arayışçıları, arayışları uğruna büyük emek ve bedel vermeye de kendilerini hazırlarlar. Kendini hazırlama süreci, özünde ilk öğrenmeler düzeyinde de olsa özgür yaşama adım atmak, hakikatle yaşama kararlılığında yaşamın bağrına dönmektir. Amargi denilen kavramın özü bu eylemde ortaya çıkar. Özgür yaşama ve hakikate dönüş Kürt gerçeğinde anaya dönüş ile özdeşir. Böyle bir arayış yolculuğunda varlık inşasını gerçekleştirmek, başlı başına devrim sürecini başlatır. Varlığını sorgulamaya, varlığın fiziki ve ruhi yanının ayırımına dair soruları sormaya başlayan her birey, var olmanın özgür olmakla aynı anlama geldiğini bilir. Doğmak, özgür olmaktır. Var olmak özgür olmaktır, farkında olmaktır. Varlık unutmamaktır, unutulmaya direnmektir. Zamanın ve olguların doğal akışına aktif olarak katılmaktır. Zamanın ve olguların arasındaki bağı, tarihsel, toplumsal ve kültürel ilişkiyi, bağı görebilmek ve bu bağın içinde varolabileceğini sezebilmehtir. İnsan olmak ancak böyle mümkün olacaktır. Önder Apo, varlık olarak insanı diğer canlılardan, dahası bir alt tür olan hayvandan ayıran en temel özelliğin kendi zamanının dışındaki zamanı, öncesi ve sonrasını yaşayabilmesi olduğunu belirtir. Hakikatin birinci kuralı şudur: "Yaşamı kavramak isteyen insan dışında, her canlı-cansız varlık sadece kendi anlarını yaşayabilir."

Tüm insanlık tarihi, yaşamı-evreni anlama, kavrama üzerinden tanımlanabilir.

İnsan, yaşamı kavramak isteyen bir canlıdır. Her canlının, her varlığın yaşam içinde bir yeri, anlamı vardır. Her canlı, evrenin onlara verdiği sınırı yaşar. Bu sınırları genişletme durumları ya yoktur, ya da çok azdır. Buna rağmen insan evren içindeki anlamı ve yerini kavramak ister. Kavrama eylemi, her insan yaşamının bütününe yayıldığı gibi insanlık yaşamının da bütününe yayılır. Tüm insanlık tarihi, yaşamı-evreni anlama, kavrama üzerinden tanımlanabilir. Özelden düşün insanlarının yarattığı tarihsel birikim, bu tanımın kapsamlı anlatışıldır. İnsan, bu kavrama uğraşı ile evrende kendine verilen sınırları zorlar, değiştirir. Değişim sürekli ileriye doğru olamayacağından kiminde kendine verilen sınırları daraltır, kiminde de genişletir. Her insan hür doğmasına rağmen ortaya çıkan kölelik süreçleri ile özgürleşme süreçleri bunları tanımlamak için hazine değerindedir. İnsanı verili evrensel koşullardan ayırarak kölelik ya da özgürlük koşullarına yönelten, özünde yeniden yaratan da işte bu kavrama uğraşının sonucu olarak meydana gelir. Kavrama sonucunu oluşturan eylem, en temelde düşünce eylemidir. İnsan, düşünce yoluyla tüm canlılardan ayrıldığı gibi, düşünme yoluyla kendine evren içinde yeniden bir anlam-yer yaratır. Kendini değiştirebildiği oranda da içinde yer aldığı, parçası

olduğu evreni değiştirir. İnsan, düşünerek tanrısallaşabilir. Düşüncenin aşamaları, boyutu ve ulaştığı sonuçlar insanı tanrısal düzeye taşıyacak temel eylemliliktir.

Düşünen insan özgürlüğe en yakın insandır.

Düşünce bir insan eylemidir. Ancak bugün dünyada yaşayan milyarlarca insanın yaptığı-yaşadığı günlük düşünceleri bu kapsamda belirtmiyoruz. İnsanlık tarihinin yarattığı, ana-baba ve toplumsal ilişkiler yoluyla öğretilen,

bilim insanın beynini geliştirmemekte, bazı insanların gelişen beyinlerinin yarattığı ürünlerin sonucu olarak insanların beynini uyuşturmaktadır.

Çağımızda en kutsal insan eylemi düşünmektir. Düşünmek ibadetten daha kutsaldır. İbadetlerin en kutsalı desek daha güzel olabilir. Alaha ibadet etmek isteyen dindar Müslümanların gerçekten sevap kazanmak istiyorlarsa düşünme eylemini geliştirmeleri gerekmektedir. Öyle ki, tanrıya atfedilen insan tanımları, insana dair dinsel güzellemeler bugün yerlerde sürünmektedir. Bu tanımlara bir değer vermek isteniyorsa tüm dinler,

sanını yaratmıştır.

Tüm bu yaratımlar Önder Apo'nun kendinde yarattığı, bizim ise kendimize örnek aldığımız, kendimizde gerçekleştirmeye çalıştığımız ve Kürt halkı için de en uygun olan yaşam tarzı olduğuna kanaat getirdiğimiz yaşam tarzının gereği eylemlerdir. Ancak Kürt insanı olarak düşünmeye yatkınlığımız son iki yüzyıllık hegemonya ve soykırım sistemlerinin şekillendirdiği düzeyde kalmıştır. Adeta cüceleşmiş beyinlerle yaşamı kopyalayan, hatta önüne konulan kopyayı dahi yeterince yaşayamayan bir sonuç ortaya çık-

farklı kılmıştır. Büyük emek sahibidir. Tarlada kızgın güneş altında en fazla emek vererek Harran güneşinin kavuruculuğunu serinleten anlamlara ulaştırmanın büyük sınavını geçmiştir. Bir yudum soğuk suyun kıymetini bilmekten, bir avuç bulgurun tadını almaya kadar, yaşamın derinliğini görerek düşünmeyi, sorgulamayı ve zamanının ötesine ulaşabilmeyi bir alışkanlık haline getirmiştir. Şüphesiz böyle düşünmek, yaşama böyle bakmak, böyle sorgulamak büyük emek, büyük bedel ve krizli bir duruş gerektirir. Yerinde duramayışın akışkanlık halinde oluşunu gerektirir. Önder Apo tüm bunları yaşayarak, özgür Kürdistan, özgür evren, özgür yaşam, özgür kadın ve özgür erkek tanımlarına ulaşmıştır.

Kürt insanı için en zor olan düşündürmektir.

Böyle bir Önderliğin İmralı koşullarında olması, PKK hareketi olarak bizlerde ve tüm PKK militanlarında büyük bir etki yaratmıştır. Adeta kadervari bir algıya yönelik ortaya çıkarmış, esaret sürecinin yarattığı öfke, acı, yönünü nereye vereceği belli olmayan bir algı biçimi yaratmıştır. Önder Apo Kürt insanını, hele de kendi arkadaşlarını, yarattığı militanları iyi tanımaktadır. Önderliğimizin İmralı'da ortaya çıkardığı Demokratik Uygarlık paradigması çıkışı, ilk başta PKK'ye ve PKK militanlarına yeni bir evrenin kapılarını açan, içinde bulunulan devrim koşullarındaki tüm

Önderliğin İmralı süreci insanlığın en acılı, zorlu ancak en başarılı fikirsel doğuşlarından biridir. Kuşandığı tek silah beyni ve yüreğidir. Prometheusvari direniş adlandırması, her gün onu yok eden, ciğerini yiyerek onu tüketmeye çalışan bir canavar karşısında, elleri kolları bağlı da olsa her gün kendini yenileme, hücrelerini yeniden yaratma gücü gösterebilmesi, Önderliğimizin devrimciliğini çağın ve dünyanın tümüne mal etmiştir. Hegemonyanın Önderliğimize dair yaşadığı paradoks da "daralttıkça genişleyen" ve "sıkıştırdıkça büyüyüp çoğalan" gerçeğine uygun bir şekilde somutlaşmıştır. Bu anlamıyla, İmralı sistemine karşı en büyük savaşı Önder Apo vermiş ve İmralı sistemi karşısında en büyük zaferi Önder Apo kazanmıştır.

alışkanlık haline gelen beyinsel-bedsel faaliyetleri düşünme eylemi olarak adlandırmaya gerek yoktur. İnsanın başka insanlardan gördüğü, öğrendiği, günlük ihtiyaçlarını giderme ve varolma temelinde yaptığı faaliyetleri planlaması da düşünme sayılmaz. Acıkan insanın kalkıp yemek yapması, ne yapacağını düşünmesi ve planlaması basit günlük edimlerdenidir. Şüphesiz bu da bir düşünce gerektirir ancak bizim sözünü ettiğimiz düşünce eylemi, insanın düşünerek kendini yeni ve başka bir varlık olarak varetmesidir. Günlük karı-koca ilişkileri düşünme gerektirmez, ancak aşk, gerçek anlamda var ise, bir düşünme eylemidir. Bu anlamda ortaya koyduğumuz fark, yeni yaratmak kadar varolanın dışına taşmak amacını taşımaktadır. Ancak bu tarz düşünme insan türünün herhangi bir üyesini bambaşka bir üye yapar, yani tanrılaştırır. Bugünkü yaşam tarzlarına, sıkça söylendiği gibi kapitalist modernitenin insanı robotlaştıran sistemine baktığımızda, yapılan birçok şeyin insanın beyin hücrelerini harekete geçirdiğini söylemek zordur. Bu anlamda, gelişen teknik ve

tüm felsefeler, tüm edebi akımlar, tüm sosyolojik yöntemler düşünülmesi ve düşünmeye sevkettirir. Düşünen insan özgürlüğe en yakın insandır. Özgür düşünen insan, özgür yaşayabilir. Özgür düşünen ve ona biçilen sınırları aşarak kendi varlığı, varoluşu hakkında kendisi karar verebilen ve bu özelliği vesilesiyle başka insanları etkileyen, harekete geçiren insan, tanrısalığa ulaşan insandır. Önderlik uluslararası komployla esaret altına alındığında hiçbirimizin aklının ucundan bugünkü paradigmamız geçmedi. Düşüncemizin sınırları çelikten duvarlar gibiydi ve böyle bir şeyi hayal bile edemedik. Hayal edemeyeceğimiz gibi Önderliğin bu duvarların arasından nasıl çıkacağını da hayal edemedik. Önder Apo'nun İmralı'dan yaptığı ilk açıklamalar sonrasında gelişen tartışmalar, Kürt halkı olarak, sosyalist camia olarak, Kürdistan özgürlük hareketi PKK olarak "düşünme"ye ne kadar yakın olduğumuzu göstermiştir. Kuşkusuz çağın Kürdistanı irade haykırışı olarak PKK büyük bir düşünme devrimi yaratmıştır. Düşünen, varlığını sorgulayan ve varlığına yeni anlam biçen Kürt in-

miştir. Böyle bir yaşam tarzına Önder Apo'nun ilk müdahalesi düşünmek olmuştur. Sorgulamak, düşünmenin en radikal, aslında en temel-sade tarzıdır. Radikal olması verili olanı kabullenmemesinden ve karşıtlık barındırmamasından kaynaklanmaktadır. Karşıtlık temelinde olmasa da, en sade ve gerekli olan sorgulama tarzı, iyi, doğru ve güzel yaşamın şartıdır.

Önder Apo, iyi, doğru ve güzel yaşamın nasıl olması gerektiğini küçük yaşlarda sorgulayarak sistem sorgulamasına ulaşmış, bu anlamda ona biçilen sınırları henüz çocukken yırtıp atmıştır. Bu eylem Önderliğimizi büyük sınavlara, zorluklara itmiştir. Çocuk yaşta ayakları üzerinde durmak zorunda olması, kendini önce kendine, ana-babasına kanıtlaması, kabul ettirmesi gerekmesi ve bu gereklilik büyük bedellere yol açmıştır. Önderliğimizin giderek okul yılları, eğitim alması, yeni şeyler öğrenmesi, köy yaşamında çocuklar içinde en iyi olması, hayatla yarış halinde olması ve verili olan her tür yaşam emaresini kesinlikle sorgulayarak aşması, onu tüm zamanlarda herkesten

koşulsuzluklarda devrimin bambaşka boyutunu düşünmeye zorlayan bir çağrı, emirdir.

Kürt insanı için en zor olan düşündürmektir. Şüphesiz Kürtler Ortadoğu'nun önemli bir halklarından. Tarihte ar-yenik devrimler gerçekleştirmiştir. Büyük medeniyetlere öncülük etmiş, büyük kültürel birikim yaratmışlardır. Şarkılar, türküler, oyunlar, dil ve daha sayamayacağımız kadar yaratım elbette düşüncenin ürünüdür. Ancak Kürtlerin ulaştığı yaşam düzeyi, merkezi uygarlıkla birlikte gelişen hegemonyalar karşısında özgür yaşamın inşa edilemeyeşi, özellikle de kapitalist modernite sürecinde adeta köle koşullarda yaşamaya zorlanması ve bu koşulları aşamayışı, Kürtleri son iki yüzyıl içinde cüceleşmiş bir duruma getirmiştir. Kürdistan coğrafyasının genişliği, renkliliği, ırmakları-dağları-ovaları ve müthiş verimliliğiyle toprağı, Kürtlerin içinde bulundukları özgürlükten uzak yaşam tarzını katlanılır kılmıştır. Bir anlamda da kendi yaşamını idame ettirdiği oranda özgürlük kavramını sorgulamaya ihtiyaç duymamıştır.

Savunmalarda her yaştan insanın okuyup anlayacağı bir tarz vardır. Adeta yıllar önce söylediği “herkes içinde gömülü insanı bende bulur” söyleminin bir kez daha yenilenerek, düşünsel devrimi zirveye çıkararak somutlaşması yaşanmaktadır. Savunmalar bir dünyadır. Yaşanacak ne varsa orda vardır. Devrim, direniş, savaş, sanat, güzellik, kadın, evren, yaşam, toprak, güneş, ateş, insan, anlam, canlılık, tarih, ahlak, iyilik, bilgi hem de sonsuzca. Neye ihtiyacımız varsa orada vardır. Özgür yaşamak istiyorsak buradan başka yöne yüzümüzü dönmeye ihtiyacımız yoktur.

Yanıbaşında, bir yanda yersiz yurtsuz Türk boyları varken, bir yanda su ile serabı özdeşleştiren, islâmın fetih savaşlarıyla kendine çıkış yolu bulabilen, cennet vaadedilen çöl Arapları varken, ve Kürtlerin ülkesi onların cennet olarak tüm kutsal kitaplarda tanımlanmaktayken, Kürtler bir arayış içine girme gereği duymamışlardır. Kürtler, tüm dünyanın cenneti olan Kürdistan'da yaşamaktadır. Toprağı ekip biçmekte, bağlar, bahçeler, meyveler, ürünler, ırmaqlar ve sayamayacağımız kadar zenginliğiyle cenneti avuçlarının içinde tutmaktadır. Ancak çağ, bunun ötesinde bir yaşam tablosu çizmiştir ve Kürtlerin bunun ötesine gerek duymaması, onların mevcut yaşamlarını da geriye çekmektedir. Artık cennet onlara yetmemektedir, cennete göz koyanlar kadar cenneti cehenneme çevirenler, cenneti kirletenler vardır. Ve Kürtlerin tüm bunlara katlanması da Kürtlerin paradoksu olmuş, kendi cennetlerinde bir cehennemi yaşar duruma gelmişlerdir. Tüm bunların 19. yüzyıl ile birlikte değişen bölge-çağ ve dünya gerçekliğine paralel olarak değişmesi gerekirken Kürtler açısından değişmemiş olması, Kürtlerin düşünce dünyasıyla ilgilidir.

Çağın Kürtleri getirdiği düzey onları düşünmeye zorlamıştır. Önder Apo 20. yüzyılın son çeyreğinde, 1970'lerden başlayarak, tüm Kürtler için, tüm Kürtlerin yerine düşünmek durumunda kalmış ve bunu başarmıştır. Bu düşünme eylemi Önder Apo'da bir tarz haline gelmiştir. Savunmaları okurken düşünce şelalelerine maruz kaldığımızı, not almaya kalktığımızda neredeyse savunmaların tamamını not olarak yazdığımızı görürüz. Önder Apo düşüncesi işte budur. Düşünmek onda olağan insan eylemi haline gelmiştir. Onun düşünme eylemi öyle bir düzeydedir ki, savunmalardan sonra büyük düşünsel devrimler yaptık. Adeta bir aydınlanma, rönesansı yaşadık. Başta PKK olmak üzere tüm Kürtler bunu yaşadı. Son yıllarda, o da çok az bir düzeyde dünyaya anlatabildiğimiz için, dünya aydınları da Önderliğin yarattığı düşüncelerden yararlanmakta, örnek almakta, bunu dillendirmektedir. İmralı tecrit koşullarında beş dakikalık bir koşulu devrime dönüştürmesi, Önder Apo'nun düşünce devrimini anı anına yaşamasıyla ve yansımasıyla ilgilidir. Önder Apo'da düşünce bireysel bir eylem değildir, düşünce özgür olmalı, özgürleştirilmeli ve düşünce paylaşılmalıdır. Böyle değilse düşünce eylemi olamaz.

Önder Apo her şeyden önce Kürdün özgür düşüncesinin, özgür iradesinin benzersiz somutlaşmasıdır. Çünkü özgür bir insan olarak düşünce devrimcisidir. Tüm yaşamı, bu tarzda düşünceyi en temel ve devrimci eylem olarak yaşamın merkezine koymasıyla doludur. İmralı süreci de komplocuların kendisine dair tüm düşüncelerini yok ederek, boşa çıkararak, Önderlik gerçeğini yoketme girişimlerine karşı, kendini yeniden ve en özgür haliyle yaşatma kararı alarak, bu kararın düşüncesinin eylemselliğini yaparak, hiç kimsenin aklına gelmeyen, hayal dahi edilemeyen düşünüp somutlaştırarak bir düşünsel doğuş mekanına dönüştürdü.

Önderliğin İmralı süreci insanlığın en acılı, zorlu ancak en başarılı fikrîsel doğuşlarından biridir. Kuşandığı tek si-

lah beyni ve yüreğidir. Bundan öte kendini savunacak, yenileyecek, tanımlayacak, özgürleştirecek bir silahı, malzemesi yoktur. Prometheusvari direniş adlandırması, her gün onu yok eden, ciğerini yiyerek onu tüketmeye çalışan bir canavar karşısında, elleri kolları bağlı da olsa her gün kendini yenileme, hücrelerini yeniden yaratma gücü göstermiş, Önderliğimiz bu düşüncelerini dünyanın tümüne mal etmiştir. Hegemonyanın Önderliğimize dair yaşadığı paradoks da “daralttıkça genişleyen” ve “sıkıştırdıkça büyüyen” gerçeğine uygun bir şekilde somutlaşmıştır. Bu anlamıyla, İmralı sistemine karşı en büyük savaş Önder Apo vermiş ve İmralı sistemi karşısında en büyük zaferi Önder Apo kazanmıştır.

Önderlik, İmralı esaret koşullarında yaptığı düşünce devrimini 5 ciltlik savunmalarında toplamış ve “Demokratik Uyarlık Manifestosu” adını vermiştir. Her bir cildi bir manifesto kapsamındadır. Ele alınışı, sonraki zamanı da düşünen, ele alan ancak bir sonraki zamana hiçbir eksiği bırakmayan, ertelemeyen bir yaşam anlayışı ile örül-

myıla oluşturan bir evrensel bakış açısı yaratılır.

Verili olana bel bağlanmadığından kaderciliğe yer verilmez. Özgürlüğün zirvesi savunmaların tüm bölümlerinin ruhundadır. Aynı zamanda hiçbir şey kendi halinde kendi akışına bırakılmaz. Özgürlüğün disiplin gerektirdiği her sırda görülür. Kapitalizmin planlaması sonucu yaratılan İmralı zindanında kapitalizme en büyük darbeyi vurur. Kapitalizmin aklına-beynine vurulan darbeler, çağın bilgi-bilme-anlama-hissetme olgularında bir yıkım başlatır. Bugün tek bir cümlemin dahi dışarı çıkmasına izin verilmediği ağırlaştırılmış tecrit koşulları, tek bir cümlemin gücünü düşmanın çok iyi biliyor olmasından kaynaklanır.

Savunmalarda her yaştan insanın okuyup anlayacağı bir tarz vardır. Adeta yıllar önce söylediği “herkes içinde gömülü insanı bende bulur” söyleminin bir kez daha yenilenerek, düşünsel devrimi zirveye çıkararak somutlaşması yaşanmaktadır. Savunmalar bir dünyadır. Yaşanacak ne varsa orda vardır. Devrim, direniş, savaş, sanat, güzellik,

bu hastalıktan dolayı anlam, duygu, düşünce konusunda hissizlik, yetersizlik yaşayanların savunmalardan almasını bilmeyeceği kesindir.

Önder Apo'nun İmralı sürecinde geliştirdiği düşünce devriminin önemi, bu değişimi kendi üçüncü doğuşu olarak tanımlamasıdır. Toplumsal gelişmeler toplumlar belli bir düzeyde hazır olduklarında gerçekleştirilen, patlamalar olarak ortaya çıkarlar. Kürdistan gerçeğinde bu farklıdır. Çünkü Önder Apo vardır. Ve Önder Apo, toplumda belli düzeyde gelişimin hazırlığının yapılmasına, düşmanların, soykırımcı sistemlerin izin vermediğini, süregelen bir şekilde toplumu yok sayarak, katledeyerek, kültürel soykırımdan geçirerek, kültürel birikimlerini çalarak, şarkılarını, türkülerini, oyunlarını, govendlerini, aklını, yüreğini, emeğini ve bir bütün benliğini çalarak toplumda birikim oluşmasını engellediğini bilir. Soykırımcıları tanımaktadır. Bundan dolayı da Önder Apo'nun İmralı'da gerçekleştirdiği düşünce devrimi, kendinde somutlaştırdığı tarihsel toplum gerçeğinin gün ve ge-

dan dolayı savunmaların okunması hem Kürtler içinde hem de bölge insanlarında farklı yansımalar yaratmıştır.

Savunmalarda öyle bir ruh vardır ki okuyan herkesin kendisini içinde bulduğu bir anlam deryasıdır

Felsefe-düşünce tarihine baktığımızda bu tarz üretimlerin büyük polemiklerle, karşıt görüşlerle boşa çıkarılmaya çalışıldığını görürüz. Önder Apo savunmaları böyle olmamıştır. Bu konuda savunmaları okumamış olan kimi cılız sesler çıkmışsa da, karşıt görüşler, polemikler, boşa çıkarıcı basit söylemler olmamıştır. Hızlılık ve müsveddesini yazma imkanı dahi olmadan tek elden yazılan savunmaların böyle bir anlam-düşünce devrimine yol açması, özgürlükte müthiş bir yükseliş yaratması, tüm Kürdistan parçalarında coşkun ırmak akışlarına yol açması, savunmalarda ortaya konan düşüncelerin rafine olmuştğunu göstermektedir. Önder Apo düşünceleri İmralı'da öylesine rafine olmuştur ki, yazdığını düzeltme, yeni cümleler kurma fırsatı-imkanı olmasına rağmen en sade, en güzel, en derinlikli, hissiyatla yüklü cümlelerle örülmüştür. Öyle bir ruh vardır ki savunmalarda, okuyan herkesin kendini içinde bulduğu bir anlam deryasıdır demek yerindedir.

Böyle bir anlam deryasına Kürt toplumunun cevabı büyük olduğu kadar Kürdistan özgürlük gerillalarının, PKK'nin karşılayışı da büyük olmuştur. Savunmaların ortaya çıkardığı demokratik dönüşüm ve demokratik uygarlık çözümü konusu, bilindiği gibi kendini ilkel milliyetçi temelde Kürtlük tanımlarından kurtaramayan kadrolarda büyük zorlanma yaratmış, kimileri bunu aşamamış ve savrulmuştur. Ancak bu tarz savrulmalar kısmi düzeyde olmuştur. Bu savrulmaların özünde de farklı düşünsel eğilimlerden ziyade, Önder Apo'ya anlam vermede, Önderliği klasik hiyerarşik zihniyet temelinde bir otorite olarak görme yetersizliği vardır. Bu durum, kuşkusuz Önderliğe eksik yaklaşmayı, doğru ele almamayı ve Önderlik gerçeğinden gerektiği kadar alamamayı getirir. Bu bakış açısının getirdiği, sağlam tutunamamanın sonucu olarak fırtınada düşmeler olması kaçınılmazdır. Ancak kadro bileşiminin tamamı, savunmaları anlamının Önderlik gerçeğine bağlılığın gereği olduğu inancıyla hareket etti. Bu inançla, büyük bir çaba, emek vererek, tüm zamanını ayırarak, gücünün sınırlarını zorlayarak savunmaları anlam, anlamak için altyapı oluşturma eylemine girişti. Eğitim, aydınlanma, zihniyet dönüşüm seferberliği başlatıldı. Bu seferberlik aslında 5 ciltlik savunmaların öncesinde, henüz Sümer Rahip Devletinden Halk Cumhuriyetine Doğru isimli 2 ciltlik savunmalar partiyeye ulaştığında başlamış ve önemli gelişmeler yaratmıştı. Yüzlerce eğitim devresi ve araştırma grubu oluşturulmuş, yüzlerce belki de binlerce kitap hazırlanmış ve PKK kadrolarına sunulmuştur. Öyle bir zihniyet dönüşüm seferberliğidir ki, adeta Kürtlerin yüzlerce yıllık birikmiş enerjisini açığa çıkararak gürül gürül akan bir çağlayan ortaya çıkarmıştır. Tabi bunu yapan, Önder Apo'nun düşünsel gücü ve düşünce yaratan gücüdür.

PKK kadro yapısının önemli bir kısmı aydın-tahsilli Kürt gençlerinden oluşmaktaydı ve bunun avantajları da vardı ancak savunmalar öyle bir dünyanın kapılarını açmıştı ki, herkes bil-

üstür. Kendini çağ içinde görmekten öte, sonraki çağları görebilen, sonraki çağlardaki insan gerçeğini görebilen, sonraki çağlarda sistemleri-zihniyet çatışmalarını, sonuçlarını görebilen bir düşünce sistematizasyonu bu manifestolarda görüyoruz.

Önder Apo, tek bedende milyonlarca defa yaşamış, anlamış ve hissetmiş bir toplumsal varoluştur

Savunmaların en önemli yanı, düşüncelerin verili olandan radikal bir tarzda kopmuş olmasıdır. Tarihten kesinlikle kopmaması, tarihselliği anı anına yaşaması, toplumdan hiçbir şekilde kopmaması, bireyin ancak toplumsal olabildiği, toplumsal düşünebildiği oranda birey olabileceği gerçeği her an karşımıza çıkar. Yaşanmış olan hiçbir şey inkar edilmez. Yaşamın her anına, her zerresine anlam verilir ve bu temelde yeni yaşamın anlamı örülür. Salt anda yaşama hastalığına düşülmez. Anın özgürlüğünü tarihsel anla-

kadın, evren, yaşam, toprak, güneş, ateş, insan, anlam, canlılık, tarih, ahlak, iyilik, bilgi hem de sonsuzca... Neye ihtiyacımız varsa orada vardır. Özgür yaşamak istiyorsak buradan başka yöne yüzümüzü dönmeye ihtiyacımız yoktur. Salt bu çağın değil sonraki çağların da ihtiyacını karşılayacak kadar büyük ve engindir savunmalar denizi. Kürtlerin yaşama dair her şeyi, demokratik ulusun diğer bileşenlerinin de yaşama dair çok fazla şeyi bulabileceği bir anlam denizidir.

Nasıl savaşaacağımızın, nasıl yaşayacağımızın, nasıl direneceğimizin, nasıl düşüneceğimizin, nasıl ahlaklı olacağımızın, nasıl anlamlı duygulara sahip olacağımızın cevabı savunmalarda fazlasıyla vardır. Almasını bilene bu cevaplar yeter de artar bile. Ancak almasını bilmeyen için bir şey belirtmek zordur. Yediği birbirinden güzel yemeklerin tadını alamayan hastalıklı kişiler almasını bilemezler. Sistem hastalığına tutulmuş olanlar, bu savunmalardan almasını bilmez. Kapitalizmin herhangi bir hastalığına yakalanmış olanların,

lecek bağlamında ele alınarak özgür yaşama odaklanması şeklinde olmuştur. Milyonların yaşamasını öngördüğü devrimsel düzeyi kendi benliğinde yaratması, milyonlarca defa kendini değiştirip dönüştürmesi, milyonlarca defa yaşaması, görmesi, bilmesi, tecrübe edinmesi, milyonlarca defa anlayıp özgürleşmesi şeklinde tanımlanabilir.

Önder Apo, tek bedende milyonlarca defa yaşamış, görmüş, anlamış ve hissetmiş bir toplumsal varoluştur. Üçüncü doğuş olarak tanımladığı bilinç çağlayanı, Kürt toplumunun hatta tüm Ortadoğu toplumlarının gelecek yüzyılının düşüncesini anlatmaktadır. Yıllara, yüz yıllara yetecek kadar düşünce üretmiştir. Devrim olması bundandır.

Düşünceler şelalesi dediğimiz zihniyet devriminin somutlaşması ve formüle edilmesi, Demokratik Uyarlık Manifestosu ile olmuştur. Önderliğimizin savunmaları, zihniyet devriminin temel manifestosu, tanımlanması, açıklanması ve ifade edilmiştir. Söylenmesi gerekenleri, yüz hatta ikiyüz yıla yetecek kadarını söylemiştir. Bun-

diği herşeyi yeniden ele alıyor, sorguluyor, yorumluyor, bildiklerinin yanlışlığını görüyor, doğrusunu öğreniyor, anlıyor ve hissedecek bir yürek yaratmak üzere kendi içine bakmaya başlıyordu. Savaş kararı vermiş binlerce, on binlerce Kürt gencinin düşmanı tanımak kadar kendini, tarihini, evrenin derinliklerini tanımaya yönlendirmesi, bir içe bakış ve bu bakışın yaratacağı gözle dünyaya, evrene bakışın ortaya çıkması, özgür Kürt kişiliğinin yaratılmasının en büyük, tarihsel adımıdır. Önderlik şiirinde de belirtiyor. "Bir resim çizdim, hep bakılmasını isterim, bir ses oldum, hep duyulmasını isterim, ülkeme, dünyaya, evrene." Tam da böyle bir etki yaratmıştır savunmalar. Kürdistan başta olmak üzere tüm dünyaya giderek yayılan, dalga dalga büyüyerek etkisini genişleten, daireleri büyüttüğü gibi anlamını da derinleştiren bir hakikattir savunmalarda dile gelen evren ve yaşam anlayışı. Tabi büyük gelişmeler yarattığı kadar bu gelişmelerin sorunsuz, pürüzsüz olduğunu da belirtmeyiz.

terek uygulamama da bir sorun olarak az da olsa karşımıza çıkmaktadır.

Tersi bir durum olarak "duygusal yaklaşımlar, bilimsel yaklaşım" adı altında çok az da olsa kimi bilimci, kuru-düz yaklaşımlar da ortaya çıkmıştır. Oysa böyle yaklaşmanın yanlış olduğunu Önder Apo savunmalarında ortaya koymaktadır. Önderliğin anlatma yöntemlerinden biri de bu örnekte ortaya çıkmaktadır. Bu yaklaşımımızı öngörüyor ancak doğrudan eleştirmiyor, bilimsel, tarihsel dil kadar şiirsel dil de kullanarak hatta yer yer şiir de yazarak algılardaki düz, doğrudan, bilimci hatta pozitivist yaklaşımları eleştiriyor. Ve bize, Önderliği anlamının büyük düşünce devrimi olduğu kadar büyük duygu devrimi olduğunu, beynimiz kadar yüreğimizle anlayabileceğimizi ortaya koyuyor.

Tüm bunlar az da olsa kadro gerçeğinde yaşanmaktadır. Ancak bu tarz anlayışlardan daha tehlikeli ve zararlı olan yaklaşım ise, okuyan, ezberleyen, bildiğini ve anladığını sanan ancak uygulamada kendini esas alan tarzıdır. Bu yaklaşıma yakın duran sorunlu bir

Önderlik savunmalarının tüm dünyaya hitap eden ve ulaştıkça büyük yankılar uyandıran yanını son birkaç yıldır daha fazla görmekteyiz. Önder Apo savunmalarında dünya demokratik konfederelazmi ve demokratik ulus tanımlamalarıyla dar yerel anlayışları aşmıştır. Ancak Özgürlük Hareketi ve halk olarak bizim somut olarak aşmamız gereken duvarlar, ulaşmamız gereken kulelerin varlığı da bilinmektedir.

Kürdistan toplumu, sömürülen, ezilen bir toplum olarak yüzyıllardır inkar edilmiş, yok sayılmış ve yokedilmeye çalışılmış. Mücadelemiz bunu büyük oranda aşmışsa da Kürdistan halkının özgürlüğü tam olarak kesinleştirilmiş, Kürtlerin statüsüzlüğü tümenden aşılamamıştır. Bu durum Kürtlerde belli bilinç ve yaşam formları da yaratmıştır. Özgürlük hareketi olarak Önderliğin esaretinden sonra yaşanan sürecin kadroda büyük tahribatları olmuşsa da düşmanın amacının tam da bu olduğu, inkar zihniyetiyle Kürdün kendine inancının bitmesi, Önderliğe inancının bitmesinin amaçlandığı öngörülmüştür. Kürt bireyi olarak bu aşamadan sonra

lesi içinde Kürtlerin tanınmasını, kabbullenilmesini ve bir anlamlı varlık olarak bilinmesini getirmiştir. Önder Apo paradigması Kürtlere onur kazandırmıştır. Önderliği tanıtabildiğimiz, anlatabildiğimiz oranda da bu onurun büyüyeceği ve özgürlüğü derinleştireceği kesindir. Bu konuda Önderlik paradigmasını daha üst düzeyde anlamak ve pratikleştirmekle yükümlüyüz.

Önderliği salt eğitim ortamlarında değil, hayatın tamamında okumak, Kürtlerin kara kaderi olarak bilinen "kitapsız" halk olmaktan ancak Önderlik manifestolarını temel özgür yaşam kılavuzu edinerek tüm zamanlarda okuma ve öğrenmeyi aksatmayarak hayatın her safhasını coşkuyla karşılamak gerekir. Önderliğin insan, toplum ve evren tanımlaması bütünlük içindedir. Tarihin hiçbir kesiti birbirinden bıçak keskinliğiyle koparılmadığı gibi toplumsal gelişim, kültürel süreçler de birbirinden böyle koparılamaz. Gelişmeler, birbirinin zıddı da olsa birbirinden koparılamaz. Her gelişme, her doğuş kendinden önceki gelişmeleri kendi içinde barındırır.

Çözümleme, en büyük yapım eylemidir, inşa etmenin zirvesidir. Bu anlamıyla Önder Apo uzun yıllar boyunca köle Kürt kişiliğini ilmek ilmek çözümlemiş, ipin ucunu yakalayarak örgüye oradan yeniden özgür bir kişilik temelinde başlamış, örgütü de böyle oluşturmuştur. Binler, on binlerce Kürt genci özgürlük saflarına akın ederken, hiç kimse bu akışa salt savaşmak için katılmamıştır. Büyük akış Önderlik gerçeğinde ilmek ilmek ele alınıp yeniden kendini inşa etmek içindir.

Savunmaları anlamak, pratikleştirmek istiyorsak sürekli kendimizi inşa etmeliyiz

Bu temelde çözümlemeler gerçekleşmiş ve binlerce Kürt bireyi şahsında Kürdistan toplumsallığı çözümlenmiştir. Bu anlamıyla yeni toplum inşasının toplum, birey, aile, kadın ve erkek ilişkileri ortaya konulmuş, nasıl yaşanacağı ve nasıl savaşacağı, nasıl okunacağı, nasıl düşünceceği, nasıl konuşup nasıl susa-

PKK kadro yapısının önemli bir kısmı aydın-tahsilli Kürt gençlerinden oluşmaktaydı ve bunun avantajları da vardı, ancak savunmalar öyle bir dünyanın kapılarını açmıştı ki, herkes bildiği herşeyi yeniden ele alıyor, sorguluyor, yorumluyor, bildiklerinin yanlışlığını görüyor, doğrusunu öğreniyor, anlıyor ve hissedecek bir yürek yaratmak üzere kendi içine bakmaya başlıyordu. Savaş kararı vermiş binlerce, on binlerce Kürt gencinin düşmanı tanımak kadar kendini, tarihini, evrenin derinliklerini tanımaya yönlendirmesi, bir içe bakış ve bu bakışın yaratacağı gözle dünyaya, evrene bakışın ortaya çıkması, özgür Kürt kişiliğinin yaratılmasının en büyük, tarihsel adımıdır.

Önderliği anlama konusunda öncelikli sorun, yeterli anlama, düşünceyi zorlama konusundaki tembelliktir

Önderliği anlama konusunda ibadet edercesine gösterilen çaba vardır ancak eksiklikler de vardır. Kadro gerçeğinde, Kürt ve Kürdistan gerçeğinin bir sonucu olarak, özgürleşmemiş kadın ve erkek karakterlerinin yansıması olarak ortaya çıkan yetersizlikler vardır. Ve bu durum savunmalara yaklaşıma da yansımaktadır. Öncelikli sorun yeterli anlama, düşünceyi zorlama konusundaki tembelliktir. Öğrenmeye gelmeme, ezberleme, Önderliğin belirttiklerini tekrarlama vardır. Şüphesiz ezber de bir öğrenme yöntemidir ancak bunun ötesine geçilemediğinde ezber yöntemi tek başına gelişim yaratamaz. Savunmaların yarattığı akışkanlık, adeta big bang gibidir. Her bir bireyin de bu big bang'den bir parça kapması gerekir. Kendi kişiliğinde kâinatı yaratamasa da en azından bir yıldız doğurması gerekir. Ancak ezberleyen kişi Önderliğin güneş olduğu inancını tekrarlayıp kendinde bir kıvılcım bile çakamıyorsa ezberin bir faydası olmamaktadır.

Bununla birlikte eğitim ortamında okuma vardır ancak eğitim ortamı dışında okumayı yük olarak görme vardır. Kürtlere biçilen düşmanca misyonun, rolün bir sonucudur. Adeta "salt nöbete" gitmeye odaklanan bir Kürtlük algısı yer yer ortaya çıkmaktadır. Pratik savaş süreçlerinde, kimi kaba anlayışların yarattığı kimi etkiler de kadroda "pratik esastır" sözünün gerisine gizlenen bir beynsel tembellik, kendini geliştirmeme, eğitme, düşünceye yeterli değeri verememe vardır.

Yine yer yer Önderlik gerçeğine duygusal yaklaşımlar da gelişmektedir. Şüphesiz Önderliğimiz kendisini bir duygu çağlayanı olarak tanımlarken onu anlama eylemimizin kökenine duyguyu yerleştirmemizin yanlış olmadığını belirtmiştir. Ancak salt duygusal yaklaşım, düşünsel dönüşüm yapamama, düşünceye zorlamama, Önderlik düşüncelerini anlayarak bilerek ve büyü-

yaklaşım da Önderlik savunmalarını okuyan, kafa yoran ancak salt tarihsel, sosyolojik bir kitap çalışması olarak gören bir tarzıdır. Biliniyor ki bu tarzlar, anlamaktan ziyade okuyup ezberleyerek anladığını sanan ve okuduklarını derinlikli duygu ve düşünce dünyasına yansıtmayan bir tarzıdır. Yine benzer bir anlayış da anlayan ancak anladığı gibi uygulamayan, Önderliği okuyup anlamakla birlikte uygulamada kendini esas alan tarzıdır. Bu tarz da Önderliğin düşüncelerine büyük bir saldırı anlamına gelmektedir. Zira anlamayanın pratiği belli oranda sorgulanır, anladığı kadarını uyguladığı için o kadar sorumlu tutulabilir. Ancak anlayan ve dillendirenin, Önderliği değil de kendini uygulaması büyük bir sorumsuzluk, Önderliğin düşüncelerini, Önderlik paradigmasını revize etmek anlamına geldiğinden büyük suç durumudur.

Önderlik savunmalarını tüm dünya dillerine çevirerek ulaştırma konusunda yetersiz kaldık

Kuşkusuz bu anlayışlar karşısında kadro gerçeğimiz içinde ideolojik mücadele, sınıf ve cins mücadelesi kapsamında sürmektedir. Her PKK militanı kendindeki Önderliği anlama düzeyini gözden geçirmekte, pratiğine bakarak Önderliği ne kadar anladığını ve ne kadar düşünce devrimi yarattığını çözümlemektedir. Anlamadığı her Önderlik doğrusunun kendisini özgürlükten uzaklaştıran bir duruma dönüştüğünü her arkadaşımız bilmekte, bundan dolayı tüm pratiklerde Önderlik savunmalarına bakarak kendini tahlil etmektedir. Her PKK militanı, savunmalara yaklaşımın, savunmalarda dile gelen çözümlemelere yaklaşımın Önder Apo'ya, Önderlik gerçeğine yaklaşım olduğunu bilmekte ve bu bilinçle kendini ele almaktadır. Bu anlamda Önderlikle anı anına yaşama, kendini, özgürlük düzeyini, yaşamı kavrayışını Önderlik gerçeğine göre ele almakta ve bunun hakikat savaşının bir zaferi olduğunu bilmektedir.

Kürdün kendini inşa çabası da devrimin temel adımlarından biri olmuştur. Bununla birlikte Önderlik savunmalarını tüm dünya dillerine çevirerek ulaştırma konusunda yetersiz kaldığımız da bir gerçektir. Bu anlamda özeleştirme vermek tecrit koşullarını aşarak adımlar atmakta, düşüncelerini geliştirmektedir. Bize düşen de bu düşünceleri anlama, derinleştirmek, uygulamak, sonuçlarını değerlendirmek ve tüm halklara ulaştırarak demokratik uluslaşmayı pratikleştirmektir. Küreselleşen bir Önderlik gerçeği vardır ve tüm dünyaya bu gerçeği anlatmamak da her ne kadar eksiklik desek de izahı yeterli gelmeyecek bir durumdur. Bu konuya derinliğine baktığımızda şüphesiz birçok sonuç çıkarılabilmekteyiz. Önderliği Kürdistanı sınırlar içinde tutmanın, Önderliğe sınır koymak anlamına geldiği bilinmektedir. Bu anlamda hem Önderlik savunmalarının tüm dünya halklarının dillerinde çeviri ve basımının tamamlanmamış olması büyük eksiklik, hem de dünya dilleriyle Önderliği anlatmamış olmamız da büyük eksiklik. Önderlik paradigmasından etkilenecek PKK saflarına katılan, Rojava Devrimi'ne katılan ve kendi dilinden ziyade Kürtçe öğrenerek Önderliği okuma çabasına giren enternasyonalist yoldaşlarımız vardır. Örneğin aynı ortamda İngiliz, Alman, Fransız, İspanyol arkadaşlar ortak dil olarak Kürtçe konuşmakta, tartışmaktadır. Bu anlamda dünya halklarının Önderliği anlama çabası da bizim yeterli düzeyde çeviri yapmamış olsak da yerinde durmamış, kabına sığmamış ve Kürtçe okuyup öğrenme temelinde Önderlik savunmalarına ulaşmayı kısmen de olsa başarmıştır. Şüphesiz bu az bir sayıdadır, ancak Önderliğin savunmalarıyla somutlaştırdığı özgürlük eğiliminin sınırtanmazlığını, hiçbir şekilde barajlanamayacağını gösterdiği için de çok önemlidir.

Özgürlük mücadelemiz yarım asırlık bir tarihe sahiptir. Yarım asır boyunca birçok diktatör, birçok devlet, birçok iktidarla savaşmış ve onları yenmiştir. Önderlik savunmalarının PKK'ye ve Kürtlere verdiği güç, dünya insanlık ai-

Önder Apo'nun savunmaları, düşüncenin devrimsel dönüşümle zirveleşmesi olduğu kadar toplumla buluştuğu oranda da güçlü ve haklıdır, hakikattir. Bu savunmaların gücü, Önder Apo'nun PKK 3. Kongresi sonrası geliştirmeye başladığı çözümleme adı verdiği kişi somutunda toplumu tahlil ederek, sistemsel eleştiri özeleştiriyi geliştirmek, yaratılmak istenen özgür toplum ve özgür bireyin nasıl olması gerektiğini ortaya koyar. Bunu bir talimat ya da salt bir sohbet olarak yapmaz. Bunu bir insanın kendini yaratım yöntemi olarak yapar. Önce kendi kişiliğini ele alır. Çocukluğundan itibaren büyüme koşulları, aile ilişkileri, çevresel etkileri ele alır. Hücre hücre ayıklayarak gözlerimizin önüne serer ve bunu yaparken birey-toplum bağlantısını bize kavratır.

Önder Apo'nun paradigmasını anlamak ve pratikleştirmekle yükümlüyüz

Önder Apo'nun çözümleme tekniğini şöyle bir benzetme ile betimleyebiliriz. Örölmüş bitmiş bir kazağı incelediğimizi düşünelim. Kazağın rengi, yeni ya da eski olup olmaması, güzel oluşu, dar bol ya da farklı özellikleri anlatılabilir. Ancak onun ilmek ilmek geri çözülüşünün duyumsanması temelinde ipin izinden gidilmesi, örgü işinin nasıl gerçekleştiğinin görülmesi, bilinmesi ve hissedilmesi başka bir eylemdir. İşte çözümleme tekniği, şeylere ve kişilere bakarken salt sonuca ve görüneye bakmaz, o sonuca ulaşılan yola, yolda karşılaşılanlara ve herşeye rağmen özde de insan gerçeğinde sonucun değiştirilebileceğine odaklanan, bu anlamda insana müthiş güven duyan, insan varoluşuna müthiş anlam veren bir tekniktir. Bireyseldir aynı zamanda toplumsaldır. Herkesin kendini içinde bulacağı bir bireyler toplamı, özünde özgürleşen bir kolektivedir.

Çözümleme dediğimiz salt insanların oturup eleştirildiği, yanlışların ortaya döküldüğü bir yıkma eylemi değildir.

çağına dair söylenmesi gerekenler söylenmiş ve yaşam macerasına hazırlanmıştır. Bu temelde dolu dolu geçen çözümlemeli yıllar boyunca, tümenden bir Kürt toplumunu yeniden çözülerek örülmesi süreci yaşanmıştır. Çözümlemeler görsel, işitsel ve yazımsal olarak da tüm parti kadrosuna, tüm halkımıza sunulmuştur. Bu çözümlemelerin ışığında savunmaların ele alınması en doğru olandır. Savunmalardan çözümlemeleri koparmak, savunmaları anlayabileceğimiz ilk yolları tıkamak olacaktır.

Bugün savunmaları anlamak, pratikleştirmek istiyorsak sürekli kendimizi inşa etme çabasında olmalıyız ve toplumsal olarak da bir insanın bireyin özgür inşasıyla mümkün olduğunu bilmeliyiz. Bu anlamıyla savunmaların etkileyici, kapsamlı ve sistemli paradigmasını derinliğine anlamak istiyorsak, savunmaların ruhunu anlamak istiyorsak, sürekli çözümlemelere yüzümüzü dönmeli ve oradan beslenmeliyiz. Savunmaları tarihinden, geçmişinden, her dönemde Önderliğin yarattığı gelişim aşamalarından kopararak ele alma hatasına düşmek, şüphesiz kişinin özgür birey inşasında da toplumsal mücadelesinde de, mevzi savaşında da eksiklikleri beraberinde getirecektir.

Çözümlemeler ışığında savunmaları okumak, savunmaların olduğu her yerde Önder Apo'nun olduğunu bilmek, bu bilinç kadar bu hissiyatla yaşamak bizim için esastır. Bir dağ başında ya da bir sokak aralığında düşmana vururken, bir eğitim esnasında kitap okurken, bir eğitim esnasında kitap okurken, halkımızla birlikte bir çalışma yürütürken, bir yürüyüş esnasında ülkemizi adım adım hissederken ve bir bütün eylemlerimizde bu bilinçle mücadele etmek zaferin garantisidir. Önder Apo üzerindeki tecridi kırmak, faşizmi yıkmakla, Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlamakla ancak savunmaların ruhuna, savunmaların bize verdiği anlam ve birikim düzeyine denk bir adım atabiliriz. Savunmaları okumak, anlamak da Önderliğin özgürlüğüne odaklanmakla, Önderliğin özgürlüğünün özgür yaşamın en temel şartı olduğunu bilmekle ve bilmenin gereğini pratikleştirmekle mümkündür.

İmralı Özgürlük Direnişi ve Görevlerimiz

İmralı işkence ve mutlak tecrit sistemi salt TC icadı olmuş olsaydı, bu sistemin bu şekilde sürdürülmesi söz konusu olamazdı.

Hiçbir hukuk sisteminde yeri olmayan, tamamen özel kanunlarla yönetilen İmralı sistemi bir kapitalist modernite icadı olduğundan ve arkasında hegemonik güçler bulunduğundan bu haliyle sürdürülebilmektedir. Bu da göstermektedir ki komployu gerçekleştiren güçler, amaçlarına ulaşabilmek ve Önder Apo'nun toplumla buluşmasını engellemek için İmralı tabutluk sistemini bizzat işletmektedirler.

Xebat Andok

9 Ekim 1998 Uluslararası Komplonun ve bu komploya karşı direnişin 24. yılına giriyoruz. 15 Şubat 1999 tarihinde Önder Apo'nun Kenya'da TC'ye teslim edilmesiyle birinci aşaması tamamlanan kompo, tam yirmi dört yıldır sürüyor. Sürüyor çünkü, komplocu güçler kompo ile hedeflediklerine hâlâ ulaşabilmiş değiller. Önder Apo'yu etkisizleştirme, Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme ve buna dayanarak Kürt soykırımını gerçekleştirme hedefleri başaramamıştır. Bugün de aynı güçler, aynı amaçlar doğrultusunda yine Önder Apo'ya, Kürt Özgürlük Hareketi'ne ve Kürt halkına karşı olan savaşlarını yürütüyorlar.

Uluslararası Kompo diyoruz çünkü, komployu planlayan ve komplonun o şekilde sonuçlanmasına neden olan TC değildi. TC'nin ne çapı ne gücü bu düzeyde bir komployu yapmaya yeterdi. Zaten Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yürütülen savaş da salt onun savaşı değildi, savaşı da tek başına yürütüyordu. Kapitalist modernitenin hegemon güçleri olan ABD, İngiltere ve İsrail söz konusu komployu planlamış ve daha başka pek çok devleti de buna ortak ederek uygulamıştı. TC'ye ise Önder Apo'nun Kenya'dan teslim alınması kalmıştı.

Uluslararası güçlerin komplodaki bu rolü sadece Önderliğimizin esareti ile de sınırlı kalmamış, Önder Apo'nun tutulduğu İmralı tabutluk sisteminin oluşturulmasında da belirleyici olmuşlardır. Önder Apo'yu İmralı'da karşılayanın AB Konseyi üyesi oluşu, İmralı sisteminin asıl sahibinin kim olduğunu da ortaya koymuştur. Zaten dönemin TC Başbakanı Bülent Ecevit de bir röportajında, "Hâlâ ABD'nin Apo'yu bize neden teslim ettiğini anlamış değilim" diyerek komployu gerçekte kimin yaptığını itiraf etmiştir.

Dolayısıyla öncesi bir yana tam yirmi dört yıldır kapitalist modernite sistemi Önder Apo'yu etkisizleştirmek, Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmek ve buna dayanarak Kürt soykırımını gerçekleştirmek için uğraşiyor, mücadele ediyor. Firavun ve Nemrut sistemiyle kıyaslanamayacak düzeyde güç kazanmış olan bu iktidarcı devletçi sistemin tüm gücü, Önder Apo'ya, Kürt Özgürlük Hareketi'ne ve özgür Kürt'e yönelmiş durumdadır. Bu, aynı zamanda tam yirmi dört yıldır soykırımcı-sömürgeci TC faşizmi ve işbirlikçi-ihanetçi Kürtlük de dahil kapitalist modernite sistemine karşı tarihi ve görkemli bir mücadelenin de verildiği anlamına gelmektedir.

Günümüzün modern tanrıların hâlâ amaçlarına ulaşamamaları, karşılarında büyük bir direnişin, mücadelenin olduğunu gösterir. Zaten herkes de bu kadar büyük bir yönelime maruz kalmasına rağmen Önder Apo'nun, Kürt Özgürlük Hareketi'nin ve özgür Kürt'ün hâlâ varlığını nasıl koruyabildiğini, dahası gelişmeler yaratabildiğini merak ediyor, anlamaya çalışıyor. İnsanların kendilerini yalnız, güçsüz hissettiği, tüm gücü devletlerde gördüğü kapitalist modernite koşullarında bu direnişin nasıl gerçekleştirebildiğini merak etmeleri ise son derece doğal oluyor. Gerçekten de başta Kürt halkı olmak üzere tüm ezilen insanlık için anlaşılması, kavranması, doğru dersler çıkarılarak mücadelenin rehberi haline getirilmesi gereken bir durumla karşı karşıyayız.

Evet, karşı karşıya olduğumuz bu gerçeklik hiç kuşku yok ki Önder Apo gerçekliğidir. Çünkü; komploya karşı direnen, mücadele eden, gelişme yaratan Önder Apo hakikâttir. İçinde Önder Apo'nun olmadığı, kaynağını ondan almayan, ona dayanmayan hiçbir gelişme söz konusu değildir. Dolayısıyla hâlâ süren bu Uluslararası Komploya karşı nasıl direnildiğini, varlığın nasıl korunduğunu ve gelişmelerin nasıl yaratıldığını anlamak ve sonuç çıkarmak isteyenlerin bakacakları yer de Önder Apo'nun özgürlükçü, mücadelecisi, bağımsızlıkçı karakteri ve yaşam duruşudur. Tam yirmi üç yıldır İmralı işkence ve tabutluk sisteminde en ağır tecrit koşullarında, özel savaşın her türüne maruz kalmasına karşın, kapitalist modernite sistemini, soykırımcı-sömürgeci rejimi ve işbirlikçi-ihanetçiliği yenmeyi başaran Önder Apo hakikâttir.

İmralı tabutluğunda yaşamı yaratmak

Önder Apo İmralı işkence ve tabutluk sisteminde kendisini yaşatan şeyi, "Ayakta durmayı, çürümeyi zihnim ve iradem belirleyecekti" cümlesiyle ortaya koydu.

Halkından, hareketinden, yoldaşlarından fiziki olarak koparılmış biri, en büyük güç kaynağı olan toplumsallığından koparıldığı için en güçsüz ve savunmasız duruma düşürülmüş demektir. Hele bunu yapanların çağın tanrıları olan hegemon güçler olduğu düşünüldüğünde ne denli büyük bir kıskacın, yalnızlaşmanın içine alındığı anlaşılır. Ortada Önder Apo ve düşman vardır. Eşitsiz bile denemeyecek koşullarda bir mücadele yaşanmaktadır. Bir taraf kompo ile hedefini ele geçir-

menin zaferini yaşarken, diğer taraf halkından, yoldaşlarından, insanlardan uzak bırakılmanın, ele geçmiş olmanın en derin yalnızlığını yaşayacaktır. Böylesi bir durumda kişiye kendisinden başka yardım edecek, güç ve destek sunacak kimse yoktur. Toplumsuz kalmaktan doğan güçsüzlüğü aşmanın tek yolu ise kişinin kendisinde toplumsallığın tüm gücünü oluşturmasıdır. Yani kendisini en temel güç kaynağı olan toplum haline getirmesidir. İşte, İmralı'daki her şey böylesi bir ortamda gerçekleşti, gerçekleşiyor.

Yirmi dört yılın sonunda görülen ise şu oluyor: Yok etmek, etkisizleştirerek sıradan bir kişi haline getirmek istedikleri Önder Apo bugün sadece Kürt halkının değil, Ortadoğu halklarının önderi haline gelmiş durumdadır. Bugün giderek artan ölçüde dünya insanlığı Önder Apo'yu daha fazla tanıyor, düşünceleriyle aydınlanıyor ve düşüncelerini yaşam ve mücadele felsefesi haline getiriyor. Bu yönüyle güçsüz kılmak istedikleri Önder Apo bugün dünyanın en etkili halk önderi konumuna gelmiş durumdadır.

Ömür biçtikleri ve tasfiye olacağına kesin gözüyle baktıkları PKK, kompo öncesiyle kıyaslanamayacak düzeyde güçlenmiş, Kürdistan'ın en etkili ve yaygın örgütlenmiş hareketi haline gelmiştir. Bölgenin demokratikleşmesinin kilidi olmuştur. Tecrit etmek ve hamle yapamaz duruma getirmek istedikleri; kriminalize ederek 'terör listeleri'ne aldıkları Kürt Özgürlük Hareketi bugün dünyada en bilinen, tanınan, büyük bir ilgiyle takip edilen, tüm ezilenlere ilham veren sistem dışı hareket haline gelmiştir.

Hakkında ölüm fermanı verdikleri, soykırıma uğratmak için seferber oldukları Kürt halkı ise Önder Apo rêberliğinde ve Kürt Özgürlük Hareketi öncülüğünde bilinçlenmede, örgütlenmede, varlık ve özgürlük sorunlarını gidermek üzere harekete geçmede, yaşamı kadın hakikâatine dayalı özgürleştirmede çok büyük gelişmeler kaydetmiştir. Bugün özgür Kürt'ün soykırımcılığa, işbirlikçiliğe ve kapitalist moderniteye karşı vermiş olduğu mücadele tüm dünya insanlığı için ışık olmaktadır.

Açık ki tüm bunlar Uluslararası Komplonun önemli ölçüde boşa çıkarıldığını, en azından geçen zaman zarfında komplocuların bu uğursuz hedeflerine ulaşamadığını ortaya koymaktadır. Bir diğer açık olan şey de; bu gelişmeleri, direnişi anlayabilmek için tüm bunların yaratıcısı olan Önder Apo gerçekliği üzerine yoğunlaşmak gerektiğidir. Evet, tüm bu umut veren görkemli direnişi

anlayabilmek, Önder Apo duruşunu anlamakla mümkündür. Bu gerçekliği ise en iyi zaten Önder Apo'nun kendisi ifadelendirmektedir.

Önder Apo'nun bozduğu planlar

Kuşkusuz Önder Apo'nun İmralı'daki direnişçi duruşu, bir anda ortaya çıkmamıştır. Hatta denilebilir ki, İmralı gibi bir tabutluğun uluslararası güçlerce geliştirilmesinin nedeni ile İmralı direnişini sağlayan duruş aynıdır. Bu yönüyle Önder Apo'nun İmralı'da gösterdiği tarihi direniş yeni değil, kaynağını daha çocukluk yıllarında gördüğümüz toplumcu, iradeli, özgürlükçü önderliksel duruştan almaktadır. Zaten egemenlikçi sistemin bir bütün halinde Önder Apo'ya yönelmesinin nedeni de budur.

Önder Apo Kürt Özgürlük Hareketi'ni kurarak, Kürt sorununun gerçek yaratıcıları olan hegemonik güçlerin Kürdistan ve Ortadoğu planlamasının dışında bir şey yapmıştır. Bu da kapitalist modernite sisteminin radarlarının hemen devreye girmesine neden olmuştur. Denetime alıp, çıkarları temelinde kullanamadıkları bu hareketin etkisizleştirilmesi görevini bu güçler, ilkin soykırımcı-sömürgeci TC ve onun işbirlikçiliğini yaparak Kürt'e karşı ihanet tutumuna giren KDP'ye vermişlerdir. Tüm desteklerine karşın bu güçlerin bu görevi yerine getirmede başarılı olamadıkları anlaşılınca da bizzat devreye girmişlerdir. İşte söz konusu 9 Ekim 1998 Uluslararası Komposu bu temelde gerçekleşmiştir.

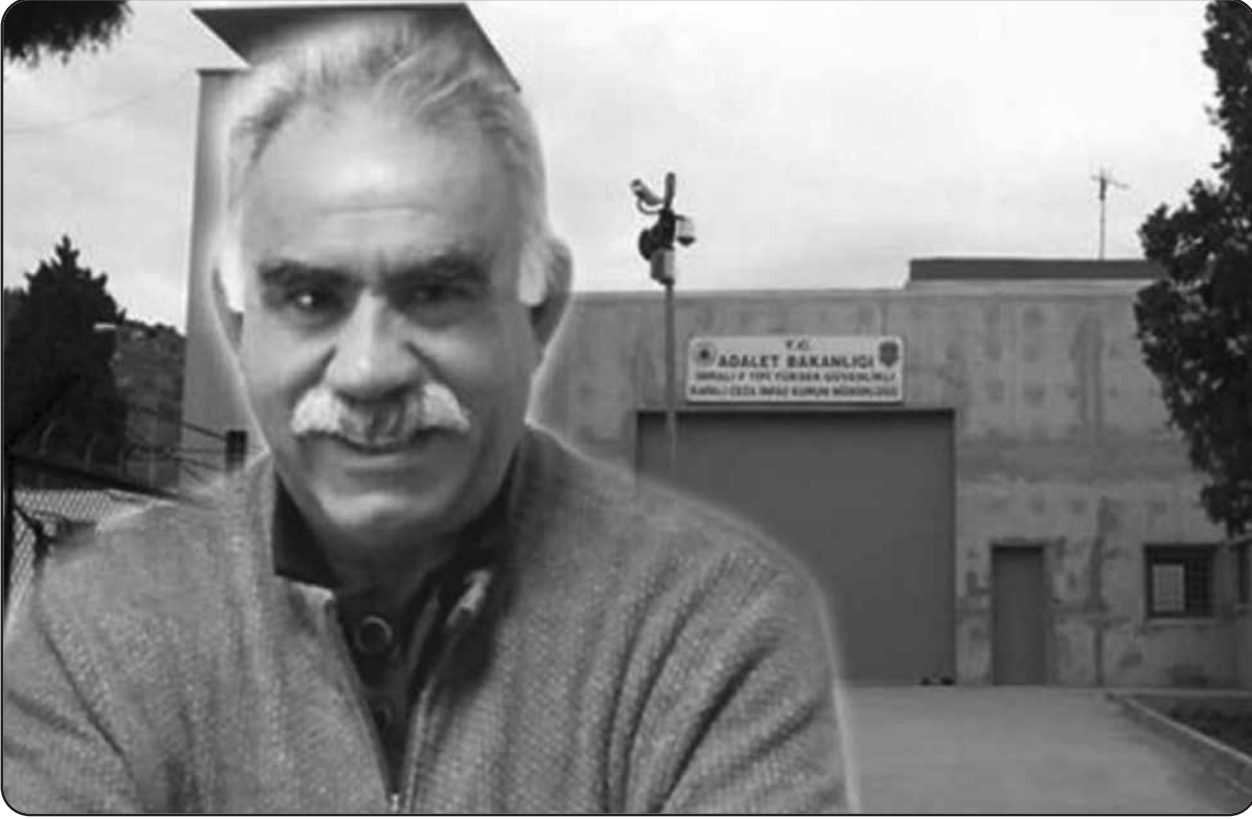
Geliştirdikleri İmralı tabutluk ve mutlak tecrit sistemiyle Önder Apo'yu etkisizleştirip sıradanlaştırma stratejisini yürütmektedirler. Zaten dünyanın hiçbir yerinde hiç kimseye uygulanmayan mutlak tecridin İmralı'da Önder Apo'ya uygulanmasının nedeni de budur. İmralı işkence ve mutlak tecrit sistemi salt TC icadı olmuş olsaydı, bu sistemin bu şekilde sürdürülmesi söz konusu olamazdı. Hiçbir hukuk sisteminde yeri olmayan, tamamen özel kanunlarla yönetilen İmralı sistemi bir kapitalist modernite icadı olduğundan ve arkasında hegemonik güçler bulunduğundan bu haliyle sürdürülebilmektedir. Bu da göstermektedir ki komployu gerçekleştiren güçler, amaçlarına ulaşabilmek ve Önder Apo'nun toplumla buluşmasını engellemek için İmralı tabutluk sistemini bizzat işletmektedirler.

Önder Apo kuşkusuz sadece kapitalist modernitenin hegemonik güçlerine değil, aynı zamanda soykırımcı-sömür-

geci rejime de büyük sorunlar yaşattır. 'Öldü' denilen Kürt'ü diriltiren Apocu Hareket'in aynı dönemde ortaya çıkan diğer örgütlere hiç benzemediğini erkenden fark eden soykırımcı TC, Apocu Hareket'in gelişmemesi, büyümemesi için seferber olmuştur. Çabalarını 12 Eylül 1980 askeri faşist darbeye bir üst aşamaya vardırarak Apocu Hareketi Diyarbakır Zindanı'nda yok etmeyi öngörmüştür. 12 Eylül askeri faşist cuntanın en vahşi yüzünü Diyarbakır Zindanı'nda ve Kürdistan'da göstermesi, Apocu Hareket'i Türkiye sol hareketlerinden ve diğer Kürt örgütlerinden ne denli ayrı gördüğünün ispatı olmaktadır. Sonuçta çöken, başarısız olan bu askeri cunta olurken, Önder Apo'nun daha çıkarken TC'nin yaptığı tüm faşist, soykırımcı planlamaları ne denli alt üst ettiği de anlaşılmalıdır. Bugün de aynı denklem AKP-MHP faşizmi ile yaşanmaktadır.

Önder Apo'nun çıkarken planlarını bozduğu bir diğer kesim de, Kürtlerin yaşadığı tüm acılarda belirleyici düzeyde rol oynayan, işbirlikçilikle başlayan giderek ihanetçileşen Kürt egemen sınıfıdır. KDP'de en rafine haline ulaşmış olan bu kesim kendisini Kürt'ün ağası ve Kürdistan'ın sahibi olarak görmüştür. Kendisini halkına değil, göbekten sömürgeci güçler de dahil dış güçlere bağlayan bu kesimlerin Kürdistan'ı ve Kürtlüğü istismarı, Önder Apo'nun çıkışıyla büyük bir darbe almıştır. Kürdistan'daki otoriteleri sarsılmış, Kürt halkı ve Kürdistan adına söz söyleme tekelleri ellerinden alınmıştır. Apocu Hareket ile halkımız kendi içinden çıkan ve halkı için kendisini feda eden öncülüğüne kavuşmuştur. Kürt halkının hepsinden sonra kurulmasına karşın Apocu Hareket'e tümünden daha fazla teveccüh göstererek, etrafında kenetlenmesi, onu sahiplenmesi kaynağını bu gerçeklikten almıştır.

Önder Apo'nun oyun bozan, halkçı, toplumcu, bağımsızlıkçı, özgürlükçü karakteri, yaşamı ve mücadelecisi gerçekliği tüm bu istismarcı, kan emici, iktidarcı güçlerin bir araya gelerek bilinen Uluslararası Komployu geliştirilmesinin nedeni olmuştur. Güncel hâlâ varlığını en amansız şekilde sürdüren İmralı tabutluk sistemi, Kürdistan özgürlük gerillasına karşı ezmeyi amaçlayan operasyonlar, Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye konsepti kapsamında yapılanlar, özgür Kürt'ün yaşadığı her yere hegemonik güçlerin yönlendiriciliği temelinde gelişen operasyonlar ve halkımızın hâlâ soykırım kıskacında tutulması bu gerçeklikten

kaynağını almaktadır. Bu yönüyle kom-plo aynı güçlerce hızından hiçbir şey yitirmeksizin aynı amaçları başarmak üzere sürdürülmektedir.

An'da tarihin, kişide toplumun dile gelmesi

İşte Önder Apo'nun İmralı'daki direnişi tüm bunlara göğüs geren, bunları boşa çıkaran, sadece direnmekle kalmayan aynı zamanda gelişme yaratarak tüm saldırıları püskürten tarihin en özgürlükçü direnişi konumundadır. Bu yönüyle İmralı'daki direniş sadece kendisini düşmana teslim etmeme anlamında gerçekleşen bir direniş değildir; tersine, yapılan tüm uğursuz planlamaları boşa çıkaracak düzeyde gelişme yaratan bir direniştir. Gelişerek, değişerek, oluşarak, toplumlaşarak halklar aleyhine yapılanları boşa çıkaran, kadınlar başta olmak üzere tüm toplumsal güçleri büyüten, güçlendiren bir direniştir. An'da tarihin, kişide toplumun dile gelmesi denilen şey tam da bu olmaktadır.

An'da gerçekleşen mücadele hiyerarşik devletçi sistemle yaşanan tarihi bir hesaplaşma olurken, kişide kazanılan zafer tüm toplumsal güçlerin zaferi olmaktadır. İşte İmralı direnişi bu kadar derindir, anlamlıdır, tarihidir ve sonuçları bakımından hayattır. Yaşatıcı, büyü-tücü, geliştirici ve dönüştürücüdür. O nedenle üzerinde ne kadar yoğunlaşılsa ne kadar anlaşılrsa dersleri ne kadar çıkarılrsa yeridir ve özgürleşmek için gereklidir. Bizim de yapmamız gereken; hepimizi yaşatan, hepimize büyük özgürlük olanağı açan tarihin bu en büyük özgürlük direnişini anlamak, özümse-mek ve gereklerini yerine getirmektir.

Bu en büyük özgürlük direnişini zafer çizgisinde geliştiren Önder Apo, bu duruşta iki temel kavramlaştırmının belirleyici olduğunu söyledi:

“...Öyle büyük gerekçelerim olmalıydı ki tecride dayanabileyim, tecritte de olsa büyük bir yaşamın sergilenebileceğini kanıtlayayım. Bu temelde düşününce, öncelikle iki kavramsal gelişmeden bahsetmeliyim.

Birincisi; Kürtlerin toplumsal statüsüne ilişkindir. Şöyle düşünüyordum: Benim özgür yaşamı arzulamam için toplumun, bağlı olduğum toplumun özgür olması gerekir... Sosyolojik açıdan birey özgürlüğü tamı tamına toplumun özgürlük düzeyiyle bağlantılıydı. Bu varsayımı Kürt toplumuna uygulayınca algılamam oydu ki; Kürtlerin yaşamı, etrafına duvar örülmemiş zifiri karanlık bir zindandaki yaşamdan farksızdı...

Yaşamımda ikili bir yanı iyi kavramak gerekir. O da, Kürtlükten kaçış ve

tersine Kürtlüğe yöneliştir. Uygulanan kültürel soykırım gereği kaçış için koşullar her yerde her an hazır ve nazırdır. Kaçışı daimi teşvik edicidir. Ahlaki ilke tam da burada devreye girer. Bireysel kurtuluş pahasına kendi toplumundan kaçış ne derecede doğru veya iyidir?.. Şuna ikna oldum: Benim içinde özgür yaşayacağım bir dünyam yoktur! Burada iç ve dış cezaevi arasında epey mukayesede bulundum. Sonuçta dışarıdaki tutsaklığın birey için daha tehlikeli olduğunu fark ettim. Bir Kürt bireyin dışarıda kendini özgür sanarak yaşaması büyük bir yanılgıdır. Yanılgı ve yalanın egemenliği altında geçecek bir yaşam, kaybedilmiş ve ihanete uğramış bir yaşamdır...

Demek istediğim şudur: Toplumsal varlıkları mutlak kölelik içinde olanlar, hatta dağılmayı yaşayanlar için her yer benzer özellikler taşır. İçerisi kötü dışarı iyi, silahlısı kötü silahsız iyi gibi yersiz ayrımlar varlık ve özgürlük mücadelesinin asli çabasını değiştirmez. İnsan yaşamı ancak özgür olduğunda anlam taşıdığına göre, özgürlüksüz nerede yaşanırsa yaşansın, orası her zaman karanlık bir zindandır.

İkinci kavram, birincisiyle bağlantı içinde hakikat algısının gelişmesidir. Zindanda tahammül gücünün tek ilacı hakikat algısını geliştirmektir. Yaşamın geneline ilişkin olarak hakikat algısını güçlü yaşamak, yaşamın en keyifli anına, daha doğrusu yaşamın anlamına erişmektir. İnsanlar niçin yaşadıklarını doğru kavramışlarsa, herhangi bir yerde yaşamak kendileri için sorun olmaz. Yaşam sürekli hata ve yalanlar içinde geçerse anlamını yitirir. Böylece yaşamın yozlaşması denen olgu ortaya çıkar. Keyifsizlik, rahatsızlık, kavga, küfür yoz yaşamın doğal sonucudur. İnsan yaşamı, hakikat algısı gelişkin olanlar için tam bir mucizedir. Yaşamın kendisi büyük heyecan ve coşku kaynağıdır. Yaşamda evrenin anlamı gizlidir. Bu gizi fark ettikçe, zindanda da olsa yaşama katlanmak diye bir sorun olmaz. Zaten zindan özgürlük içinse, orada büyüyecek olan hakikat algısıdır. Hakikat algısıyla büyüyen yaşam en zor acıları bile mutluluğa dönüştürebilir.”

İmralı özgürlük duruşunun bize anlattıkları

Kapitalist modernite sisteminin yani dönem ceberrut tanrıların tüm şimşeklerini üzerine çeken, düşman görülen, yok edilmesi için seferber olunan, en ağır koşullarda tutulan, tüm bilgi alma imkânlarından mahrum bırakılan, hiç kimseye tek bir söz bile söylemesine izin verilmeyen, mutlak işkence, baskı

ve tecrit koşullarında tutulan Önder Apo gerçekliğinden insan olmak, insan kalmak, Kürt olmak ve Kürt kalmak isteyenlerin öğreneceği çok şey var.

Fiziki özgürlüğünden mahrum bırakılarak, en koyu bir tecrit sistemine alınmış bir insan olarak Önder Apo, kapitalist modernitenin özenle ve kişiye özel kurduğu İmralı tabutluğunda görkemli direnişle devasa gelişmeler yaratırken; özgür yaşadığını düşünen biz dışarıdaki insanlar, Kürtler ve Önder Apo'ya bağlı olduğunu söyleyen ve bu uğurda mücadeleyi yürüten militanlar olarak ne kadar direnişçi ve gelişme yaratıcı olduğumuzu ölçmemiz gerekir. Çok büyük yetersizlikler yaşadığımız açık. Tıpkı Önder Apo'ya yönelik yapılan ve Önderliğimizin esaretiyle sonuçlanan Uluslararası Kom-plo'nun en büyük nedenlerinden birinin 'yetersiz yoldaşlık' olması gibi, İmralı işkence sisteminin bu haliyle sürdürülebilmesinde de yine aşılamamış 'yetersiz yoldaşlık' ve 'yetersiz insanlık' belirleyici rol oynamaktadır. Önder Apo öz gücüne dayanarak direnmekten ve kendisini düşmanın en güçlü olduğunu düşündüğü mekânda bile yeniden doğurmaktan; biz ise bizzat Önder Apo'nun bizlere verdiği muazzam olanakları ve insan olmaktan gelen potansiyelimizi yeterince kullanmamaktan vazgeçmedik.

Aslında direnmiş ve başarmış biri olarak Önder Apo, bizim de düşman karşısında zafer elde edebilmemiz için ne yapmamız gerektiğini de ortaya koymuştur. Zaten görüşleriyle, davranışlarıyla, tarz, tempo ve yaşamıyla bize her zamanda ve her mekânda özgür insan duruşunun nasıl olduğunu yeterince göstermiştir. Almak istediğimiz kadar bizim olduğunu, Önder Apo'dan ne kadar besleneceğimizi bunu isteme düzeyimizin belirlediğini hepimiz çok iyi bilmekteyiz.

Önder Apo'nun içinde tutulduğu koşullar ve bu gerçekler ortadayken hâlâ Önder Apo'nun kendilerini içinde bulundukları zorlu durumdan kurtarmasını bekleyenler var. Soykırımcı saldırılara karşı direnişleriyle yeterli tutumu geliştiremeyenler, bir an önce Önder Apo'nun imdatlarına yetişmesini, söz söylemesini, bu soykırım saldırılarının azalmasını sağlayacak yumuşak bir ortamı geliştirmesini isteyenler var. Açık ki, bu çok büyük bir vicdansızlık olduğu kadar ters bir taleptir. Böylesi bir beklenti vicdansızlıktır ve bu talepler görevlerimizi, bizim yapmamız gerekenleri yine o en ağır koşullarda tutulan özgür insana yüklemiş oluruz. Dahası Önder Apo Kürt halkına, yoldaşlarına ve tüm insanlığa bir kişinin sunabileceği her şeyi fazlasıyla sunmuştur. Sadece görüşlerini değil, görüşleriyle oluşturduğu kişiliğini, yaşamını, tarzını, temposunu özcesi tüm hakikatini sunmuş-

Direnmiş ve başarmış biri olarak Önder Apo, bizim de düşman karşısında zafer elde edebilmemiz için ne yapmamız gerektiğini de ortaya koymuştur. Önder Apo kendisini ayakta tutanın, çürümeyi engelleyen irade ve zihniyet gücü olduğunu belirtti. Demek ki zihniyette güçlü olmak, iradi bir duruş göstermek en güçlü gibi görünen düşmanlara karşı bile insanı yenilmez kılıyor. Kuşkusuz bunun tersi de doğrudur; yani zihniyet gücünün olmaması ve iradi zayıflık en zayıf düşman karşısında bile insanı donanımsız bırakır, çürütür, yozlaştırır.

tur. Bu yönüyle Önder Apo gerçekliği, herkes açısından gözle görülür bir hakikat halindedir. Ters bir taleptir çünkü, Önder Apo'nun İmralı duruşu direniş duruşudur ve bu duruştan çıkarmamız gereken sonuç ise daha fazla mücadele, daha fazla direniş ve daha fazla savaştır. Önder Apo gibi tarihin en keskin direnişçisinden, özgürlük savaşçısından zafer kokmayan, uzlaşma yollarını arayan duygu ve düşüncelerimize göre bir tavır geliştirmesini beklememeliyiz. Bu, en hafif deyimle saygısızlık ve haksızlık olur.

Öte yandan bugüne kadar verdiklerini yerine getirdik mi ki daha fazlasını isteyelim ve daha fazlasına ihtiyaç duyalım? Açık ki Önder Apo'dan daha fazlasını istemeyi meşru kılacak hiçbir şey ortada yoktur. Vicdanlı olduğunda Önder Apo'nun bize her şeyi sunduğu görüleceği gibi, yaşanan tüm kişisel, örgütsel, toplumsal zorlanmaların, sıkışmaların nedeninin ise verilenleri yeterince almamaktan, özümsemekten ve gereklerini yerine getirmemekten kaynaklandığı açıkça anlaşılacaktır. O halde bize gerekli olan kendimizi bu durumdan çıkarmaktır. Bunun için de bize yine gerekli olan tüm bunları aşarak devrimci, Kürt ve insan olmaktan gelen tüm görevlerimizi özgürlük çizgisi temelinde başarıp Önder Apo gerçekliğini esas almak, Önder Apo'nun gittiği yoldan gitmektir.

Toplumsallığın gerçekleşmesi için zihin ve iradi güç gerekir

Önder Apo kendisini ayakta tutanın, çürümeyi engelleyen irade ve zihniyet gücü olduğunu belirtti. Demek ki zihniyette güçlü olmak, iradi bir duruş göstermek en güçlü gibi görünen düşmanlara karşı bile insanı yenilmez kılıyor. Kuşkusuz bunun tersi de doğrudur; yani zihniyet gücünün olmaması ve iradi zayıflık en zayıf düşman karşısında

bile insanı donanımsız bırakır, çürütür, yozlaştırır. Özgürleşerek insan olmak ve insan kalmak isteyenler olarak demek ki bizim de kendimizi zihniyette oluşturmamız ve buna dayanarak güçlü bir iradeye sahip olmamız gerekir. İnsan sal ve toplumsal olan her şeyin birer inşa olduğu gözetildiğinde düşmanımız olan iktidarcı-devletçi-erkek egemenlikçi sistemin zihniyetiyle kendimizi eşitlikçi, özgürlükçü, adil, demokratik bir şekilde inşa edemeyeceğimiz açıktır. Kendimizi ancak hiyerarşik-devletçi-erkek egemenlikçi sistemin dışına çıkarak, toplumsal doğanın eşit ve özgür özünden gelen zihni yapılanmasıyla yeniden inşa edebiliriz. Bunun yeni duygular, yeni düşünceler, yeni davranışlar ve özü itibarıyla yeni bir yaşam olduğu açıktır. Keskin duyguların ve doğru düşüncelerin hamuruyla kendimizi bu sisteme kafa tutan, direnen ve bu soykırımcı sisteme karşı zafer kazanan bir irade ve güç haline getirebiliriz.

İradeli olabilmek için de büyük bir zihniyet yani düşünce, vicdan yani duygu gücüne ulaşabilmek gerekir. Aksi taktirde sadece isteyen pozisyonda kalınır. Nitekim bugün pek çok kişi barış, huzur, refah, eşitlik, özgürlük, demokrasi, adalet vb şeyler istemektedir ama bunların hiçbirisi de gerçekleşmemektedir. Çünkü; bu kesimler sadece istemektedir. İstemlerini somut bir gerçekliğe dönüştürecek düzeyde kendilerini bir zihniyet ve irade gücü haline getirmemişlerdir. Halbuki istenilene ulaşmak, büyük bir iradi duruşu gerektirir. Verili kapitalist modernite koşullarında hiçbir egemenin hiç kimseye hiçbir şeyi mücadelesiz vermeyeceği gerçeği gözetildiğinde, tamamen toplumsal doğanın özünden gelen bu değerlere ulaşabilmenin yolu, büyük eylemlerin sahibi olabilmek, eş deyişle büyük bir irade gösterebilmektir.

Verili durumda sınırlı sayıda faşistin, soykırımcının dışında hemen herkes Kürt sorununun çözülmesini, AKP-MHP faşist diktatörlüğünün yıkılmasını, hatta Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünün gerçekleşmesini, tüm farklılıkların eşit ve özgür temelde yaşayabildiği bir demokrasinin gelmesini arzulamaktadır. Ama bu kadar yaygın ve insani olan bu taleplerin hiçbirisi de gerçekleşmemektedir. Çünkü; bu istemlerin elde edilebilmesi için yeterli bir çaba, irade gösterilmemektedir. Açıkça görülüyor ki, tüm bunların zihniyet ve irade gücü olmayla direkt bağı vardır.

Kim özgür, kim tutsak?

Bağlantılı olarak Önder Apo İmralı işkence sistemine karşı kendisini birey olarak değil de toplumun bir üyesi olarak görerek, toplumsal hareket ederek direnebildiğini ortaya koydu. Bu özgür insan duruşundan ders çıkarcaksak bizim de o temelde yaklaşmamız gerektiği açıktır.

Her davranışın, her duruşun arkasında bir zihni yapılanmanın yattığı gerçeğini gözettiğimizde, Önder Apo'nun böyle davranmasını sağlayan da yine onun düşüncü biçimidir. Önder Apo hiçbir zaman kendisini Kürtlükten ve Kürdistanlılıktan ayrı ele almamış, tersine kendisini Kürtlük ve Kürdistanlılıkla özdeşleştirmiştir. Çünkü; insanın varoluşsal olarak toplumsal olduğunu, insani olanın da ancak toplumsal olabileceğini derinden bilmektedir. İnsan açısından kurtuluş da, esaret de, acı da, sevinç de toplumsallıktır. Bu durumda Önder Apo şahsında İmralı'ya konulan Kürtlük olmaktadır. O nedenle Önder Apo da kendisini Kürtlük ile özdeşleştirerek Kürt'ün var olmak için yürütmesi gereken mücadeleyi yü-

rütmüştür. Bu çok ağır bir yük olsa da Önder Apo bundan kaçmamamın, bununla yüzleşmenin büyük cesaretini ve gücünü gösterebilmiştir. Önder Apo'yu farklı kılan da onun bu yönüdür.

Çoğumuzda olmayan ise bu cesarettir. Bu kadar büyük bir yükün altından kalkamayacağımızı düşünür, bu gerçeklikle yüzleşmekten korkar ve Kürtlükten dahası giderek ağır bir yük halini almış olan insan olmaktan kaçırız. Tikelimiz olan Kürt olmaktan, evrenselimiz olan insan olmaktan kaçırız ama tüm çabamıza rağmen bunu başaramayız. Başaramayız çünkü, Önder Apo'nun deyimiyle, "Toplumsal gerçeklikten kaçış zannedildiğinden de zordur." Başaramayız çünkü, yüzleşemediğimiz güçsüzlüğümüz hep bizimle birlikte olur. Böylelikle tekiliğinden, tikelliğinden ve evrenseliğinden kaynaklanan sorunlarını çözmemiş biri olarak hep zayıf, iradesiz ve güçsüz oluruz. Bu da yaşamı zorlu, çekilmez, keyifsiz kılar.

Nitekim güya özgür koşullarda olmamıza ve Önder Apo da en zorlu koşullarda tutulmasına karşın Önder Apo ile kıyaslandığında yaşamının coşkusunu çok farklı ve yetersiz düzeyde yaşarız. Sanki fiziki özgürlüğü elinden alınmış olanlar bizler, fiziki özgürlüğü olan da Önder Apo imiş gibi olur.

sanarak yaptıkları insanların ruhsal ve zihinsel olarak bu sistemce daha fazla tutsak kılınmasının aracı olur. Önder Apo bu nedenle dışarıdakiler olarak bizlerin özgür olduğumuza ilişkin büyük bir yanılsamayı yaşadığımızı, kendimizi aldattığımızı, yaşadığımızın anlamdan yoksun bir yalan olduğunu belirtmektedir. Bu nedenle bize gerekli olan kendimizi özgür insanlar olarak değil de özgürlüğe ihtiyacı olan insanlar olarak görmemizdir. Dışarıdakiler olarak bizlerin bu özgürlük yanılsamasını ve yalanını yaşamamız özgürlüğe yönelmede bir sorundur. Bu durum kişi, Kürt ve insanlık olarak içinde bulunduğumuz tahammül edilemez duruma tahammül etmemize, yalanı gerçekmiş gibi yaşamamıza ve yaşam karşıtı kapitalist sisteme, onun Kürdistan versiyonu olan soykırımcı düzene karşı tüm gücümüzle harekete geçmememize neden olmaktadır.

Düşmanın düşmanı olmayı başarmak ve düşmanı sürekli darbelemek

Açık ki kişi, Kürt ve insan olarak xwebûna ulaşabilmemiz için mutlaka gidermemiz gereken çok ciddi felsefik sorunlar yaşamaktayız. Aksi halde ne

her türden bilgiye ulaşmamızı kendisi açısından sorun görmüyor? Özcesi bu çok çelişik halleri uzattıkça uzatabiliriz ama Önderlik ile aramızdaki duruş farkını görmemiz açısından bu kadarı bile yeterlidir. Zaten Önderliğimiz de potansiyelimizin ancak %1'ini harekete geçirdiğimizi belirtmiş ve eleştirmişti. Yine dışarıda olması halinde AKP-MHP faşizmini altı ay gibi bir sürede yıkabileceğini söylemişti. Bu da gösteriyor ki sorduğumuz sorular, Önderliğimizin devrimci, Kürt ve insan olmamızla bağlantılı eleştirileriyle örtüşmektedir. O halde bunun neden böyle olduğunu açığa çıkararak, kendimizi Kürt işbirlikçi-ihanetçiliğinin; soykırımcı-sömürgeci TC rejiminin ve her şeyin doğasıyla oynayacak düzeyde sapkınlaşmış kapitalist modernitenin gerçek birer düşmanı haline getirmemiz gerekir. Açık ki içimizde, ruhumuzda, zihnimizde, duygularımızda akışkanlığımızı öldüren, insan olmaktan gelen muazzam potansiyelimizin açığa çıkmasını engelleyen; bizi yaratmaktan, gelişmekten, değişip dönüşmekten alıkoyan tutsaklıklarımız var.

İnsanın varoluşsal olarak politik ve ahlaki bir varlık olduğu gerçeğini gözettığımızda içteki bu tutsaklıklarımızın gerçekte bizi insan olmaktan da alıkoyduğunu hemen anlarız. Çünkü; in-

şunlaşması, onu bulması ve yapması söz konusu olamaz.

Yaklaşık yedi bin yıllık hiyerarşik devletçi sistem tarihinde hiçbir sistem kapitalist modernite kadar insan türünün varoluş hali olan toplumsallıkla bu denli oynamamış, bireyciliği-bencilliği bu denli geliştirmemiştir. Geçmişte insanlar klanları, kabileleri, aşiretleri, ülkeleri için yaşarken, günümüz insanları kapitalist modernite ayatıcılığında sadece kendileri için yaşarlar. Tüm yaşam alabildiğine kıskırtılmış, tüm bentlerini yıkılmış, doyumsuz güdülerin tatmini için tüketilmektedir. Bunun için gerekli olan paraya ulaşmaktan başka yaşamın bir amacı bırakılmamıştır.

İşte kapitalist modernite koşullarında ve onun bombardımanı altında, statüsüz ve soykırımın kısırcasına alınmış bir halk olarak bizim de önümüze yaşam diye çıkarılmak istenen bu oluyor. Bu, kişinin yani tekilin insanlıktan yani evrenseliğinden kopartılmasıdır. Bireyleştirerek, gerçekte ise bencilleştirerek temel güç kaynağımız olan toplumsallığımızdan yani tikellik olarak Kürtlüğümüzden, evrensellik olarak da insanlığımızdan bizi kopartarak güçsüz-

olsak da hala soykırımın kısırcındayız ve varlık sorunu yaşıyoruz. Çünkü; yürüttüğümüz mücadele özgürlüğümüz için yetmiyor, düşmanın soykırım saldırılarını ortadan kaldırmıyor. Bu durumda da düşmana kızıp ya ondan aman dilemek, ondan yumuşamasını beklemek gibi bir gafletin içine düşüyoruz ya da birilerinin gelip varlık ve özgürlük sorunlarımızı çözmesini bekliyoruz. Hem tüm sorunlarımızın çözülmesini istiyoruz hem de insanlık tarihinin en vahşi sisteminin soykırımcılık düzeyinde Kürdistan'a, onun özgürlük gerillasına, Önder Apo'ya saldırdığı bir dönemde bize bir şey olmasını istiyoruz. Boşuna idamlıkların idam oldukları ana kadar da af edileceklerine dair umut besledikleri söylenmemiş.

Önder Apo gibi kendimizi çözüm ve mücadele gücü haline getirmemiz gerekiyor

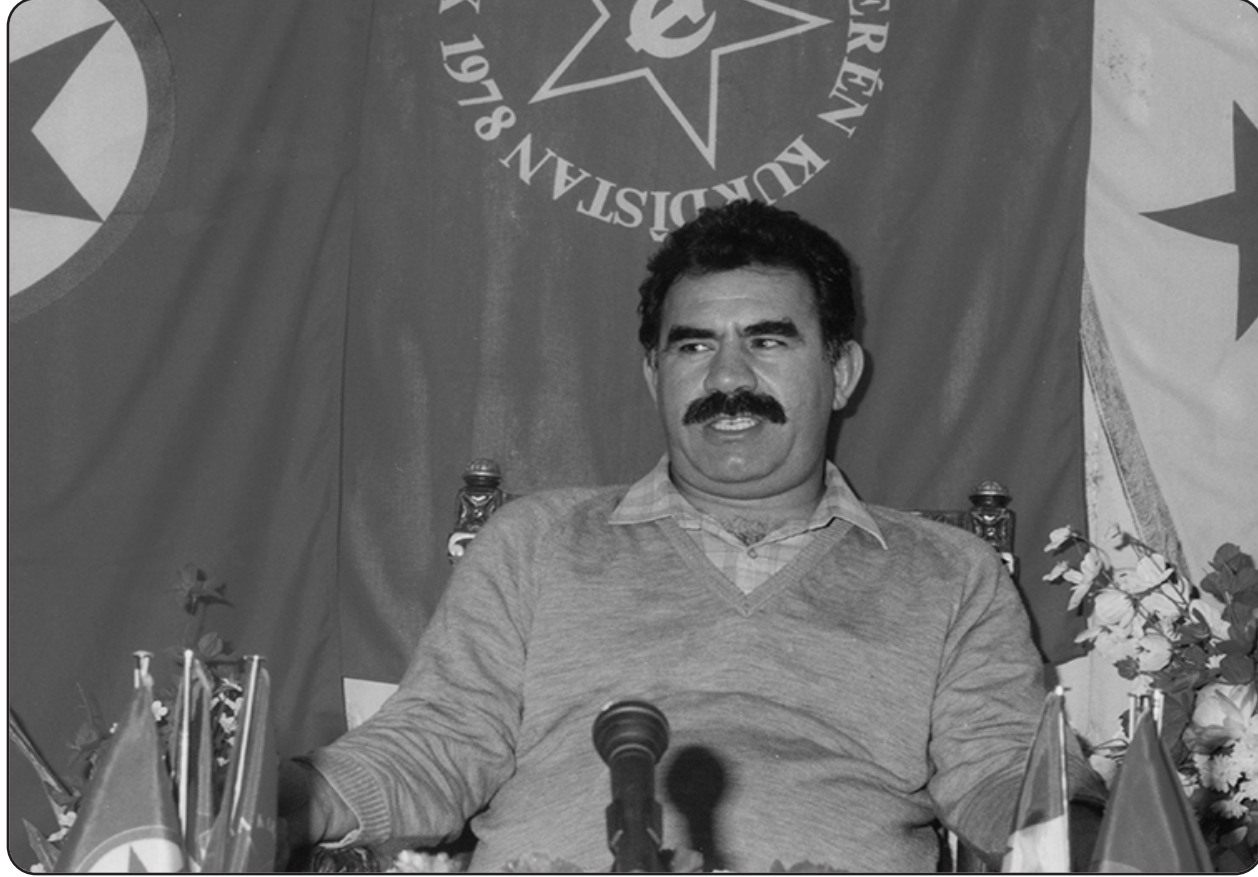
Açık ki, kapitalist modernitenin çıkar dünyasında, soykırımın kısırcasına alınmış bir halk olarak bize güç ve destek sunacak bir güç odağı yoktur. En büyük güç kaynağı bizzat bizleriz. Aksi taktirde Kürt işbirlikçiliğini ve ihanetçiliğini temsil eden KDP'den bir farkımız kalmaz, yani KDP'ileşiriz. Bunun da xwebûn olmaktan çıkmak, başkalaşıma uğramak anlamına geldiği açıktır. Bu yönüyle birlerinden beklemek yerine, tıpkı Önder Apo'nun yaptığı gibi kendimizi çözüm ve mücadele gücü haline getirmemiz gerekiyor. Aksi halde varlık ve özgürlük sorunlarını çözmemiş bir halkın üyeleri olarak normalleşmemiz, gerilimli durumdan kurtulmamız mümkün olmayacaktır.

Kuşkusuz herkes gerilimler yaşar ama bu gerilimler niteliksel olarak hep farklı olur. Kürtlüğün ve insanlığın tüm yükünü yüklenmiş ve en ön cephede yedi bin yıllık iktidarcı-devletçi-erkek egemenlikçi sisteme karşı mücadele yürüten Önder Apo'nun yaşadığı gerginlikler ile düşmanı düşman olarak görme yetisini bile yeterince göstere-meyen, kapitalist ve Demokratik Moderniteler arasında arafta kalmayı tercih eden bizlerin yaşadığımız gerginlikler aynı değildir. Düşmanla en ön cephede çatışanların, düşmanı yenenlerin yaşadığı gerginliklerin tümü andaki doğumu, gelişimi sağlayan gerginliklerdir; tıpkı bir ananın çocuğunu doğurduğu andaki gerilimler gibi.

Kürdistan özgürlük gerillasının en zorlu ve eşitsiz koşullarda, iradelerine dayanarak Heftanîn, Metîna, Zap, Avaşîn ve Xakûrkê başta olmak üzere tüm Kürdistan'da yürüttüğü kahramanca direniş de bu niteliktedir. Yine dışarıdaki herkesi ezip geçen, sindiren 12 Eylül askeri faşist cuntayı; bedenlerini ve iradelerini en büyük silaha dönüştürerek yenen Mazlûmlar, Kemaller, Hayriler, Ferhatlar ve daha nicelelerinin durumu da böyledir. Her biri en anlamlı bir yaşamın sahibi olarak yaşadılar ve ölümleriyle yaşam yaratıldılar. Onurlu yaşam, onların fedaice direnmelerinin bir ürünü oldu.

Kendimizin hakikatı avcısı olalım. Bizi böylesi büyük bir özgürlük durumundan alıkoyan şeylerin avcısı olalım, onları bulalım ve bünyemizden atalım. Böylelikle kendi içimizdeki hakikatı avcısı olalım ki, dış düşmanı da avlayabilelim. Dış düşmanı avlayabilmenin, dış düşmana gerçek anlamda düşmanlık yapabilmenin yolu, içe yerleşmiş düşmanı avlayıp bünyeden atmak oluyor. Bunun da çok büyük bir zihniyet gücü ve irade gerektirdiği açıktır. Eksik ve yetersiz ama özgür insan ve özgür toplum olabilmek için gerekli olan da budur. Sistem içinde sisteme karşı mücadele ederek başarılı olmak da bunu gerektirir.

Düşman neden Önder Apo'nun tek bir sözcük bile söylemesine izin vermezken, bizim bu kadar söz söylememizi sorun yapmamaktadır? Düşman neden Önder Apo'ya tek bir bilgi kırıntısının bile ulaşmasını engellerken bizim elimize içinde her şeyin olduğu söylenen interneti veriyor, bizim her türden bilgiye ulaşmamızı kendisi görmüyor?

Demek ki özgür ve yaşam dolu olabilmek için fiziki koşullar belirleyici değildir.

Demek ki zindanda bulunduğu ve en zor koşullarda tutulduğu halde insan en özgür olabilirken, dışarıda bulunduğu halde ise en tutsak, zevksiz, coşkusuz olunabiliyor. Bu da bizi kimi filozofların tartışma konusu yaptığı 'içsel ve dışsal özgürlük' kavramlaştırmalarına götürür.

Demek ki insan fiziki olarak tutsak olduğu halde ruhsal olarak özgür olabiliyor.

Demek ki insan fiziki olarak 'özgür' olduğu halde de ruhsal olarak tutsak olabiliyor.

Kaldı ki dışarıya sanıldığı gibi hiç de özgürlüklerin her yönüyle yaşandığı bir alan değildir. Hemen her şey sömürgeci-soykırımcı rejim ve kapitalist modernitenin denetimi, kısıtlaması altındadır. Dahası bu kısıtlılık hali Kürtlerde yaşandığı düzeyde olmasa da tüm insanlık için de geçerlidir. Gerçekte iktidarcı-devletçi ve erkek egemenlikçi sistemin olduğu ve girdiği her yer bir tür zindandır. Çünkü; bu sistemin yaşadığı yerde özgürlük, eşitlik, adalet özsel sorunlardan dolayı söz konusu olamaz. İktidarcı-devletçi sistem içinde çoğu zaman fiziki özgürlük kapsamında sunulan ve insanların kendilerini özgür

tekilliğimiz olan özgür bireyliğimiz ne tikelimiz olan Kürtlüğümüz ne de evrenselimiz olan insanlığımız kalır.

O koşullarda kendisini 'hakikatı avcısı' olarak tanımlayan Önder Apo'nun Kürt işbirlikçiliğine, TC soykırımcılığına; toplum, doğa ve insana düşman kapitalist moderniteye vurduğu darbelerin bir tanesini bile dışarıdakiler olarak vurabiliyor muyuz? Bırakalım darbe vurmaya kendimizi bu güçlerin istismarından kurtarıp, nesnesi olmaktan çıkarabiliyor muyuz?

Bu güçler Önder Apo'dan bu denli büyük bir nefret duyar ve onu cezalandırmak için bu kadar seferber olurken, Önder Apo ile aynı idealleri paylaşan, aynı şeylerin gerçekleşmesini isteyen bizler için düşman neden bu düzeyde düşmanlık yapmamaktadır? Demek ki düşman için o kadar da sorun çıkaran, ona darbe vuran pozisyonunda değiliz. Demek ki düşman yürüttüğümüz mücadeleden ve performansımızdan o kadar da ürkmüyor.

Düşman neden Önder Apo'nun tek bir sözcük bile söylemesine izin vermezken, bizim bu kadar söz söylememizi sorun yapmamaktadır?

Düşman neden Önder Apo'ya tek bir bilgi kırıntısının bile ulaşmasını engellerken bizim elimize içinde her şeyin olduğu söylenen interneti veriyor, bizim

san olmak demek, insan türünün var oluş hali olan toplumsallığın korunup kollanması, geliştirilmesi demektir. Zaten insan türünün mayası olan politika toplumun gelişip güzelleşmesi için, ahlâk da bulunanı uygulamak oluyor. Yani bir tür toplumsallığa bağlanmış teori-pratik bütünlüğü olmaktadır.

Hiçbir şey bireycilik kadar insanı insan olmaktan çıkar(a)maz

Kaybedilen nokta, insanın bu mayasından uzaklaşmasıdır. İnsanın bu egemenlikçi düzeni kabul etmesinin veya onun egemenliği altında yaşamaya katlanmasının, kendisine yapılan her türden hakareti sineye çekebilmesinin, bu kadar nesneleştirilebilmesinin nedeni; insanın toplumsal olan özünden koparak bireycileşmesidir. Bu yönüyle insanı insan olmaktan çıkaran esas şey, bireyciliktir. Yani politik ve ahlaki olan özden uzaklaşmadır. Politika ve ahlaktan eş deyişle özünden uzaklaş-tıkça insan bireycileşir, bencilleşir, sadece kendisini düşünür. Böylesi birinin kendisinin de varoluş hali olan toplumsal olanı düşünmesi, onun için yo-

leştirmekte ve rahatlıkla güdülebilecek, iradesiz nesneler haline getirmektedir.

Duruşumuz Önder Apo'nun özgürlük felsefesini ve kapitalist modernitenin bahsettiğimiz bu yaşamını harmanlayan ve bunları aynı anda birlikte yaşamaya çalışan bir duruştur ki, bu özsel olarak mümkün olamaz. Mümkün olamaz çünkü, bunlar özsel olarak karşıttır. Bunların ideolojik düzlemde, anlamda uzlaşması, buluşması söz konusu olamaz. Ama bizler gerçekleştiremeyecek bir hayale kapılarak, aynı anda ve aynı bedende ikisini de yaşatmak istiyoruz. Aslında yaşadığımız tüm gerilim ve gerginliklerin nedeni de bu istemimiz olmaktadır. Bu yönüyle birbiriyel özsel olarak çelişik olan çok farklı şeyleri aynı anda yaşama gibi yanlış bir şeyi istememiz bize zarar veriyor.

Bir taraftan Kürt olmaktan gelen sorunlarımızın olduğunu biliyoruz; haksızlığa, eşitsizliğe, adaletsizliğe maruz kalıyoruz. Adımız yasaklanarak yok sayılıyor, ülkemiz elimizden alınmış ve her şeyimize tecavüz ediliyor. Bu bizi incitiyor, acıtıyor, öfkelenendiriyor ve bizi mücadelecilik kılıyor. Tutum da alıyoruz. Ama dünyanın en haklı halklarından

Kadın hareketinin hamlesi kapitalist sömürü sistemini bozacaktır

Hêlîn Ümit

Özgür Kadın Hareketinin 2020 yılının Eylül ayında startını verdiği 'Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma zamanı' hamlesi bir yılını doldurdu. Yoğun mücadelelerle geçen ve kadın özgürlük mücadelesinin tarihine bir savunma hamlesi olarak geçecek olan bu yılı değerlendirmeden önce, 2020 yılını Uluslararası Komplotunun sonuç alması yılı olarak değerlendirmek isteyen soykırımcı sömürgeci güçler ile onların işbirlikçi uzantılarına karşı ve yine uluslararası güçlerin Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye planlarına karşı fedai duruşları ve savaşçılıklarıyla boşa çıkaran şehitlerimizin anısı önünde saygı ile eğiliyoruz. 2021 yılında da 'Özgürlük Zamanı' hamlesi çerçevesinde canları pahasına korudukları mevsimlerde, yükseltmiş oldukları mücadele bayrağını zafere taşıyacağımızın sözünü veriyoruz. 'Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı' hamlesinin geçtiğimiz bir yıl içerisinde nasıl geliştiğini anlamak için hamlenin geliştirilme amacının ve hedeflerinin doğru anlaşılması gerekir.

Tüm halkımızın, yoldaşların ve dostların çok yakından bildiği bir şey var ki, üzerinde yaşadığımız coğrafya olan Ortadoğu ve Kürdistan'da özgürlük en temel ihtiyaçtır. Bütün yoksunluklar özgürlük yoksunluğundan kaynaklanıyor. Özgürlüğün sağlanabildiği alanlar ise yaşamın, umudun, geleceğin, paylaşım ve sevginin, barış ve kardeşliğin vahası haline gelebilmektedir. Bu anlamda yaşadığımız yüzyılın temel gelişikisi; özgürlükçü güçler ile iktidarcı, egemenlikçi güçler arasında yaşanan çelişki olarak dışa vurmaktadır. Bunun toplumsal zemindeki karşılığı ise özgür kadın ile hegemonik-iktidarcı erkeklik arasında yaşanmaktadır. Bu anlamda, 2020 yılında Kürdistan Özgür Kadın Hareketi olarak başlatmış olduğumuz 'Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı' hamlesi stratejik bir kararlaşmanın yansıması olarak hayata geçirilmiştir. İçinde bulunduğumuz yüzyılın 'Kadın Devrimi yüzyılı' olmasının yanı sıra, üzerinde mücadele yürüttüğümüz coğrafyada, kriz ve kaosun yoğunlaşmış olması da Kürdistan Devriminin de bir Kadın Devrimi olduğunu gösteriyor. Bu, stratejik yaklaşımımızın temellerini oluşturmaktadır. Bu anlamda geçtiğimiz yıl başlattığımız hamlemiz, tarihsel toplumsal çözümlemelere dayalı olarak geliştirilmektedir.

Kürt Kadınları bulundukları her alanda kapitalist sistemin politikalarına tavrı aldı

Bunun yanında, geliştirdiğimiz hamlenin bir de güncel boyutları var. Toplum olarak üzerinde yaşadığımız Mezopotamya, Ortadoğu'daki savaşın mekânı konumundadır. Bu durum çetnili zaman aralıklarında inış ve çıkışlar yaşasa da, son elli yılı bu kapsamda değerlendirebiliriz. Ortadoğu'da, Irak-

Kürt kadını ve Kürt toplumu, Türk uluslaşmasının köle pazarı olarak görülmektedir. Burada soyluluk yapacak değiliz fakat Kürt gerçekliğinde kadının sosyolojik karşılığı çözümlenerek 'önce kadını vurun' politikası ile yaklaşıldığı kesindir. Bunu demokratik siyaset alanında çalışma yürüten kadınlara yaklaşımda da, askeri alandaki kadın komutasının hedeflenmesinde de yaşadık, yaşıyoruz. Bu anlamda özgürlük olacaksa, bunun savunma temelinde olacağı açığa çıkmıştır. Özgür Kadın Hareketi olarak hamlemizi özsavunma, değerlerini koruma ve toplumuna sahip çıkma temelinde öngörmüştük ve bu tespitlerimizin ne kadar yerinde olduğu geride kalan bir yıl içerisinde bir kez daha doğrulanmış oldu.

İran, Irak-Körfez, Afganistan-ABD çatışmaları şeklinde uzayıp giden ve şimdiye kadar da durulmayan debdebeli savaşlar süreci yaşanmıştır. Fakat son on yıldır giderek artan ve Kürdistan üzerinde odaklanan bir savaş gerçekliği var ve Kürt Kadın Hareketi olarak bu durumun yaratacağı sonuçları değerlendirdiğimizi ve hamlemizin çerçevesini ise bunun üzerinde şekillendirdiğimizi belirtebiliriz. Bu savaşın bir çok gerekçesi var. Önder Apo, Ortadoğu'daki durumu ve krizi, yaşanan savaştan ve kaotik durumdan çıkış seçeneklerini kapsamlı olarak değerlendirmiştir. Bu konu çok önemli olduğu için, Önder Apo savunmalarının bir cildini bu konuya ayırmıştır. Özgürlük mücadelesini yürütür ve bunun sistemini geliştirmeye çalışırken, kadınlar olarak karşı karşıya kaldığımız bu savaş sürecini nasıl ele aldığımız önem taşıyordu. 'Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı' hamlesinin bu bir yıl içerisinde nasıl geliştiğini anlamak için hamlenin geliştirilme amacı ve hedefinin doğru anlaşılması gerekir.

Geliştirdiğimiz hamle, Kürdistan başta olmak üzere Ortadoğu halkları üzerinde kapitalist sömürü sisteminin kurduğu oyunu bozma hamlesi olarak görülmelidir. Çünkü; ABD'nin, AB'nin, Rusya ve bölge üzerinde hegemonya

kurma peşinde olan güçlerin karşısında toplum ve kadın savunulmadan bu plan bozulmayacak ve küresel güçler etkili hale gelecektir. Yürürlükte olan savaş, toplumsallığın başlangıcı olan bu coğrafyada, insanlığı var eden tüm değerler sistemini ortadan kaldırılarak, Ortadoğu toplumlarının teslim alınmasını ve iradesiz kılınmasını hedeflemektedir. Bunun için bu coğrafyada ayakta kalan halkların, inanç gruplarının, kadın toplumunun atomlarına kadar parçalanmasını yaratacak çok yönlü saldırılar yürütülmektedir. Bu nedenle geçmişte yürüttüğümüz hamlelerin hem son halkası, hem de oluşturduğu birikimlerin ve tecrübenin sonucu olarak 'Özgür Kadın ve Toplumu Savunma' hamlesi, kapitalist sömürü sistemine cepheden tavrı alma anlamına gelmektedir. Evrensel karakter taşıyan özgürlük mücadelemiz ve Kadın Özgürlük Çizgisinin hamle çerçevesinde dünyanın dört bir yanında, yine Kürdistan'ın dört parçasında sürekli olarak teyakkuzda olmasının anlamı da önemi de çok fazladır. Kürt kadınları bu çerçevede bulundukları her alanda kapitalist sistemin politikalarına tavrı aldı, aynı zamanda kapitalist sistemin ve erkek egemenlikçi uygarlık dayatmalarının karşısında boyun eğmeyeceğini ortaya koydu. Kendisini tek ve hâkim seçenek olarak inşa et-

meye çalışan sistem kodlamalarına karşı, alternatif bir modernitenin olabileceğinin sesi, yürüyüşü, eylemini oluşturdu. Bu anlamda Kürt kadınları hamlenin başarısı için geçen bir yılda hep ayakta, direniş içinde oldu.

Uluslararası komplo, Önderliğin İmralı'da gerçekleştirdiği direniş ile boşa çıkarılmıştır. Komplotunun asıl amacı olan özgürlük hareketini durdurma çabası da sonuç almamış, hareketimizin devrimci atılım hamlesi engellenememiştir. Devrim mücadelemiz devrimci demokratik modernite, demokratik sosyalizm olarak güncel bir gerçekliğe dönüşmüştür.

Hamlemizi Uluslararası Komplo saldırılarına karşı yürütüyoruz

Üçüncü Dünya savaşının Kürdistan'daki yansıması ise birçok boyutta ele alınabilecek niteliktedir. Öncelikle dikkat çekmek istediğimiz husus, bu savaşın merkezinin Ortadoğu'nun kalbi olan Kürdistan'da, ülkemizde yoğunlaştığı gerçekliğidir. Bu durumu birkaç cümle ile özetleyerek, hamle ile olan bağlantısını kurmak mümkündür. Üçüncü Dünya Savaşı bölgeye yönelik saldırılarını planlarken, en fazla kendisine karşıt bir sistemin çıkmaması için çaba göstermektedir. Uluslararası Komplotunun en önemli gerekçesi, 1917 Ekim Devrimi

tarzında yeni bir sistemin ortaya çıkışını engellemeye dönüktü. Eğer Hareketimizin kurucu ve yöneticileri, kurumları 'terör listesi'ne alınmışsa, esas neden kesinlikle budur. İmralı işkence sisteminin yine aynı güç merkezleri tarafından oluşturulması ve işletiliyor olmasının da önemli bir nedeni bu gerçeklik olmaktadır. Fakat Uluslararası Komplo, Önder Apo'nun İmralı'da gerçekleştirdiği direniş ile boşa çıktığı gibi, komplotunun esas amacı olan devrimci gelişmeyi durdurma çabası gerçekleşmemiş, Demokratik Modernite, Demokratik Sosyalizm olarak güncel bir gerçekliğe dönüşmüştür. Rojava Devrimi bunun en somut gerçekleşme alanı olmuştur. Eğer tarihin gördüğü en kirlili, ahlâk dışı, kuralsız ve asimetrik savaş Türk devleti tarafından geliştirilmemiş olsaydı, Bakur'da da demokratik toplum devriminin gerçekleşmesi an meselesi olurdu. Dikkat edilirse Bakurê Kurdistan'daki devrimci gelişmenin önü ancak NATO başta olmak üzere uluslararası güçlerin müdahalesi sayesinde alınabilmiştir.

Uluslararası Komplotu, Türk ve Kürt halkları olmak üzere Ortadoğu'da yaşayan halkları en üst düzeyde çatışmalı bir ortama çekerek yönetmek isteyen güçler, Önderliğimizin İmralı'da geliştirdiği stratejiler karşısında yenilmişlerdir. Bu süreç, Önderlik şahsında Demokratik Modernite paradigmasının

Kadın militanlığı, savaşıllığı YJA STAR öncülüğünde çok görkemli bir düzeye ulaşmış bulunuyor. İşgalciliğe karşı, yine işbirlikçi-ihanetçi yapılara karşı büyük bir bilinç ve öfke ile savaşılan kadın militanlığı açığa çıkmıştır. Esas olarak 'Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı' Hamlesinin öncü gücünü bu militan gücümüz oluşturmaktadır. Şehit Bêrîtan-Gülnaz Karataş arkadaşın kişiliği, hemen her gün güncellenerek Avaşîn'de Sarya, Heftanîn'de Esmer, Rojava'da Sosin, Başûr'da Nujîn oluyor.

doğuşu sistemsel bir çıkışa dönüşerek zafer kazanmıştır.

Küresel güçlerin Uluslararası Komployu yeniden güncellediği bir sürecin içindeyiz. Bu anlamda 'Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı' hamlesini Uluslararası Komponun saldırılarına karşı planlayarak yürüttüğümüzü belirtebiliriz.

Kürdistan Özgür Kadın Hareketi olarak, Uluslararası Komponun bir kadın devrimi olarak gelişme gösteren Demokratik Modernite sistemine karşı, erkek egemenliğine dayanan iktidarcı, devletçi sistemin köle kadın ve hegemon erkekliğin yeniden inşası anlamına geldiğini de çok iyi biliyoruz. Önder Apo'nun önderlik ettiği devrim, kadın özgürlüğünü ölçü alan bir devrim olmaktadır. Buna yönelik her türlü saldırı ise uygarlık tarihi boyunca yürütülen ve kapitalist modernite zamanında 'kırım' düzeyine getirilen anti-yaşam, anti-toplum saldırısı olmaktadır. Bu anlamda geliştirdiğimiz hamleyi, kadın devrimine karşı, karşı-devrim saldırısı geliştiren güçlere bir cevap olarak örgütlemekteyiz. Bu anlamda hamlemizin tarihi bir hamle olduğunu belirtmek gerekir. Tanrıça İnanna'nın kendisinden uygarlık buluşlarını çalan Enki'ye karşı giriştiği hamleye benzetmek, abartılı görülmemelidir. İnanna'nın torunları, uygarlık güçlerine karşı kendi yaratımları olan değerleri sahiplenmekte ve aynı öfke ile erkek egemen güçlerin üzerine yürümektedirler.

Özgür kadın, kendi farkına varmış kadındır.

'Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı' hamlesi dört parça Kürdistan'da da bu duygu ve kararlılıkla geliştirildi. Önder Apo, Kürt kadınının uyanışını selamlamış ve bundan duyduğu büyük mutluluğu her fırsatta dile getirmiştir. Bu uyanış kendi farkına varma yani kendi olma ile ilgilidir. Özgür kadın, kendi farkına

varmış kadın oluyor. Varlık, kendisinin farkına ulaştığında bilinç, bilinç oluştuğunda ise farklılık oluşuyor. Kısacası kimlik kazanma süreci bu aşamalardan geçmektedir. Kürt kadını, bu süreci önemli oranda yaşamıştır ve özgürlük ölçülerini kendisinden başlayarak yaygınlaştırmayı sürdürmektedir. Dikkat çekmek istediğimiz husus, erkek egemen sistemin öncelikle özgür kadın çizgisine yönelik saldırıları olmaktadır. Hareketimizin kadın yaklaşımı çok radikal bulunmakta ve bunun değiştirilmesi için özel savaş saldırıları tırmandırılmaktadır. Hem kapitalist sistem hem de pratikte karşı karşıya kaldığımız soykırımcı rejimlerin tahammül gösteremediği husus; kadınların erkek egemenliğine dayanan devlet ve iktidar sistemlerinden koparılmasıdır. Bu sistemin yapı taşı olan mülkiyet düzeninden kadını çekip çıkardığımızda, sistemden geriye bir şey kalmadığı gibi toplumsal dönüşüm gerçekleşmekte ve yeni yaşamın kapıları açılmaktadır. Bu nedenle geliştirdiğimiz hamle ile özellikle Kürdistan'da kadını mülkiyet ilişkilerinin dışına çıkarma yaşanmakta, bu temelde özgür kadın ve toplum yeniden oluşturulmaktadır. Dört parça Kürdistan ve başta Avrupa olmak üzere ülke dışındaki kadınlar, karşı karşıya kaldıkları amansız saldırı, katliam, şiddet ve baskıya rağmen başlatılan hamleyi bu nedenle büyük bir coşku ile sahiplenmiştir.

Kadın özgürleşmeden toplumsal yaşam özgürleşmez

Tüm bunların yanında hamlemiz, Devrimci Halk Savaşı temelinde mücadele ettiğimiz bir dönemde gündeme girmiştir. Yani dört bir yandan saldırı altında olduğumuz Kürdistan'da, AKP-MHP faşist iktidarı öncülüğünde işgal ve tasfiye saldırılarının yaşandığı bir süreçte gelişme göstermiştir. AKP-MHP faşist iktidarının erkekliğin en

kaba, saldırgan, militarist, tecavüzkâr tezahürü olduğunu biliyoruz. Bunu gizlemeye gerek duymadıkları gibi, din-ci-milliyetçi ideolojilerle meşrulaştırmak için her türlü algı operasyonunu yapmaktadırlar. Kadın köleliğini, kadınların mülkleştirilmek istendiğini, ikinci cins olduğunu ve yine tek asli görevlerinin ev kadını ve çocuk doğurmak olduğunu milli ve dini bir görev konumuna getirmiş, fitrat tartışmaları ile yaratılış konusu olarak ele almışlardır. Soykırımcı-sömürgeci savaşı yürütmek için kışkırttıkları erkeklik ile 24 saat saldırı psikolojisi, ele geçirme, el koyma atmosferini oluşturmaları Türkiye ve Kürdistan'da kadına yönelik katliamların kırım düzeyine gelmesine yol açmıştır. Bu durum, Kürdistan'da kadınların daha ağır saldırılar altında kalmasına, neredeyse her Kürt kadınının potansiyel olarak ele geçirilecek savaş ganimeti olarak görülmesine varırmıştır. Polis, MİT ve ordu bu konuda oldukça planlı hareket etmektedir. AKP ve MHP'nin, bu konudaki yaklaşımları deşifre ve teşhir olmuş DAİŞ zihniyetine taş çıkarttığı biliniyor. Kürdistan'daki genç kadınların, özellikle de yurtsever gelenekten gelen değerli ailelerimizin gençlerine yaklaşım, bu zihniyet kodları ile gerçekleşmektedir. Kürt kadını ve Kürt toplumu, Türk uluslaşmasının köle ruma ve toplumuna sahip çıkma temeline soyluluk yapacak değiliz fakat Kürt gerçekliğinde kadının sosyolojik karşılığı çözümlenerek 'önce kadını vurun' politikası ile yaklaşıldığı kesindir. Bunu demokratik siyaset alanında çalışma yürüten kadınlara yaklaşımda da, askeri alandaki kadın komutasının hedeflenmesinde de yaşadık, yaşıyoruz. Bu anlamda özgürlük olacaksa, bunun savunma temelinde olacağı açığa çıkmıştır. Özgür Kadın Hareketi olarak hamlemizi özsavunma değerlerini koruma ve toplumuna sahip çıkma temelinde öngörmüştük ve bu tespitlerimizin ne kadar yerinde olduğu geride kalan bu bir yıl içerisinde bir kez daha doğrulanmış oldu.

AKP-MHP faşizminin, başta Kürt kadını olmak üzere tüm kadınlara yönelik yürüttüğü saldırılar karşısında 'Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı' hamlesi her şeyden önce ideolojik bir mücadele yürütmüş ve özgürlük anlayışını savunmayı bilmiştir. Toplumsal özgürlük olmadan kadının, kadın özgürleşmeden toplumsal yaşamın özgürleşemeyeceği ilkesi başarıyla savunulmuştur. Bu temelde, başta soykırımcı sömürgeciliğin Kürt kadınlarının özgürlük mücadelesine karşı yürütmüş olduğu saldırılar karşısında direniş tutumu tüm Kürdistan parçalarında hâkim kılınmıştır. Kadın özgürlük ideolojimizin başat ilkesi olan yurtseverlik ölçüleri, Kürt kadın gerçekliğinde başta Kürdistan'ın dört parçasındaki işgalciliğe karşı büyük bir öfke ile ayakta kalmış ve toplumu etkisi altına almıştır. Kadın çizgimiz ve örgütlülüğümüz hemen hemen tüm kitle eylemlerinin öncü gücü olmayı başarmıştır. Rojava'da, Başûrê Kurdistan'da, Bakurê Kurdistan ve Avrupa'da bu düzey kesinlikle yakalanmıştır.

Yine düşmanın elinde esir statüsünde tutulan yoldaşlarımızın, yurtsever kadınların, faşizmin birinci elden uygulama alanı olan zindanlarda gerçekleştirdiği süresiz dönüşümlü açlık grevi eylemleri Kürt kadınlarının Önder Apo'ya ve mücadeleye olan fedai bağlılığını ortaya koymada büyük bir rol oynamıştır. Kürdistan toplumunu her türlü baskı, şiddet ve zor yöntemi ile geriletmeye çalışan AKP-MHP faşizminin, karşısında en fazla çaresizlik yaşadığı alan zindanlar olmaktadır. Çünkü zindanlar, düşmanın tam egemenliğinde olan ve tutsakların düşman karşısında yapabileceği çok sınırlı olan bir alandır. Buna rağmen katliamı göze alan bir güce karşı sergilenen direniş düşmanı çaresiz kalmaktadır. Bu nedenle AKP-MHP faşizmi zindanlarla baş edememekte, bunun yol ve yöntemini özel savaş saldırılarında, sürgünlerde, zindan içinde zindan, tecrit içinde tecrit sistemlerini geliştirmekte

aramaktadır. 27 Kasım'da başlatılan ve 12 Eylül 2021 tarihinde PKK ve PAJK'ın çağrısı ile sonlandırılan açlık grevi eylemlilikleri önemli sonuçlara yol açmıştır. Burada şunu belirtmeliyiz ki; zindanda bulunan arkadaşların bu eylemi daha üst bir seviyeye çıkarma istemleri vardı. Bu konuda Önder Apo'nun fedaileri olarak yaşandığı ve Özgürlük Mücadelesi'ne bağlılık konusunda sorun olmadığını biliyoruz. PAJK kadroları ve sempatizanlarının kendilerinden başlayarak tüm zindan yapısının, PKK ve PAJK'ın neden böyle bir çağrı yaptığını doğru anlaması büyük önem taşımaktadır. Duygusal yaklaşmamak kadar, hamle içerisindeki misyonun doğru tanımlanması ile yapılan çağrının ve alınan kararın anlaşılacağı açıktır. Zindanlar, başta Kürt toplumu olmak üzere herkese, en zor koşullarda dahi direnilebileceğini, düşmanın saldırılarına her zaman verilecek yanıtlar olduğunu, bu anlamda kendisini faşizmle, düşmanın politikalarıyla izah eden tutumlarla mücadele edilmesi gerektiğini ortaya koymuştur. Bunun 12 Eylül faşizminin saldırıları altında, Diyarbakır Zindanı'nda düşmanın yüzüne tüküren Sakine Cansız yoldaşın güncellenmesi olduğunu herkes çok iyi anlamalıdır. Çünkü; düşman böyle anlamakta ve yaklaşmaktadır.

Eyleme geçen kadın, aynı zamanda bilinçlenen ve örgütlenen kadındır

Özgür Kadın Hareketimizin başlattığı ve her yerde etkili kıldığı hamlemizin kadın kırımını engellemesi, özgür kadını ve toplumu savunması, üç ayak üzerinden geliştirilmiştir. Eğitim, örgütlenme ve eylem. Böyle bir planlama ile savunma örgütlülüğü açığa çıkarılmak istenmiştir. Böyle bir örgütlülüğü yaratabilen kadınlar, aslında hem düşmanın saldırılarından hem de erkek egemenlikçi yönelimlerden kendilerini koruma ve varlıkları için özgürlük alanı bulma imkânına da kavuşmuş olacaktır. Bu temelde, toplumsal alan çalışmalarımız hemen her sahada eğitim çalışmaları yürütmüştür. Eğitim, bilinçlenme, irade kazanma, özgürlükte kararlaşma sağlanmadan, örgütlenme çalışmalarının kalıcı sonuçlar açığa çıkarmayacağı da biliniyor. Bu anlamda 'Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı' hamlesinin ilk yılı ağırlıkta eğitim ve örgütlenme çalışmalarıyla geçmiştir. Konuyla bağlantılı olarak belirtilmesi gereken aslında eylemciliğin yarattığı bilinç gerçekliğidir. Eyleme geçen kadın, aynı zamanda bilinçlenen ve örgütlenen kadın da olmaktadır. Bu anlamda hamlemizin ikinci yılında bu konuya daha fazla eğilme ihtiyacımız vardır. Bilinç, mücadele, örgütlenme ve kendi olma eylemsellik süreçlerinin çok daha hızlı açığa çıkardığı özellikler olmaktadır. Kadın özgürlüğü adına eyleme geçen kadın, bu eylemciliği ile aslında kendisini de yeniden oluşturmakta, yeni özellikler açığa çıkarmakta ve kendisine olan güveni artmaktadır.

Bir yıllık hamle dönemini değerlendiren düzeltilmesi gereken birkaç hususa da dikkat çekmek gerekmektedir. Bunlardan ilki; soykırımcı-sömürgeciliğin dört parça Kürdistan'a yönelik yürüttüğü işgal saldırıları çerçevesinde, yine çeşitli alanlarda kurum ve kişilere yönelik uyguladığı politikalar nedeniyle, kadın gündemlerinin yeterince oluşturulamamasına ilişkindir. Düşman sürekli kendi yarattığı gündemler etrafında mücadele etmemizi istemekte, buna göre strateji geliştire

rerek saldırılarını sürdürmektedir. Başta ülkemizin işgali olmak üzere yaşanan gelişmeler karşısında duyarsız kalamayacağımız kesindir. Ancak bunun yanında kadınların yaşadığı sorunları gündeme getirerek, bu ekseninde gerekli olan eylem hattının açığa çıkarılması oldukça önemlidir. Çünkü düşmanı, faşizmi, erkek egemenliğini bu şekilde yıkmak mümkündür. En meşru mücadele alanı, kadının özgürlük ve eşitlik mücadelesi olmaktadır. Bu konuda bazı alanlarımızda genel gündemler etrafında ve kadın mücadelesinin geliştirilmesi temelinde hareket etmede zayıflıklar yaşanabilmiştir.

Dikkat edilmesi gereken bir diğer husus ise 'hamle' olgusuna yaklaşımda çıkan yanlış anlayışlar olmaktadır. Bu anlamıyla Özgür Kadın Hareketimizin neden hamle yapmayı gündeme aldığı da anlaşılmalıdır ve yeterli bir katılım gerçekleşmemektedir. Bu durum, olağanüstü bir süreç çok sıradan yaklaşmak gibi sonuçlara yol açabilmektedir. Hamle süreçleri, rutin çalışmaların daha yoğun pratikleşmesi şeklinde ele alınabilmektedir. Hamle, geçmiş aşan eylem çizgisini ortaya çıkarmakla ilişkilidir. Bu başarılmıyor ve geçmişte

AKP-MHP faşizmi idaresi altındaki soykırımcı-sömürgecilik, tüm ağırlığını mücadelemize hamle yaptırmama stratejisi üzerinde yoğunlaştırmakta, tüm sahalarda pres uygulamaya çalışmakta ve devrimci gelişimi durdurmayla uğraşmaktadır. Geride kalan bir yıl içerisinde de gördük ki, aslında doğru çalışma yürütüldüğünde, düşmanın bunu engelleme gücü yoktur. Kürdistan'da özgürlük zamanı elli yıldır işlenmektedir. Önderlik, "Zaman oluşturun" dedi. Elli yıldır bu zaman özgürlük için, özgürlük lehine çalışıyor ve oluşturuyor. Kadını, erkeği, toplumu, ulusu oluşturuyor. Bu zaman geri alınamayacağına göre oluşturdukları da birer hakikat olarak kendi iradesini ortaya koyacaktır, koymaktadır.

Mücadele hamlemizi geliştirirken dikkat etmemiz gereken ilk konu; aktiflik, ataklık, savunma değil başarı ve zafer duruşu ile hareket olmaktadır. İkinci önemli konu ise; ulus devletlerin Kürdistan'daki kadın özgürlük mücadelesini yasal sınırlara mahkûm etme, bu çerçeveye sıkıştırma yaklaşımıdır. Fakat yasalarda kadınlar biçimsel olarak bazı hakları kazanmış ve birçok ülkedeki yasalarda erkekle eşit konuma gelmiş olsalar da, kadın üzerindeki

çok daha radikal, savaşkan, iradeli bir duruşu gerektirmektedir.

AKP-MHP faşizmini yerle bir etmek hamlemizin başat amaçlarındandır

Bu konuya ilişkin olarak vurgulamamız gereken en önemli husus, geliştirdiğimiz hamlelerin mücadele stratejimize göre planlanması ve yürütülmesi olmaktadır. Kadın Özgürlük Mücadelemiz, Kürdistan'da devrimci halk savaşı stratejisine göre mücadele ediyor. Bu nedenle tüm çalışmaların, başta da halk savaşımızın kadın öncülüğünde yürütülmesini gerekli kılıyor. Bu konuda kadın militanlığı, savaşçılığı YJA-Star öncülüğünde çok görkemli bir düzeye ulaşmış bulunuyor. İşgalcilğe karşı, yine işbirlikçi-ihanetçi yapılara karşı büyük bir bilinç ve öfke ile savaşan kadın militanlığı açığa çıkmıştır. Esas olarak 'Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadını ve Toplumu Savunma Zamanı' hamlesinin öncü gücünü bu militan gücümüz oluşturmaktadır. Dönemin özgür kadın ölçü ve ilkelerini yakıcı bir savaş gerçekliği içerisinde keskinleştirerek, mücadelemizin önünü açmak-

salığını ve direnişini geliştiren hiçbir çalışma gereksiz görülemez. Fakat adında 'kadın' geçti diye her çalışma da doğru tarzda yürütüldü ve sürece cevap verdi denilemez. Bu açıdan hamle çalışması yürütenlerin bilmesi gereken husus, bunun stratejiyle uyumlu, onu geliştiren, büyüten ve tamamlayan tarzda ele alınması olmaktadır. Örneğin; bazı alanlarımız 'barış' söylemini kullanıyor, 'barış' talep ediyor. Kimden ve hangi koşullar altında barış istendiği düşünülmeden bunlar yapılabiliyor. Kadın Hareketi olarak biz barışın ancak zaferle birlikte inşa edilebileceğini çok iyi biliyoruz. Soykırımcı sömürgecilik, uluslararası alandan aldığı desteğe dayanarak imha saldırılarında başarılı olmaktan medet umuyor. Kısacası boş bir hayal peşinde koşuyor. AKP-MHP faşizminin hayallerini yerle bir etmek hamlemizin başat amaçlarından biridir. Kürdistan'ın dört parçasında ve Kürt halkının yaşadığı her yerde, soykırımcı-sömürgeci politikaların planlama merkezi, yani savaşın karargâhı olan TC yönetiminin yıkılması gerekiyor. AKP-MHP sadece bir hükümet değildir, devletin sahibidir, kendisidir. TC'ye dayatacağımız demokratik dönüşüm ancak bu faşist iktidarın yıkılması, parçalanması ile gerçekleşebilir

gibi alt başlıkları vardır. Bu anlamda salt siyasi ya da ekonomik dönüşüm değil, bir bütün olarak içinde bulunulan yaşam alanlarının dönüştürülmesi ile garanti altına alınacak bir durumdur. Fakat bu kadar genel ve uzun sürede pratikleşecek bir hedefe ulaşana kadar önemli olan, kadın kimliğinin özgürlük temelinde inşa edilmesi ve açığa çıkarılanların savunulmasıdır. Bu konuda önemli bir düzey kazanmış olsak da yeterli göremeyeceğimizi belirtmek durumundayız. Üzerimizde hâlâ soykırım da dahil olmak üzere kırım kılıcı sallanıyorsa, kadınlar sosyal, siyasal, ekonomi, kültürel, zihniyet alanında erkek egemenlikçi zihniyetin saldırılarını yakıcı bir biçimde yaşıyorsa, daha çok mücadele etmemiz gerektiği ortadadır. Önderlik, öz savunma anlayışımız için 'gül teorisi'ni geliştirmişti. "Gül gibi güzelim bir bitki kendisini gerçekleştirirken, savunması onun ah-lâkı oluyor" diye vurgulamıştı. Bu anlamda Kadın Hareketi olarak bu felsefeyi esas aldığımızı belirtmeliyiz. Atacağımız her adımı, yaratacağımız her gelişmeyi çok gelişkin bir öz savunma anlayışı ile ele almalıyız. Bu sonuca, kendi tarihimizin açığa çıkardığı gerçekler üzerinden de varıyoruz. Kadın Hareketi olarak, kadın ordulaşmasına dayanan bir güçlenme, iradeleşme sürecini yaşadık. "Savaşan özgürleşir, özgürleşen güzelleşir, güzelleşen sevilir" ilkesi, işgalcilerle yüz yüze olduğumuz, ihanetçi-teslimiyetçi çizginin güncellendiği böyle bir dönemde, tüm alanlarda esas alınması gereken bir ilke olmayı sürdürmektedir.

Hamlemizin 2. yılına bu temelde faşizmi yıkmak ve her alanda erkek egemenliğini yenilgiye uğratabilecek bir mücadele kararlılığı ile giriyoruz. Bu ise doğru bir öz savunma anlayışı ve çizgisinin Kadın Hareketi çalışmalarında başarıya götürülmesi ile ulaşılabilecek bir hedef olmaktadır.

KJK'nin yürüttüğü 'Kadın Kırımına Karşı Özgür Kadın ve Toplumu Savunma Zamanı' hamlesi ile KCK'nin öncülük ettiği 'Tecride, Faşizme, İşgale Son; Özgürlüğü Sağlama Zamanı' hamlesi eş zamanlı başlatılan ve birbirini tamamlayan hamleler olmuştur. Özgür kadın güçlenip kendini savundukça, toplumda da özgürlük ölçüleri başat hale gelmektedir. Özgürlük, zaman ve mekânda yayıldıkça, kadın özgürlüğü daha çok açığa çıkacak ve kendisi olabilecektir. Bu anlamda birbirine paralel yürüyen, çoğu yerde birbirinin içine geçen ve besleyen hamleler olmaktadır. Biri diğerinden az ya da çok önemli, üstte ya da altta, biri bütün diğeri parça konumunda değildir. Bu tür tanımlamalar özgürlük anlayışımızda bulunmayan tanımlamalar olmaktadır. Şimdiye kadar bu dengenin yeterince tutulduğunu söyleyemeyiz. Kadın yapılarımız, kendi özerkliklerini sağlayarak, kendi gündemlerini oluşturma temelinde genel hamleye daha güçlü sahip çıkacaklardır. Bunun için 2. yılda öne çıkan kadın gündemleri etrafında yoğun bir gelişmeyi yaratma hedefimiz vardır. Bu anlamda başta Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü olmak üzere, soykırımcı sömürgeciliği Kürdistan'da yenilgiye uğratmak için hamlemizi etkili bir eylem hattına ulaştırma, toplumsal mücadeleyi devrimci halk savaşı stratejisi doğrultusunda gerilla ile buluşturma, Kürdistan'da kadın katliamlarının baş müsebbibi AKP-MHP'den hesap soracak bir süreci hedeflediğimizi belirtiyoruz.

Bu temelde başta genç kadınlar olmak üzere tüm kadınları Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü gerçekleştirerek, kadın devrimini ilerletmeye çağırıyor, Özgür Kadın Hareketi olarak şehitlere verdiğimiz bu sözümüzü bir kez daha yeniliyoruz. Özgürlük kazanacaktır.

Kadın yapılarımız, kendi özerkliklerini sağlayarak, kendi gündemlerini oluşturma temelinde genel hamleye daha güçlü sahip çıkacaklardır. Bunun için 2. yılda öne çıkan kadın gündemleri etrafında yoğun bir gelişmeyi yaratma hedefimiz vardır. Bu anlamda başta Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü olmak üzere, soykırımcı sömürgeciliği Kürdistan'da yenilgiye uğratmak için hamlemizi etkili bir eylem hattına ulaştırma, toplumsal mücadeleyi Devrimci Halk Savaşı Stratejisi doğrultusunda gerilla ile buluşturma, Kürdistan'da kadın katliamlarının baş müsebbibi AKP-MHP'den hesap soracak bir süreci hedeflediğimizi belirtiyoruz.

yapılan çalışmalar tekrar ediliyor ya da yenilik yoksa orada hamleden bahsetmek de yanlış olmaktadır. Bazı alanlarımız normal süreçte yapmış oldukları planlamaları, hamlenin adını verip yürüterek sürece girdiklerini sanmaktadırlar. Oysa bu yanlıştır. Bunun için kadın örgütlerimizin, yapı ve yönetimlerinin, sempatisinin ve yurtseverliğimizin kadın kırımına karşı 'Özgür Kadını ve Toplumu Savunma Zamanı' hamlesini yaratıcı, zengin yöntemlerle geliştirerek, tüm sahalarda kadın çalışmalarını ileriye götürme hedefiyle hareket etmeleri gerekmektedir. Önderliğimizin tüm süreçleri bu şekilde yürüttüğünü biliyoruz. Bu anlamda özgürlük mücadelemiz, birbirini tamamlayan bir hamleler silsilesidir. Şimdi

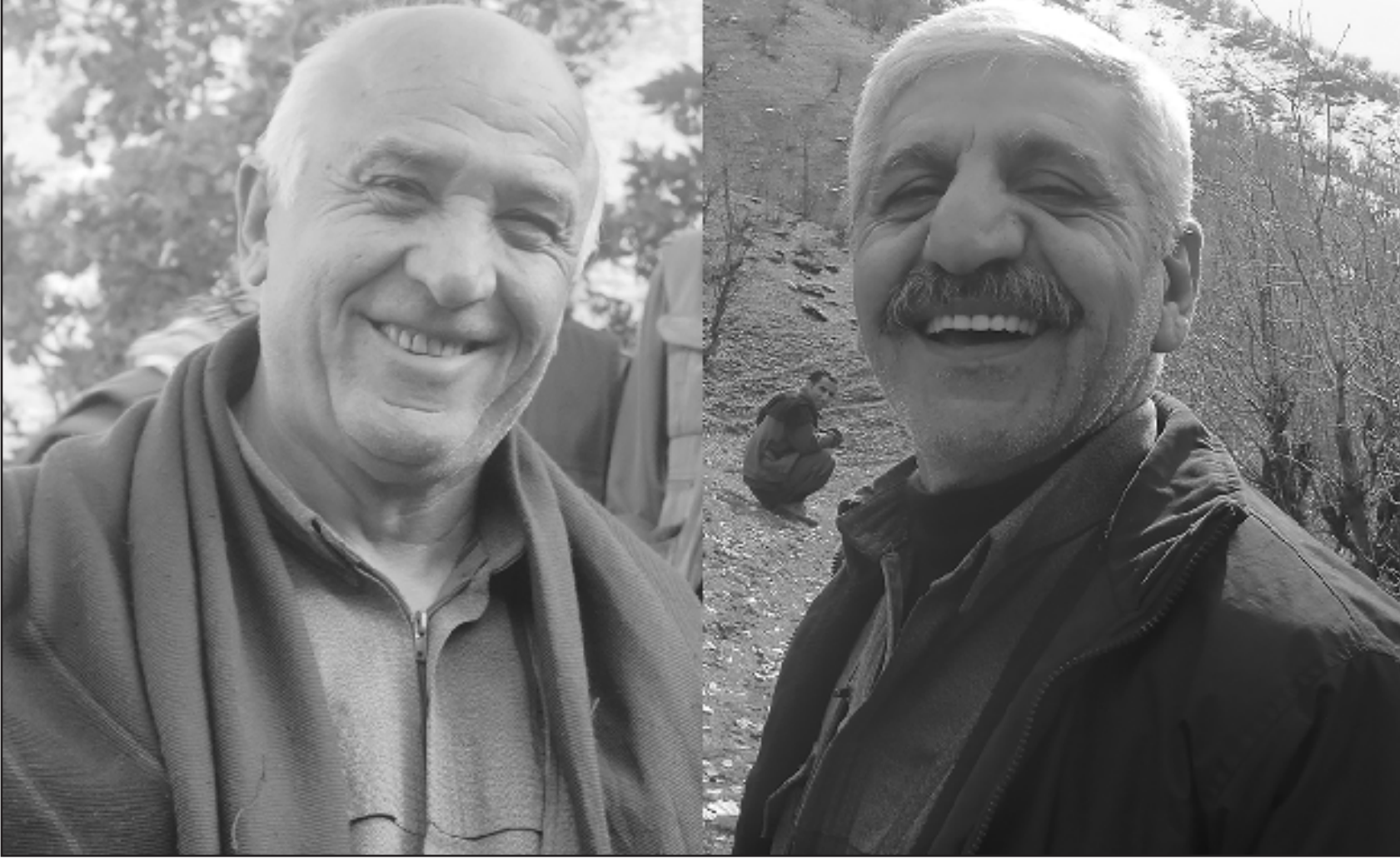
baskı, şiddet, sömür, kadına yönelik toplumsal cinsiyetçilik azalmamış, aksine artmıştır. Kadın yasaların kendisine biçtiği sınırları aşmazsa, erkek egemenliğinin somutlaşmış, kurumlaşmış ifadesi olan devlet ve iktidarın kullanım aracı olmaktan asla kurtulamaz. Bu anlamda kadın mücadelesi yasal-anayasal değil, meşru bir mücadele alanı olarak gelişmek ve bunun sınırlarının kadınlar tarafından belirlenmesi gerekmektedir. Zaten söz konusu Kürt kadınının özgürlüğü ve kurtuluşu ise bu durum çok daha fazla geçerli olmaktadır. Kürt kadınlarının özgürleşmesi, Önder Apo'nun dediği gibi 'zaman ve mekânın da özgürleştirilmesini' gerekli kılmaktadır. Bu ise

tadır. Şehit Gülnaz Karataş arkadaşın kişiliği, hemen her gün güncellenerek Avaşin'de Sarya, Heftanîn'de Esmer, Rojava'da Sosin, Başûr'da Nujîn oluyor. Kısacası kadın gerillacılığı, düşman karşısında meşru haklarını kullanıyor, hiçbir gerekçeye sığınmadan en zor koşullarda hamle yapıyor, düşmanı geriletıyor, ilerlemesine izin vermiyor. Erkek egemenliğinin kalbi olan devlete, orduya, şiddet aygıtlarına en öldürücü darbeleri vuruyor. Toplumsal, siyasal, ideolojik çalışmalarımızın tarzını bu gerçekliğe göre yapıp, düzeltme yoluna gitmemiz gerekiyor.

Kadın Özgürlük Mücadelemiz ve hamlemiz bir bütünlük içerisinde yürümektedir. Bu anlamda kadın toplum-

Şehit M. Sait Üçlü ve İrfan Güler yoldaşın anısına

Dijwar Sason

*Tarihe nakşedilmiştir
künyemiz;
kefenimiz toprak ve sonsuz
gök kubbe,
yüzümüz ay parçası,
ve güneş parlaklığında
gözlerimiz,
asi ruhu, gül tenli hakikat sa-
vaşçıları...*

*Tanıktır bize, ne varsa bu
alemdede;
yüksek dağlar, akan sular ve
engin gökyüzü
ölü bedenlerimiz adressiz ve
meskensiz değildir*

*öylesine büyük buluşuruz
kutsal davanın siperlerinde,
hakikatin yoldaşlığında,
ve kavganın güzelliğinde
filizlenir düşlerimiz...*

Devrimcilik; Önderlik gibi, toplumsal namus adına tarihin en büyük insanlık devrimini ve intikam eylemini gerçekleştirebilmektir.

Devrimcilik; sömürüye, adaletsizliğe, cinsiyetçiliğe karşı özgür kadın, özgür toplum ve özgür ülke mücadelesinde hakikat savaşının fedaisi olabilmektir.

Devrimcilik; dünyayı değiştirebilme cesaret ve kahramanlığını sergileyebilmektir.

Devrimcilik; gerçekleştirdiği tarihi eylemlerin sonuçlarını da göğüsleyebilmektir.

Devrimcilik; yüreği ateş, intikam ve zafer tutkusuyla yanarak hep heyecanlı, hep coşkulu ve genç kalabilmektir.

Devrimcilik; "ölürken" bile yaşama yeni yaşamlar ve anlamlar katarak ölümsüzleşebilmektir.

Devrimcilik; sadece bir hayal, ütopya değil; geçmiş ve geleceği an' da yaşayabilmektir.

Devrimcilik; tıpkı Mazlum Doğan gibi, umudun tükenmeye yüz tuttuğu en zifiri karanlık dönemlerde bir yıldız gibi parlayıp kendinde umut ışığını yakabilmek ve ona doğru yürüyebilmektir.

Devrimcilik; her şeyiyle özgürlüğe ve hakikate adanmak, sevebilmek ve ona aşk düzeyinde bağlanmaktır.

Devrimcilik; bir ruhtur, felsefedir, iradedir, inançtır, tutkudur, emektir, paylaşımıdır.

Devrimcilik; büyük düşünce, büyük söz, büyük yürek, büyük yaşam, büyük eylem ve büyük yaratımların sahibi olmaktır.

Devrimcilik; Kemal Pir gibi, sosyalistçe özgür ve anlamlı yaşamı uğruna ölecek kadar sevebilmektir.

Devrimcilik; bütün insanlığa hitap edecek kadar büyük bir düşünceye ve bütün insanlığı sevecek kadar büyük bir yüreğe sahip olabilmektir.

Devrimcilik; tıpkı Sait ve İrfan arkadaş gibi, büyük düşünmek, büyük yaşamak ve büyük yazarak tarihin kendisi

olabilmektir.

APOCU iki büyük Kürt devrimci militan, iki büyük devrimci yazar ve edebiyatçı Sait ve İrfan arkadaş, PKK devrimciliğinin bu ölçülerini kendilerine temel yaşam ilkeleri olarak benimsemiş ve buna göre yaşamışlardır. Sait ve İrfan arkadaşın devrimci direniş serüveni tarihi bir roman değerindedir. Hakikatlerini birkaç sayfalık yazıyla dile getirmek mümkün değildir. Fakat eşsiz fedakârlık ve emeklerle bizlere büyük bir miras bırakan bu değerli yoldaşlarımıza dair özcü de olsa duygularımızı dile getirmek onların bağlılığımızın bir gereği olmaktadır.

Sait ve İrfan arkadaş yüce bir davanın hakikat savaşçılarıydılar

Sait ve İrfan arkadaş; 20. yüzyıldan 21. yüzyıla uzanan devrimci yaşamlarıyla, yirmi yılı aşkın zindan direnişçi-

likleriyle ve yazdıkları yüzlerce makale, şiir, broşür-deneme ve edebi çalışmalarla mücadelemize eşsiz ideolojik, felsefik ve edebi katkılarda bulundular. Araştırmaları ve yoğunlaşmalarıyla elde ettikleri ideolojik ve edebi birikimi büyük bir heyecan ve istemle yoldaşlarıyla ve tüm insanlıkla paylaşmayı devrimci bir görev bellediler. En son ortak olarak bir grup arkadaşla kolektif şekilde beş yıl boyunca yoğun bir emeğin sonucu kaleme aldıkları "Güneş Ülkesinde Diriliş" adlı çalışma Kürdistan, Önderlik ve PKK tarihi açısından büyük değerde olan tarihi bir araştırmadır. Tarihi bir roman serisi şeklinde şimdiye kadar kaleme alınmış en kapsamlı eserdir. Parti yapımız, halkımız ve insanlık için tarihi bir miras anlamına gelen bu çalışma PKK hakikatiyle birlikte çağdaş Kürdistan devriminin tarihini ifade etmektedir. Başkan APO ile yeniden doğuşu gerçekleştirilen çağdaş Kürdün diriliş, direniş ve özgürlük tarihini bel-

gelemektedir. Bu çalışma PKK ile gelişen Kürdistan devriminin edebiyatının temelini oluşturmaktadır. Sait ve İrfan arkadaş için Parti Romanını yazmak kendileri için tarihi bir görevdi ve bu görevi yerine getirmenin büyük coşkusunu ve onurunu yaşadılar. Çalışmalarıyla çok değerli materyalleri partimize, halkımıza ve insanlığa kazandırdılar. Daha birçok konuda yazmış ve yazmayı planlamışlardı.

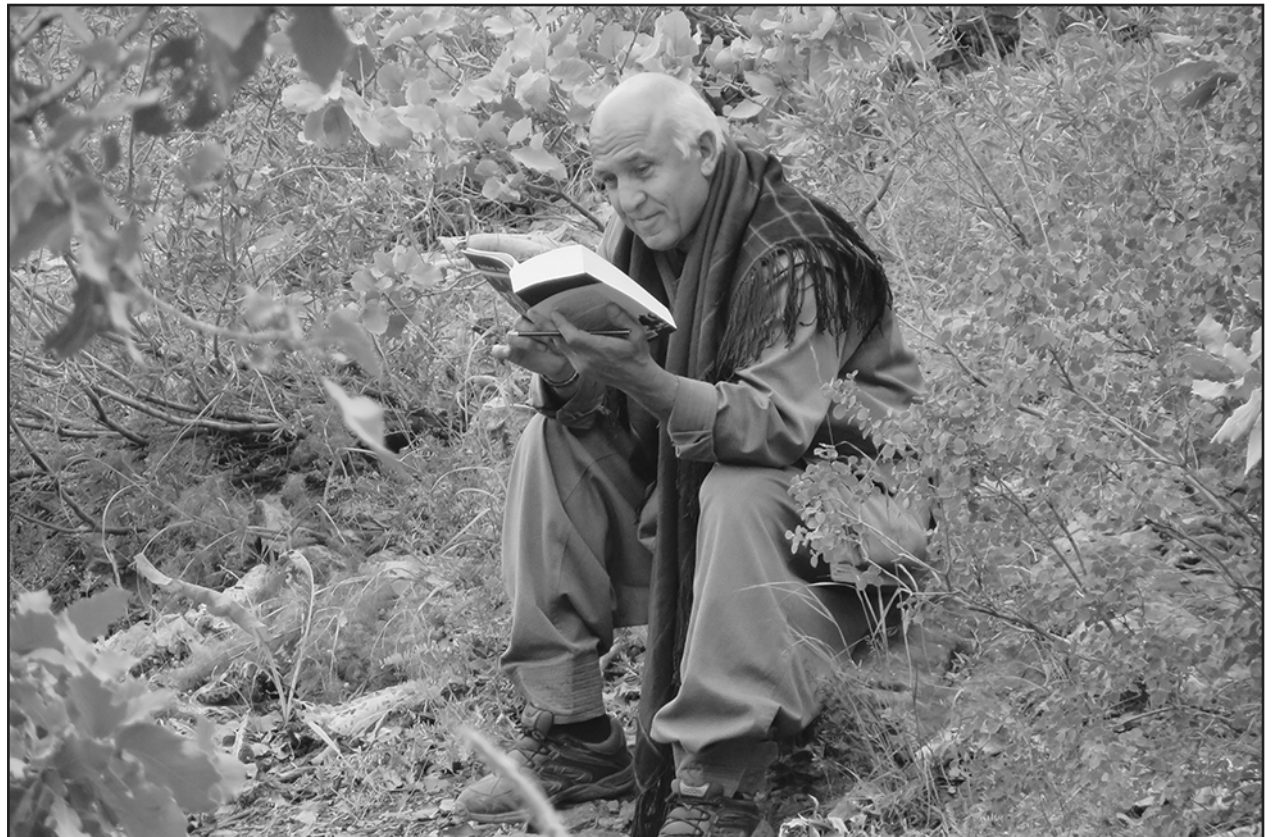
Sait ve İrfan arkadaş, PKK direniş tarihinin iki büyük çınarı, belleği ve kütüphanesiydiler. Onlar aynı topraklarda çıkış yapan Önder APO'nun yoldaşları olarak Urfa'nın kutsallıklarından beslenerek kendilerini özgürlük davasına adanmış, yabancılaşmaya, lanetlenmeye ve sömürgeleştirilmeye karşı kişiliklerinde Urfa kutsallığını buluşturarak, sömürsüz, eşit, özgür ülke, halk ve dünya inancıyla direniş siperlerinde yer alarak tarihi rol oynamışlardır. Lanetlenmiş, birey ve toplum gerçeğine

karşı İliklerin beşiği olan Urfa kutsallıklarıyla insanı yücelten tarihi direnişteki yerlerini en ön saflarda almışlardır. Beş bin yıllık uygarlık sisteminin lanetlediği, yabancılaştırdığı insanı hakikatiyle buluşturarak öze dönüşü gerçekleştirdiler. Yine lanetliliğin alçalttığı ve çirkinleştirdiği insanı yücelterek özgürleştirip güzelleştirdiler. Sait ve İrfan arkadaş böylece yüce bir davanın hakikat savaşçılarıydılar.

Sait ve İrfan yoldaşlar direniş tarihimizin yaşayanları, yaratıcıları, tanıkları ve de yazarıydılar. Yaşadıklarını yazan, yazdıklarını yaşayan sosyalist devrimci kişiliklerdi. Onlar; gerçekten de özüyle, sözleriyle hem Kürdistan devrimini yaşamış, yaşatmış ve bununda ötesine geçerek onu bizzat yazarak tarihimize mal etmişlerdir. Bu anlamıyla büyük bir miras ve hazine bırakmayı başaran ender devrimciler arasında yer almışlardır. PKK direnişinin daha grup aşamasında Güneş Ülkesinin Diriliş Des-

*"Bir alın yazısı gibi Kürtlerin
yaşamına damgasını vuran bu
coğrafyada, her insanın
yaşamı yazılmamış gece kadar
uzun bir romandır.
Her roman sonu gelmeyen bir
ırmağın akışıdır.
Bütün mesele, bu ırmağa gül
suyu akıtarak özgür yaşamı
yaratabilmektir."*

(M. Sait Üçlü/Zagros Okulu Hakikat
Günlükleri Nisan 2014)

**“Biz ki
Dağlara yayılmış meşe
Toprağa kök salmış çınar
ağacıyız
En karanlık gecede yıldız
Sabaha düşen gün ışığıyız”**

(M. Sait Üçlü/Zagros Okulu Hakikat
Günlükleri Nisan 2014)

tanındaki yerlerini alarak Önder APO'nun aydınlatıcı ve yüceltici düşünce, yaşam ve direniş tarzından beslenerek Kürdistan devriminin militanı ve öncüsü düzeyinde mücadele yürüttüler. Onlar; Kutsal Güneşin yoldaşlığında özgürlük ırmağının akışına süzülen birer pınar gibi hakikatin denizine akmayı bildiler. Hem yüceldiler hem de yüceltiler. Hem aydınlandılar hem de aydınlatıldılar.

İrfan arkadaşla zindanda birlikte kalmadık ama dışarıda tanıştık. Sait Üçlü arkadaşla İstanbul/Ümraniye zindanında beraber kaldım. 1998 yılında Aydın cezaevinden Ümraniye'ye getirilmişti. Yirmi yıllık Cezasını bitirmesine iki yıldan fazla bir süre kalmıştı. Sait arkadaş 1956 Urfa Hilvan' da doğmuştu. İlk ve ortaokulu Hilvan'da, Liseyi Gaziantep'te okumuş, daha sonra Ege Üniversitesi İktisat fakültesinden mezun olmuştu. 1980 öncesi Partiyle tanışarak faaliyetlere katılmıştı. Devrimci mücadeleyi, Önderlik PKK'yi seçerek sistemle olan tüm bağlarını keserek hakikat savışındaki yerini almıştı. Devrimci çalışmaları nedeniyle 1981 yılında düşman tarafından tutuklanarak cezaevine konulmuş ve 1986 yılında idam cezasına çarptırılmıştı. Diyarbakır Özel Askeri Cezaevi olmak üzere Türkiye ve Kuzey Kürdistan'ın çeşitli cezaevlerinde kaldı. Düşmanın yoğun işkencelerine maruz kalan Sait arkadaş tüm zindan direniş süreçlerindeki yerini aldı. Zindan direniş tarihimizin de bir parçası haline geldi. Yirmi yıl cezaevinde kaldıktan sonra 2001 yılında tahliye oldu.

Sait arkadaş iyi bir araştırmacıydı. Meraklı olan, çok okuyan, okuduğunu tartışan, yazan ideolojik yönü güçlü bir arkadaştı. Özellikle tarih, mitoloji, şiir, edebiyat konularda bir yoğunlaşması vardı. Derinlikli yorum yapma gücüyle çok yönlü bakış açısına sahipti. Önderliği kavradıkça, Kürt ve Kürdistan gerçeğini daha iyi anladık. Sait yoldaşımız partiyle tanıştığı ilk anda özgür ve adil bir dünyanın inşasında çok zorlu günlerin yaşanacağını öngördü. Kürdistan ve Ortadoğu devriminin kolay gerçekleşmeyeceği, bunun için eşizenzeri olmayan bir direniş tarzının gerektiğini biliyordu. Kürt ve Kürdistan özgürlüğünde kaybedilen, düşürülen insanı yeniden var etmek, lanetlilikten kutsalığa geçirip özgür kılmak ancak olağanüstü bir çabanın, özgürlük bilincinin ve görkemli bir direniş sayesinde olabilirdi. Sait arkadaş bu bilinçle her türlü zorluğu, işkenceyi bu büyük davanın bir bedeli olarak baştan kabullendi. O artık Apocular arasında bir fedaiydi. Buna göre düşüncecek, yaşayacak ve savaşıyordu. Ve ömrünün sonuna kadar da öylede yaptı. Özgürlüğün soluksuz maraton koşusunda, yorulmadan, yılmadan, şikâyet etmeden, hep direniş siperlerindeki yerini büyük bir özveri ve cesaretle aldı. Böylesine büyük ve anlamlı bir yaşamın sahibi oldu.

Yaşamının büyük bölümü zindanlarda geçiren Sait arkadaş PKK devrimci kişilik ölçülerini kendi şahsında temsil etmeyi bir ilke olarak benimsetmiş, buna göre yaklaşmış, bunun ölçülerine göre yaşamış ve yaşatmıştır. Gerçekleştirdiği yoğunlaşmayla gittiği her cezaevindeki yoldaşları üzerine belirgin bir iz bırakmış, eğitici, dönüştürücü ve güç verici konumda olmuştur. Arkadaşların "Sait Hoca" olarak adlandırdıkları Sait arkadaş gerçekten de sadece teorik bilgi-birikimiyle değil Apocu sosyalist yaşam tarzıyla bir lokma bir hırka ilkesini esas almış, sade, mütevazı ve komünal ölçülerin temsilcisi olmuştur. Hem düşünsel hem de yaşam pratiği bakımından eğiticiydi. Üstündeki elbiseler çok uzun yıllar öncesine aitti ve yenisini asla kabul etmezdi. Bu konuda çok ölçülüydü. Maddiyatçılığı, bireyciliği, konforu ve kapitalizmin tüketim alışkanlığını asla kabul etmezdi. Parti ahlak ve kültürünü kendine ilke edinen Sait arkadaş tahlildeki derinliği ve örgütsel çözüm-

leyiciliğiyle, örgütsel üslup ve tarzıyla sorunları ele alıp çözüm sunardı. Düşüncede esnekti, yöntemde yaratıcıydı. Bir yöntem sonuç almazsa hemen başka bir yöntemle başvururdu. Örneğin eğitim yöntemindeki yaratıcılığı bize çok katkı sundu. Gece eğitim yöntemlerini bile geliştirdik. Gerilla için hazırlanan yüzü aşkın genç arkadaşlardan oluşan bir özel koğuşu Ş. Zilan akademisi şeklinde düzenledik. Burada onlarca genç gerilla saflarına katıldı, onlarca şehit düştü, hala saflarda olan arkadaşlar var. Sait arkadaş bu genç arkadaşlarla özellikle ilgilenirdi. Kendine olan güveni ve inisiyatifini etrafına da güven yayardı. Sait Hoca varsa orada çözümde olurdu. Yönetimde bulunan bizlere güçlü perspektifler sunar ve ön açıcı olurdu. Toplantılara, platformlara, eğitimlere çok güçlü katılır, destek sunar yapının eğitilmesinde, kadro gü-

cünün çalışmalarına katılmasında büyük rol oynardı. Özellikle yeni tutuklanan genç arkadaşların Önderlik ve Parti gerçeğiyle buluşturmada, kadrolaştırmada eğitimlere özel önem verip, dersler verir ve tartışmalar yürütürdü. Yüzlerce arkadaşın Önderliği anlamasında, devrimci ve demokratik ulusal bilinç edinmesinde çabası olmuştur. Saygı duyulan bir arkadaştı. Sadece eski arkadaş olmasından ötürü saygı gösterilmiyordu; bununla birlikte gerçekten Apocu militan ölçülerini kendinde temsil ettiği için büyük bir saygı, sevgi duyuluyordu. Otoritesi yetkide değil birikimi, örgütsel tecrübesi ve partiye yaptığı hizmetle oluşmuştu. Kendisine duyulan sevgi ve saygı içtenliğe dayanırdı. Tartışma yürüttüğü Türkiye sol hareketindeki dostlar üzerinde de büyük etki bırakıyor ve PKK'nin temsiliyetini en iyi şekilde yapıyordu. Gittiği her alanda mutlaka bir kitap, broşür, şiir veya deneme gibi yazımsal eser yazarak mücadeleyi tarihe mal ediyordu. 2013-2014 yılları arası dağda kaldığı eğitim devresini "Zagros Okulu Hakikat Günlükleri" adıyla kitaplaştırarak edebiyatımıza kazandırdı. Daha önce yayınlanan çok sayıda yazıları, şiirleri ve Xerawresk (Göbekli Tepe) konulu kitabı bulunmaktadır. Kobani direnişi, DAİŞ gerçeği üzerine yazmayı düşünüyordu ve bu eksende plan yapmıştı.

Mazlumların, Dörtlerin, Kemallerin, Hayrilerin yoldaşları olan Sait ve İrfan yoldaşımız sömürgeci Türk devletinin 12 Eylül faşizmine karşı boyun eğmemiş, devrimci bir iradeyle inançlarından asla taviz vermemiş ve "direnme yaşamaktır" şiarına göre PKK kimliğini layıkıyla temsil etmişlerdir. PKK ilk grup döneminin militanları olan her iki arkadaş da mücadelemizin üç tarihi aşaması olan; Hilvan-Siverek, Zindan Direniş süreci ve PKK Romanı yazım süreçlerinde öncü düzeyinde görev almış, tüm yaşamlarını özgür Kürdistan ve özgür halk için adanmış, bunu sonsuz bir fedai ruh, düşünce ve inançla yerine getirmişlerdir. Zindanda çıktıktan sonra da kaldıkları alanlarda devrimci çalışmalarını sürdürmüş, yönlerini özgür dağlara vererek aşk düzeyinde bağlı oldukları Önderlik ve PKK hakikatinin öncü kadroları olarak görevlerini büyük bir so-

rumlulukla üstlenmişlerdir. Hilvan'dan, Başûr'a, Başûr'dan Rojava'ya ve Ortadoğu sahasına kadar direnişçi kişilikleriyle yaşamın hakkını verdiler.

İki yoldaşımız daha mücadeleye başlarken hayalini yaşadıkları özgür Kürt ve Kürdistan birçok açıdan gerçekleşmiştir. Kürt halkı dünyanın en direnişçi ve örgütlü halkı durumuna gelmiştir. Rojava devrimiyle Kürtler evrenselleşmiş ve ezilenlerin umudu olarak yeni bir demokratik dünya inşa ediyorlar. Kürt kadınları dünya kadın devriminin öncülüğünü yapmaktadır. Kürt gençleri, Apocu ruhla, zindan direnişçinden aldıkları bilinç ve fedai ruhla Kürdistan dağlarında; Heftanîn'de, Metîna'da, Avaşîn'de, Zagroslarda, Xakûrkê'de ve tüm Kürdistan'da tarihin en görkemli direniş örnekleriyle destanlar yazmakta, işgal ve soykırım rejimini parçalayarak özgürlük halayının başını çekmektedirler. Özcesi Sait ve İrfan arkadaşların Hilvan-Siverek'te çıktıkları direniş kıvılcımı alevlenerek sadece Kürdistan ve Ortadoğu değil, dünya devrimine dönüşmüştür ve zafere kadar ilerleyecektir.

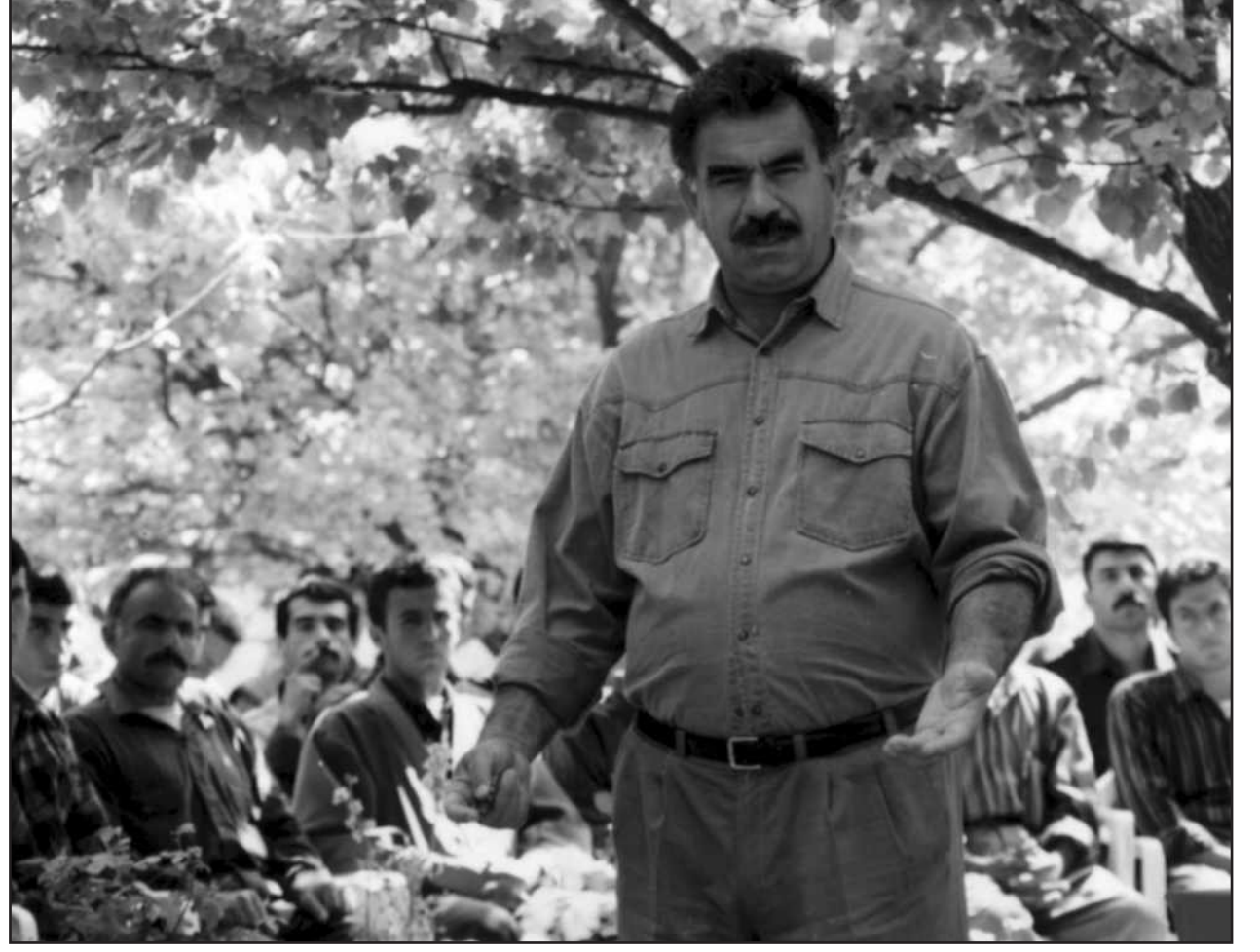
Sait ve İrfan arkadaş hayalini kurduğu devrimi Rojava Kurdistan'ında görmüş, yaşamış, yazmış ve özgür topraklarda yoldaşlarının omuzlarında ve yüzleri insanlığın ilk beşiği olan kutsal Cûdi dağına doğru ölümsüzlük yolculuğuna uğurlanmışlardır. Hazine düzeyinde bıraktıkları mirası temsil etmek, ona layık olmak ve ileriye taşımak biz geride kalan yoldaşlara düşmektedir. Onlar yaşamı dolu ve anlamlı yaşadılar. Onlar hakikat yoldaşlığında çıkarsız, hilesiz, hesapsız ve yalansız bir şekilde ütopya ve amaç birlikteliğinde yoldaşça yaşadılar. Onlar sadece geçmiş değil geleceği de ördüler. Onlar geçmiş yaşamlarında Apocu devrimciler, bundan sonrada yol gösterici şehitler ordusunun ışıla bezenmiş neferleri olmaya devam edeceklerdir.

Sözümüz; onların büyük amaçlarını gerçekleştirmek ve her daim yaşatmaktır.

Rêber Apo, diyor "Şehitler dünde kalmadı, sadece geçmiş tarihimizde olmadı. Bugünün çelişkilerinin çözümüne öncülük ettikleri gibi, geleceğimizi de aydınlatmaya; tarih bilincimiz ve geleceğe yol gösteren öncülerimiz olmaya devam edecekler."

DEVİRİMİMİZİN YÜZDE DOKSANI İDEOLOJİKTİR

Her koşulda ideolojik mücadele birincildir, esastır; onun gerekleri yerine getirildikçe biz güçlü hale geliriz. Zaten o gücümüzle siyasi ve askeri alanda etkili oluruz, sonuç alırız. Biraz da tarz, yol-yöntem geliştirdik mi kesin sonuç alınır. Bunları başarmanın temel yolu budur. Kendi güç kaynağımızı doğru görmeliyiz. Gerçekler bu kadar ortadayken, bu kadar tecrübe birikimi varken kendimizi kandıramayız; durum bu kadar açıktır. İşte bunu ‘bilmemek’, ‘anlamamak’ olarak izah edemeyiz

Önderlik ve şehitler partisi olmak, Önderlik ve şehitlere katılma ne anlama geliyor ve nasıl gerçekleşiyor? Tarih, insanlık, halk, Önderlik bizden devrimci görevleri, sorumlulukları başarmamızı istiyor. Biz de başarmak istiyoruz; zaten bunun için varız. Fakat nasıl başaracağımız konusu, önümüzde çözmemiz gereken temel bir sorun olarak duruyor. İstemek, bu işe güçlü başlamayı gerektiriyor. Yüzeysel, dar, dil ucuyla ifade edilen istek vardır, bir de benliğiyle bir şeyi gerçekleştirmeye kendini adanarak katma isteği vardır. İsteğimizi güçlendirmeye çalışıyoruz. Biz de bir istek var fakat düzeyi nasıl, kapsamı ve derinliği ne durumdadır, bu tartışılır vaziyettedir. Dolayısıyla aslında bu tartışmalarla tarihsel dersleri çıkartarak, istek zayıflığımızı gidermeye çalışıyoruz. Devrimci görev ve sorumlulukları başarma isteğimizi güçlendirmeye, derinleştirmeye ve somutlaştırmaya çalışıyoruz. İsteğimiz ne kadar güçlenirse başarı oranımız o kadar artacaktır. Çünkü; anlama ve uygulama kabiliyetimiz geliştikçe, kendimizi sorunların çözümüne, görevlerin gerçekleştirilmesine daha fazla adanacak, daha çok çaba harcayacak, daha derinden duyacak, anlayacak, daha çözümleyici yaklaşacağız. Bu da bizi görev ve sorumlulukların başarısına götürecektir. İnsan, istediğine derinden tutku düzeyinde bağlanırsa yapar, en azından yapmak istediğimiz devrimci görevleri yapar.

İnsan toplumsal bir varlık olarak özgür ve demokratik yaşamın yaratılması açısından gerekli her şeyi yapabilir. Yeter ki doğru ve derinden istesin, kendini bu amaçların gerçekleşmesine tutku düzeyinde katsın; o zaman her türlü soruna çözüm de bulur, her türlü zorluğu yenecek gücü de yaratır. Her türlü işi yapacak yolu da bulur, örgütü de yaratır, pratiği de yürütür. Demek ki doğru isteyebilmek önemlidir. Kuşkusuz onun da bilinç ve inançla bağı var. Yine irade ve iddia geliştirmeye

bağı var. Yoksa istek de kendiliğinden ortaya çıkmıyor. Bilinç, inanç, irade; devrimci görevleri başarıyla yürütme isteğini, tutkusunu, ona doğru katılımı ortaya çıkartıyor, bu da görevleri doğru anlama, Önderlik ve parti gerçeğinin bilincine doğru ve derinden varma, bu hakikate doğru katılma ve başarıyla uygulama oluyor. Aslında ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi, bu temelde yürütülen bir mücadeledir. Doğru duruş ve etkin bir mücadeledir. Bu mücadele hem içte hem de dışta veriliyor. Önce-

İdeolojik mücadelenin ne olduğunu hala çok fazla bilmeyen, ideolojik mücadeleyi önemsemeyen, ‘onsuz da olur’ diyen, dar pratikçi, kendini sürekli pratik çalışma adıyla altında ideolojik tutum ve mücadelenin dışına çekmeye çalışan, ideolojisiz sanki yaşam ve farklı mücadele alanları varmış gibi sanan yanlıgılar da çoktur.

likle kişinin kendi içindeki geriliklere karşı mücadele yürütmesi gerekiyor. Kendi içimizde parti ve çizgi dışı dedimiz geri düşman eğilimlerini açığa çıkartmak gerekiyor. Onların yerine devrimci, özgürlükçü, eşitlikçi, paylaşımcı, adil, demokratik olanları geçirmek gerekiyor. İç mücadele bu anlamda, ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesinin birinci halkasını oluşturuyor.

Parti içi mücadele ve yol-yöntem sorunlarımız

Parti mücadelesi sadece bir iç mücadele olarak tanımlanamaz; sadece bir bireyin kendi iç mücadelesiyle gerçekleşmez. Bir de bireyin kendi dışında yürüteceği mücadele gerçeği vardır. Parti içi mücadele kadar, partiye yöneltilen dıştan gelen saldırılara karşı mücadele de yürütülmesi gerekiyor. Bu mücadele, parti dışı düşman öğelerin parti içine sızmalarına, kaleyi içten fethetme anlamında partiye içten ideolojik-örgütsel-politik çizgisini saptırma anlamında yöneltilen saldırılara karşı bu tür eğilim, anlayış, tutum, davranış ve kişiliklere karşı mücadeleyi içeriyor. Dış gericiğe karşı tümüyle baskıyı, sömürüyü, köleleştirmeyi, egemenliği ifade eden zihniyet ve siyasete karşı da mücadele etmeyi öngörüyor. Bunları yaptığımız ölçüde görev ve sorumlulukları daha doğru anlama ve daha güçlü başarma bilinci, iradesi, gücü kazanırız. Bu temelde görev ve sorumlulukları daha doğru uyguluyoruz. Tehlikeli, karşıt ve zarar verici olanları daha iyi görebiliriz. Onlara karşı mücadele etmek her bakımdan bireyi güçlendiriyor. Birey olarak, örgüt olarak büyük bir güç biriktirmek gerekiyor. Bu güçle pratik yapıyoruz. Siyasi-askeri mücadele olarak tanımladığımız tarihi görev ve sorumlulukları başarmakla yükümlü olduğumuz bu alan mücadelelerini, bu temelde başarıyoruz. Ne kadar ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesiyle güç biriktirirsek siyasi-askeri mücadelede o kadar başarı kazanıyoruz. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesinde ne kadar zayıf ve yetersiz kalırsak siyasi ve askeri alanda da o kadar zayıf kalıyoruz. Gücü az, zayıf konumdaki bir yapının da güçlü siyaset yapması, savaş yürütmesi, zaferler kazanması mümkün değildir. O halde siyasi ve askeri mücadelelerde

büyük başarılar kazanmak, görev ve sorumlulukların hepsini yerine getirmek, devrimi büyütmek istiyorsak bunun yolu ideolojik-örgütsel mücadeleyle güçlenmekten, düşmanı önce ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi alanında yenmekten geçmektedir. Önder Apo “Benim temel özelliğim, ideolojik-örgütsel çizgi savaşçılığımdır” derken bunu ifade etti, başarının sırrının böyle bir mücadelede saklı olduğunu ortaya koydu. Başka herhangi bir sırrı ya da güç kaynağı yoktur. Önderliği bu konuda doğru anlamak lazım. Önderlik esas olarak ideolojik-örgütsel çizgi savaşçılığına dayanıyor. Siyasi-askeri mücadeledeki başarılarını gücünü o mücadeleden alıyor. Başarının güç kaynağı ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi oluyor. Demek ki bunsuz başarı elde edemeyiz. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesi yürütmeden siyasi-askeri mücadelede başarı elde edemeyiz. İdeolojik-örgütsel çizgi mücadelesi yürütmeden siyasi-askeri başarılar, zaferler kazanalım demek mümkün değildir. Bu diyalektiğe terstir, toplumsallığın hakikatine aykırıdır. Başarmanın yolu da, ideolojik-örgütsel çizgi savaşımından, bütün çizgi dışı, Önderlik ve parti dışı duygu, ruh hali, zihniyet, anlayış, davranışlara karşı Önderlik ve şehitler çizgisinde mücadeleden geçmektedir. Sınıf ve cins mücadelesinin bu temelde geliştirilmesi, her görevi başarmak için temel güç kaynağının böyle bir mücadeleyle ortaya çıkartılması gerektiği açıktır. Sonuç alıcılık, çözüm gücü haline gelmekten, çözümleyici olmaktan, çözüm üretebilmekten geçiyor. Başka bir biçimde istenene ulaşamayız. Genel parti çözümünü derinlikli ortaya çıkartamazsak tabii ki bireysel çözümümüzü de geliştiremeyiz. Genel çözümmeden, anlamadan hemen kendini çözme istemi bir sapmadır, aşırı bir indirgeme-

ciliktir, tehlikelidir, kendini merkez yerine koymak, her şeyin başlangıcı yapmak gibi bir durumu ifade eder. Genellemeci, yüzeysel olmamalıyız, bunun tersi olarak da aşırı daraltan, bireycileştiren, indirgeyen durumda da olmamalıyız. Her iki anlayış da yanlıştır. Bu yanlışıklardan kaçınmamız lazım. Demek ki yöntem de önemlidir. Anlama ve çözümlemede içerik kadar yöntemin de doğru tutturulabilmesi gerekiyor. Çünkü; yöntemi doğru tutturamazsak ne kadar anlam geliştirmeye çalışırsak çalışalım başarılı sonuç alamayız, sonuç üretemeyiz. Bu nedenle çözüm üretmenin yöntemleri üzerinde yeterince durmak ve yoğunlaşmak gerekiyor. Bu çerçevede parti dışı ruh hali, duygu ve düşüncenin partiye dayatılması, yansıtılması ve buradan çıkan tutum davranışları, parti dışılıklar, bireycilik, mad diyatçılık, keyfiyet, revizyonizm, oportünizm olarak tanımladık. Bunların daha derin aktifleşmiş biçimlerini tasfiyecilik olarak tanımlıyoruz. Tasfiyeciliğin ortaya çıkardığı sonuca ise ihanet diyoruz.

İhanet Önderlik ve şehitler hakikatının inkâr edilmesidir

En çok kullandığımız kavramlardan biri de tasfiyeciliktir. En genel tanımıyla tasfiyecilik inkârcılık demektir. Neyin inkârı? Hakikatin inkârı, gerçeğin inkârı, değerlerin inkârı. Partileşme açısından, parti mücadelesi açısından ise parti gerçeğinin inkârı anlamına geliyor. Dolayısıyla partiyi var eden Önderlik ve şehitler hakikatının inkâr edilmesi, ondan kopulması anlamını taşıyor. Onunla ters bir konuma düşülmesini ifade ediyor. Parti hakikatından, Önderlik gerçeğinden kopmak, onu inkâr eden, reddeden, yadsıyan konumda olmak, tümüyle kopmak anlamına geliyor; o gerçeklikten, hakikatten uzaklaşmayı

12 Eylöl darbesinin tutuklulara dayattığı itirafçılık, kendi gerçeğinin her boyutta inkâr ettirilmesi idi. Adına itirafçılık dedik, o inkâr ettirmeydi. Aslında zindandaki kendini inkâr dayatması çok daha hızlı, çok daha yoğunlaşmış haliydi. O bakımdan daha somut ve anlaşılabilir. Aslında Kürdistan'da uygulanan sömürgeci-soykırımcı egemenliğin bütün Kürt toplumuna neyi dayattığını çok daha iyi anlayabilmek için zindandaki uygulamalara bakmak gerekiyor. Bugün İmralı'ya dayatılan da aynıdır. Topluma dayatılan hali daha geniş, daha uzun vadelidir.

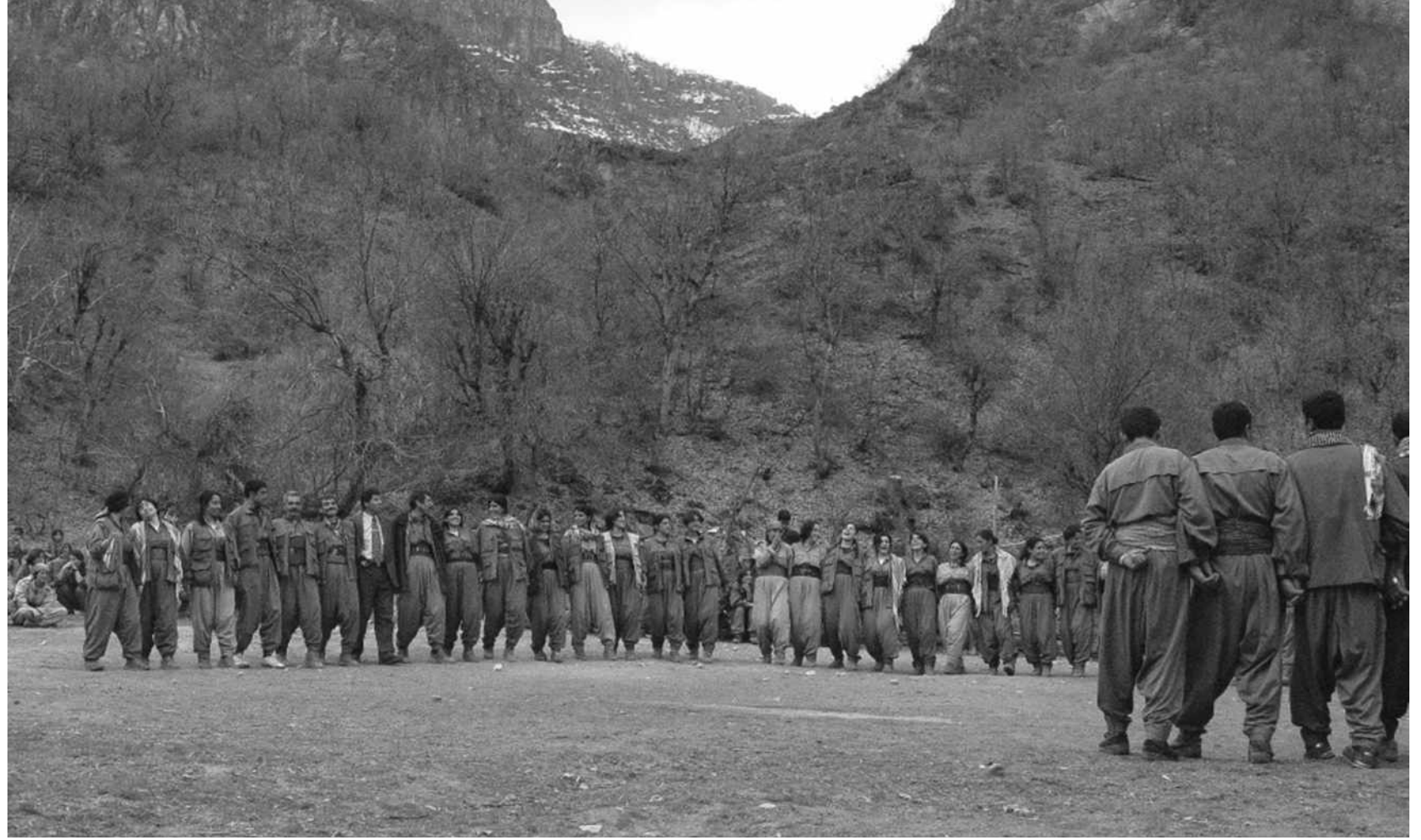
halde gördüğümüz bütün bu durumlar aslında bizim kendi gerçeğimizi ortaya koyuyor, aynamız oluyor. O aynada kendi gerçeğimizi net görüp ona göre bir düzeltme, değişim yaratmamız lazım. Sonuçta maddi olarak, pratik olarak ortaya çıkmış şeyleri görmüş olmak bile doğru yaklaşırsa iyidir; kaynağını gören militan, iç mücadeleyi geliştirebilir, kendisini değişime-dönüşüme uğratabilir. Ama pratikte gerçekleşeni hiç görmez, ciddi bir biçimde hesaba katmazsa ya da burada kendisinin yaşadığı zayıflıkları çok dikkate almaz kaynağına, nedenlerine inmezse, kendinde de değişim ve gelişme yaratamaz, tehlikeleri aşamaz, parti dışı anlayış ve tutumlara karşı, tasfiyeciliğe karşı gerekli mücadeleyi yürütemez.

Lenin, inkârcılık için, "Küçük burjuva eğilimi" tanımını getiriyor. "Tarihsel oluşumuyla bağı var, aydın eğilimidir" diyor. Rusya'daki açığa çıkış biçimini daha çok küçük burjuva aydın eğilimi olarak ortaya koyuyor, temel kaynağını "nihilizm" olarak tarif ediyor. "Rus aydını inkârcıdır, nihilisttir" diyor. Nihilizm de inkârcılıktır. Onun için devrimci harekette tasfiyeciliğin kaynağı bunlar oluyor.

Küçük burjuvaziye bir anlayış siyasi bir çizgi olarak görmemek gerekir

Küçük burjuvaziye, ara kesim, orta kesim deniliyor. Küçük burjuvalığın maddi ölçüleri çok yoktur. Bazen tanımlanıyor ama aşırı materyalist yaklaşımlarla küçük burjuvalık da bir maddi sınıf ya da kesimmiş gibi ifade edilmeye çalışılıyor.

Daha çok küçük burjuvalığı bir anlayış, ideolojik, felsefi, örgütsel, siyasi çizgi hali olarak görmek lazım. Dolayısıyla çok köksüz, omurgasız, kaypak, her yöne kayan, her şeyden biraz etki-

lenen, her şeye ilgi duyan, hiçbir şeyi tam olarak yapmayan özelliklerle temsil oluyor. İnkârcılık da buraya dayanıyor. Böyle bir var oluşun, ruhsal, duygusal düşünsel gerçekliğine dayanıyor. Öyle tanımlamak her halde yanlış değildir.

Eğer böyle tanımlarsak Kürdistan'ı ele aldığımızda bunu çok daha fazla somutlaştırabiliriz.

Kürdistan'da eski geleneksel toplumsal yapının orta kesimleri biliniyor. Esnaf vb kesimler biraz daha toplum gerçeğine yakınlar, toplumun ara kesimini ifade ediyorlar ama küçük burjuvazi olarak da tanımlanıyorlar. Bir de sömürgeci-soykırımcı egemenlik altında ortaya çıkartılmış küçük burjuvalık var. Önderlik buna, "Özüm-senmiş küçük burjuvalık" dedi. Yani bozulmuş, başkalaştırılmış, kültürel soykırımdan geçirilmiş, asimile edilmiş, zihniyet, duygu, düşünce olarak kendi gerçeğinden, toplumsal hakikatinden, ulusal hakikatinden kopartılmış, kelinin tam anlamıyla köleleştirilmiş, başkalaştırılmış, başkasına hizmet eden hale gelmiş demektir. Önderlik sömürgeci-soykırımcı egemenlik altında ortaya çıkartılan küçük burjuvaziye böyle tanımladı, başka toplumlardaki orta sınıfa, küçük burjuvaziye benzerliğini söyledi. Onun üzerine "Devrimci mücadelede küçük-burjuvazi ve küçük-burjuvazinin Kürdistan'daki rolü üzerine" isimli kitabı yazdı. Ayrıca daha derinden çözümlemek durumunda kaldı. Bütün bu belirttiğimiz özellikler ne anlama geliyor? Kürdistan'da küçük burjuvazi esnaf kesimi değil, sömürgeci kapitalizmin, sömürgeci-soykırımcı egemenliğin ortaya çıkardığı, biraz da kendini aydınlatmış sayan, 'Kürt aydını' denen kesimleri de içine alıyor.

Kürtçe konuşmaları, Kürtlükten söz etmelerine Önderlik, "Sahtedir, hep sömürden pay almak için bir tehdittir ama özünde ruhuna kadar her şeyiyle sömürgeci-soykırımcı zihniyete, siyasete köle olmuş, bağlanmış, onunla bütünleşmiş, onun tarafından özüm-senmiş bir duyguyu, ruh halini, düşünce durumunu yaşıyor" dedi. Dolayısıyla böyle bir toplumsal kesim ortaya çıkartılmıştır. Zaten Kürtlere dayatılan sömürgeci-soykırımcı egemenliğin temel amacı budur. Sömürgeci-soykırımcı düşman bu sınıfı bir anlayış olarak geliştirdikçe kültürel soykırımı başarıya götürmüş, güçlendirmiş oluyor, soykırımda sonuç alıyor. Kürtlere uygulanan soykırım Ermeni toplumuna ve diğer topluluklara uygulanan soykırımlar gibi değildir. Toprağından sürüp toprağını almıyor, kafasını kesip varlığına el koy-

muyor. Kendini inkâr etmesini dayatıyor, bununla da Kürtlüğü inkâr ettirerek Türkleştiriyor. Türk ulusal gelişiminin, yayılımının bir hammadde yapıyor.

Kültürel soykırım 24 saat topyekûn saldırı demektir

Zindanda 12 Eylöl darbesinin tutuklulara dayattığı itirafçılık, kendi gerçeğinin her boyutta inkâr ettirilmesi idi. Adına itirafçılık dedik, o inkâr ettirmeydi. Aslında zindandaki kendini inkâr dayatması çok daha hızlı, çok daha yoğunlaşmış haliydi. Kafese konmuş bir varlığa hızla gerçekleştirilmek üzere dayatıldı. O bakımdan daha somut ve anlaşılabilir. Aslında Kürdistan'da uygulanan sömürgeci-soykırımcı egemenliğin bütün Kürt toplumuna neyi dayattığını çok daha iyi anlayabilmek için zindandaki uygulamalara bakmak gerekiyor. Bugün İmralı'ya dayatılan da aynıdır. Topluma dayatılan hali daha geniş, daha uzun vadelidir. Görülmesi, anlaşılması daha zordur ama bir laboratuvar gibi Diyarbakır Zindanı daha somuttu. Oraya bakarak Kürdistan'da uygulanan sömürgeci-soykırımcı saldırının ne anlama geldiğini, Kürt toplumuna neyin dayattığını görebiliriz.

Kürt toplumuna dayatılan soykırım kendini inkâr etme dayatmasıdır. Kültürel soykırımdır. Asimilasyon kendini zihniyet, duygu, düşünce, ruh, dil, kültür, tarih, ahlak, tüm tarihsel toplum varlığı olarak inkâr edip bir başkasına dönüştürmeyi içeriyor; kültürel soykırım dayatmasının esası budur. O halde inkârcılığın kökleri Kürdistan'da güçlüdür denilebilir. Kürt toplumuna dayatılan sömürgeci-soykırımın esası, insanları kendi gerçeğinden koparma, inkâr etmedir ki böyle olunca buna karşı mücadelede tasfiyeciliğin ortaya çıkması, inkârcılığın bu kadar kolay ve çok gelişmesi gayet anlaşılırdır, dayanağının sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaset olduğunu, bu dayatmanın özümsettiği insan duruşunun küçük burjuvalaşma olduğunu rahatlıkla görüyoruz.

'Niye bu kadar çok tasfiyecilik, ihanet çıkıyor?' diye bazen hayıflanılıyor. 'Her dönemde niye ortaya çıkıyor?' deniliyor. Çünkü mücadele devam ediyor; buradan baktığımızda bu sorunun cevabı gayet açık ve anlaşılırdır. Zaten böyle bir dayatma var; Kürdistan'da uygulanan sömürgeciliğin, soykırımcılığın esası

budur. Bu kadar çok olması, parti içerisinde de bu kadar çok ortaya çıkması sömürgeci-soykırımcı saldırıların etkili olduğunu gösteriyor. Toplum üzerinde, birey üzerinde etkisini ne kadar çok geliştirdiğini ne kadar insanları kendi gerçeğinden uzaklaştırdığını ne kadar fazla kültürel soykırımın etkisi altına almış olduğunu ortaya koyuyor. O nedenle özgürlük mücadelesi, devrimci mücadele daha çok bu çizgiye yöneliyor. Bu nedenle Önder Apo, "Bizim devrimimizin esası kişilik devrimidir, zihniyet ve vicdan devrimidir" dedi. Bunun için devrimci çalışmanın merkezine kişilik çözümlemelerini koydu, siyasi ve askeri pratikleri de kişilik çözümlemeleriyle değerlendirdi.

Tasfiyeciliğe karşı ideolojik-örgütsel mücadeleyi esas almak önemli

Kişilik sorunları ortaya çıkıyor; çünkü kişilik çarpıtılmış, kendi gerçeğinden uzaklaştırılmıştır. Kendi gerçeğini inkâr eder ve başkasını yaşar hale getirilmiştir. Her fırsatta o ruh, duygu, düşünce, davranış etkileri zuhur ediyor, hortluyor. Sömürgeci-soykırımcı saldırılar günün 24 saatinde özgürlük mücadelesi yürüten güçlere, Kürt yurtseverliğine bu temelde saldırıyor. Kültürel soykırım 24 saat topyekûn saldırı demektir. Böyle bir saldırı altında bulunuluyor. Özgürlük devrimi esas olarak böyle bir kültürel soykırım saldırısına karşı mücadele olarak ortaya çıkmıştır. Siyasi-askeri alanda bu mücadelenin dönüştürülmesi ancak kültürel düzeyde, ideolojik-örgütsel düzeyde mücadele yürütülüp başarı kazanıldıkça gelişebiliyor.

Bir de parti içerisinde niye bu kadar çok parti dışılıklar yaşanıyor, niye bu kadar tasfiyecilik, ihanet ortaya çıkıyor? Bütün bu sorulara cevap veriyoruz, öyle ki Avrupa ve Türkiye'de bazı polis şefleri PKK üzerine yaptıkları araştırmada 'PKK'ye karşı mücadele etmeye gerek yok, zaten kendi içinde kendisini bitirmek üzeredir' diyorlar. Yaşanan iç mücadeleye bakınca öyle sanıyorlar; birçoğunun aklı bile almıyor. Onların zihniyetine göre bu kadar kendi içinde mücadele yürüten bir örgüt nasıl var oluyor, bu kadar karışıklık ve mücadele nasıl örgütü darmadağın etmiyor. Oysa PKK o mücadeleyi doğru yöntemle, Önderlik yöntemiyle yü-

rüttükçe gelişme sağlıyor, kazanıyor ve başarıyor. Birçoğu bunu göremiyor ve anlayamıyor. Avrupa'da "kendiliğinden zaten dağılır, PKK'ye karşı hiç mücadele etmeye gerek yok" diyorlardı, böyle tartışmalar da vardı. "Kendi içinde bu kadar çatışmalı ve kavgalı bir örgüt ilk defa gördük" diyorlardı. Bu tarzda üstlerine rapor veren PKK araştırmacıları, PKK'ye karşı mücadele edenler de vardı.

Yaşadıklarımız bu düzeydedir. Tasfiyeciliğe karşı genelde ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi açısından bu hususları ele almak, değerlendirmek, derinleşmek, bunlar üzerinde yoğunlaşmak önemlidir.

Belli ki üzerinde yoğunlaşmamız, derinleşmemiz gereken önemli hususlar var. Doğru anlamamız gereken hususlar var. Bütün bunları değerlendirmemizin nedeni daha güçlü mücadele etmek içindir. Doğal görüp mevcut duruma teslim olmak için değil, olumsuzlukların, kötülüklerin, yanlışlıkların, gericiğin kaynağını görüp onlara karşı içimizde ve dışımızda aktif mücadele edebilmek, kişilik devrimimizi, Önderlik ve parti gerçeğine doğru katılımımızı bu temelde geliştirebilmek içindir. Bilince çıkaramazsak, anlam derinliğini geliştiremezsek güçlü mücadele edemeyiz. Mücadelemiz yüzeysel kalır, dar kalır, başarılı olamayız. Diğer yandan yoğunlaşmaları, derinleşmeleri mücadeleyle birleştiremezsek o zaman kanıksama gibi, meşrulaştırma gibi bir durum ortaya çıkar ki, o da tehlikeli olur. Bizi var olan duruma teslim olmaya götürür. O nedenle bu konular üzerinde hem daha çok derinleşeceğiz, yoğunlaşacağız hem de mücadele edeceğiz, sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı esas mücadeleyi burada yoğunlaştıracacağız. Devrimi önce zihniyette geliştireceğiz, zafere ulaştıracacağız, gelişmeyi burada yaratacağız, sonra bu sonuçları siyasi-askeri pratiğe aktaracak, o zaman siyasi-askeri alanda, toplumsal çalışmanın her alanında başarılı olacağız. Bunları bu biçimde görüp anlamamızda büyük yarar var. Kendimizi değişime-dönüşüme uğratmamız, eğitebilmemizin yol ve yöntemleri bunlardır. Bu konularda derinleştikçe ve mücadele yürütür hale geldikçe belli ki kendimizi çözümleyeceğiz, hata ve eksikliklerimizin kaynaklarını kurutacağız, kendimizi doğru katılır ve başarılı pratik yapar hale getireceğiz.

Sürekli duygu, ruh, düşünce dünyasının zenginleştirilmesinden, düzeltilmesinden, eğitilmesinden söz ediyoruz. Partileşme tartışmalarını yürütürken bunları ifade ediyor, bunlara dayanıyoruz. Pratik duruştaki hata ve eksiklikleri eleştirirken çözümün kaynaқта düzeltmeyle gerçekleştirilmesi gerektiğini belirtiyoruz. Dolayısıyla gerçekten anlayarak, bilerek, büyük bir açıklıkla, istekle, çabayla, duygu, ruh, düşünce, davranış dünyamızı değiştirmeye çalışmak, Önderlik ve parti hakikatine bu temelde katılabilmek için sürekli mücadele içinde olmak gerekiyor. Militanlaşmak ve partileşmek, böyle bir mücadeleyi bu düzeyde yürütmek demektir.

ifade ediyor, buna da zaten ihanet diyoruz. Gizli ya da açık, gerçekleşme biçimi nasıl olursa olsun ihanet ihanettir. Hakikatten kopmayı, uzaklaşmayı, onunla karşılaşmayı ifade ediyor. Dolayısıyla tasfiyecilik ihanet olarak ortaya çıkıyor.

İnkârcılık ve tasfiyecilik; özellikle bir toplumsal harekette, siyasi-ideolojik harekette çok boyutludur. Salt bir pratik duruş, kaçış, fiili bir durum olarak görmemek lazım; inkârın duygusal boyutu var, ruhsal boyutu var, düşünsel boyutu var, fiili boyutu var. Fatma, “Önderlikle ruhsal dünyamız bir değil” derken, bir inkârcılığı yaşıyordu, tasfiyeci konumdaydı, ona karşı Kemal Pir, “Önder Apo’nun ruhu hepimizin ruhudur” derken Önderliği doğru anlama ve Önderliğe doğru katılmayı ortaya koyuyordu. Demek ki tasfiyeciliği sadece böyle gözle görülen, elle tutulan fiili bir durum olarak görmemek lazım. O duruma geliş, kaçış oluyor, doğrudan kopuş ve ihanet oluyor. Ama inkâr sadece o düzeyle ortaya çıkmıyor. O son halkası oluyor. Oraya gelmeden önce içten içe yaşanan bir durum olarak da ortaya çıkıyor. Çok fazla ruhsal, duygusal, düşünsel gerçekliği içeriyor; işin bu boyutu çok daha önemlidir. Tartışıp bir olguyu çözümlemek, değerlendirmek istiyorsak bütün boyutlarıyla bakmamız, ele almamız gerekiyor. O açıdan sadece görüneni ele alırsak dar ve yüzeysel kalırız. Görünmeyenleri de açığa çıkartmak önemlidir.

Duyguların karışmasından söz edebiliyoruz. Çok ilginçti; eskiden bazı arkadaşlar, ‘Ne kadar kendimi zorlasam da olumlayamıyorum’ diyebiliyorlardı. Bir arkadaş, ‘...bunu çözemezsem ihanet edeceğimden korkuyorum’ diyordu. İnkârcılığın ruhsal, duygusal, düşünsel boyutlarının çözülmesi, anlaşılması çok çok önemlidir. Önderlik ve parti gerçeğine doğru katılımın duygusal,

ruhsal, düşünsel boyutlarının olduğunu, fiziki katılımdan daha önce ve esas olanın bunlar olduğunu iyi bilmemiz gerekir. Böyle ele aldığımızda çok daha net görebiliyoruz. Demek ki, katılımın bu boyutları üzerinde dururken, söylenenler söz olsun diye söylenmiyor. Sadece bir yol gösterme de değil, doğruya ulaşmanın bir gereğidir. Böyle anlamamız ve buna göre de yaklaşmamamız lazım. Bu temelde; bir şeyi benimliyor, doğru buluyor ve katılmak istiyorsak bütün bu özellikleri göz önüne getirerek, esas alarak, kendimizi bütün boyutlarda katarak o gerçeğe, hakikate katılmayı esas almalıyız. Doğru anlayan, başarıyla uygulayan hale gelmeliyiz. İnsan-ı kamil nedir? Bir şeye doğru katılabilmek anlamına geliyor. Yaşam hakikatine doğru katılabilmek anlamına geliyor. Dolayısıyla doğru duyan, doğru düşünen ve doğru yapan olmanın yolu budur. Yoksa çok bilgi edinmek, gece gündüz çalışmak demek değildir; o bilgiler ve ezberlerle hiçbir yere gidemeyiz. O bilgi ve ezberler yaşamda ve mücadelede önümüzü aydınlatmaz, bizi karar gücü, irade gücü haline getiremez. Tersine, çoğu zaman kafamızı karıştırır, kararlılığımızı muğlaklaştırır, ikircikli kılabilir. O halde doğ-

Önderlik ve parti gerçeğine bütünlüklü, derinlikli katılımdır.

Tutku düzeyinde, duyguyla Önderlik ve şehitler gerçeğine katılamayan birisi zaten Apocu militan olamaz. Doğru duygusallıkla katılmanın her türlü bilincin kaynağı olduğu çok açıktır. O nedenle ‘duygularıyla katıldım’ demek, eğer doğru temelde olabilmişse çok iyidir. Öyle çok kötü görmemek lazım. Çarpıklıklar ve sahtelik varsa onu eleştirmek gerekiyor. Yoksa Önderlik hakikatiyle duygu düzeyinde bütünleşmekten daha güzel bir şey olamaz. Ondan daha çok güçlendirici bir durum söz konusu olamaz.

İnkârın duygusal, ruhsal, düşünsel boyutlarını iyi anlamamız lazım

Dikkat edilirse inkârcılık, esas olarak tasfiyecilik bütün parti dışlıkların kaynağını ifade ediyor. İnkâr; bütünleşmeme, ret, kopuş, kendinde ısrar, kendini aşıp bir başka hakikatle kendini yeniden yaratma gücü gösterememe, bunun ruhsal, duygusal, düşünsel gerçeğine ve iradi gücüne ulaşamama durumunu ortaya çıkartıyor. Tasfiyeciliği, inkârcılığı anlamalıyız. Katılım sorunları

edilmiş sözler gibi de görmemek lazım. Doğru olan budur. İşin hakikati böyledir. Bunu bilmek ve buna inanmak gerekiyor. Tüm benliğiyle gelen bir açıklığa sahip olmak lazım. Bir de mücadele etmek gereklidir. Böyle bir açıklık ve mücadeleyle sorunlar çözülebilir mi, evet çözülebilir. Böyle olursa zayıflıklar giderilebilir mi, evet giderilebilir. ‘İhanet edeceğimden korkuyorum’ duygusuna, ruh haline kapılan yaklaşımlar düzeltilir. İnsan onları kırıp aşarak ruh ve duygu dünyasını büyük bir açıklık ve çabayla düzelterek Önderliğe, partiye gereken düzeyde katılabilir. İşleri coşkuyla ve büyük başarıyla yürüten militan haline gelebilir. Parti ve mücadele tarihimiz bu tür olayların sayısız örnekleriyle doludur. O nedenle de korkmamak, çözüm olacağına, başarılabacağına inanmak lazım. Ama doğru tutum ve etkin mücadelenin de gerekli olduğunu bilmemiz lazım. Onun için sürekli duygu, ruh, düşünce dünyasının zenginleştirilmesinden, düzeltilmesinden, eğitilmesinden söz ediyoruz. Partileşme tartışmalarını yürütürken bunları ifade ediyor, bunlara dayanıyoruz. Pratik duruştaki hata ve eksiklikleri eleştirirken çözümün kaynaқта düzeltmeyle gerçekleştirilmesi gerektiğini belirtiyoruz.

olduğu kadar ruh ve duygu dünyasıyla da bağlantısı vardır. Neyimiz kırılıyor, nereden kırılıyor? Konuşurken o kırılmaların Önderlik ve parti gerçeğine inanç zayıflaması olduğunu düşünüyor muyuz? Ama o anlama geldiğini bilmemiz lazım.

Umutsuzluk, güvensizlik, inançsızlık, sevmeme, kuşku duyma, tereddüt, ikircikli duruş; bütün bunların hepsi katılımı, katılamamakla da ilgilidir. Bunlar tasfiyecilik dediğimiz inkârcılığın ortaya çıkış biçimleridir. İhanet onun artık gözle görünen halidir. Tasfiyecilik ve inkârcılık ihanet haline gelmemişse o gizlidir, karışık; orayı görmek zordur. Herkes göremez ancak Önderlik hakikatine ulaşanlar, o hakikati temsil edenler görebilir. Hakikat, Önderlik gerçeği olduğuna göre Önderlik herkesin ne olduğunu, içten içe ne yaşadığını görüyor ve biliyordu. Onun için Önderlik bu kadar derin ve doğru değerlendirme yapıyor, yaşananları görüyor. ‘Parti görür’ diyoruz; işte parti bu temelde görüyor. Önderlik, gören ve bilen haline bu temelde ulaşıyor. Sadece dışta görünenlerle yetinmiyor, duygu, ruh, düşünce dünyasında neler yaşandığını da hissediyor. Çünkü o, hakikati temsil ediyor. Kişinin en çok ihtiyaç duyduğu şeyleri söyleyebiliyor.

ruyu neyle buluyoruz? Hakikate doğru katılımı. Doğru katılımın da sadece birkaç ideolojik-siyasi amaçta, ilkede, eylemde birlik olmadığını, sadece tüzük birliği olmadığını, tam tersine ruhsal, duygusal, düşünsel, pratik tüm boyutlarda birlik olmayı, katılmayı, Önderlik ve parti gerçeğini bu temelde özümsemeyi, benimsemeyi içerdiğini görüyoruz. Bu, çok açık bir durumdur. Tasfiyecilik de aslında bütün parti dışı, çizgi dışı tutum ve davranışlar ve anlayışlardan, bu tarz katılım sorunlarından kaynaklanıyor. Duygu, ruh, düşüncede Önderlik ve parti hakikatiyle tam bütünleşmemeye, yanlış anlayışlara, parti dışı tutum ve davranışların ortaya çıkmasına neden oluyor. Kaynağını buradan alıyor. Parçalı duruşlar, kopuk yürüyüşler, doğru düşünce ve karar üretememe, eylem gücündeki zayıflıkların kaynağıdır.

Önderlik, rahatsızlıklar ortaya çıktığında, “Zihinseldir, ideolojiktir” diyordu. Çok rahatsızlık duymanın, güçsüz hale gelmenin kaynağı da kesinlikle zihinseldir, ideolojiktir. Moral düzeyi, coşku, heyecan kuşkusuz her şeyi belirleyemez ama fizik üzerinde etkilidir. Moralin, coşkunun kaynağı,

denen sorunların gerçeğinde inkârcılığın varlığını görmemiz çok önemlidir. Hz. İsa tutuklanmadan önce havarilerine, “Herkesten önce siz beni inkâr edeceksiniz, inkârcı olacağınız gözlerinizden okunuyor” diyor. Niye? Kendisini yalnızlaştıran, kendisiyle bütünleşemeyen, mücadelede yalnız bırakan duruşlarını görüyor.

İnkârın duygusal, ruhsal, düşünsel boyutlarını iyi anlamamız lazım. Dolayısıyla katılımın bu boyutlarını doğru anlamak gerekiyor. Katılamama, Önderlik ve parti hakikatiyle bütünleşmeme, kendinde ısrar, kendini kapatma, açık olamama dolayısıyla kendini değiştirip-dönüştürüp katamama durumları yaşanıyor.

Mücadelesiz insan, gerçeğe ulaşamaz. Birey kendini açık tutmazsa ne kadar mücadele etmeye çalışırsa çalışsın, yine de kendini katamaz, hedefe ulaşamaz. O nedenle açıklık, olmazsa olmaz kabilinden bir ilkedir. Önderlik ve parti karşısında her türlü kapalılığı, savunmayı ortadan kaldıran bir açıklık olmalıdır. Tanrıya yakarırken ‘tüm benliğimle sana geliyorum’ deniliyor. Önderliğe ve partiye gerçekten öyle gelmek lazım. Bunu çok idealize

Dolayısıyla gerçekten anlayarak, bilerek, büyük bir açıklıkla, istekle, çabayla, duygu, ruh, düşünce, davranış dünyamızı değiştirmeye çalışmak, Önderlik ve parti hakikatine bu temelde katılabilmek için sürekli bir mücadele içinde olmak gerekiyor. Militanlaşmak ve partileşmek, böyle bir mücadeleyi bu düzeyde ve sürekli yürütmek demektir.

Önder Apo, “PKK’li olmak her gün yeni başlangıçlar yapabilmek demektir” dedi

Hakikate ulaşmak, doğru yöntemle sürekli mücadele eder konuma gelmek demektir. Yoksa bir seferde hakikate ulaştım, gerçekleştirdim bitti, gibi bir durum da yoktur. Bu, sürekli bir mücadele hali, sürekli yeniden yeniden gerçekleşme halidir. Önder Apo, “PKK’li olmak her gün yeni başlangıçlar yapabilmek demektir” dedi. PKK’li olmak her gün, her an kendini yenilemeyi, yeniden gerçekleştirmeyi, hakikate yeniden yeniden katılım sağlama için sürekli mücadele halinde olmayı gerektiriyor.

‘Kırılma’ diyoruz, bu ‘kırılma’ kavramı tehlikeli bir kavramdır. Düşünceyle bağlı

Eleştirileri, çözümlemeleri en gerekli yerde yapıyor ve çözüm üretiyor. Sahitlikleri herkesten önce görüp mücadele ediyor. Onları aşırma, doğruya çekme mücadelesi yürütebiliyor eğitici, değiştirici, dönüştürücü olabiliyor. Sahte olanı erkenden gören, uyarıcı, eleştiren, açığa çıkartan ve mücadele eden oluyor. Böyle ele alırsak, o zaman Önderlik ve parti dışı eğilimlere karşı ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi yürütememeyi, tasfiyeciliği anlamamayı, görememeyi, tasfiyeciliğe karşı mücadele edememeyi neyle yorumlayacağız? Önderlik hakikatine doğru katılmamayı yorumlayacağız. Pratikte çokça, ‘anlamadık, göremedik, mücadele edemedik’ kelimelerini kullanıyoruz. Bazen ‘niye kadrolar bu tasfiyeciliği göremediler, mücadele edemediler?’ diye soruluyor. Bütün bu sorulara bu temelde cevap vermiş oluyoruz.

Kendimiz mücadeleyi yaşadığımız halde yönlendiremiyoruz. Halbuki yönlendirir konumda olmamız lazım. Başarılı olabilmek, tehlikeleri önleyebilmek için bu gereklidir. Tasfiyeciliği anlayamama, parti dışı eğilimleri görememe, yeterli ideolojik-örgütsel çizgi mücadelesi yürütememe kaynağını buradan alıyor.

Dersim'de, Karadeniz'de, Rojava'da, Avrupa'da mücadele eden bir gerillanın hakikat serüveni

1997'nin yaz sonunda Dersim'e yeni bir gerilla olarak adım attığında henüz on yedi yaşındaydı. Zorunlu göç nedeniyle önce Adana'ya sonrasında da İstanbul'a gitmişti. Hiçbir zaman toprağıyla bağı kopmamıştı. Toprak bu, hiçbir şeye benzemiyordu. Köklerini toprağa salanların o topraktan kopması mümkün olmuyordu. Toprak ve kökler nereye giderse gitsin, insanı her zaman çağırıyordu. Görünmez bir bağ her zaman arkandan koşturuyordu. Gittiğin yerin koşulları seni köklerine yabancılaştırmıyorsa, er geç dönüyordun toprağına.

Şores'de toprağından uzaklaştıkça, köklerini daha sağlamlaştırınlardandı. Yabancılaşma girmemişti geçmiş ile arasına. O geçmiş ve kökleri onu her zaman canlı tutmuş, olgunlaştığında onu geri çağırıyordu. O da bu çağrıya cevap vermiş, uzun bir süre uzak kaldığı ülkesine koş koş gelmişti. Onun için ülkesinin her karış toprağı aynıydı ve kokusu hiç yabancı gelmiyordu.

Dersim'e yetiştiğinde ağır kara bulutlar dolaşıyordu Dersim'in üzerinde. Final yılının bütün zorlukları orta yere dökülmüştü. Dersim pilot bölge seçilmişti o yıl. Sebep, Zilan Özgürlük Çizgisiydi. Zilan çizgisi Dersim'den başlayıp tüm Kürdistan'a direnç, özgürlük ve bağlılık taşırmıştı. Düşman o taşan özgürlüğün ve direncin önüne geçmek için Dersim'den yola koyulmuştu. On binlerce asker, tankı topu, gelişmiş teknolojisi ile Zilan sonrasını boğmak için Dersim topraklarına ölüm kusmuştu.

Şores böyle bir saldırı konseptinin sonrasında Dersim'e gelip gerilla yaşamına ilk adımlarını atmıştı. Düşmanın operasyonları bittiğinde, Dersim gerillalarının yüzünde yitirdiklerinin yasını görüyor, öfkeye, kine şahit oluyordu. Öylesi bir atmosferin gerillası olduğunda, ikinci gününde başlamıştı öğrenmeye ve geleceği bir gerilla olarak adımlamaya. Sıcak kanlıydı ve yerinde durmak bilmiyordu. Bir an önce her şeyi öğrenmek ve her yere yetişmek istiyordu. Hırslıydı ve inatçıydı. Arkadaşları da onun inatçılığını ve hırsını ilk günden görmüşlerdi. Gururluydu kabullenmediğini yapmıyordu. Aldığı görevleri ise başarıyla yerine getirmek için büyük bir hırsla çalışmalara katılıyordu.

Gerilla da duygular saf, açık ve net olduğu için erkenden tanıyorlardı çevresindeki insanları. Onun da inatçılığı, gururlu, hırslı oluşu erkenden çevresindekiler tarafından anlaşılıyordu. Zaten O da kendini saklayan biri değildi ve her zaman ne ise oydı. Açık ve saf olarak katılır kendini sakınmaz, saklamazdı. Onun o yönü seviliyordu arkadaşları tarafından. Erken öğrendi gerillacılığı. O yılı binbir zorlukla atlattıklarında Şores, artık tecrübe kazanmış, güçlenmiş ve hayatı öğrenmiş, genç de olsa olgunlaşmış bir gerillaydı. Enerjisi, hırsı, çabukluğu daha da bilinç kazanmış, yerli yerine oturmuş, onu olgun, ne yaptığını bilen bir gerilla haline getirmişti. Çocuk saflığı ve heyecanı hiç azalmamış, bunlara hayata dair edindiği birikimleri de eklemiş, heyecan ve tutku ile amaç, hedef birlikteliği yaratmıştı.

98 yılının büyük bir kısmını Erzincan'da geçirmişti. Daha bir yılını tamamlamamış bir gerilla olmasına rağmen, açılım olana olarak ifade edilen ve diğer alanlara göre daha zor koşullara sahip olan böyle bir alana her gerilla görevlendirilmezdi. Öncelikle zihni anlamda moralli, donanımlı, bağlı olmalı son-

rasında da enerjisi, kuvveti ve fizik gücü yetmeliydi. İkinci pratik alanıydı. İlkinde acemilik vardı üzerinde ve pratiğin yarısına katılmıştı. Birlikte çalışıp, eyleme gittiği her gün aynı havayı soluduğu arkadaşlarından dördünün şahadetini öğrendiğinde öfkesi, kini daha bir artmıştı. Önceden de duyuyordu arkadaşlarının şahadetlerini, ama artık yanında, yamacında şahadetler gerçekleşiyordu. Hayatının geriye kalan yıllarında yanında şehit düşen o arkadaşlarını asla unutmayacak, onlar için de yaşayacak ve savaşacaktı.

Şores, her anlamda kendisini donatmış, öncülük yapan bir gerillaydı artık. 99 yılında esir alınan Önderliğin karşısında, O da diğer gerillalar gibi suçluluk yaşamış, Önderliğe ve özgürlük değerlerine bağlı olmanın kahramanca bir direniş ve savaş geçeceğinden geçtiğini bilince çıkarmıştı. 99 yılına bu öfke ve bilinçle katıldı. Yıl boyu geri çekilme kararı alınana kadar, her alanda mücadele etti, eylemlere katıldı, aktif mücadele etti.

Yıl içerisinde alınan geri çekilme kararıyla o da Güney yollarına düştü, ancak aksiliklerden dolayı gidemedi ve Amed'den tekrar Dersim'e dönmek zorunda kaldı. Yarım kalan Güney yolculuğunu 3 sene sonra 2002 de tamamladı.

Güney'de geçirdiği altı yıl boyunca hareketin farklı alanlarında kaldı, eğitim çalışmalarına katıldı, gerilla alanlarının hepsinde aktif görev yürüttü. Altı yıl onun için her anlamda birikim, tecrübe ve yetkinleşme anlamı taşıyordu. Zeki ve kavrayış gücü yüksekti. Katıldığı her alanda hep önde oldu, hiçbir zaman geriye düşmedi. Hayatını öyle bir tempoyla yaşıyordu ki sanki hızlıca bir yere yetişmesi gerekiyormuş gibiydi. Bir dakika dursa yetişemeyecek gibi yaşıyordu.

Güney'de adım atmadığı, adımının değmediği tek bir karış toprak parçası kalmadı. Sonrasında ilk başladığı yere Dersim'e geri döndü. Her şey çok çabuk oluyordu ve çabuk olması onun isteğiydi. Aksini kabul lenemiyordu.

Dersim'e yetişince geçirdiği ilk kıştan sonra yönünü Karadeniz'e verdi. Karadeniz yollarına önceden kısa adımlar atmıştı ve sonrası hep içinde kalmıştı. Hep yeni şeylerin gizeminin peşinden koşmuştu. Onun için yeniler hep çekiciydi ve keşfetme arzusu içini dolduruyordu.

Karadeniz'deki iki zorlu yılın ardından tekrardan Dersim'e dönmüş ve yeniden Karadeniz'e gitmenin hazırlıklarına koyulmuştu. Karadeniz ve orada yaşanan şahadetler onu çok etkilemiş, açık kalmış bir yara gibi yüreğine yerleşmişti. Bu sızılar onu her gün daha fazla sarıp sarmalıyor, Karadeniz'e dönmek için her gün sabırsızlıkla şartları zorluyordu.

O Karadeniz'e gitmenin hazırlıklarını yaparken, her şey bir anda değişmiş ve Güney'e geri çekilme kararı alınmıştı. 1999 yılındaki geri çekilmeyi sorunlu ve yaralarla atlatınlardandı. O sürecin zorluğunu düşünsel ve duygusal yaşayanlardandı. Bu seferkinin öyle olmayacağını bilerek düştü yollara. Güney'e yetişmiş ve hemen hazırlanan eğitim süreçlerine dahil olmuştu.

Rojawa Devrimi gün gün büyüyor, derinleşiyordu. Direnişle, mücadeleyle özgür yaşam alanları oluşturuluyor, oluşan bu özgür yaşam alanlarının korunması ve yeni bir yaşamın inşa edilmesi için sürekli beslenmesi ve öncülük yapılması gerekiyordu.

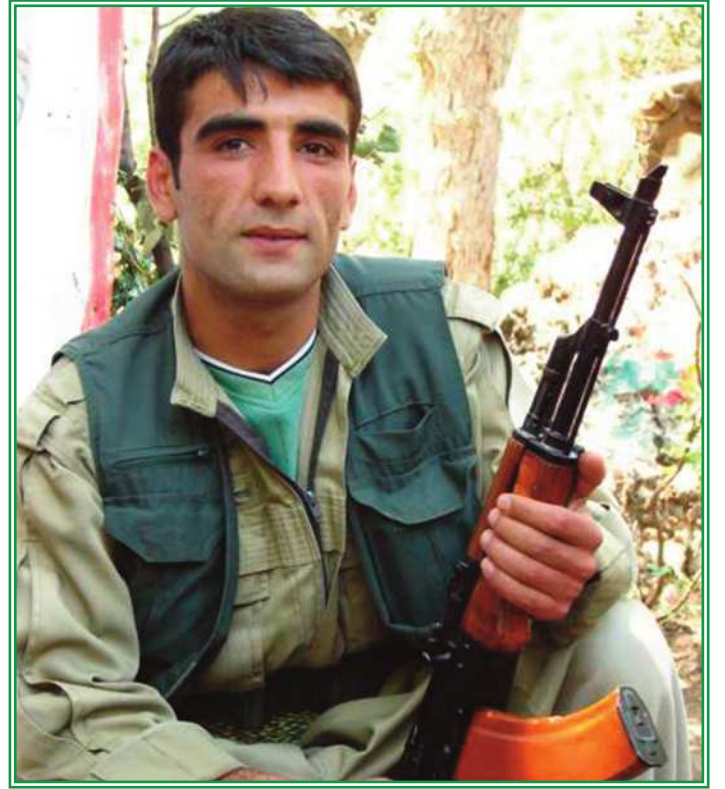
Şores devrimin yakıcılığını fazlasıyla yüreğinde hissedendendi ve durmak ona göre değildi. O heyecan ve moralle Rojava Devrimi'nin çalışmalarına koş koş gitti. DAİŞ, uluslararası gericiliğin desteğiyle her yere korku salmış, gittiği yeri fethediyordu. O bu gericiliğin ve vahşiliğin karşısında günbe gün direnerek, savaşarak devrim değerlerinin korunmasında öncülük etti. Bir çok eyleme, çatışmaya katıldı. Gözüpek ve cesaretliydi. Kendini hiçbir şeyden sakınmazdı. Düşmanın üzerine büyük bir öfke ve kinle giderken, DAİŞ'in döşediği mayına arabayla basmış ve bir anda, dünya karanlık bir yumağa dönüşmüştü. İlk gün baygın bir biçimde öylece kalmıştı mayın yerinde. Sonra şehit düştüğü düşünülerek başına gidilmiş, getirilip defnetmek istenmişti. Köydeki DAİŞ'in çetelerinin içerisinde bir gün sonra şehit diye çıkarılarak getirildiği yerde, ufak da olsa kıpırdanmalar görünce arkadaşları, yaşadığını ama bu ağır yarayla hayatını kaybedeceğini düşünmüşlerdi.

Yaralandıktan üç gün sonra gözlerini açtı

Şores bu yaralanmadan üç gün sonra yavaş yavaş gözünü açmış, bedeninde ufak kıpırdanmalar belirmişti. Tedavi ve bakımdan sonra az da olsa kendine gelince bir gözünün olmadığını, bedeninde onlarca şarapnelin isabet ettiğini anlamıştı. Yaraları ve en çok da gözü onu zorluyordu. Acısı katlanamaz düzeydeydi ama mücadele alanında olmanın verdiği mahcupluğun, acının yanında hiç bir şeydi.

Ona gazi diyorlardı artık. O bunu hiç kabullenmedi ve kim ona gazi dediyse kızdı, öfkeleni. Biraz kendine gelince tekrardan mücadeleye alanlarına gitmek için ısrar etti. Zorladı, üstüne yürüdü zamanın. Olmadı, sağlığı elvermedi ve sağlığı giderek zorlayıcı bir hal aldı. Gözü yoktu artık ve her yeri sürekli etkiliyordu. Diğer göz için de tehlikeler belirmişti ve önü alınmazsa kalan gözünü de kaybedebilirdi. Artık gerçeği kabullenmek ve ona göre bir çözüm bulmak zorunluluğu vardı. O her zaman dönüp savaşmayı, intikam almayı düşünüyordu. Bunun için hızlıca gidip tedavi olup gelmeyi aklına koymuştu.

Avrupa'da geçirdiği dört yıl içerisinde tedavisini bir düzeye kadar yapmıştı. Sonrası olmuyordu. Bu gerçeği öğrenince hemen ülkeye dönmek için ısrar etmeye başladı. Ülkeye dönmek onun için bir özlem, hayat gerekçesiydi. Bunu mutlaka gerçekleştirecekti. Avrupa'da kaldığı süre içerisinde de hiçbir zaman yerinde durmadı, hangi görev varsa canla başla katıldı.

Avrupa'da geçirdiği dört yılın ardından zorlayarak ve ısrar ederek ülkeye geri döndü. Ülkesine yetiştiğinde, özlem duyduğu dağların kokusunu içine çekti. Dağları özlemişti, burnunda buram buram dağ kokusu tütüyordu. Kararı kesindi, dağlar onun mekanıydı ve bir daha ayrılmayacaktı. Onun için bir gözünün olmaması, bedeninin parçalarla dolu olması hiç önemli değildi. Yüreğine ve iradesine güveniyordu. Dağların onu saklayacağından ve kollayacağından emindi. Hem düşünsel ve duygusal olarak dağlarda rahat olduğu kadar hiçbir yerde rahat değildi. Bir an önce savaş mekanlarına gitmek, orada gerekli hazırlıklar sonrası yakıcı mücadelenin içinde olmak istiyordu.

Bu amaçla düştü yola. Behdinin'a gidecekti. Türk faşizminin saldırı araçlarını hesaplamışlardı. Ona göre yol planı çıkarmışlardı. KDP çetelerinin önlerini kesebileceğini de hesaplamışlardı, ama en fazla bırakmazlar geri döneriz ya da başka bir yoldan gideriz diye düşünmüşlerdi.

İhanet ve işbirlikçilik pusuya yatmış onları bekliyordu. İhanetin pususu onları düz bir ovada bulmuştu. Pusuyu atanlar, Türk işgalciliğine bu toprakların öz çocuklarının kanlarını götürüyordu. İşgalcilerle iş tutanların kurumsallaştırdığı ihanetçilik, yürekli, cesur Kürt çocuklarının cansız bedenlerini bu toprakların kadim düşmanlarına servis ediyorlardı. Kürt devrimcilerin sağ kalmış yaralı bedenlerine son kurşunları sıkarak, sömürgeciye, işgalciye yaranmanın tiyatrosunu oynuyorlardı.

Şores ve dört arkadaşı o gün ve sonrası gün yaşamını yitirmiş, artlarında özgürlük umutları ve yeni yaşama dair inanç bırakmışlardı. Şores'in bütün yaşamını üzerinde ördüğü iradesi, temposu ve bağlılığı kutsal bir örnek oluyordu yoldaşlarına. O her şeyi çok hızlı ve tempolu yaşadı, durmak bilmedi. Durduğunda ölüm olduğunu düşündü. Yaşamını yitirisi de çok hızlı oldu ve yoldaşlarının hiç beklemediği bir anda gerçekleşti. Bıraktığı umutları, özgürlük sevdasını ve arayışçılığını zafere götürmek, Kürdistan'ın dört parçasına değmiş ayaklarının, yüreğinin karşılığını verip, Kürdistan'ı işbirlikçilerden, ihanetten arındırmak tüm yoldaşlarının en kutsal amacı olacaktır.

Mücadele arkadaşları